

ครั้งที่ ๒

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่..... (.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑
มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗
มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิก
มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑
(สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒

ผู้อภิปราย

- พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	๑, ๘, ๒๔, ๒๒๘,
๒๓๐, ๒๓๑
- นายวิชาญ มินชัยนันท์	๑๐, ๒๔๒, ๒๔๕,
๒๔๗, ๒๔๘, ๒๕๒
- นายประเทพ สุจริตกุล	๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	๑๓
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	๑๕, ๑๔๐, ๑๔๑,
๑๕๔, ๑๕๕
- นายประกอบ จิรจิตติ	๑๖
- นายคมเดช ไชยศิรามงคล	๑๗
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	๒๕
- นายเจือ ราชสีห์	๓๒, ๓๓, ๓๗
- นางเทียบจุฑา ขาวขำ	๓๕

หน้า

- นายประสงค์ นุรักษ์	๓๗, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘
- จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	๔๔, ๑๑๗, ๑๑๘, ๑๒๓, ๑๘๐, ๒๒๐, ๒๒๓
- นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	๔๖
- นายสุนัย จุลพงศธร	๔๙, ๕๐, ๗๐, ๑๓๗
- นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	๔๙, ๒๔๔, ๒๔๕, ๒๔๙
- นายธนา ชีรวินิจ	๕๐, ๕๖, ๖๒, ๖๘, ๗๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๗, ๙๑
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	๕๕, ๑๓๕, ๒๔๗
- นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	๖๑, ๘๓, ๑๑๘
- นายพิชิต ชื่นบาน	๖๗, ๗๗
- นายกุลเดช พัวพัฒน์กุล	๗๑, ๘๑, ๘๒, ๘๙, ๙๐
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ตรึงใจ บุรณสมภพ	๗๘, ๑๙๔
- นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	๗๙, ๘๐
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช	๘๐, ๘๑
- นายจิตร ชัยนิคม	๘๖, ๙๔, ๒๕๐
- นายมงคล ศรีคำแหง	๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑
- นายสามารถ แก้วมีชัย	๙๔, ๑๔๐, ๑๕๘, ๑๖๕, ๑๗๔, ๒๒๘, ๒๓๐, ๒๖๐
- นายชวลิต วิชยสุทธิ์	๙๙, ๑๐๓
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๐๑
- นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์	๑๐๒, ๑๐๓, ๒๓๒
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	๑๐๔
- นายสาย กังกเวคิน	๑๐๘

- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	๑๐๙, ๑๑๑, ๑๑๒, ๑๑๓, ๑๑๔, ๑๑๗, ๑๑๙, ๑๒๐, ๑๒๔, ๑๒๕, ๑๒๗, ๑๒๙, ๑๓๒, ๑๓๔, ๑๓๖, ๑๓๘
- นางสาวกุสุมาลวดี ศิริโกมุท	๑๑๑, ๑๑๒, ๑๑๔, ๑๑๖, ๑๒๒
- นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	๑๑๕, ๑๒๐, ๑๒๑, ๑๒๒, ๑๒๓, ๑๒๔, ๑๒๕
- นางมุกดา พงษ์สมบัติ	๑๑๙
- ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	๑๓๔
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๑๔๑
- นายนิพิฐ อินทรสมบัติ	๑๕๖, ๑๕๘, ๑๕๙, ๑๖๐, ๑๖๑, ๑๖๒, ๑๖๓, ๑๖๔, ๑๖๕
- นายก่อแก้ว พิกุลทอง	๑๖๐, ๑๖๔
- นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	๑๖๕, ๑๗๕
- นายสมชาย แสวงการ	๑๗๖, ๑๗๗, ๑๗๘, ๑๘๐, ๑๘๕, ๑๘๖
- นายชุมพล จุลใส	๑๘๗, ๑๘๘, ๑๘๙, ๑๙๐, ๑๙๑, ๑๙๓, ๑๙๔
- นายณัฐ บรรทัดฐาน	๑๙๑
- นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	๑๙๒
- นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	๑๙๘
- นายมนเฑียร บุญตัน	๒๐๐
- นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	๒๑๐
- นายวันชัย สอนศิริ	๒๑๒, ๒๒๓, ๒๒๔
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๒๒๒
- นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	๒๓๑, ๒๓๒
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๒๓๒, ๒๓๓

- นายตวง อันทะไชย	๒๔๖, ๒๕๑, ๒๕๒, ๒๕๓, ๒๕๔
- นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์	๒๖๑
- นายประสาร มฤคพิทักษ์	๒๖๒

รายชื่อสมาชิกรัฐสภาที่มา ลา ขาด ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกนก ลิ้มตระกูล	✓			
๒	นายกนก วงษ์ตระหง่าน	✓			
๓	นายกรณ์ จาติกวณิช	✓			
๔	นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	✓			
๕	นายภุช ออาทิตย์แก้ว	✓			
๖	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๗	นายภุชดาภรณ์ เสียมภักดี	✓			
๘	พลตรี กลชัย สุวรรณบุรณ์	✓			
๙	นายภิชิต ภิรมย์	✓			
๑๐	นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	✓			
๑๑	นายก่อแก้ว พิกุลทอง	✓			
๑๒	รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๑๓	นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
๑๔	นายกัมพล สุภาแพ่ง	✓			
๑๕	นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	✓			
๑๖	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๗	นายกานต์ กัลป์ตินันท์	✓			
๑๘	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๑๙	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๒๐	นางกัระณา สุมาวงศ์	✓			
๒๑	นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	✓			
๒๒	นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
๒๓	นายกูอาเซ็ม กูจินามิง	✓			
๒๔	นายเกษรา ศักดิ์สมบูรณ์	✓			
๒๕	นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	✓			
๒๖	นางสาวเกศสิณี แววัฒนะ		✓		
๒๗	นายเกษม อุประ	✓			
๒๘	พลเอก เกษมศักดิ์ ปลุกสวัสดิ์	✓			
๒๙	นายเกียรติ สิทธิอมร	✓			
๓๐	นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	✓			
๓๑	นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง	✓			
๓๒	นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	✓			
๓๓	นายเกื้อกุล ด้านชัยจิตร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔	พลตำรวจเอก โกวิท ภักดีภูมิ	✓			
๓๕	นายโกวิท ธารณา	✓			
๓๖	นายโกศล ปัทมะ	✓			
๓๗	พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร	✓			
๓๘	นายขจิตร์ ชัยนิคม	✓			
๓๙	นายขวัญชัย พนมขวัญ	✓			
๔๐	นางสาวชัตติยา สวัสดิผล	✓			
๔๑	นายคนวัฒน์ วศินสังวร	✓			
๔๒	นายคมเดช ไชยสีวามงคล	✓			
๔๓	นายครรชิต ทับสุวรรณ	✓			
๔๔	นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๔๕	นายคำณูณ สิทธิสมาน	✓			
๔๖	นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	✓			
๔๗	พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์	✓			
๔๘	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๔๙	นายจตุรงค์ อีระกนก	✓			
๕๐	นายจรัส จิยังเรืองรุ่ง	✓			
๕๑	นายจรัสฤทธิ์ จันทรสรินทร์	✓			
๕๒	นายจรรยาพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	✓			
๕๓	นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	✓			
๕๔	นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์	✓			
๕๕	นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	✓			
๕๖	นายจักรวาล ชัยวิรัตน์กุล		✓		
๕๗	นายจักรรัตน์ พัวช่วย	✓			
๕๘	นายจักริน พัฒนดำรงจิตร	✓			
๕๙	นายจารุพงศ์ จินาพันธ์	✓			
๖๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลติล		✓		
๖๑	พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	✓			
๖๒	นายจิตติพงษ์ วิริยะโรจน์	✓			
๖๓	นางจิตรธนา ยิ่งทวีลาภา	✓			
๖๔	นายจิรวุฒิ ศรีพานิชย์	✓			
๖๕	นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	✓			
๖๖	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
๖๗	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์	✓			
๖๘	นายจุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฐ์	✓			
๖๙	นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๗๐	นายเจตน์ ศิรธรานนท์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๑	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๗๒	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๗๓	นายเจริญ ภัคดีวานิช	✓			
๗๔	นายเจอะอามิง โตะตาทอง	✓			
๗๕	นางเจิมมาศ จิงเลิศศิริ	✓			
๗๖	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๗๗	นายฉลอง เรียวแรง	✓			
๗๘	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๗๙	นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	✓			
๘๐	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๘๑	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
๘๒	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม	✓			
๘๓	นายชินนทร์ รุ่งแสง	✓			
๘๔	นางชมภู จันทาทอง	✓			
๘๕	นายชยุต ภูมิระกาญจนะ	✓			
๘๖	นายชรินทร์ หาญสืบสาย	✓			
๘๗	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๘๘	นายชวน หลีกภัย	✓			
๘๙	นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต	✓			
๙๐	นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	✓			
๙๑	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๙๒	นางสาวชะวรลัทธิ ชินธรรมมิตร	✓			
๙๓	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๙๔	นายชัยภัทร เศรษฐยุกานนท์	✓			
๙๕	นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	✓			
๙๖	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๙๗	นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	✓			
๙๘	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๙๙	นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๐๐	นายชาดา ไทยเศรษฐ์	✓			
๑๐๑	พลอากาศเอก ซาเล่ย์ จันทร์เรือง	✓			
๑๐๒	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
๑๐๓	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	✓			
๑๐๔	นายชินวัฒน์ หาบุญพาด	✓			
๑๐๕	นายชินชอบ คงอุดม	✓			
๑๐๖	นายชุมพล จุลใส	✓			
๑๐๗	นายชูกัน กุลวงษา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๘	นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	✓			
๑๐๙	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๑๑๐	พลเอก ชูชาติ สุขสงวน	✓			
๑๑๑	นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์	✓			
๑๑๒	นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ	✓			
๑๑๓	นายชูศักดิ์ แอกลง	✓			
๑๑๔	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
๑๑๕	นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	✓			
๑๑๖	นายเชิดพงศ์ ราชปองพันธ์	✓			
๑๑๗	นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์	✓			
๑๑๘	นายไชยวัฒนา ตินรัตน์	✓			
๑๑๙	นายไชยา พรหมา	✓			
๑๒๐	นายฐานนท์ศรณ์ เลิศฤทธิ์ศิริกุล	✓			
๑๒๑	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๑๒๒	นายณรงค์ ดุติง	✓			
๑๒๓	นายณัฐ ปรารถตาน	✓			
๑๒๔	นายณัฐพล ทิพย์สุวรรณ	✓			
๑๒๕	นายณัฐพงษ์ สุปรียศิลป์	✓			
๑๒๖	นายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ	✓			
๑๒๗	นายดนุพร ปุณณกันต์	✓			
๑๒๘	นางดวงแข อรรถนพพร	✓			
๑๒๙	นายดิศทัต คำประกอบ	✓			
๑๓๐	นายดิเรก ถึงฝั่ง	✓			
๑๓๑	นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์	✓			
๑๓๒	นางสาวตรีสุข เทียนทอง	✓			
๑๓๓	ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีใจ บุณสมภพ	✓			
๑๓๔	นายดวง อันทะไชย	✓			
๑๓๕	นางสาวดวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๓๖	นายด่วนอัปดุลเลาะ ดาโอะมารียอ	✓			
๑๓๗	นายตี๋ใหญ่ พุนศรีธนากุล	✓			
๑๓๘	นายต๋น จินตะเวช	✓			
๑๓๙	นายไตรรงค์ ติธรรม	✓			
๑๔๐	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
๑๔๑	นายถนอม ส่งเสริม	✓			
๑๔๒	นายถวิล ไพโรจน์		✓		
๑๔๓	นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	✓			
๑๔๔	นายถาวร สันตพงษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๕	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๑๔๖	นายถิรชัย วุฒิธรรม	✓			
๑๔๗	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๔๘	นายทวีศักดิ์ คิตบรรจง	✓			
๑๔๙	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๑๕๐	นายทองดี มนิสสาร	✓			
๑๕๑	รองศาสตราจารย์ทัศนาศา บัญทอง	✓			
๑๕๒	นางสาวทัศนีย์ บุณยปกรณ์	✓			
๑๕๓	นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	✓			
๑๕๔	นายทนายท เกียรติชูศักดิ์	✓			
๑๕๕	นายเทพไท เสนพงศ์	✓			
๑๕๖	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
๑๕๗	นางเทียบจุฑา ขาวขำ	✓			
๑๕๘	นายแทนคุณ จิตต์อิสระ	✓			
๑๕๙	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๖๐	นายธนา ชีรวินิจ	✓			
๑๖๑	นายธนิช มาสีพิทักษ์	✓			
๑๖๒	นายธนิศพล ไชยนันทน์	✓			
๑๖๓	นายธเนศ เครือรัตน์	✓			
๑๖๔	นายธรรมวิษณุ โพธิพิพิธ	✓			
๑๖๕	นายธวัช บวรวิชัยกุล		✓		
๑๖๖	นายธวัชชัย บุญมา	✓			
๑๖๗	นายธวัชชัย สุทธิบังกช	✓			
๑๖๘	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๖๙	นางธันยรัตน์ อัจฉริยะฉาย		✓		
๑๗๐	นายธันว์ ออสุวรรณ		✓		
๑๗๑	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๗๒	นายธานี เทือกสุบรรณ	✓			
๑๗๓	นายธานี อ่อนละเอียด	✓			
๑๗๔	นายธารา ปิตุเตชะ	✓			
๑๗๕	พลเอก ธีรเดช มีเพียร	✓			
๑๗๖	นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ	✓			
๑๗๗	นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	✓			
๑๗๘	นายธีระ ไตรสรณกุล	✓			
๑๗๙	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๘๐	นายธีระ สุวรรณกุล	✓			
๑๘๑	นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๒	นายเจียรชัย สุวรรณเพ็ญ	✓			
๑๘๓	นายนคร มานิม	✓			
๑๘๔	นายพคุณ รัฐผไท	✓			
๑๘๕	นายพดล มาตรศรี		✓		
๑๘๖	นายพพล เหลืองทองนารา	✓			
๑๘๗	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	✓			
๑๘๘	นายราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
๑๘๙	นายนิศ ขำนุรักษ์	✓			
๑๙๐	นายนิศร ทองธิดา	✓			
๑๙๑	นางสาวนริศา อติเทพพรพันธุ์	✓			
๑๙๒	รองศาสตราจารย์นริวรรณ จินตกานนท์	✓			
๑๙๓	นางนฤมล ศิริวัฒน์	✓			
๑๙๔	นายวัธ เตาะเจริญสุข	✓			
๑๙๕	นางนันทนา ทิมสุวรรณ	✓			
๑๙๖	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๑๙๗	นางนันทพร วีรกุลสุนทร	✓			
๑๙๘	นางนภยา เป็ญศิริวรรณ	✓			
๑๙๙	นางนาที รัชกิจประการ	✓			
๒๐๐	นายนิคม ไวยรัชพานิช	✓			
๒๐๑	ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	✓			
๒๐๒	นายนิติรัฐ สุนทรพร	✓			
๒๐๓	นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	✓			
๒๐๔	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๒๐๕	นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์	✓			
๒๐๖	นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	✓			
๒๐๗	นายนิพัทธ์ อินทรสมบัติ	✓			
๒๐๘	นายนิยม ช่างพินิจ	✓			
๒๐๙	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๒๑๐	นายนิยม วิวรรณดิษฐกุล	✓			
๒๑๑	นายนิยม เวชกามา	✓			
๒๑๒	นายนิรมิต สุจारी	✓			
๒๑๓	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๒๑๔	นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล	✓			
๒๑๕	นางนิลวรรณ เพชรบุรณิน	✓			
๒๑๖	พันตำรวจโท นกุล แสงศิริ	✓			
๒๑๗	นายบรรชา พงศ์อายุกุล	✓			
๒๑๘	นายบรรศักดิ์ คณาแสน	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๑๙	นายบัญญัติ เจตนจันทร์	✓			
๒๒๐	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๒๒๑	นายบุญแก้ว สมวงศ์	✓			
๒๒๒	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
๒๒๓	นายบุญชัย โชควัฒนา		✓		
๒๒๔	นายบุญชู นิลถนนอม	✓			
๒๒๕	นายบุญจีน ประทุมลี	✓			
๒๒๖	นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	✓			
๒๒๗	นายบุญทรง เจริยาภิรมย์	✓			
๒๒๘	นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	✓			
๒๒๙	นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	✓			
๒๓๐	นางบุญรีน ศรีเรศ	✓			
๒๓๑	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	✓			
๒๓๒	นายบุญส่ง ไคววีสารัช	✓			
๒๓๓	นางสาวบุญยธิดา สมชัย	✓			
๒๓๔	นายบุญณชัย สมุทรักษ์	✓			
๒๓๕	นางบุศริณธัญ วรพัฒนานันน์	✓			
๒๓๖	นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร	✓			
๒๓๗	นายประเทพ สุจริตกุล	✓			
๒๓๘	นายประเมศวร์ งามพิเชษฐ์	✓			
๒๓๙	นายประกอบ จิรกติ	✓			
๒๔๐	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๒๔๑	นายประชา ประสพดี	✓			
๒๔๒	นายประชา โพธิพิพิธ	✓			
๒๔๓	นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์	✓			
๒๔๔	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์		✓		
๒๔๕	นายประนอม โพธิ์คำ	✓			
๒๔๖	นายประพร เอกอรุ	✓			
๒๔๗	ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธ์	✓			
๒๔๘	นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	✓			
๒๔๙	นายประวัฒน์ อุตโมท	✓			
๒๕๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๒๕๑	นายประวิทย์ จันทราประภาวัฒน์	✓			
๒๕๒	นายประสงค์ ตันมณีวัฒนา	✓			
๒๕๓	นายประสงค์ นุรักษ์	✓			
๒๕๔	นายประสงค์ศักดิ์ บุญเดช	✓			
๒๕๕	นายประสาธ ตันประเสริฐ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๖	นายประสาร มฤคพิทักษ์	✓			
๒๕๗	จำสืบทารวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	✓			
๒๕๘	นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	✓			
๒๕๙	นายประสิทธิ์ โพธิ์สุน	✓			
๒๖๐	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	✓			
๒๖๑	นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	✓			
๒๖๒	รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์	✓			
๒๖๓	นายประเสริฐ บุญชัยสุข	✓			
๒๖๔	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๒๖๕	นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์	✓			
๒๖๖	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
๒๖๗	นายปริญญ์ ฤกษ์หรรษา	✓			
๒๖๘	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๒๖๙	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข		✓		
๒๗๐	ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	✓			
๒๗๑	หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช	✓			
๒๗๒	นายปวีณ แซ่จึ้ง	✓			
๒๗๓	นายปัญญา จินตะเวช	✓			
๒๗๔	นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	✓			
๒๗๕	นางปานหทัย เสรีรักษ์		✓		
๒๗๖	นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	✓			
๒๗๗	นางปาริณา ไกรคุปต์	✓			
๒๗๘	นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์	✓			
๒๗๙	นายปิยวัฒน์ พันธุ์สายเชื้อ	✓			
๒๘๐	นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	✓			
๒๘๑	ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์	✓			
๒๘๒	นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๘๓	นายโปรดปราน โต๊ะราห์	✓			
๒๘๔	นายเฟดิมชัย สะสมทรัพย์		✓		
๒๘๕	นายไผ่ ลิกค์	✓			
๒๘๖	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๒๘๗	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๘๘	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
๒๘๙	พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน	✓			
๒๙๐	นายพรชัย ศรีสุริย์โยธิน	✓			
๒๙๑	นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา	✓			
๒๙๒	นางพรทิวา นาคาศัย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๙๓	รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	✓			
๒๙๔	นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	✓			
๒๙๕	นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	✓			
๒๙๖	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
๒๙๗	นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	✓			
๒๙๘	นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๙๙	นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๓๐๐	นายพหล วรปัญญา	✓			
๓๐๑	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
๓๐๒	นางพัชรินทร์ มั่นปาน	✓			
๓๐๓	นางสาวพัชรีย์ โพธิ์สุธน	✓			
๓๐๔	นายพัฒนา สัพโส	✓			
๓๐๕	นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัฒนา	✓			
๓๐๖	พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น	✓			
๓๐๗	นายพายัพ ปั้นเกตุ	✓			
๓๐๘	นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์	✓			
๓๐๙	นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	✓			
๓๑๐	พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสังบุญย์	✓			
๓๑๑	นายพิชิต ชื่นบาน	✓			
๓๑๒	พลตำรวจเอก พิชิต ควรเดชะคุปต์	✓			
๓๑๓	นายพิเชต สุนทรพิพิธ	✓			
๓๑๔	นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน	✓			
๓๑๕	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๓๑๖	พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ		✓		
๓๑๗	นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	✓			
๓๑๘	นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ	✓			
๓๑๙	นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	✓			
๓๒๐	นายพิสิฐ เกตุผาสุข	✓			
๓๒๑	นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	✓			
๓๒๒	นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	✓			
๓๒๓	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรียศ ราชิมมูลา	✓			
๓๒๔	นายพีระ มานะทัศน์	✓			
๓๒๕	นายพีระพันธุ์ สาลิรัฐวิภาค		✓		
๓๒๖	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
๓๒๗	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
๓๒๘	นางเพชรินทร์ เสี่ยงเจริญ	✓			
๓๒๙	นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๐	นายไพจิต ศรีวรขาน	✓			
๓๓๑	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๓๓๒	นายไพบุลย์ ชำศิริพงษ์	✓			
๓๓๓	นายไพบุลย์ นิติตะวัน	✓			
๓๓๔	นายไพโรจน์ ตันบรรจง	✓			
๓๓๕	นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์	✓			
๓๓๖	นายภราดร ปรีศนายนันทกุล	✓			
๓๓๗	นางภารดี จงสุขธนามณี	✓			
๓๓๘	นายภิญโญ สายนัย	✓			
๓๓๙	นายภรพล ลาภาโรจน์กิจ	✓			
๓๔๐	นายภุชงค์ รุ่งโรจน์	✓			
๓๔๑	นายภูมิ สาระผล	✓			
๓๔๒	นางสาวกวนิดา คุณผลิน	✓			
๓๔๓	นายมงคล ศรีคำแหง	✓			
๓๔๔	นายมณเฑียร บุญตัน	✓			
๓๔๕	นายมนต์ไชย ชาตวัฒนศิริ	✓			
๓๔๖	นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	✓			
๓๔๗	นายมนตรี ปาน้อยนันท		✓		
๓๔๘	นางมนพร เจริญศรี	✓			
๓๔๙	นายมนู พุกประเสริฐ	✓			
๓๕๐	นายมรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
๓๕๑	นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช		✓		
๓๕๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๓๕๓	นายมานพน้อย วานิช	✓			
๓๕๔	นายมานะ โลหะวณิชย์	✓			
๓๕๕	นายมานิต นพอมรบดี	✓			
๓๕๖	นางสาวมาลินี อินฉัตร	✓			
๓๕๗	พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์	✓			
๓๕๘	นายมีงขวัญ แสงสุวรรณ	✓			
๓๕๙	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๓๖๐	นายมูหะมะรอฮดี บอดอ	✓			
๓๖๑	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	✓			
๓๖๒	นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	✓			
๓๖๓	นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	✓			
๓๖๔	พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	✓			
๓๖๕	นายยุทธนา ยุพฤทธิ์	✓			
๓๖๖	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๖๗	นายยุทธพล อังกนันท์	✓			
๓๖๘	นายยุพราช บัวอินทร์	✓			
๓๖๙	นางยุวดี นิมสมบุญ	✓			
๓๗๐	นางเยาวนิตย์ เพ็ญเกษ	✓			
๓๗๑	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๓๗๒	นายรณเทพ อนุวัฒน์	✓			
๓๗๓	นายรส มะลิผล	✓			
๓๗๔	นางสาวรสนา โตสีตระกูล	✓			
๓๗๕	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	✓			
๓๗๖	นายรักพงษ์ ณ อุบล	✓			
๓๗๗	นายรังสรรค์ มณีรัตน์	✓			
๓๗๘	นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๓๗๙	นายรังสิกร ทิมาตฤกะ	✓			
๓๘๐	นางรังสิมา เจริญศิริ	✓			
๓๘๑	นางสาวรังสิมา รอดรัมย์	✓			
๓๘๒	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	✓			
๓๘๓	นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	✓			
๓๘๔	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดีเรก	✓			
๓๘๕	นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	✓			
๓๘๖	นายรำริ มามะ	✓			
๓๘๗	นายรุ่งโรจน์ ทองศรี	✓			
๓๘๘	นางสาวเรวดี รัชมิทัต	✓			
๓๘๙	นายเรวัต อารีรอบ	✓			
๓๙๐	นายเรืองเดช สุพรรณฝ้าย	✓			
๓๙๑	นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	✓			
๓๙๒	นางสาวละออง ดิยะไพรัช	✓			
๓๙๓	นางสาวลีลาวดี วัชรโบล	✓			
๓๙๔	พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์		✓		
๓๙๕	พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์	✓			
๓๙๖	นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	✓			
๓๙๗	นายวรชัย เหมะ	✓			
๓๙๘	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล	✓			
๓๙๙	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๔๐๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู	✓			
๔๐๑	นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ	✓			
๔๐๒	นายวรสิทธิ์ กัลป์ดินันท์	✓			
๔๐๓	นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๐๔	นายวรารักษ์ พันธุ์ศิลา	✓			
๔๐๕	นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
๔๐๖	นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ		✓		
๔๐๗	นายวัชรพล โตมรศักดิ์	✓			
๔๐๘	นายวัชร เพชรทอง	✓			
๔๐๙	นายวัชร ดันตรานนท์	✓			
๔๑๐	นายวัฒนา เมืองสุข	✓			
๔๑๑	นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	✓			
๔๑๒	นายวันชัย บุชบา	✓			
๔๑๓	นายวันชัย สอนศิริ	✓			
๔๑๔	นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	✓			
๔๑๕	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๔๑๖	นายวิชัย ลำสุทธิ	✓			
๔๑๗	นายวิชัย สามิตร	✓			
๔๑๘	นายวิชัย ไพรสงบ	✓			
๔๑๙	นายวิชาญ มินชัยนันท์	✓			
๔๒๐	นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	✓			
๔๒๑	รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร	✓			
๔๒๒	นายวิเชียร คันถ้อง	✓			
๔๒๓	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๔๒๔	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๔๒๕	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๔๒๖	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
๔๒๗	นายวิทยา อินาสา		✓		
๔๒๘	นายวิทวัส บุญญสถิตย์	✓			
๔๒๙	นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	✓			
๔๓๐	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๔๓๑	นายวิบูลย์ คูทรัพย์	✓			
๔๓๒	นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	✓			
๔๓๓	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๔๓๔	นายวิรัช รัตนเศรษฐ์	✓			
๔๓๕	นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	✓			
๔๓๖	นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	✓			
๔๓๗	ศาสตราจารย์วิรัตน์ พาณิชย์พงษ์	✓			
๔๓๘	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	✓			
๔๓๙	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๔๔๐	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๔๑	นายวิวัฒน์ชัย โทตระไวศยะ	✓			
๔๔๒	นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	✓			
๔๔๓	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
๔๔๔	นายวิสุทธิ ไชยณรรณ	✓			
๔๔๕	พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์	✓			
๔๔๖	นายวีระชัย วีระเมธีกุล	✓			
๔๔๗	นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	✓			
๔๔๘	นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์	✓			
๔๔๙	นายวุฒิชัย กิตติเนศวร	✓			
๔๕๐	นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	✓			
๔๕๑	รองศาสตราจารย์หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล	✓			
๔๕๒	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
๔๕๓	นายศรณัยวุฒิ ศรีณย์เกตุ	✓			
๔๕๔	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
๔๕๕	นายศรีเรศ โกฏคำลือ	✓			
๔๕๖	นางสาวศรีสกุล มั่นศิลป์	✓			
๔๕๗	นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	✓			
๔๕๘	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
๔๕๙	นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	✓			
๔๖๐	นายศิริโชค โสภา	✓			
๔๖๑	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๔๖๒	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
๔๖๓	พลเรือเอก ศิษณุวัชร วงษ์สุวรรณ	✓			
๔๖๔	นายศุภชัย ใจสมุทร		✓		
๔๖๕	นายศุภชัย ศรีหาล้า	✓			
๔๖๖	นายศุภวัฒน์ เทียนถาวร		✓		
๔๖๗	นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	✓			
๔๖๘	นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	✓			
๔๖๙	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๔๗๐	พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา	✓			
๔๗๑	พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน	✓			
๔๗๒	นายสนอง เทพอักษรณรงค์	✓			
๔๗๓	ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์	✓			
๔๗๔	นายสมคิด เชื้อคง	✓			
๔๗๕	นายสมคิด บาลไธสง	✓			
๔๗๖	พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	✓			
๔๗๗	นายสมชัย อัครชัยโสภณ	✓			

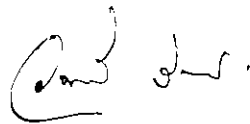
ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๗๘	นายสมชาติ พรหมพัฒน์	✓			
๔๗๙	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	✓			
๔๘๐	พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	✓			
๔๘๑	นายสมชาย แสงวงการ	✓			
๔๘๒	นายสมบัติ ยะสินธุ์	✓			
๔๘๓	นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	✓			
๔๘๔	นายสมบูรณ์ งามลักษณ์	✓			
๔๘๕	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
๔๘๖	นางสมพร จูมื่น	✓			
๔๘๗	นายสมพล เกยุราพันธุ์	✓			
๔๘๘	นายสมพล พันธุ์มณี	✓			
๔๘๙	นายสมเพชร แต่งงาม	✓			
๔๙๐	นายสมโกษ สายเทพ	✓			
๔๙๑	นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	✓			
๔๙๒	พลตำรวจโท สมยศ ตีมา	✓			
๔๙๓	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๔๙๔	นายสมศักดิ์ ใจแค้ว	✓			
๔๙๕	นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง	✓			
๔๙๖	นางสมหญิง บัวบุตร	✓			
๔๙๗	นายสมัคร เขาวงกต	✓			
๔๙๘	นายสรชาติ สุจิตต์	✓			
๔๙๙	นายสรรพัญญู ศิริไพล์	✓			
๕๐๐	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
๕๐๑	นายสรวงศ์ เทียนทอง	✓			
๕๐๒	นายสรวิทย์ เนื่องจำนงค์	✓			
๕๐๓	นายสราวุธ อ่อนละมัย	✓			
๕๐๔	นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	✓			
๕๐๕	นายสหัสกุล กุลศรี	✓			
๕๐๖	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
๕๐๗	นายสันตศักดิ์ จรุงญามพิเชษฐ์	✓			
๕๐๘	นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	✓			
๕๐๙	นายสัมพันธ์ อัดถาวงค์	✓			
๕๑๐	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๕๑๑	นายสาคร เกียวข้อง	✓			
๕๑๒	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๕๑๓	นายสาริต ปิตุเตชะ	✓			
๕๑๔	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๑๕	พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	✓			
๕๑๖	นายสามารถ มะลูลีม	✓			
๕๑๗	นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	✓			
๕๑๘	นายสาย กังกเวคิน	✓			
๕๑๙	นายสิงห์ชัย พุ่งทอง	✓			
๕๒๐	นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล	✓			
๕๒๑	พันโท สันรพ แก้วพิจิตร	✓			
๕๒๒	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๕๒๓	นางสิรินทร รามสูต	✓			
๕๒๔	นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์	✓			
๕๒๕	นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	✓			
๕๒๖	นายสุกิจ อัดโปกรณ์	✓			
๕๒๗	นางสุกมล คุณปลื้ม	✓			
๕๒๘	นายสุโข วุฒิโชติ	✓			
๕๒๙	นายสุชาติ ชมกลิ่น	✓			
๕๓๐	ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช	✓			
๕๓๑	นายสุชาติ ภิญโญ	✓			
๕๓๒	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๕๓๓	นายสุชิน เอ่งฉ้วน	✓			
๕๓๔	นางสาวสุนีย์ เหลืองวิจิตร	✓			
๕๓๕	นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	✓			
๕๓๖	นายสุทธิชัย จรูญเนตร	✓			
๕๓๗	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๕๓๘	นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี	✓			
๕๓๙	นายสุทิน นพขำ	✓			
๕๔๐	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๕๔๑	นายสุธรรม พันธุ์ศักดิ์	✓			
๕๔๒	นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์	✓			
๕๔๓	นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	✓			
๕๔๔	นายสุนัย จุลพงศธร	✓			
๕๔๕	นายสุพจน์ เลียดประดม	✓			
๕๔๖	นายสุพล พ่องาม	✓			
๕๔๗	นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	✓			
๕๔๘	นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	✓			
๕๔๙	นายสุเมธ ศรีพงษ์	✓			
๕๕๐	นายสุรจิต ชีรเวทย์	✓			
๕๕๑	นายสุรจิตร์ ยนต์ตระกูล	✓			

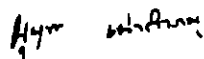
ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๕๒	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	✓			
๕๕๓	นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	✓			
๕๕๔	นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	✓			
๕๕๕	นายสุรชาติ เทียนทอง	✓			
๕๕๖	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
๕๕๗	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๕๕๘	นายสุรเดช จิรจิตติเจริญ	✓			
๕๕๙	พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์	✓			
๕๖๐	นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล		✓		
๕๖๑	นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	✓			
๕๖๒	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๕๖๓	นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล	✓			
๕๖๔	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๕๖๕	พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	✓			
๕๖๖	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๕๖๗	นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๕๖๘	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๕๖๙	พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	✓			
๕๗๐	นายสุรสาธิต ผาสุข	✓			
๕๗๑	นายสุรสิทธิ์ เจริญวิจักษณ์	✓			
๕๗๒	นายสุรันต์ จันทน์พิทักษ์	✓			
๕๗๓	พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	✓			
๕๗๔	นายสุริยา ปันจอร์	✓			
๕๗๕	นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล	✓			
๕๗๖	นางสุอำภา คชไกร	✓			
๕๗๗	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๕๗๘	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๕๗๙	นายโสภณ ชาร์มย์	✓			
๕๘๐	นายโสภณ ศรีมาเหล็ก	✓			
๕๘๑	นางโสภกา กาญจนะ	✓			
๕๘๒	นายหนูแดง วรรณทางซ้าย	✓			
๕๘๓	นายเหวง โตจิราการ	✓			
๕๘๔	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๕๘๕	นายองอาจ วงษ์ประยูร	✓			
๕๘๖	นายองอาจ วชิรพงศ์	✓			
๕๘๗	พลตำรวจตรี อดิศักดิ์ สุวรรณสิงห์	✓			
๕๘๘	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงค์		✓		

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๘๙	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๕๙๐	นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ์	✓			
๕๙๑	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๕๙๒	นายอนันต์ ลิ้มคุปต์ถาวร	✓			
๕๙๓	นายอนันต์ ศรีพันธุ์	✓			
๕๙๔	นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์	✓			
๕๙๕	นายอนุชา บุรพชัยศรี		✓		
๕๙๖	นายอนุชา สะสมทรัพย์	✓			
๕๙๗	นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ	✓			
๕๙๘	นายอนุวัติ ชูสารอ	✓			
๕๙๙	นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	✓			
๖๐๐	นายอนุรักษ์ นิยมเวช	✓			
๖๐๑	นางอนุรักษ์ บุญศล	✓			
๖๐๒	นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล		✓		
๖๐๓	นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	✓			
๖๐๔	นางอนุสรา ยิ่งตรง	✓			
๖๐๕	นายอภิชาติ การิภาญจน์	✓			
๖๐๖	นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
๖๐๗	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
๖๐๘	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
๖๐๙	หม่อมหลวงอภิเมงคกุล โสณกุล	✓			
๖๑๐	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	✓			
๖๑๑	นายอภิรัตน์ ศิรินาวัน	✓			
๖๑๒	นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	✓			
๖๑๓	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
๖๑๔	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๖๑๕	นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	✓			
๖๑๖	นายอรรถพร พลบุตร		✓		
๖๑๗	นายอรรถพล วงษ์ประยูร	✓			
๖๑๘	นายอรรถวิทย์ สุวรรณภักดี	✓			
๖๑๙	นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์	✓			
๖๒๐	นางอรอนงค์ คล้ายนก	✓			
๖๒๑	นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	✓			
๖๒๒	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๖๒๓	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๖๒๔	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
๖๒๕	นายอันวาร์ สาและ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๒๖	นายอับดุลการิม เต็งระกินา	✓			
๖๒๗	นายอัศวิน วิภูศิริ	✓			
๖๒๘	นายอัสนี เชิดชัย	✓			
๖๒๙	นายอาคม เองฉ้วน	✓			
๖๓๐	พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย	✓			
๖๓๑	นางอานิก อัมระนันท์	✓			
๖๓๒	นางอารีญาภรณ์ ชารัมย์	✓			
๖๓๓	นายอำนาจ คลังผา	✓			
๖๓๔	นายอำนาจ วิลาวลีย์	✓			
๖๓๕	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			
๖๓๖	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร	✓			
๖๓๗	นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม		✓		
๖๓๘	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
๖๓๙	นายอิสสระ สมชัย	✓			
๖๔๐	นายอุกฤษณ์ ตันสวัสดิ์	✓			
๖๔๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๖๔๒	นางอุดมรัตน์ อภรรรัตน์	✓			
๖๔๓	นางอุดมลักษณ์ เฟื่องรพัฒน์	✓			
๖๔๔	นายเอกธนะ อินทร์รอด	✓			
๖๔๕	นายเอกราษฎร์ พร้อมพันธุ์	✓			
๖๔๖	นางเอมอร สิ้นสุไพร	✓			
๖๔๗	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๖๔๘	นายโอชิษฐ์ เกียรติก่อชัชชัย	✓			
๖๔๙	นายชอชาลี มาเหรัมย์	✓			
	รวม ๖๔๙	๖๒๑	๒๘	-	

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลศิริ)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)
ผู้บังคับบัญชาจากกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๔ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้ ๖๒๑ คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตดำเนินการเลย
นะครับ ต่อจากเมื่อคืนเลยนะครับ ท่านพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม เชิญครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภา กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ภาครัฐ
จะขออนุญาตที่จะอภิปรายใน มาตรา ๓ ตามที่ได้แปรญัตติไว้ครับ ในมาตรา ๓ นั้น
ผมได้แปรญัตติในเกี่ยวกับมาตรา ๑๑๑ ไว้ เพื่อให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนรวม
๑๕๐ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน และมาจากการสรรหา
เท่ากับจำนวนรวมข้างต้นหักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง และได้ขอ
แปรญัตติที่ตัดมาตรา ๑๑๒ ออกไป ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

ประการแรก อยากจะเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า ในระบอบประชาธิปไตยนั้น ผมเข้าใจเป็นอย่างดีนะครับว่า การเลือกตั้งเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด แต่ขออนุญาตเรียนว่า การเลือกตั้งไม่ใช่เป็นคำตอบที่ดีที่สุด ถึงแม้ว่าระบอบการปกครองของประเทศไทย จะมีด้วยกันหลายระบอบ แต่ก็ยอมรับว่าระบอบประชาธิปไตยนั้นก็นับว่าเป็นระบอบการปกครองที่มีความเร็ว้น้อยที่สุดในปัจจุบัน ก็จากการเลือกตั้งซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตยแล้ว ประการสำคัญที่สุดนั้นมันยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีก ซึ่งปัจจัยที่สำคัญก็ได้แก่ ความรู้ของประชากรของประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น ประชาธิปไตยของไทยนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงมานับถึงปัจจุบันได้ ๘๑ ปีแล้ว เราได้มีการเปลี่ยนแปลงจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบประชาธิปไตย ท่ามกลางความไม่พร้อมของประชาชน เราพยายามไปนำต้นแบบมาจากต่างประเทศ ซึ่งในต่างประเทศนั้นมีปัจจัยของประชากร ที่สำคัญก็คือส่วนใหญ่จะมีบุคคลชั้นกลางไม่น้อยกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนในประเทศไทยเรานั้น บุคคลส่วนใหญ่ของประเทศนั้นเป็นชนชั้นเกษตรกรรม และชั้นแรงงาน ซึ่งก็มีไม่น้อยกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน ความสำคัญที่แตกต่างนั้นมันเป็นเรื่องอย่างยิ่งที่ทำให้ระบอบประชาธิปไตยของไทยเรานั้นไม่เหมือนระบอบประชาธิปไตยของนานา ฦ ประเทศนั้น ด้วยเหตุผลที่ว่าเมื่อบุคคลที่เป็นชนชั้นไม่ใช่ชนชั้นกลาง จะมีการศึกษาที่ไม่มากนัก จะหลงในคำเชื่อ คำป้อยอ แล้วก็หลงต่อคำที่จะถูกบิดเบือนนะครับ ในที่สุดก็มีความอ่อนไหวต่อการที่จะถูกบุคคลใดก็ได้แล้วแต่ที่จะชักนำไปขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นจะใช้วาจาอย่างไร ผมอยากยกตัวอย่างเช่นว่า มีการใช้วาจาว่าการแก้รัฐธรรมนูญของประเทศไทยครั้งนี้เป็นการแก้เพื่อให้เป็นประชาธิปไตย ซึ่งก็ยังไม่เห็นว่าเมื่อแก้ไปแล้วเป็นประชาธิปไตยที่ดีหรือไม่ เพียงแต่บอกว่าเป็นประชาธิปไตย แต่ไม่ได้มีความสำคัญว่าแก้ไปแล้วประชาชนจะมีประชาธิปไตยที่ดี สามารถให้ระบอบการปกครองประชาธิปไตยของประเทศไทยนั้นมันไปสู่ความก้าวหน้า ไม่เกิดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ มีความกล่าวว่าประชาธิปไตยนั้นเกิดที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีความเจริญเติบโตที่ประเทศญี่ปุ่น แต่ประชาธิปไตยนั้นมาตายที่ประเทศไทย ก็แสดงให้เห็นว่าประชาธิปไตยของประเทศไทยนั้นเป็นประชาธิปไตยแบบลุ่ม ๆ ดอน ๆ มันยังไม่มีคุณสมบัติเต็มที เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราคิดว่าการเลือกตั้งเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของระบอบประชาธิปไตย

มันคงไม่มีผลของการสำรวจออกมาว่า นักการเมืองประเทศไทยนั้นมีการคอร์รัปชันมากที่สุด เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ จากปัจจัยที่เรียนว่า การเลือกตั้งนั้นถึงจะเป็นหัวใจสำคัญของประชาธิปไตย แต่การเลือกตั้งมิใช่เป็นคำตอบที่ดีที่สุดสำหรับประชาธิปไตย เพราะฉะนั้น ในระบอบประชาธิปไตยของไทย ที่บอกว่า ก่อนที่มันจะตายนั้น มันควรจะหาวิธีการที่ผสมผสานไประหว่างการเลือกตั้ง การสรรหาหรือการแต่งตั้ง เพื่อรักษาระบอบประชาธิปไตยของไทยให้มีความเจริญมั่นคงและก้าวหน้าไปยิ่งขึ้น ในลำดับต่อไปผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานถึงวิวัฒนาการของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาของประเทศไทยนั้น มันมีมาทั้งการแต่งตั้งแล้วก็การเลือกตั้ง ในอดีตเริ่มต้นสมาชิกวุฒิสภาด้วยการแต่งตั้ง ซึ่งการแต่งตั้งนั้นกระทำโดย ถ้าเริ่มต้นจากการปฏิบัติก็ทำโดยคณะปฏิวัติ ต่อมาเมื่อมีฝ่ายบริหาร มีการเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาก็มาจากการเลือกตั้งโดยฝ่ายบริหาร ในครั้งนั้นมีคำกล่าวหาว่าสมาชิกวุฒิสภานั้นไม่สามารถที่จะมีความเป็นกลาง ไม่สามารถทำหน้าที่ในการตรวจสอบถ่วงดุลฝ่ายบริหารได้ เพราะว่ามี การแต่งตั้งมาโดยฝ่ายบริหาร ด้วยเหตุผลจากปัญหาของสมาชิกวุฒิสภาจากการแต่งตั้ง พอมาถึงรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มันก็นำปัญหาที่เกิดขึ้นจากสมาชิกวุฒิสภาจากการแต่งตั้งนั้นมาปรับปรุงใหม่ให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มีสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้ง ๒ ชุด ชุดแรกเกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๓ มีอายุ ๖ ปี เริ่มแรก สมาชิกวุฒิสภาชุดนี้เป็นชุดที่ประชาชนให้ความชื่นชม เป็นชุดที่ประชาชนมีความหวังว่าจะเป็นองค์กรที่จะมาตรวจสอบถ่วงดุลคานอำนาจฝ่ายบริหารได้ แต่พอมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลเข้ามาสู่ปี ๒๕๔๔ เหตุการณ์นั้นได้เปลี่ยนแปลงไปนะครับ มีการดำเนินการของฝ่ายบริหารที่จะเข้าไปควบคุมเสียงข้างมากในวุฒิสภา จนเกิดปัญหาขึ้นมาว่าสามารถที่จะเข้าไปควบคุมวุฒิสภาได้ เมื่อควบคุมวุฒิสภาได้ ก็เข้าไปสามารถที่จะแทรกแซงองค์กรอิสระได้ ซึ่งในขณะนั้นเป็นที่ทราบกันเป็นอย่างดีว่า ถ้าหากว่าใครมีความต้องการที่จะเข้าไปอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์กรอิสระ ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบถ่วงดุลฝ่ายบริหารก็ต้องไปหาผู้มีอำนาจคนหนึ่ง ถ้าผู้มีอำนาจคนนั้นรับรอง ก็มีโอกาสนะครับที่จะผ่านเสียงข้างมากในวุฒิสภาได้ เพราะฉะนั้นในวุฒิสภานั้นจะกำหนดถึงการเลือกบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระนั้นเป็นจำนวน ๒ เท่า วุฒิสภามีอำนาจในการเลือก ๑ ใน ๒ นั้น เพราะฉะนั้นก็เห็นแล้วว่าถ้าใครสามารถคุมเสียงข้างมากในวุฒิสภาแต่งตั้งในขณะนั้นได้ ก็สามารถที่จะคุมบุคคลที่เข้ามาเป็นองค์กรอิสระได้ ด้วยเหตุนี้เองครับ มันจึงเกิดปรากฏการณ์ที่เหตุการณ์ของการแทรกแซง

องค์กรอิสระ เกิดปรากฏการณ์ถึงสามหน้าห้าห่วงนะครับ เกิดปรากฏการณ์ถึงการแทรกแซง ป.ป.ช. หรือองค์กรอิสระอีกหลาย ๆ องค์กร จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มันจึงเป็นเหตุผลหนึ่ง ในการปฏิวัติรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ซึ่งเหตุผลนั้นก็คือ สังคมเกิดความแตกแยก มีการแทรกแซงองค์กรอิสระ มีการโกงกิน มีการหมิ่นเจ้า อันนี้เป็นเหตุผลของการที่เกิด การปฏิวัติ วันที่ ๑๙ เพราะฉะนั้นจะเรียนว่าสาเหตุของวุฒิสภานั้นเป็นสาเหตุหนึ่ง ของการปฏิวัติรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ต่อมาเมื่อเกิดการปฏิวัติรัฐประหาร ก็เกิด รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีการกล่าวหาโจมตีว่า เป็นรัฐธรรมนูญมาจากเผด็จการ

แต่ไปปรากฏว่าถ้าได้ไปดูแล ไม่ปรากฏว่าคณะรัฐประหารนั้นได้เข้าไปแทรกแซงในการร่างรัฐธรรมนูญแต่ประการใด ข้ำรายที่สุดรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ยังเป็นรัฐธรรมนูญที่ผ่านการลงประชามติ ซึ่งเป็นฉบับเดียวของประเทศไทยที่มีอยู่ ถึงแม้จะกล่าวหาว่าเป็นการลงประชามติท่ามกลางภาวะเผด็จการ แต่ประชาชนก็ลงประชามติ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้มีการนำเสนอสรุปสาเหตุปัญหาของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้ง ซึ่งผมขอย้อนกลับไปนิดหนึ่งว่า ชุดต่อไปเป็นชุด ปี ๒๕๔๙ ยิ่งข้ำรายหนักไปกว่า มีการเลือกตั้งเข้ามาใหม่ เมื่อเลือกตั้งเข้ามาก็ถูกกล่าวหาว่าสมาชิกวุฒิสภาส่วนหนึ่งที่มาจากเลือกตั้งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของฝ่ายบริหาร จนถูกสังคมและสื่อมวลชนขนานนามว่าเป็นสภาฟัวเมีย ซึ่งทุกท่านคงทราบเป็นอย่างดีแล้ว ด้วยเหตุนี้ละครับ ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ จึงนำปัญหาที่เกิดขึ้นจากสมาชิกวุฒิสภาที่มีการแต่งตั้งก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นำปัญหาที่เกิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญที่มีการเลือกตั้ง ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาผสมผสานกัน จึงได้ออกแบบโครงสร้างของสมาชิกวุฒิสภาขึ้นมาใหม่ ให้มาจาก ๒ แบบ คือสมาชิกจากสรรหาส่วนหนึ่ง และสมาชิกจากการเลือกตั้งอีกส่วนหนึ่ง โดยการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน เมื่อเหลือการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน แล้ว ในส่วนที่เหลือจาก ๑๕๐ คน ก็จะเป็นสมาชิกวุฒิสภาสรรหาจากภาคต่าง ๆ

ประเด็นที่ ๓ ผมอยากขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า การแก้ไขนั้นโดยทั่วไปจะต้องเป็นการแก้ไขที่แก้ไขแล้วให้มันดีขึ้น แต่ไม่ใช่แก้ไขแล้วกลับให้เกิดผลของความเลวร้ายมากยิ่งขึ้น การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีการแก้ไขที่มาของสมาชิกวุฒิสภาไปสู่การเลือกตั้ง ๒๐๐ คน ก็สรุปว่าเท่ากับกลับไปใช้วิธีการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่มีปัญหานำไปสู่การแทรกแซงองค์กรอิสระ กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง แต่ข้ำรายมีความเลวร้ายมากกว่านั้น เพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ได้กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาไว้เพียง ๑ วาระ จะดำรงติดต่อกันไม่ได้ แต่ในการแก้ครั้งนี้ แก้วสมาชิกวุฒิสภานั้นให้สามารถดำรงตำแหน่งต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ระยะเวลาที่มากกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีระยะเวลาอยู่ในตำแหน่ง ๔ ปี แต่สมาชิกวุฒิสภาที่แก้ใหม่นั้น ๖ ปี ๖ ปี แล้วดำรงตำแหน่งไปอย่างไม่มีจำกัด มีการแก้ไขกลับไปสู่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่มีปัญหา ก็คือแก้ไขให้ถึงความเชื่อมโยง มีการแก้ไขความเชื่อมโยงกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้สามารถ

เป็นบุคคลที่เป็นบุพการี เป็นคู่สมรส เป็นบุตรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเป็นบุพการี เป็นคู่สมรส เป็นบุตร ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อย่างนี้ก็จะเห็นได้ว่ามันจะมีความ เชื่อมโยงกันอย่างแนบแน่นระหว่างสมาชิกวุฒิสภากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมเรียน ท่านว่าในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น อย่างที่ได้กราบเรียนแล้วนะครับว่า การแก้ไขนั้น ต้องแก้ไขให้ดีขึ้น แล้วต้องแก้ไขเป็นระบบ เราจะต้องรักษาระบบประชาธิปไตยไว้ ถ้าแก้ไข โดยคิดว่าแก้ครั้งนี้แล้วตัวเองจะได้ประโยชน์ ก็อยากฝากกราบเรียนไปว่าอย่าคิดว่าขณะนี้ ท่านเป็นฝ่ายรัฐบาล เป็นฝ่ายบริหาร และจะยืนยาวสามารถที่จะบริหารประเทศไทย ไปชั่วกาลนาน -----

โอกาสมันปรับเปลี่ยน ถ้าปรับเปลี่ยนมาแล้วได้มีอีกฝ่ายหนึ่งมาเป็นฝ่ายบริหารและเขาสามารถมีอำนาจที่จะเข้าไปควบคุมสมาชิกวุฒิสภาขึ้น ท่านก็จะตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่าแก้ไข เมื่อแก้ไขจะต้องแก้ไขให้เป็นระบบ แล้วเป็นระบบที่สามารถที่จะรักษาประชาธิปไตยไว้ได้ ถึงแม้ว่าผมเป็นทหาร แต่ผมอยากที่จะช่วยท่านที่จะให้ท่านได้ช่วยกันรักษาประชาธิปไตยนะครับ ผมกราบเรียนว่าขณะนี้ที่เกิดขึ้น ส.ว. ชุดปัจจุบันที่เกิดขึ้นที่มาจาก การเลือกตั้ง ปัจจุบันจำนวน ๗๖ ท่านมาจากการสรรหาจำนวน ๗๓ ท่าน สาเหตุที่ยังไม่ครบ ๑๕๐ ท่านก็เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬนั้นเป็นจังหวัดที่เพิ่งตั้งขึ้นใหม่ยังไม่มีสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้ง ซึ่งถ้าหากว่าการแก้ไขของท่านสำเร็จ สมาชิกในชุดนี้ก็คงจะจบเพียงแค่นี้ แต่อยากเรียนท่านว่าผมยังไม่เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากสมาชิกวุฒิสภานั้นในชุดนี้ว่าถูกดำเนินคดีเห็นว่าไม่สามารถดำรงความเป็นกลาง ไม่สามารถที่จะทำการตรวจสอบถ่วงดุลฝ่ายบริหารได้ สิ่งที่เป็นปัญหาของสมาชิกวุฒิสภาสรรหาที่ถูกกล่าวหาในขณะนี้ อย่างเดียว ก็คือการที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของรัฐบาลได้ ผมอยากเรียนท่านนะครับว่าสมาชิกวุฒิสภาสรรหาไม่ใช่เป็นฝ่ายค้านในวุฒิสภาตามที่สมาชิกบางท่านเป็นผู้กล่าวหาในสื่อมวลชน อยากกราบเรียนขอย้ำตรงนี้นะครับว่าสมาชิกวุฒิสภาสรรหา นั้นไม่ใช่เป็นฝ่ายค้านในสมาชิกในวุฒิสภา เราทำหน้าที่ของเราที่จะรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ ท่านลองไปดูนะครับท่านประธาน ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายก๊อปปี้ที่เป็นกฎหมายที่เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ เพื่อผลประโยชน์ของประชาชน สมาชิกวุฒิสภาสรรหา นั้นให้การสนับสนุนทั้งสิ้น ยกเว้นในสิ่งที่สมาชิกวุฒิสภาสรรหา มีความเคลือบแคลงสงสัยว่า การออกกฎหมายฉบับนั้นหรือการดำเนินการนั้นมันเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องชอบธรรม ประเทศชาติอาจจะเสียผลประโยชน์ เราก็จะคัดค้าน เพราะฉะนั้นผมยืนยันต่อท่าน ณ ที่นี้ นะครับว่าสมาชิกวุฒิสภาสรรหา นั้นยังยึดโยงต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก แต่เราไม่ยึดโยงผลประโยชน์บุคคล เราไม่ได้ตอบสนองรัฐบาลไปทุกเรื่อง สิ่งใดที่รัฐบาลสามารถทำในสิ่งที่ เป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชนแล้ว เราพร้อมให้การสนับสนุน แต่สิ่งใดที่รัฐบาลทำแล้วเรามีความเคลือบแคลงสงสัยว่าผลที่เกิดขึ้นนั้นมันจะมีผลประโยชน์ต่อประเทศชาติหรือไม่ อย่างไร แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลให้ความร่วมมือกับเรามาตอบความเคลือบแคลงสงสัยนั้น ชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่รัฐบาลทำแล้วมีผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ ผมยืนยันต่อท่านว่ารัฐบาลสรรหา สมาชิกวุฒิสภาสรรหา นี้พร้อมที่จะให้การสนับสนุนต่อรัฐบาลทุกประการ

สิ่งที่จะกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาต่อไป ก็คือว่าอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภานั้นมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ประการแรกก็กลั่นกรองกฎหมาย ประการที่ ๒ เห็นชอบแต่งตั้งบุคคล ประการที่ ๓ ก็คือการถอดถอนบุคคล อำนาจต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอำนาจที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าสมาชิกวุฒิสภาที่ได้มาจากการเลือกตั้งครั้งใหม่นั้นถูกรอบจำมีความยึดโยงกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความยึดโยงกับพรรคการเมือง มีความยึดโยงกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขอให้ท่านได้มองภาพของสมาชิกวุฒิสภา ของวุฒิสภาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้าว่าถ้าเป็นวุฒิสภาที่มีในอนาคตข้างหน้านั้นมีสภาพอย่างที่เกิดขึ้นมันจะเป็นไปได้อย่างไรละครับว่าสมาชิกวุฒิสภานั้นจะมีความเป็นกลาง โอกาสเกิดขึ้นไม่มีเมื่อโอกาสเกิดขึ้นไม่มี ฝ่ายบริหารก็สามารถจะเข้าไปครอบงำเสียงข้างมากในวุฒิสภาได้ครอบงำเสียงข้างมากในวุฒิสภาได้ก็มีอำนาจเข้าไปกำหนดตัวบุคคลในองค์กรอิสระได้เมื่อเป็นอย่างนั้นอยากเรียนท่านว่าประวัติศาสตร์มันกลับมาซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่งมันก็จะทำให้เกิดวิกฤติของประชาธิปไตย ซึ่งผมเรียนท่านตามตรงนะครับว่า ถึงแม้เป็นทหารไม่อยากจะให้เกิดการปฏิวัติขึ้นอีกครั้งหนึ่งในประเทศไทย ประเทศไทยจะต้องเดินไปด้วยระบอบประชาธิปไตย แต่ระบบประชาธิปไตยจะต้องเกิดด้วยการประคับประคองให้ค่อย ๆ ก้าวเดินไป บางครั้งการเจริญเติบโตเหมือนเด็ก เมื่อเริ่มเดินก้าวอาจหกล้มลุกคลุกคลานได้บ้างแต่เมื่อล้มลุกคลุกคลานแล้วเราต้องช่วยกันประคองนะครับ ให้เขามีความเจริญเติบโตขึ้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมเจตน์ครับ ขอความกรุณากระชับสัณนิทหนึ่งครับ ให้เข้าประเด็นหนึ่ง

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : อยู่ในประเด็นครับท่าน เมื่อวันก่อน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : กระชับ กระชับสักหน่อยนะครับ

พลเอกสมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ขออนุญาตท่านประธาน ผมไม่ได้เถียงท่าน เมื่อวานผมจะพูดสิ่งนี้ในมาตรา ๒ ก็ขอให้ผมมาขยายความในมาตรานี้พอมมาถึงมาตรานี้จะให้ผมไปขยายความมาตราไหนละครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภานะครับ ผมเป็นทหารนะครับ มาถูกกล่าวหาว่าเผด็จการ แต่ไม่เคยใช้อำนาจเผด็จการในตัวเอง ผมยอมรับฟังทุกท่าน ไม่เชื่อขอให้ท่านไปถามบรรดาสมาชิกวุฒิสภาได้ เพราะฉะนั้นขอให้มีโอกาสผมไม่ได้เป็นคนชอบอภิปรายนะครับ มีโอกาสที่จะได้อธิบายนะครับ ไม่ได้มีความชำนาญในการอภิปราย ท่านไม่เปิดโอกาสให้ผมหรือครับ จริง ๆ แล้ว จะจบอยู่แล้ว ผมเพียงแต่พูดขึ้นว่าประวัติศาสตร์มันซ้ำรอย เมื่อซ้ำรอย เกิดการแทรกแซงองค์การอิสระขึ้น เกิดการสะดุดหยุดลงของประชาธิปไตย แล้วเราจะโทษใครละครับ เราต้องโทษพวกเราตัวเอง พวกเราสร้างปัญหากันเองนะครับ การแก้ไขมันต้องแก้ไขให้ดีขึ้น แต่ทำไมถึงแก้ไขให้มันเลวร้ายลง ในที่สุดประชาธิปไตยหยุดลง ไปโทษทหารโทษไม่ถูก เพราะทหารนั้นแน่นอนละครับ เขาไม่ยอมให้ประเทศชาติมันต้องล่มสลายไปอย่างแน่นอน ในที่สุดถึงแม้เขาไม่ยอมทำ ผมคิดว่าเมื่อประเทศชาติมันจะต้องเลวร้ายลงไปมันก็ต้องทำ เพราะฉะนั้นอยากกราบเรียนท่านเป็นสุดท้ายนี้ว่า ประชาธิปไตยจะอยู่รอดได้ก็ด้วยพวกเราทุกคนต้องช่วยกันประคับประคอง อย่าถือว่าเลือกตั้งอย่างเดียว แล้วจะเป็นสิ่งที่เป็นการตอบที่ดีที่สุด ไม่ใช่ครับ ขอขอบคุณครับท่านครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ รัฐสภายินดีต้อนรับอาจารย์และคณะนักศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ด้วยความยินดีครับ

ท่านสมาชิกครับมีแจ้งจากกรมประชาสัมพันธ์ครับ เราจะมีการถ่ายทอดสดที่มีการประชุมกันครับ ยกเว้นในช่วงเวลา ๑๗.๓๐-๑๙.๐๐ นาฬิกา ที่จะตัดกลับไปถ่ายทอดการแข่งขันกีฬานครลำปางเกมส์นะครับ แล้วก็ช่วงข่าวในพระราชสำนัก

เวลา ๒๐.๐๐-๒๐.๓๐ นาฬิกา จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ ท่านสมาชิกครับเนื่องจาก วุฒิสมาชิก มีแจ้งความจำนงค์ที่จะอภิปรายเยอะมากนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะให้โอกาส วุฒิสภาสัก ๒-๓ ท่าน แล้วค่อยสลับมาที่ทางพรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็ไปที่พรรคเพื่อไทย สลับไปอย่างนี้นะครับ

(นายวิชาญ มินชัยนันท์ กรรมการไต่สวนและยกมือขึ้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิชาญมีอะไรครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์(กรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มินชัยนันท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ขออนุญาตหารือ ท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกครับ ขณะนี้เราได้พิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นเวลาเข้าวันที่ ๓ ที่นี้ประเด็นก็คือว่าต้องขอบคุณท่านประธานเองที่ผ่อนคลายรวมถึง เพื่อนสมาชิกที่ให้ความร่วมมือ ถ้าเป็นไปได้ประเด็นในเรื่องของวาระที่สอง คือท่านประธาน เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีโอกาสได้เสนอความคิดเห็น แต่ขอให้ท่านประธานได้ช่วยหารือกัน นะครับ ว่ากำหนดเวลาการอภิปรายให้อยู่ในกรอบสักหน่อยหนึ่ง เพราะว่าผมฟังดูแล้ว เนื้อหาจริง ๆ แล้ว มันจะไปคุมอยู่ในวาระที่หนึ่ง หมดนะครับ ถ้าเป็นไปได้ แล้วก็มันจะได้ กระชับเวลาขึ้นมาเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ประสงค์อยากจะอภิปรายจะได้ใช้เวลาได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมดูแล อยู่ครับ บางที่ท่านอภิปรายไม่มากอาจจะมียกประเด็นไปบ้างก็ปล่อยไปครับ ถ้าประท้วงไป ประท้วงมานานก็เสียเวลา ยิ่งเสียเวลากันไปใหญ่ อะไรอนุโลมได้ก็อนุโลมไปครับ ไม่ได้เร่งร้อน อะไรหุรอกครับ เชิญ ส.ว. อีกท่านครับ ท่านปรเทพ สุจริตกุล เชิญครับ

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาครับ ผม ปรเทพ สุจริตกุล ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมคงมีความจำเป็นต้องยื่นข้อหนึ่งนะครับ เพราะว่าเรื่องที่ผมแปรญัตติไว้ มันมีเหตุผลสืบเนื่องต่อกันมานะครับ

ประการแรก คือเรื่องการที่จะให้ ส.ว. มี ส.ว. เลือกตั้งทั้งหมด เมื่อก็พอที่ท่านสมเจตน์พูดไปส่วนหนึ่งแล้ว ผมขอพูดนิดเดียวครับ ขอบุติว่าการเลือกตั้งเป็นเพียงกระบวนการในการที่จะได้คนมาทำงานได้คนแบบหนึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งได้คนแบบหนึ่งมาทำงานในระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น การเลือกตั้งเราเคยชินเรารู้จักมันมากจนเรามองว่ามันเป็นสัญลักษณ์ของประชาธิปไตย แต่ที่จริงแล้วความเป็นประชาธิปไตยไม่ใช่การเลือกตั้งแต่เพียงอย่างเดียวครับ การบริหารจัดการอย่างโปร่งใส การมีธรรมาภิบาล การถ่วงดุล การไม่ผูกแกอำนาจ ก็เป็นเหตุผลสำคัญนะครับ แล้วก็ประชาธิปไตยต้องถ่วงดุลกัน ๓ อำนาจนะครับ อำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจตุลาการ อำนาจบริหารไม่ได้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดนะครับ อำนาจบริหารส่วนหนึ่งได้มาจากการเลือกตั้ง รัฐมนตรีบางท่านไม่ได้มาจากการเลือกตั้งนะครับ เช่นกัน ผู้พิพากษาก็ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งนะครับ อำนาจนิติบัญญัติก็เช่นกัน ในหลาย ๆ ประเทศบางส่วนมาจากการเลือกตั้งและบางส่วนไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเรามักจะพูดเหมารวมกันเสมอว่าการเลือกตั้งคือทำให้เป็นประชาธิปไตย ผมอยากกราบเรียนว่าการเลือกตั้งไม่ใช่ทั้งหมดของประชาธิปไตย เป็นบางส่วนเท่านั้นเองครับ เป็นส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่คำตอบสุดท้ายแล้วไม่ใช่คำตอบเดียว

ประการที่ ๒ ท่านอยากได้ ส.ว. จากการเลือกตั้งโดยวิธีการเดียวกันกับ ส.ส. ผมกราบเรียนถามว่าถ้าโดยวิธีเดียวกันเช่นนี้เราจะได้ ส.ว. แบบไหนครับ เราก็จะได้ ส.ว. ที่เหมือนกับ ส.ส. ท่านจะเอามาทำไมครับ ในเมื่อท่านเอา ส.ว. มาทำงานที่แตกต่างกับ ส.ส. มากลั่นกรองกฎหมายที่ ส.ส. ทำขึ้นมา มาตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ซึ่ง ส.ส. ส่วนใหญ่ก็เป็น ส.ส. ภาครัฐบาล แล้วเราจะตรวจสอบกันได้อย่างไรในเมื่อฐานเสียงที่มาเป็น ส.ว. นั้นมันหนีไม่พ้นที่จะต้องไปพึ่งพาพรรคการเมืองนะครับ ใครอยากเป็น ส.ว. ต่อไปนี้ในอนาคตวิ่งเข้าหาพรรคการเมืองอย่างเดียว เพราะถ้าไม่ไปหาพรรคการเมืองจะเอาเสียงมาจากไหนครับ ไม่มีครับอย่างมากที่สุด ๑๐ ๒๐ จะมีอย่างคุณรสนาคนเดียวมั้งครับที่ไม่ต้องอาศัยพรรคการเมือง อาศัยตัวเอง อย่างนี้จะมี ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๓ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็นไปได้นะครับ ท่านลองคิดดู ในอนาคตสมมุติว่าเรามี ส.ว. อยู่ ๕๐๐ พรรคการเมือง

๑๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ชญาภา ๗/๒

พรรคหนึ่งมีฐานเสียงอยู่ เลือกตั้งมาแล้วได้ ส.ส. มา ๓๐๐ แปลว่า ๓ ใน ๕ เมื่อมี ๓ ใน ๕ ผมเรียนถามว่า แล้ว ส.ว. ที่จะมาในอนาคตนี้ก็คือ ๓ ใน ๕ ของพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมาก เสียงข้างมากมี ๓๐๐ แล้วนะครับ บวกอีก ๑๒๐ ๑๒๐ คือมาจาก ๒๐๐ ก็คือ ๓ ใน ๕ ก็คือมี ๔๒๐ ในขณะที่พรรคฝ่ายค้านเดิมมีเสียงน้อยกว่า ๑๐๐ เสียง แต่ต่อไป ฝ่ายค้านจะมีเสียงน้อยกว่าถึง ๑๔๐ เสียง ฎไม่กลับแล้วครับ การเปิดกิจการรัฐสภามันหลีกเลี่ยงไม่ได้ครับ เพราะอำนาจมันเสกติดนะครับ ไม่สามารถที่จะทำให้สภานี้เป็นประชาธิปไตยได้ ผมจะเข้าเรื่องแล้วครับท่านครับท่านใจเย็น ๆ ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ก็ขอให้กระชับหน่อยนะครับ เข้าประเด็นเลยครับ

นายประเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : นิดเดียวครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วง

นายประเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ไม่เกิน ๖ นาทีผมจะจบ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ อย่าประท้วงเลยครับ ก็ได้เตือนท่านแล้ว

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (วิชาการ) : แล้วขณะเดียวกัน ท่านก็ไปแก้รัฐธรรมนูญให้ผิวเมีย พ่อแม่ พี่น้องเป็นรัฐธรรมนูญครอบครัว มาอยู่ด้วยกันหมด พรรคการเมือง ส.ส. รัฐมนตรี แม้แต่ ส.ว. ก็เข้ามาเลือกตั้งได้เองหมด ไม่ต้องเว้นวรรค ไม่ต้องทำอะไรทั้งสิ้น ข้อต้องห้ามเอาทั้งหมด ผมเรียนถามว่าเมื่อท่านเอาทั้งไปหมดแล้ว ส.ส. เหล่านี้จะไปทำอะไรกัน มันเหมือนกันหมดครับ ส.ว. ก็คือ ส.ว. เพราะฉะนั้น ผมจึงเรียนว่าผมขอแปรญัตติที่แตกต่างไปจากที่หลาย ๆ ท่านได้แปรญัตติมา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าประท้วงเลยครับ คงใช้เวลาไม่มาก

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : นิดเดียวครับ ผมเข้าแปรญัตติแล้วครับ เรื่องที่ผมแปรญัตติในวาระสาม ในมาตรา ๑๑๑ นะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านต่อเลยครับ เชิญครับ

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ผมแปรญัตติให้มี ส.ว. เลือกตั้งตามที่ท่านต้องการ เพราะว่ามันเป็นหลักการ ผมไม่กล้าไปทำให้เสียหลักการของท่านนะครับ แต่ว่าการเลือกตั้งนั้นต้องไม่ยึดโยงกับพรรคการเมือง จะทำอย่างไรถึงไม่ยึดโยงกับพรรคการเมือง ผมก็เลยแบ่ง ส.ว.

(พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ วุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : เชิญเลยครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ วุฒิสภา (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมขอประท้วงผู้กำลังอภิปรายเนื่องจากว่าได้อภิปรายเสียดยี่สิบสี่ รายสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๓ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อภิปรายอยู่นี้ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน ไม่ได้วิงวาทพรรคการเมืองไหนเลยนะครับ ไปสมัครด้วยตนเอง ลาออกจากข้าราชการ ผมสังกัดพรรคไหน ไม่มีนะครับ แล้วก็พรรคการเมืองก็ไม่ได้ช่วยผมเลยตัวเองแท้ ๆ นะครับที่มานี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับอย่าไปพาดพิงกลับ
ไม่เป็นไรผมปิดไมโครโฟนไปแล้ว ที่นี้ประเด็นอย่างนี้ครับ สงบอารมณ์ด้วยครับ พอแล้วครับ
นั่งเถอะครับ ใจเย็น ๆ ท่านเชิญครับ

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ผมขออนุญาต
กราบเรียนท่าน ส.ว. เมื่อสักครู่นะครับ ผมมิได้หมายถึงตัวท่าน และมิได้หมายถึง ส.ว.
ที่อยู่ในปัจจุบันนี้นะครับ ผมหมายถึงว่าในอนาคต

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เอาอย่างนี้
ระมัดระวังหน่อยก็แล้วกัน ท่านต่อของท่านเลยครับ เชิญครับ

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ผมพูดถึงอนาคตครับ
ผมไม่ได้พูดถึงวันนี้ ผมคิดว่ากฎหมายนี้ถ้าออกไปอนาคตมันจะเป็นอย่างไร ไม่ได้
หมายความว่าที่ผ่านเป็นอย่างไร และผมอยากจะเรียนว่าที่ผ่านมานี้ผมและ ส.ว. ทุกท่าน
ทำงานร่วมกันมาอย่างมีความสุข แล้วก็มีความเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกันมาตลอด
ไม่ได้มีความคิดว่า ส.ว. แต่ละท่านมีความไม่ดีตรงไหนเลย ไม่ว่าจะเป็นสรรหาหรือเลือกตั้ง
เราทำงานร่วมกันได้ดีมาตลอด และที่ผ่านมามีอะไรที่เกิดขึ้นถ้ากระทบ ส.ว. ผมปกป้อง
มาตลอด เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่าไม่ได้พูดถึงตัวท่าน ไม่ได้พูดถึงอดีต ไม่ได้พูดถึงปัจจุบัน
พูดถึงอนาคตครับ ผมขออนุญาตเรียนต่อในญัตติที่ผมขอแปรญัตตินะครับ ผมขอแปรญัตติว่า
ในบ้านเรามีประชากรอยู่ ๖๕ ล้านคน ประมาณ ๔๐ ล้านคนมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง
๔๐ ล้านคนนี้ ผมแบ่งออกเป็นกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ประมาณ ๒๐-๓๐ กลุ่ม แล้วแต่จะแบ่ง
แต่ละกลุ่มมีไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐ คนนะครับ แล้วก็ให้แต่ละกลุ่มเลือกกันเอง -----

เช่น กลุ่มทางการแพทย์ก็จะมีคนประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐-๓,๐๐๐,๐๐๐ คนนะครับ เขาก็กลุ่มทางการแพทย์ คนก็รีจิสเตอร์ (Register) เข้าไปอยู่ในกลุ่มทางการแพทย์ แล้วเสร็จแล้วก็เลือกกันในกลุ่มทางการแพทย์ขึ้นมาจำนวนหนึ่งนะครับ สมมติว่า ๑๐ คนในกลุ่มทางการแพทย์มีคนเป็น ส.ว. ได้ ๑๐ คน ใน ๑๐ คนนี้เราก็ให้เลือกมา ๒๐ คนนะครับ เมื่อเลือกมาได้ ๒๐ คนแล้ว ก็มาจับฉลากกัน ทำไมต้องจับฉลากครับ เพราะว่า ๒๐ คนนี้ดีหมดเท่ากัน เพราะประชาชนเลือกมา แต่ที่ต้องจับฉลากเพราะปกป้องการซื้อเสียง ต้องมาจับฉลากเลือกเอาไว้ ๑๐ คน แล้วที่เหลือก็เก็บสำรองไว้ เมื่อคนใดคนหนึ่งหายไป ก็มาจับฉลากส่วนที่เหลือเข้ามาแทนที่นะครับ ผมแปรญัตติเช่นนี้ เหตุผลหลัก ๆ ของผมก็คือว่า ไม่ต้องการให้ ส.ว. ต้องไปยึดโยง ต้องไปผูกติดกับการเมืองในอนาคตนะครับ ต้องการให้ ส.ว. มีความเป็นอิสระอย่างแท้จริงนะครับ ไม่สามารถถูกครอบงำโดยพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่งได้นะครับ ผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานเพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านมีอะไร เชิญครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ขออนุญาตสั้น ๆ นะครับ ท่านประธานคงรู้สึกเหมือนผมนะครับ ว่าเมื่อวานนี้การประชุมรัฐสภาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เพราะท่านประธานได้กรุณาอะลุ่มอล่วยให้สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านได้อภิปรายนะครับ เมื่อวานนี้ผมมีความประทับใจมากครับ ผมมองเห็นแสงสว่างของความปรองดองเล็ก ๆ เมื่อวานนี้ครับ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านคงเห็นเหมือนผมนะครับ อยากให้บรรยากาศวันนี้เป็นไปเหมือนเมื่อวานนะครับ คือขอความกรุณาอย่าได้มีการประท้วง เพราะ ๑. การประท้วงมันทำให้เสียเวลาโดยใช่เหตุ ก็ขอความกรุณาท่านประธานว่า ท่านประธานช่วยทำเหมือนที่ท่านประธานได้ทำเมื่อวานนะครับ ให้ทุกคนได้พูด เมื่อพูดแล้วทุกอย่างจะจบครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ก็จะพยายามนะครับ ผมก็พยายามที่จะไม่ให้มีการประท้วง แต่ถ้ามันมีเหตุจำเป็นก็ต้องอนุญาตให้ได้ประท้วงนะครับ เพราะฉะนั้นก็ขอความร่วมมือ ที่นี้ต้องขอความร่วมมือกับผู้อภิปรายด้วยนะครับ ประเด็นต้องเข้าใจนะครับ ที่สงวนไว้ ที่แปรญัตติไว้ ประเด็นมันมีอยู่นิดเดียว เพราะฉะนั้นก็จะมีคนพูดอยู่หลายท่าน ก็จะซ้ำกันไปซ้ำกันมา เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาอย่าให้มันวุ่นหรือซ้ำซากนะครับ เชิญทางท่านประกอบ จิริกิติ ครับ

นายประกอบ จิรจิตติ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายประกอบ จิรจิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิก
 รัฐสภา ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมในการอภิปรายคำแปรญัตติของผม
 ในมาตรา ๓ นี้ โดยผมได้แปรญัตติปรับจำนวนวุฒิสมาชิกที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๑
 จากจำนวน ๒๐๐ คน ลดลงเหลือ ๑๐๐ คน โดยผมได้แปรญัตติไว้ว่า มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภา
 ประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งราษฎรเลือกตั้งจำนวน ๑๐๐ คน ส่วนถ้อยคำอื่น ๆ นั้นเป็นไปตาม
 ร่างที่เสนอต่อสภา เหตุผลในการที่กระผมได้แปรญัตติปรับลดจำนวนวุฒิสมาชิกลง
 จากจำนวน ๒๐๐ คน เหลือเพียง ๑๐๐ คนนั้น เพราะกระผมเห็นว่า บทบาทหน้าที่ของ
 วุฒิสมาชิกตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญจะเห็นได้ว่าได้วางบทบาทของวุฒิสมาชิกไว้
 เป็นประหนึ่งสภาพิเลียม คอยทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายที่ผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรแล้ว
 ตลอดจนทำหน้าที่ถอดถอนบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูง ทั้งภาคราชการและภาคการเมือง
 ตลอดจนการแต่งตั้งกรรมการองค์การอิสระต่าง ๆ ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ของ
 วุฒิสมาชิกนั้น เราต้องการบุคคลที่มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถที่จะมาทำหน้าที่ในการ
 พิจารณากลับกรองกฎหมาย ตลอดจนการพิจารณาเรื่องตัวบุคคล จึงไม่มีความจำเป็น
 ที่จะต้องใช้จำนวนวุฒิสมาชิกมากมาย เช่นเดียวกับผู้ที่ทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประการถัดมา การที่มีจำนวนวุฒิสมาชิกเพียง ๑๐๐ คน ก็จะมีผลให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น ทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของพี่น้องประชาชน เป็นการลดผลกระทบของการพึ่งพิงอำนาจอิทธิพลของพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งที่ลดน้อยลง ถ้าหากว่าเรามีจำนวนวุฒิสมาชิกมากเช่นเดียวกับท่านเองเดียวกับ ส.ส. แล้ว ในกรณีดังกล่าวก็น่าที่จะมีสภาเพียงสภาเดียว คือสภาผู้แทนราษฎรไปเลย นอกจากนั้นการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในปัจจุบันเรามีจำนวนวุฒิสมาชิกจากการเลือกตั้ง ๗๖ คน จาก ๗๗ จังหวัด การเพิ่มจำนวนขึ้นเป็น ๑๐๐ คน ก็จะเห็นว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๒ หรือเกือบ ๑ ใน ๓ ของจำนวนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งน่าจะเป็นจำนวนที่น่าจะพอเพียงพอต่อการทำหน้าที่ของวุฒิสมาชิกในฐานะผู้ที่ถ่วงดุลกฎหมาย ในฐานะผู้ที่พิจารณาถอดถอนบุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับสูงทั้งการเมืองและข้าราชการประจำ ตลอดจนการพิจารณาบุคคลที่เหมาะสมในการที่จะไปดำรงตำแหน่งกรรมการในองค์กรอิสระต่าง ๆ นอกจากนั้นการที่มีจำนวนวุฒิสมาชิกจำนวน ๑๐๐ คนนั้น ก็จะทำให้จำนวนวุฒิสมาชิกในแต่ละจังหวัดเมื่อคำนวณออกมาแล้วจะมีจำนวนแตกต่างกันไม่มากนัก ไม่เหมือนกับว่ามีจำนวนวุฒิสมาชิกจำนวนถึง ๒๐๐ คน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผมจึงได้ขออนุญาตแปรญัตติลดจำนวนของวุฒิสมาชิกจาก ๒๐๐ คน เหลือเพียง ๑๐๐ คน หวังว่าท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญและคณะกรรมการวิสามัญจะได้เห็นชอบกับคำแปรญัตติของกระผม ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านคมเดช ไชยศิริวามงคล แล้วตามด้วยท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ นะครับ

นายคมเดช ไชยศิริวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คมเดช ไชยศิริวามงคล สมาชิกรัฐสภา ท่านครับตามวาระที่สองที่ได้ดำเนินการมา ประเด็นแรกขอยกย่องชมเชยท่านประธานนิดหนึ่งว่าใช้วิธีการในสภาที่ได้รับการยอมรับ จากวันแรกถึงวันที่ ๒ วันที่ ๓ ก็คิดว่าการใช้การยัดหย่นนี้จะเป็นประโยชน์ที่สุดในการปรองดองในอนาคตข้างหน้า ท่านประธานครับ ผมได้แปรญัตติไว้สิ่งหนึ่งที่อยากกล่าวอภิปรายเพื่อให้พี่น้องประชาชนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นก็คือจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๓๐๙ มาตรา ๑๕ หมวด ๑ บทเฉพาะกาลนี้ ถ้าเราหยิบเป็นประเด็นเกี่ยวกับ มาตรา ๑๑๑ ถึงมาตรา ๑๒๑ ในหมวดของวุฒิสมาชิกนี้ เราก็จะมีมุมมองอยู่ด้านเดียว จากมุมนี้ไปมุมนี้ ก็หมายถึงว่าถ้าแนวทางความคิดของแต่ละคนก็อาจจะ

มีมุมมองว่า ถ้าเป็นการเลือกตั้งทั้งหมดก็จะเป็นการยึดสภาสูง บางคนก็ใช้คำคำนี้ บางคนก็อาจจะเข้าไปยึดโยงกับพรรคการเมือง จริง ๆ แล้วความแตกต่างของทางการเมืองกับวุฒิสภานี้มันมีแนวทางที่แตกต่างกันที่เห็นชัดเจนก็คือ

ประเด็นแรก สภาผู้แทนราษฎรนี้จะมีการยุบสภา มีวาระ ๔ ปี วุฒิสภา ๖ ปี วุฒิสภาจะไม่มีมีการยุบสภา ความต่างตรงกันตรงนี้ที่มาของวุฒิสภิกที่มาจากการเลือกตั้งที่มาจากการสรรหา ความต่างกันก็คือแนวทางตามธรรมชาติของที่มาครับท่านประธาน ความรู้สึกจากที่มาของประชาชนมันจะมีความภาคภูมิใจอยู่ส่วนหนึ่งว่าเราแข่งขันกันในกฎกติกา มันมาจากการแข่งขันสร้างคุณงามความดีกัน มันไม่ได้มาจากเส้นสาย มันมาจากการบวนการที่สร้างคุณงามความดีในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีแนวคิดแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ภาคเกษตรกรก็จะคิดไปอีกอย่างหนึ่ง อย่างมีการลงเลือกตั้งวุฒิสภิกในพื้นที่ของจังหวัดกาฬสินธุ์ก็เคยมีผู้ว่าราชการจังหวัดลง -----

ปรากฏว่าสายปกครอง ท่านนายอำเภอ ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็จะไปสนับสนุนในโครงสร้างของการปกครอง ส่วนหนึ่งมาจากข้าราชการครู ผอ.เขต ผอ.เขตการศึกษา ก็จะไปสนับสนุนอีกโครงสร้างหนึ่ง ผู้นำเกษตรกรก็จะไปอีกโครงสร้างหนึ่ง สายข้าราชการครูไปอีกโครงสร้างหนึ่ง มันมีความเป็นธรรมชาติในตัวมันอยู่แล้วครับตรงนี้ แล้วอีกอย่างหนึ่งผมไม่อยากจะพี่น้องและท่านสมาชิกหลายคนมีความกังวลว่ามันจะต้องไปยึดโยงกับพรรคการเมือง จากความแตกต่างของมันเราจะเห็นได้จากการพัฒนาของชาวบ้านผมได้วิเคราะห์ดูในภาคการเมือง จากการที่ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ได้แก้ไขกฎหมายมาตรา ๑๙๘ มาตรา ๑๙๙ ในสมัยท่านเป็นรองนายกรัฐมนตรี สมัยอยู่พรรคความหวังใหม่ ปรากฏว่าการกระจายอำนาจตรงนี้ทำให้ประชาชนได้เรียนรู้กระบวนการของประชาธิปไตย ซึ่งมันไม่มีโรงเรียนที่แท้จริงไปสอนว่า ๑ ๒ ๓ ๔ อย่างนี้ ปรากฏว่าหลังจากมีการกระจายอำนาจออกไป มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ชาวบ้านได้เรียนรู้กระบวนการของการบริหารจากส่วนกลาง จากการมีนายกรัฐมนตรี จากการมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลของตำบล ได้เรียนรู้สมาชิก มีรองนายก มีเลขานุการส่วนตัวอะไรต่าง ๆ ปรากฏว่าชาวบ้าน รู้เห็นครับ ได้รู้เห็นกระบวนการของประชาธิปไตยตรงนี้ จากการเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จากการเลือกตัวแทนของ ส.ว. จากการมีใบแดง จากการมีใบเหลือง ปรากฏว่าการพัฒนาของประชาชนได้เรียนรู้ตั้งแต่ยุคนั้นครับ ยุคการกระจายอำนาจ มีใบแดง ใบเหลือง เลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เลือกสมาชิก เลือก ส.ท. เลือกอะไรต่าง ๆ ปรากฏว่าการพัฒนาตรงนี้ทำให้ชาวบ้านเก่งขึ้น เราจะเห็นจากการที่พรรคไทยรักไทยถูกยุบ การที่พรรคพลังประชาชนถูกยุบ ชาวบ้านก็ยังเลือก เขาเลือกเนือใน เลือกประโยชน์จากที่เขาได้รับจากนโยบายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันนี้มันเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาในทางการเมืองของชาวบ้านสูงมาก จนมีบางจุด มีบางจังหวัดเราสามารถพูดกันได้ว่าผู้ลงสมัครถูกชาวบ้านต้มเอาเงินครับ บางคนบางพรรคหมดกันเป็นร้อย ๆ ล้าน แจกกันจนไม่มีแบงก์ร้อยก็มีท่านครับ บางจุดใช้แบงก์ ๕๐๐ ใช้แบงก์ ๑,๐๐๐ แต่สรุปแล้วตกครับ ตกเลือกตั้ง ชาวบ้านเก่งมากครับในยุคเทคโนโลยีที่มีมือถือ ชาวบ้านรวมตัวกัน รวมความคิดกัน มีหลายจุดหลายประเด็นที่เกิดขึ้นในแนวทางนี้ เพราะฉะนั้นผมมั่นใจว่าประเทศไทยได้เดินไปในการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างรวดเร็วหลังจากมีการแก้ไขกฎหมายมาตรา ๑๙๘ มาตรา ๑๙๙ ให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล ชาวบ้านเลือกพรรคเพื่อไทย ชาวบ้านเลือกพรรคไทยรักไทย มาเป็นพรรคพลังประชาชน ถูกยุบทั้ง ๒ ครั้ง ท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช ถูกปลด

ท่านนายกรัฐมนตรีสมชายถูกปลด แต่ชาวบ้านก็ยังเลือกกลับมา แนวทางความคิด
ของชาวบ้านมีแนวความคิดว่า หลังจากการเมืองในรูปแบบเก่า ๆ ได้พัฒนามารูปแบบใหม่
แล้วก็มีกลางเก่ากลางใหม่ อย่างแนวคิดที่ผมเคยคุยกับชาวบ้าน ชาวบ้านมีความคิดว่า
สมัยก่อนใช้แนวทางการค้าแบบเสรีมาพัฒนาประเทศ พอเราบอกว่าแนวทางนี้ถ้าเป็น
แนวทางของวิชาการ เขาเรียกว่าเอาปลาใหญ่กับปลาเล็กมารวมกัน -----

ปรากฏว่าปลาใหญ่กินปลาเล็กท่านประธาน ปลาใหญ่กินปลาเล็ก พอหลังจากมีแนวทางใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ปรากฏว่าได้มีการแยกแนวทางการบริหารประเทศแบบแยกการค้าเสรีกับประชานิยมที่ยั่งยืน แยกออกจากกัน ถ้าแปลความแล้วก็ ปลาใหญ่ไปรวมกับปลาใหญ่ ปลาเล็กมารวมกับปลาเล็ก ปรากฏว่าชาวบ้านอยู่ได้ครบท่านประธาน ตัวอย่างเช่น นโยบายของเอสเอ็มแอล (SML) นี่ชัดเจนตัวเอสเอ็มแอล ถ้าเราแปลออกมาเป็นแนวทางของการเมืองแล้วสามารถเรียกได้ว่าเป็นสถาบันเลยครับ เงินไม่บินสักสิ่ง ท่านประธาน เงินโอนเข้าไปบัญชีหมู่บ้าน ก ข มีวัด บ้าน โรงเรียน มีปราชญ์ชาวบ้าน มีคณะกรรมการ ประชุมกันตัดสินใจว่าจะใช้เงินอะไรจะใช้เงินไปในทิศทางไหนที่เป็นประโยชน์ อย่างนี้ครับท่าน มันเกิดสถาบันขึ้น เพราะฉะนั้นการแยกแนวทางเอาปลาใหญ่รวมกับปลาใหญ่ ปลาเล็กเป็นปลาเล็ก ชาวบ้านก็ชอบในแนวทางนี้ มันเหมือนการจัดยาถูกโรค พรรคเพื่อไทย พรรคพลังประชาชน ก็ได้กลับเข้ามาเป็นรัฐบาลอีกหลาย ๆ ครั้ง อีกหลาย ๆ ครั้งที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นแนวทางการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถ้าเราจะคิดว่าการเลือกตั้ง ส.ว. เป็นการยึดสภาสูง จริง ๆ แล้วท่านประธานครับ ถ้าเราดูจากกฎหมาย ๓๐๙ มาตรา ๑๕ หมวด ๑ บทเฉพาะกาลนี้สภาสูงมันถูกยึดไปตั้งแต่ร่างกฎหมาย ปี ๒๕๕๐ จากคณะปฏิวัติแล้วครบท่านประธานครับ ทำไมผมถึงพูดอย่างนี้ เพราะว่าการแบ่งครั้งกันระหว่าง ส.ว. ๑๕๐ คน ครั้งต่อครั้งอีกครั้งหนึ่งมันเป็นสรรหา สรรหาส่วนใหญ่อาจจะไม่ทั้งหมด ส่วนใหญ่ครั้งหนึ่งเราสามารถชี้ได้เลย ชี้ได้เลย จิ้มได้เลยว่าใคร ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ คงไม่เอาคนที่ไม่อยู่ฝ่ายตัวเองเข้ามา อันนี้เป็นธรรมชาติส่วนหนึ่ง แต่อีกครั้งหนึ่งของการเลือกตั้งมันประกอบด้วยฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล พรรคร่วมรัฐบาล ส.ว. อิสระที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นอีกครั้งหนึ่งที่มาจากการเลือกตั้ง ถ้าเป็นแบ่งโมแบ่งครึ่งครับ มันเป็นประมาณ ๕ เสียงด้วยกันอีกครั้งหนึ่งนี้ เพราะฉะนั้นในกลไกของการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ จริง ๆ มันถูกยึดสภาสูงไปตั้งแต่นั้นแล้วครับ ผลในการยึดสภาสูงมันก็เลยเกิดขึ้นจากการที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสามารถที่จะปลดนายกรัฐมนตรีที่มาจากเลือกตั้งได้ ชาวบ้านเลือกมา ๑๔ ล้านคน ๑๕ ล้านคน ท่านนายกรัฐมนตรีสมัครเลือกเข้ามา ๑๕ ล้านคน แต่ใช้คน ๙ คน นี่ ๙ ในด้านหลักการ แต่จริง ๆ แล้ววิธีการนี้ใช้ ๕ คน ใช้ ๕ คน ๕ คน ก็เพราะว่าถ้า ๓ คน ๔ คน เลือกเสมอ อีก ๕ คน เอา ๓ ต่อ ๒ แค่นี้ก็สามารถปลดนายกรัฐมนตรีได้ครับ ท่านประธานครับ ๑๔ ล้านคน ๑๕ ล้านคน ใช้ ๓ คน ใช้ ๕ คน หรือไม่เกิน ๙ คน ในด้านหลักการ เพราะฉะนั้นแนวทางการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญดังนี้

๒๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

จิตตานันท์ ๑๒/๒

ก็คือการเข้าไปถ่วงดุลจุดหนึ่ง องค์กรอิสระได้รับการสรรหาการเลือกตั้งเข้ามาในประเทศไทย ตั้งแต่การใช้กฎหมาย ปี ๒๕๕๐ แล้วก็มาเขียนครอบคลุมไว้ในกฎหมายมาตรา ๓๐๙ นี่ถ้าแปลเป็นภาษาธรรมดาแบบชาวบ้านเรียนตรง ๆ เลยว่ากลุ่มคนที่มาจากการปฏิบัติ จากการตั้ง สสร. จากการตั้งองค์กรอิสระ ถ้าใช้มาตรา ๓๐๙ มาตราเดียวรับท่านครับ เรียนตรง ๆ ว่าคนกลุ่มนี้อยู่เหนือกฎหมายครับท่านประธาน อยู่เหนือกฎหมาย แต่มันเป็นการเขียนด้านกฎหมายเฉย ๆ แล้วผมจำได้ว่าจากการร่างกฎหมาย -----

- ๑๓/๑

ช่วงเอาไปประขามติมันไม่ใช่ ๓๐๙ มาตรา มันเป็น ๒๙๙ มาตราครับ แล้วหลังจากผ่านแล้ว ก็เอามาเขียนเองอีก ๑๐ มาตรา ก็เลยกลายเป็น ๓๐๙ มาตรา ท่านครับ เพราะฉะนั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญ ๓๐๙ มาตรา ๑๕ หมวดนี้มันเป็นการยึดอำนาจของประเทศ แต่ว่า เป็นการกระทำที่ถูกกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ถ่วงดุลตรงนี้ไว้แล้วโยนกลับไปให้ พี่น้องประชาชนอีกครั้งหนึ่งมันก็ไม่สามารถที่จะแก้ได้ เอาแค่ว่ากฎหมายมาตรา ๒๙๑ ที่เราจะตั้ง สสร. จากรัฐบาลก็ยังถูกยับยั้งตรงนี้ เพราะฉะนั้นพอมาแก้เป็นรายมาตราเราก็หา ข้อมูลที่ว่ามันเป็นเหตุหรือเป็นต้นเหตุ ต้นเหตุกับเหตุกับผลต่อเนื่องมันต่างกัน ตัวเหตุจริง ๆ มันถูกเอมายึดอำนาจต่อจากสภาสูงท่านครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราแก้ตรงสภาสูงปีมันจะ คลี่คลายไปในทางที่ดีทันที แล้วรายละเอียดต่าง ๆ ที่เราจะดำเนินการองค์การ องค์กร ส่วนใหญ่ที่มีการถ่วงดุลมันเกิดขึ้นมาอย่างมากมายท่านประธานครับ จริง ๆ มันไม่ได้มีอยู่ ๓ อำนาจหรอกที่ผมดู มันไม่ใช่นิติบัญญัติไม่ใช่บริหารแล้วก็ตุลาการ มันมีอำนาจ ของทหารด้วย มีอำนาจของสื่อมวลชนด้วยมีอำนาจของประชาชนด้วย แล้วก็ยังมีอำนาจ ขององค์กรอิสระด้วย หลายองค์กรที่แต่งตั้งขึ้นมา ท่านครับ ถ้าทำอะไรไม่ผิดสักอย่าง ตามมาตรา ๓๐๙ แล้ว ผมว่ามันมีอยู่อีก ๑๐ กว่าอำนาจที่อยู่ในเครือข่ายของมัน เราคง ไม่เจาะลึกลงไปว่าอะไร ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ แต่จะพูดเป็นองค์รวมผมคิดว่าเป็นการแก้ไขปัญหา ของประเทศที่ถูกต้อง แล้วมันจะคลี่คลายในทางที่ดี โดยเฉพาะอีกปี ๒ ปีจะมีการเปิด อาเซียน ท่านครับ มีคำพูดคำหนึ่งเสียงกระซิบเล็ก ๆ เข้าหูมาจากภาคธุรกิจ เศรษฐกิจ สังคมการเมือง ความมันคงมีคำหนึ่ง ๆ ที่ผมได้ยินเขาบ่นประจำจากช่วงเดือน ๒ เดือนนี้ครับ ท่านทราบไหมครับว่ามันเป็นคำพูดอะไร เขาบอกว่าข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ไม่อยากให้เกิดขึ้นอีกเสียเวลาทำมาหากินครับ เขาพูดแค่นี้ท่านประธานครับ มันไม่เข้า ยุคสมัยแล้ว การเดินขบวนเสื้อสีนั้นสีนี้มันไม่เข้ายุคแล้ว เพราะว่าภาคธุรกิจจากกลุ่มทุน ส่วนหนึ่งจากการร่วมทุนกลุ่มหนึ่ง ไทยต่างประเทศอีกส่วนหนึ่ง แล้วการกู้เงินที่จะมาสร้าง โอกาสในการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจจากเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ก็เป็นสิ่งหนึ่ง ที่ดึงดูดนักลงทุน คำพูดคำนี้จึงเกิดขึ้นครับท่านเสียเวลาทำมาหากินท่านประธานครับ ถ้าจะสร้างข้อขัดแย้งให้เกิดขึ้น ขอขอบพระคุณครับ

(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภาภาครัฐ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : รัฐสภายินดีต้อนรับผู้นำ ชุมชนจากอำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ด้วยความยินดีนะครับ ท่านมีอะไรหรือครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาครัฐ ขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานว่าเนื่องจากกรณีที่ผู้อภิปรายที่เพิ่งจบไปเมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายพาดพิง ซึ่งผมไม่อยากจะประท้วงเพื่อไปขัดจังหวะการอภิปรายของท่าน ท่านได้อภิปรายว่า ส.ว. สรรหาชุดนี้ถูกยึดคะแนนครับ ก็อยากทราบว่าใครเป็นผู้ยึด ส.ว. สรรหานี้แล้วชี้ตัวได้เลยอย่างผมใครยึดผม เพราะฉะนั้นขออนุญาตท่านประธานท่านได้วินิจฉัยว่าเป็นการอภิปรายที่พาดพิงก่อให้เกิดความเสียหายครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็กระทบไปนิดกระทบไปหน่อยก็ธรรมดาครับ ก็ขอเตือนให้ช่วยระมัดระวังคำพูดกันหน่อยต่อไปเลยดีกว่าครับ เชิญท่าน ส.ว. วิชาญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ในส่วนของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันนี้เป็นร่างมาตรา ๓ ซึ่งในวันนี้ผมและคณะ ซึ่งประกอบด้วยท่านจิตรธนา ยิ่งทวีลาภา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยนาท ท่านสุอำภา คชไกร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุโขทัย ท่านสมพร จุ่มัน สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบูรณ์ ท่านศรีสกุล มั่นศิลป์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ ท่านรองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา และพลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี สมาชิกวุฒิสภา จากการสรรหา ทั้งหมดรวมกัน ๖ คนนะครับ ก็ได้มีการแปรญัตติร่วมกันในมาตรา ๓ ซึ่งประกอบด้วยมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ท่านประธานครับ บังเอิญในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ในมาตรา ๓ ไปเชื่อมโยงกับมาตรา ๔ คือมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ขออนุญาตท่านประธานได้อธิบายในส่วนนี้ร่วมกันนะครับ เพราะว่า คือถ้าพิจารณามาตรานี้แล้วเสร็จ ถ้าเกิดทางกรรมาธิการขณะนั้นครับหมายถึงว่าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับกรรมาธิการ นั้นหมายความว่าในมาตรา ๔ ผมจะอธิบายไม่ได้นะครับ ฉะนั้น ขออนุญาตอธิบายใน ๒ มาตราควบกันไปเลยเพื่อจะได้ให้เห็นภาพว่าสิ่งที่ผมและคณะ ได้มีการแปรญัตติร่วมกันนั้นมันมีประเด็นอะไรบ้างจะได้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ก็ขออนุญาต ท่านประธานครับ ในส่วนแรกในส่วนของมาตรา ๓ นะครับ ก็มีการแก้ไขมาตรา ๑๑๑ ในส่วนที่ร่างเดิมแล้วก็กรรมาธิการยื่นนะครับก็คือมี ๒ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรกก็คือ เรื่องของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีใหม่นี้ครับ คือเรามีการเพิ่มจากเดิมจาก ๑๕๐ คน เป็น ๒๐๐ คน แล้วก็กระผมและคณะก็มีการแปรญัตติขอให้ลดจำนวนมาเท่าเดิมคือที่ ๑๕๐ คน ในส่วนที่ ๒ ก็คือแต่เดิมมีสมาชิกวุฒิสภา ๒ ประเภท คือประเภทสรรหา และประเภทเลือกตั้ง ในมาตรา ๑๑๑ ก็ให้มีการเลือกตั้งเพียงประเภทเดียว ส่วนมาตรา ๑๑๒ นั้นก็เป็นเรื่องของการใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง แล้วก็ท่านกรรมาธิการ ได้มีการปรับแก้เพิ่มนะครับก็ให้มี ๑ คน ก็มี ๑ เสียง หรือที่เรียกว่าวันแมน วันโหวต (One man One vote) อันนี้ก็เป็นที่กรรมาธิการเพิ่มเติมขึ้น ใน ๒ มาตรานี้ผมอยาก กราบเรียนว่าของเราและคณะได้เห็นว่าในมาตรา ๑๑๑ นั้น ให้ลดจำนวนที่กรรมาธิการ เห็นชอบตามร่างเดิมคือ ๒๐๐ คน เหลือ ๑๕๐ คน เหตุผลมีเหตุผล ๒ ประการ

ประการแรก ก็เกี่ยวกับเรื่องของค่าใช้จ่าย รวมทั้งสถานที่ทำงาน ที่ประชุมต่าง ๆ ท่านประธานครับ วันนี้เรามีสมาชิกวุฒิสภา ๑๕๐ คน เราทำงานได้ในช่วงเวลา ๕ ปีเศษ ผมเชื่อว่าผลงานวุฒิสภาก็สามารถเป็นที่ประจักษ์ของท่านสมาชิกวุฒิสภาแล้วก็พี่น้องประชาชน ใน ๑๕๐ คนถ้ามีการเพิ่มเป็น ๒๐๐ คน สิ่งที่จะเกิดขึ้น ปัญหาข้อแรกที่จะกระทบก็คืองบประมาณ ท่านประธานครับ จากตัวเลขที่ผมได้เก็บมาจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภานะครับ โดยเฉลี่ยแล้วใน ๑ ปี ค่าใช้จ่ายโดยรวมต่อสมาชิกวุฒิสภา ๑ ท่านจะใช้เงินงบประมาณประมาณ ๕,๑๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าเราใช้ตัวเลขกลม ๆ คือ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าเราเพิ่ม ๕๐ คน ในเวลา ๑ สมัยก็คือ ๖ ปี เราต้องใช้เงินเพิ่มขึ้น ๑,๕๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ในงบประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ถามว่ามีความจำเป็นไหมที่จะเพิ่ม ๑๕๐ คน เป็น ๒๐๐ คน ผมคิดว่าความจำเป็นมันไม่มีความจำเป็นขนาดนั้น ถ้าเราใช้เงิน ๖ ปี ๑,๕๐๐ ล้านบาท เอาไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้เยอะมากมาย -----

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสร้างโรงเรียน สร้างโรงพยาบาล ในการดูแลคนต่าง ๆ ฉะนั้นเรื่องแรกคืองบประมาณ อันที่ ๒ คือห้องทำงานท่านประธานครับ คือขณะนี้ถึงแม้ว่าท่านประธานจะอนุมัติ สถานี้จะอนุมัติไปแล้วนะ ให้มีการสร้างอาคารใหม่ แต่อาคารใหม่ก็จะต้องมีการเพิ่มห้องเพื่อรองรับสมาชิกวุฒิสภาที่เพิ่มขึ้นมา ต้องมีห้องประชุมห้องนี้ ห้องนี้ได้ออกแบบมาสมัยก่อนที่รองรับสมาชิกประมาณ ๗๐๐ คน วันนี้เรามี ๖๕๐ คน แต่ก็ถึงแม้ ๖๕๐ คน เราก็คงต้องนั่งเบียดกัน จนต้องวิ่งหาที่สวดแทรกกัน ถ้าเพิ่มขึ้นอีกนั้นหมายความว่าห้องนี้ปีหน้าจะเริ่มทำงานต้องเพิ่มขยายห้อง เพื่อจะให้รองรับสมาชิกวุฒิสภาที่เพิ่มขึ้นมา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนนำมาซึ่งการสูญเสียงบประมาณที่จะเกิดขึ้น ฉะนั้น ๑,๕๐๐ ล้านบาทก็ไม่พอ อาจจะเพิ่มเป็น ๒,๐๐๐ ล้านบาท คำตอบก็คือว่าความจำเป็นเมื่อเทียบกับ ๑๕๐ คน ที่ปัจจุบันไม่ได้มีความต่างในเรื่องของจำนวน เพราะฉะนั้นประเด็นแรกเราขอลดจำนวนที่กรรมการเห็นชอบจาก ๒๐๐ คน เหลือ ๑๕๐ คน

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าสมาชิกในจำนวนที่มา ท่านมาประเภทเดียวก็คือว่าไปเลือกแบบจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง หมายความว่าถ้าว่าปริมาณจังหวัดไหนมีประชากรมากใช้สัดส่วน ๓๐๐,๐๐๐ คน ท่านก็จะได้ ส.ว. มากขึ้น ซึ่งมันก็จะมีลักษณะอย่างเดียวกันก็คือว่าไปเลือกเอาตามความรู้ความสามารถ ความสนิทสนม สิ่งซึ่งประกอบกันมากับตัวสมาชิก ซึ่งสุดท้ายมันก็ได้มีความแตกต่างและหลากหลาย ทางเพื่อนสมาชิกที่ร่วมกันแปรญัตติได้มีการเสนอขอให้มีการแยกสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งเป็น ๒ ประเภทครับ ท่านประธาน โดยแบ่งประเภทที่ ๑ เป็นสมาชิกวุฒิสภาแบบเขตเลือกตั้ง อันนั้นหมายความว่าให้ ๑ จังหวัด มี ๑ คน ตามระบบเดิม ก็คือว่าทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดใหญ่ จังหวัดเล็กก็จังหวัดละคน ถามว่าทำไมให้เพียงแค่จังหวัดละคน กรุงเทพมหานครควรจะมี ๑๘ คน ทำไมให้แค่คนเดียว ท่านประธานครับ เราไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องมีตัวแทนไปดูแลพี่น้องประชาชนในส่วนของสมาชิกวุฒิสภาเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะยึดโยงจะเชื่อมโยงโดยตรงกับประชาชนในแง่ของการที่จะดูแลทุกข์สุขต่าง ๆ ฉะนั้นความจำเป็นที่จะต้องมี ส.ส. เขตต่าง ๆ นี้ ที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่า แต่ในกรณีของวุฒิสภาสมาชิกนั้นอำนาจหน้าที่ที่จะทำงานในสภาแห่งนี้มีความต่างจากสภาผู้แทนราษฎร ฉะนั้นสัดส่วนความจำเป็นในเรื่องของจำนวนที่จะต้องมายึดโยงเป็นสัดส่วนว่า ๓๐๐,๐๐๐ คน ต่อ ๑ คน ลักษณะเดียวกันคล้าย ๆ กับสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่มีความจำเป็นครับท่านประธาน ฉะนั้นแบบที่ ๑ ก็คือว่าแบบเขตเลือกตั้งคือใช้จังหวัดละ ๑ คน

ส่วนแบบที่ ๒ นั้นเรียกว่าสมาชิกวุฒิสภาแบบสาขาอาชีพ ก็คือจำนวนที่เหลือคือ ๑๕๐
ลบด้วย ๗๗ ก็จะเหลือ ๗๓ คน ถ้าหากจะมีการเพิ่มจังหวัดขึ้นไปเป็น ๗๘ ๗๙ ๘๐
ก็ลดในส่วนของสมาชิกแบบสาขาอาชีพลงไปในอนาคต ถ้ามองตรงนี้จะดีกว่าอย่างไร
แน่นอนครับ เมื่อเทียบกับระบบสรรหาที่หลายท่านอาจจะมองว่ามันมีข้อบกพร่องอยู่
ในระบบผมเองคงไม่ปฏิเสธ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าระบบสรรหา ก็จะเป็นปัญหาทั้งหมด
มันก็มีข้อดีในส่วนของการสรรหาด้วย ผมเองในส่วนตัวก็มาจากระบบการสรรหาซึ่งปฏิเสธ
ไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสภานี้รับหลักการว่าสมาชิกวุฒิสภาจะมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด
ผมและคณะก็ได้มีการแปรญัตติว่ามาจากการเลือกตั้งทั้งหมด แต่การเลือกตั้งมี ๒ แบบ
คือแบบเขตเลือกตั้งและแบบสาขาอาชีพ ในส่วนสาขาอาชีพนั้นก็จะไปเชื่อมโยงกับ
มาตรา ๑๑๒ แล้วก็ใน มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ด้วยนะครับ ก็คือว่าถามว่าจะมาได้อย่างไร

เป็นแบบสาขาอาชีพ ก็คือให้ผู้สนใจจะลงแบบสาขาอาชีพ ก็ไปขึ้นทะเบียนกับ กกต. นะครับ ก็คงจะต้องไปดูแก้ไขในกฎหมายเลือกตั้งต่อไปครับ แล้วก็ให้ประชาชนในสาขาอาชีพต่าง ๆ มาเลือก คือขั้นตอนอาจจะมีความยุ่งยากหน่อย แต่สิ่งที่สะท้อนให้เห็นก็คือว่า ให้สาขาอาชีพต่าง ๆ นั้น สามารถเลือกผู้แทนของตนเองโดยตรง เข้ามาทำหน้าที่ ในวุฒิสภา ผมคิดว่าต้องนี้เป็นความจำเป็นครับ เพราะจากประสบการณ์ ๕ ปีเศษ ในฐานะที่ผมมาจากสาขาอาชีพประมง เราจะเห็นเลยว่าในวุฒิสภา ในรัฐสภา เมื่อใดก็ตามที่มีการพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวกับสาขาอาชีพประมง ก็จะมีปัญหาอยู่มากมาย และสมาชิกส่วนใหญ่ก็ไม่ได้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ การที่มีตัวแทนอยู่ก็สามารถที่จะอธิบาย ที่จะทักท้วง ที่จะเสนอแนะให้ข้อมูลต่าง ๆ กับรัฐสภา วุฒิสภาได้ เพียงแต่ว่าประเด็นก็คือว่า ในช่วงเวลาที่ผ่านมาระหว่างที่เราไม่ได้ให้ความสำคัญกับสาขาอาชีพเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกร ซึ่งเป็นอาชีพหลัก วันนี้ในสภาเรามีหลายท่านอาจจะมีการประกอบอาชีพเกษตร แต่เป็นอาชีพรอง หลายท่านอาจจะมีความมั่งคั่งหรือว่าในครอบครัวจะมีอาชีพเกษตร แต่ก็ไม่ได้มีความรู้เกษตรในทุก ๆ ด้าน ฉะนั้นการที่จะให้ตัวแทนของสาขาอาชีพต่าง ๆ เข้ามาสู่รัฐสภา ก็มีความจำเป็น ฉะนั้นการเลือกตั้งแบบสาขาอาชีพอันนี้ก็จะตอบโจทย์ ก็จะไปทดแทนของการสรรหา เพราะว่าในการสรรหาที่มีข้อจำกัดโดยรัฐธรรมนูญเอง ก็มีการกำหนดไว้ว่ามีเพียง ๕ กลุ่ม ซึ่ง ๕ กลุ่มมีความหลากหลายน้อยมาก ซึ่งสะท้อนมาให้เห็นจากการเลือกตั้งจากการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ๒ ครั้ง บางอาชีพขาดหายไป คนบางกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาส บางกลุ่มขาดหายไป ซึ่งเป็นที่น่าเสียดาย ฉะนั้นการที่เราและคณะเสนอแปรญัตติแก้ไขในมาตรา ๓ มาตรา ๔ ซึ่งประกอบด้วยมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ นั้น ก็เพื่อที่จะให้เป็นการเติมเต็มและแก้จุดบกพร่องที่มีอยู่ รวมทั้งแก้ไขสิ่งที่จะอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ไม่อย่างนั้นแล้ว ประเด็นปัญหาก็คือว่า เราก็มีประสบการณ์ ท่านประธานครับในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ เราก็มีประสบการณ์ มีบทเรียนมาแล้ว แล้วกรรมการก็พยายามจะเอาบทเรียนที่เรามีปัญหา ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาใส่ในรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้ด้วย ซึ่งผมเองไม่เห็นด้วย มีหลาย ๆ อย่าง คือ ถ้าแก้ไขโดยการเพิ่มให้สิทธิประโยชน์กับคนที่เข้ามาสู่การเลือกตั้ง รวมทั้งให้สิทธิสมาชิกวุฒิสภาในชุดปัจจุบันด้วย แต่ประเด็นก็คือว่า ท่านไปปลดในหลาย ๆ ประการที่มีปัญหา โดยท่านเองท่านคิดว่าไม่มีความสำคัญ ผมอยากกราบเรียนว่า ที่จริงแล้ว

ผมไม่ได้ต่อต้านในเรื่องของการที่จะให้ครอบครัวนักการเมืองเข้ามาสู่การเมือง แต่ประเด็นปัญหาก็คือว่าวุฒิภาวะต่างหากนะครับ ในการที่จะทำหน้าที่ ที่ผ่านมามีความมั่นใจสะท้อนให้เห็นว่าวุฒิภาวะในการที่จะทำหน้าที่สมาชิกรัฐสภานั้น หลาย ๆ ท่านที่มาจากครอบครัวก็ทำได้ดี แต่หลาย ๆ ท่านก็ไม่สามารถทำได้ แยกแยะได้ ว่าการทำหน้าที่ในวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎร มีความแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้ไม่รวมถึงสภาท้องถิ่นต่าง ๆ เราก็จะเห็นว่าคนในครอบครัวเดียวกันมีตำแหน่งหน้าที่ในสภาต่าง ๆ ในระบบเลือกตั้งต่าง ๆ ผมเคารพในสิทธิของท่านเหล่านั้น แต่สิ่งซึ่งเป็นกังวลก็คือว่า วุฒิภาวะในการทำงาน เพราะว่าถ้าเราบอกว่าอยู่ในระบบรัฐสภาได้ คืออยู่ในสภาล่างได้ อยู่ในสภาบนได้ เป็นพี่น้องก็ได้ เป็นพ่อลูกก็ได้ เป็นสามีภรรยาก็ได้ ประเด็นก็คือว่า ท่านมีวุฒิภาวะอย่างไรในการแยกแยะในการทำหน้าที่ตรงนั้น บทเรียนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เราเห็นชัดมาแล้ว รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐

ถึงแม้วันนี้จะมีข้อห้าม แต่ข้อห้ามเหล่านั้นก็ไม่ได้เป็นเครื่องกีดกันให้วุฒิสภาในการแสดงออกมันดีขึ้นเลย หลายท่านบอกว่าห้ามสามัญรยา สิ่งที่เราเห็นก็คือว่าวันนี้ไม่จดทะเบียนกัน จดทะเบียนแล้วก็หย่าขาดจากกัน เพราะเห็นว่าคนละบุคคลแล้ว แต่ก็ไปตกลงกัน รวมตัวกันเข้ามาสู่รัฐสภาแห่งนี้ ก็มาทำหน้าที่ร่วมกัน โดยไม่ได้ใช้วิจารณ์ญานในการแยกแยะว่าบทบาทหน้าที่ของตัวเองนั้นมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบจะต้องควบคุมดูแลหรืออาจจะต้องมีบทบาทในการแต่งตั้ง ถอดถอนต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดด้วยสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันสะท้อนให้เห็นว่าที่เราอภิปรายกันมา ๒-๓ วัน ตัวสำคัญที่สุดมันไม่ใช่เรื่องของความเป็นวงศาคุณาญาติหรือไม่อย่างไร หรือว่าแม้แต่เรื่องของการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งหรือสรรหาก็ตาม ผมคิดว่าสุดท้ายคำตอบก็คือวุฒิสภาของคนต่างหากที่จะเป็นปัญหา แล้ววันนี้ถ้าเรายังคิดว่าการเลือกตั้งคือคำตอบสุดท้าย ประเด็นหนึ่งก็คือว่าทำอย่างไรเราจะได้คนที่มีความเหมาะสมเข้ามาสู่ตำแหน่ง แล้วก็มาทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้ให้เกิดประโยชน์กับชาติบ้านเมือง อันนี้คือความสำคัญ เพราะถ้าเราไปเกี่ยงว่ากติกาเป็นอย่างไร ไม่เป็นประชาธิปไตยบ้าง กติกาแบบนี้มีปัญหาบ้าง ก็สุดแท้แต่มุมมอง เพราะว่าแม้แต่ข้อบังคับท่านประธานก็ทราบ ข้อบังคับที่เราสร้างขึ้นมามีข้อความเขียนไว้อย่างชัดเจนชัดเจนจะตีความอย่างไรก็ไม่สามารถตีความแตกต่างกันได้ แต่ก็ยังมีบางคนใช้วาทกรรมทำให้เกิดความแตกต่าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือผลสะท้อนนะครับว่า ที่มาไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ไม่ได้มาจากการสรรหาเท่านั้น ฉะนั้นท่านประธานครับ ขออนุญาตกลับมาสู่ในประเด็นตรงนี้ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ แก้ไขทั้ง ๒ มาตรานั้น ผมและคณะไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่จะมีการแก้ไขก็โดยขอเสนอเป็นประเด็นอย่างนี้ครับว่า โดยสรุปไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่จะมี ๒๐๐ คน และขอให้คงแปรรูปติดกลับมาที่ ๑๕๐ คน แล้วก็ไม่ใช่ระบบเขตจังหวัดทั้งหมดโดยให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็น ๒ แบบ คือแบบเขตเลือกตั้งและแบบสาขาอาชีพ

มีประเด็นสุดท้ายนิดเดียวครับ เพราะว่า ๒-๓ วัน ที่ผ่านมามีฟังอภิปรายมีหลายท่านพูดว่าสมาชิกกระบวนสรรหาดีอย่างไรอย่างนี้ พอไปดูในบททำนนะครับ ที่ในเรื่องของบทเฉพาะกาล ปรากฏว่าในฟากฝั่งที่บอกว่าสรรหาดีนั้น ก็แปรรูปติหรือสงวนคำแปรญัตติ ขอให้สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาไปพร้อมกับสมาชิกเลือกตั้งที่จะหมดวาระในวันที่ ๒ มีนาคม สกหน้าด้วย ผมไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ท่านทำในช่วง ๒ วันที่ผ่านมา ยกย่องว่าระบบการสรรหาดีอย่างนั้นอย่างนี้ สุดท้ายทำไมท่านจะให้ไปด้วยครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

๓๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ (๒) ๑๗/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเจือ ราชสีห์ ครับ

นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในนามสมาชิกของรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ผมขออนุญาตทำหน้าที่ในการที่จะอภิปรายการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่ประธานคณะกรรมการการวิสามัญ ผมเองขอแปรญัตติไว้ แต่ว่าขออนุญาตเพื่อที่จะให้สภาหรือท่านผู้ฟังเองจะได้เข้าใจ ในประเด็นของคณะกรรมการที่ได้ขอแก้ไข สาระของคณะกรรมการที่ขอแก้ไขก็คือว่า ให้ยกเลิกวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา แล้วให้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด จำนวน ๒๐๐ คน จากเดิมวุฒิสมาชิกของสภาเรา ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มี ๑๕๐ คน มาจากการเลือกตั้งครึ่งหนึ่ง และก็มาจากการสรรหาวิชาชีพครึ่งหนึ่ง

ผมเองขอแปรญัตติไว้ ซึ่งผมไม่เห็นด้วยกับทางคณะกรรมการที่ได้ขอแก้ไข ผมขอแปรญัตติมาเป็นอย่างนี้ครับ คือคล้าย ๆ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เดิม ผมแปรไว้อย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนรวม ๑๕๐ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน และมาจากการเลือกตั้งจากกลุ่มอาชีพเท่ากับจำนวนรวมข้างต้นหักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด นั่นคือประเด็นแรกนะครับ แล้วที่วรรคต่อไปก็คล้ายเคียงกัน ที่ผมได้แปรญัตติไว้อย่างนี้ แล้วก็ไม่ได้เห็นด้วยในคำของท่านกรรมาธิการนั้น ผมมีเหตุผลในการสนับสนุนอยู่หลายประการครับท่านประธาน ท่านประธานคงจำได้ว่าสมาชิกในสภาแห่งนี้มีความประสงค์ มีความตั้งใจอยากจะขอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับครั้งหนึ่งแล้ว แล้วจนกระทั่งศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญต้องไปฟังความเห็นของพี่น้องประชาชนเสียก่อน นั่นคือประเด็นหลักนะครับ หลังจากนั้นเสียงข้างมากก็ได้ยื่นขอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญอีก ๓ ฉบับ ฉบับวันที่เรากำลังอภิปรายกันขณะนี้คือฉบับแรก ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผมเองไม่เห็นด้วยในหลักการกฎหมายรัฐธรรมนูญเรื่องนี้ตั้งแต่ในวาระที่หนึ่ง ผมไม่รับหลักการ ซึ่งผมเห็นว่าการกระทำครั้งนี้ การขอแก้ไขครั้งนี้เป็นการรีบเร่ง เป็นการกินรวบประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง การเริ่มพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญเมื่อวันอังคารที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่ามีการรีบเร่ง รวบรัดจริง ๆ ครับ จนท่านประธานซึ่งเป็นประธานที่ประชุมอยู่ในวันนั้นได้บอกกับพวกเราว่าเป็นอย่างไรเป็นกัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เข้าประเด็นดีกว่า กระมังครับ เข้าประเด็นดีกว่าครับ

นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ผมเองจำเป็นต้องบันทึกการประชุมเอาไว้ นะครับท่านประธานครับ เพราะในวันนั้นผมพยายามยกมือที่จะขออภิปรายในที่ประชุมนี้หลายครั้งครับ ผมอยากจะฝากข้อความคิดของผมในที่ประชุมว่าเราอย่าเดินไปในทางที่ผิดพลาด แล้ววันหนึ่งการขอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเราอาจจะไม่ได้ใช้ นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะบอกกับท่านประธานในวันนั้น แต่ว่าผมก็ไม่ได้มีโอกาสโอกาสในวันนี้ผมขออนุญาตเรียนกับท่านประธานว่าการขอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญคราวนี้ผมไม่เห็นด้วยเพราะว่าเราไม่ได้ถามความเห็นของพี่น้องประชาชน เมื่อสักครู่นี้ผมได้บอกว่าการแปรญัตติของผมนี้คล้าย ๆ กับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นะครับ คือ ส.ว. มาจาก

การเลือกตั้ง ๗๗ คน แล้วมาจากการเลือกในวิชาชีพกันเองประมาณ ๗๓ คน รวมเป็น ๑๕๐ คน คล้ายกัน เหตุผลที่ผมให้คล้ายกันกับปี ๒๕๕๐ เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อย่างน้อย ๆ ผ่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมา ได้ใช้เวลามากนะครับ ท่านประธานครับ แต่ว่าคณะกรรมการชุดนี้เสนอความเห็น ๒๐๐ คนมาจากการเลือกตั้ง ไม่มีที่มา ไม่มีความเห็นของพี่น้องประชาชนการมีส่วนร่วม ปี ๒๕๕๐ เราได้ลงประชามติ ฟังความเห็นพี่น้องทั่วประเทศ อันนั้นคือเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานคณะกรรมการพยายามจะอธิบายให้ที่ประชุมได้รับทราบว่าการเลือกตั้ง ของวุฒิสมาชิกทั้ง ๒๐๐ คนมาจากพี่น้องประชาชน อำนาจของพี่น้องประชาชนผมรับได้

ผมเองก็มาจากการเลือกตั้งผมเห็นด้วย แต่ว่าถ้าท่านประธานจำได้ว่าการเลือกตั้งหลายครั้งที่ทำให้การเลือกตั้งไม่ได้บริสุทธิ์ยุติธรรมหลายครั้ง องค์การอิสระอย่างน้อย ศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำวินิจฉัยยุบพรรคหลายครั้ง เพราะอะไรครับ เพราะว่าพรรคการเมืองบางพรรคพอได้อำนาจแล้ว คิดกินรวบประเทศไทย อย่างน้อยคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ๒ ครั้ง อยู่ในมือผมนี่นะครับ คำวินิจฉัยที่ ๓๐๕/๒๕๕๐ เรื่องอัยการสูงสุดขอให้มีการยุบพรรคพัฒนาชาติไทย พรรคแผ่นดินไทยและพรรคไทยรักไทย เป็นการเลือกตั้งเหมือนกัน คราวนั้นเป็นการเลือกตั้งมาจากการเลือกตั้งเหมือนกัน แต่ว่าวันนั้นเกิดอะไรขึ้นครับ วันนั้นบ้านเมืองของเราไม่พร้อมที่จะเป็นประชาธิปไตยอย่างน้อยผมเป็นสมาชิกสภาในวันนั้น และเป็นอดีตสมาชิกสภาในวันนั้น ผมเองไม่ได้ลงเลือกตั้งในวันนั้นมีพรรคการเมืองพรรคเดียวเท่านั้นครับ ท่านประธานครับ นั่นคือรูปแบบที่ท่านประธานกรรมการวิสามัญได้อ้างว่าอำนาจอยู่ที่พี่น้องประชาชนแต่ว่าถ้าวันไหนกลไกของประชาธิปไตยไม่ได้เดินไปในทิศทางที่ควรจะเป็นอำนาจโดนรวบอยู่กับผู้มีอำนาจแล้วอันตรายมาก ซึ่งการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญในวันนี้กำลังจะเดินไปในแนวทางนั้นครับ วันนั้นมีพรรคการเมืองใหญ่ พรรคการเมืองเดียว ลงส่งสมัคร ส.ส. แล้วไม่มีพรรคการเมืองอื่น คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญชัดเจนว่ามีพรรคใหญ่จ้างพรรคเล็กลงสมัครเพื่อประกอบให้ครบ นั่นคือสิ่งแสดงให้เห็นว่าการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรมเป็นประโยชน์ครับ แต่ว่าการเลือกตั้งที่รวมอำนาจที่เข้าไปแทรกแซงองค์การอิสระ อย่างน้อย กกต. ที่ผ่านมามันเกิดอะไรขึ้นครับ ท่านประธานครับ ผมเลยอยากจะต้องเรียนกับท่านประธานว่าสิ่งเหล่านี้ต่างหากที่เราต้องมาพูดกันในที่ประชุมว่าบางครั้งการเลือกตั้งที่ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมเราก็เอามาอ้างไม่ได้ จนให้องค์กรอิสระ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยยุบพรรคมาแล้วอย่างน้อย ๒ ครั้ง เหตุผลเหล่านี้ครับ ท่านประธานครับ ผมเองไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าการขอแก้ไข

(นางเทียบจุฑา ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีคนประท้วงครับ เชิญครับ

นางเทียบจุฑา ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน เทียบจุฑา ขาวขำ ในฐานะที่สมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอประท้วงท่านประธาน ในข้อ ๕ นะคะ แล้วก็ขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปราย ในข้อที่ ๔๓ ค่ะ ดิฉันขอให้ท่านประธานได้โปรดพิจารณาให้อยู่ในประเด็นด้วยค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ

๓๖

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

รัดนา ๑๙/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ ก็ทบทวนกัน
อดทนสักนิดครับ ท่านสมาชิกครับ เอาท่านเอาอยู่ในประเด็นอย่าไปพาดพิงอะไรมากมาย
เอาพอสมควรนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ขอบคุณครับ
ท่านประธานครับ ผมก็อยู่ในประเด็นนะครับ เพียงแต่ว่าผมจะชี้แจงให้สภาเพื่อนสมาชิก
ได้เห็นว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ต่อของท่านเลยครับ
ต่อเลยครับ ก็ให้กระชับสักนิดนะครับ

- ๒๐/๑

นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ขอบคุณครับ
 สิ่งที่ผมเชื่อว่าผมได้แปรญัตติไว้นั้นผมต้องอธิบายให้เพื่อสมาชิกในสภาได้เห็นด้วยในแนวคิด
 ของกระผมว่าวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง ๗๗ ท่านนั้น เป็นที่พอสมควรอีกครั้งหนึ่ง
 มาจากการเลือกกันเองของสภาวิชาชีพนั้นคือความหลากหลาย นั่นคือความจำเป็น เพื่อให้
 สภาของเราได้มีความสมบูรณ์ในการออกกฎหมาย ในการกลั่นกรองกฎหมาย แล้วสิ่งที่
 ผมเห็นว่าท่านคณะกรรมการไม่เคยตอบเลยก็คือว่า สมาชิกที่มาจากการสรรหา
 มีข้อบกพร่อง มีความผิด ไม่ดีอย่างไรในการปฏิบัติหน้าที่ที่ผ่านมา ให้ผมได้เชื่อว่าจำเป็นต้อง
 มาจากการเลือกตั้ง นั่นคือสิ่งที่คณะกรรมการไม่ได้ตอบให้สภาได้รับทราบ นอกจากว่า
 ยืนยันว่าการเลือกตั้งนั้นมาจากพี่น้องประชาชนอย่างเดียว ซึ่งผมใช้เหตุผลของผม
 ให้ท่านประธานได้รับทราบไปแล้วว่า ผมไม่มั่นใจว่าการเลือกตั้งแต่ละครั้งมันจะบริสุทธิ์
 ยุติธรรมเหมือนที่ผ่านมาได้เกิดขึ้นมาหลายครั้ง ท่านประธานครับ ทุกครั้งเวลาเราพูดถึง
 กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไม่ว่าพวกเราในสภานี้ก็ตาม คนข้างนอกก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ได้
 ข้อสรุปร่วมกันว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ องค์กรอิสระมีความจำเป็น มีความสำคัญ
 มาก ๆ ได้ช่วยเหลือ ได้ดูแลในขบวนการประชาธิปไตยของเราอย่างดี แต่ว่าหลังจากนั้น
 องค์กรอิสระของเราได้ถูกบั่นทอน ได้ถูกแทรกแซง ผมเชื่อว่าการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ
 คราวนี้เพื่อให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดจะเป็น ส.ว. ที่ถูกครอบงำโดยเสียงข้างมาก
 ในสภานี้ เพื่อที่จะเดินไปสู่ที่ตัวเองต้องการ เพื่อที่จะไปสู่ที่จะไปแทรกแซงองค์กรอิสระ
 หลาย ๆ องค์กรที่เคยถูกแทรกแซงมาแล้ว วุฒิสมาชิกมีความสำคัญมาก ๆ ในกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพื่อนในสภานี้ได้ชี้แจงหลายครั้ง วุฒิสมาชิกมีหน้าที่ในการกลั่นกรอง
 กฎหมาย มีหน้าที่แต่งตั้งถอดถอนตำแหน่งสำคัญ ๆ ตั้งแต่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี
 และองค์กรอิสระทุกองค์กร ฉะนั้นวันนี้ผมรับไม่ได้ครับในการขอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ในมาตรา ๑๑๑ ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอมาในสภา ผมมีเหตุผลประกอบ
 ตามที่ได้เรียนกับท่านประธานไว้เมื่อสักครู่นี้แล้วครับ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. ประสงค์ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธาน
 รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย
 ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาในขณะนี้ ท่านประธานครับ สารสำคัญของกระผม
 ที่ท่านประธานได้เรียกผมมาให้อภิปรายในวันนี้ก็เพื่อที่จะชี้แจงให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจว่า

คำที่ผมแปรญัติไปตามร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ในเบื้องต้นนั้น ผมมีเจตนาอย่างไร เจตนาสำคัญซึ่งเป็นหลักสำคัญมากในประเด็นดังกล่าว คือผมยืนยัน อยากจะเห็นประเทศไทยยังมีสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒ ประเภท คือประเภทหนึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง โดยประชาชนไปลงคะแนนเลือกตั้งหยอดบัตรลงในหีบเลือกตั้ง เพื่อจะแสดงว่าเขามีความประสงค์ที่จะเลือกบุคคลผู้ใดให้เป็นตัวแทนของเขาในฐานะสมาชิก ซึ่งเป็นวุฒิสภา

อีกทางหนึ่งคือการเลือกตั้งทางอ้อม ประเด็นนี้ผมจะไม่ขออธิบายว่า เป็นอย่างไร เพราะเมื่อวาน ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อ ท่านศุภชัย ใจสมุทร ท่านได้พูดถึง อย่างชัดเจนแล้วว่าการเลือกตั้งทางอ้อมมันเป็นอย่างไร แต่เป็นวิธีการหนึ่งครับ ที่จะให้ สมาชิกได้มาทำงานร่วมกันในฐานะสมาชิกของวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งและมาจากการสรรหา ท่านประธานครับ กระบวนการสรรหากับกระบวนการการเลือกตั้ง เมื่อได้มา รวมตัวทำงานกันในในฐานะสมาชิกของวุฒิสภาแล้ว ทำงานกันได้อย่างกลมเกลียวมาตลอด เท่าที่ผมสังเกตมาในระยะเกือบ ๖ ปีแล้วครับ ยกตัวอย่างครับ ผมเองซึ่งเป็นคนอำเภอลี้หลังสวน จังหวัดชุมพร ผมมาจากการสรรหา ผมได้ทำงานร่วมกับท่าน ส.ว. -----

พลตรี กุลชัย สุวรรณบุรณ์ ซึ่งนั่งอยู่ข้างหลังผมนี่นะครับ ซึ่งเป็น ส.ว. มาจากการเลือกตั้งจากจังหวัดชุมพร เราทำงานร่วมกันอย่างมีประโยชน์ และคนในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจมากกว่า ส.ว. ทั้ง ๒ ประเภทนั้นมีการทำงานที่มีคุณประโยชน์อย่างยิ่งที่จะให้กับประเทศไทยอย่างน้อยก็ในพื้นที่ที่เราอยู่ด้วยกัน นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่งครับท่านประธานที่เคารพว่า ส.ว. สรรหา นั้นหาได้เป็นโทษเหมือนที่คนบางคนได้กล่าวไว้ครับท่านประธาน ผมเองผมอภิปรายในวันนี้ เพราะว่าผมมีส่วนได้เสียในการที่จะให้ผลจากการอภิปรายเกิดขึ้นประการหนึ่งประการใด ผมขอกราบเรียนท่านประธานเลยครับว่าหลังจากวาระของการเป็นสมาชิกวุฒิสภาของผมจบสิ้นลงด้วยประการใดก็ตามแต่ จะโดยการถูกไล่ออก หรือจะการจบตามวาระผมจะไม่ขอกลับเข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาอีกต่อไป เพื่อจะพิสูจน์ตัวเองว่าผมได้ต่อสู้ในสิ่งที่ผมไม่ต้องการจะได้รับผลประโยชน์ เกิดขึ้นจากการต่อสู้ของผมเป็นการส่วนตัว ผมมีวินัยส่วนตัวของผม ผมมีจริยธรรมของผมที่จะไม่รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ผมอยากจะทำให้ผลประโยชน์ของผมที่ผมต่อสู้ในวันนี้หวังจะให้เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนและประเทศไทยเป็นส่วนรวมครับท่านประธานที่เคารพ ผมอาจจะต้องใช้เวลาสักนิด เพราะว่าผมมีความจำเป็นที่จะต้องอธิบาย ผมรู้ครับว่าคงจะเป็นการยากที่จะเปลี่ยนใจคนบางคน ซึ่งหัวใจถูกล็อกไว้แล้วครับว่าจะตัดสินใจอย่างไรในประเด็นนี้ และผู้ซึ่งถือกุญแจไขอยู่ไกลมากครับ ยากครับที่จะไขล็อกคนนั้นได้ ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอชี้แจงให้ท่านประธานได้ทราบว่า มีการที่บางคนได้พูดในสภานี้บ่อยครั้งว่าขณะนี้เขาไม่ต้องการที่จะให้มี ส.ว. มาจากการแต่งตั้ง ซึ่งผมไม่เคยเห็นตัวหนังสือสักตัวหนึ่งในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ว่า ส.ว. คนไหนมาจากการแต่งตั้ง ไม่มีครับ การพูดในลักษณะของการแต่งตั้งนั้น คล้ายกับว่าเป็นการประชดประชันต่อ ส.ว. ซึ่งมาจากกระบวนการการสรรหา กระบวนการการสรรหา นั้นมันแตกต่างไปจากการแต่งตั้งมากมาย ท่านประธานที่เคารพ มีบุคคลบางคนในสภาแห่งนี้พยายามที่จะพูดอยู่เสมอว่าเขาไม่ต้องการที่จะไม่ให้มี ส.ว. แต่งตั้ง ไม่เคยมีในสมัยที่ผมเป็น ส.ว. มา ๖ ปีครับว่าจะมีใครมาจากการแต่งตั้งแม้แต่คนเดียว นี่ละครับเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่ผมมีความเจ็บปวดอยู่ในหัวใจเป็นอย่างมาก บางคนพูดถึงว่าขนาดลากตั้งเอามาจากไหนพูดครับ สังคมนี้อยู่ที่การประชดประชันกันเช่นนี้หรือครับ พูดความจริงยอมรับความจริง และปฏิบัติต่อกันด้วยความเป็นจริงสิครับ อย่างนี้กว่าใครคนหนึ่งซึ่งมีเงินมาก มีฐานะมีฐานมาก จะเอาเปรียบคนอื่นซึ่งมีฐานะและมีฐานะด้อยกว่า นั่นไม่ใช่เรื่องของประชาธิปไตย การเป็นประชาธิปไตย ท่านประธานครับ จะต้องยอมรับในสิ่งซึ่งเสี่ยงข้างน้อย

เขาจะต้องได้รับผลกระทบกระเทือน บุคคลผู้ซึ่งมีความชื่นชมอยู่กับการหลงอำนาจ ผมว่า
 ผู้คนเหล่านั้นเป็นนักประชาธิปไตยปลอมครับ ท่านประธานที่เคารพ นักประชาธิปไตยปลอม
 ไม่แตกต่างไปกับการถือพันธบัตรปลอมครับ นอกจากผิดกฎหมายแล้วยังจะทำให้สังคมนี้
 รุนวายเป็นด้วย ท่านประธานครับ เหตุผลที่ผมจะต้องพูดให้ประชาชนฟังให้ชัดเจนในขณะนี้
 ให้ประชาชนได้มีความเข้าใจว่า ส.ว. ซึ่งมาจากการสรรหานั้นจะเป็นบุคคลซึ่งทำงานร่วมกับ
 ส.ว. ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง และจะดำรงไว้ซึ่งประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างไรบ้าง ผมขอ
 ร่ายยาวนะครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะผมมีความตั้งใจว่าวันนี้อาจจะเป็นวาระสุดท้าย
 ที่ผมจะได้มีโอกาสพูดถึงเรื่องรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ การมี ส.ว. สรรหา
 เป็นกระบวนการหนึ่งครับท่านประธาน ที่จะพิสูจน์ถึงความต้องการของประชาชน
 ของประเทศไทยที่จะให้มีการพัฒนาทางการเมือง การเมืองเดินไปข้างหน้าจะต้องมี
 การปรับปรุงให้ดีกว่าอยู่ตลอด ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยพูด
 อยู่เสมอว่าท่านมีความประสงค์ที่ต้องการพัฒนาทางการเมือง การมีของเดิมซ้ำซาก และก็
 ได้พิสูจน์มาแล้วว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดีเลย เป็นเรื่องที่มีแต่ความเสื่อมเสีย แล้วก็จะไม่เปลี่ยนแปลง
 หรือครับ การเปลี่ยนแปลงไปในสิ่งที่ดีกว่า การนำสิ่งใหม่ ๆ เข้ามานั้น แล้วก็ทำให้สังคม
 มีโอกาสในการได้รับผลประโยชน์ที่ดีกว่านั้น ผมว่านี่แหละครับคือคำจำกัดความของคำว่า
 การพัฒนา -----

ท่านคิดว่าการมี ส.ว. สรรหานั้น จะทำให้ระบบประชาธิปไตยเสื่อมลงได้อย่างไรครับ ผมไม่เห็นด้วยว่าจะเป็นไปได้ แล้วก็ไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ว่าการมี ส.ว. สรรหานั้น จะทำให้สังคมนี้ต้องเสียหาย การเป็นประชาธิปไตยนั้นทุกคนคงจะเข้าใจ และคงจะทราบดีว่าจะเอาแต่เอาเองใจตัวเองไม่ได้ ต้องฟังคนอื่นด้วย ผมหวังว่าเราทุกคนฟังซึ่งกันและกัน ให้โอกาสซึ่งกันและกันในการที่จะให้ความรู้ซึ่งกันและกัน ในการที่จะรับฟัง และปฏิบัติที่จะให้เป็นประโยชน์ร่วมกันในสังคม ท่านประธานครับ ผมมีอีกหลายประเด็นครับท่านประธาน ผมจะพูดให้หมด แต่วันนี้ท่านประธานครับ ส.ว. สรรหาเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม เมื่อก็ได้พูดไว้แล้วนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมได้รับการบอกเล่าว่าการเป็น ส.ว. สรรหานั้น ใครก็ตามแต่ที่ถ้ารู้จักคณะกรรมการสรรหาเพียงคนเดียวจะได้รับ การเลือกตั้ง ผมจะขอพิสูจน์เดี๋ยวนี้ครับ ผมคงจะยกตัวอย่างคนอื่นไม่ได้ แต่ผมจะยกตัวอย่าง กระผมเองว่าผมได้เป็น ส.ว. สรรหามาถึง ๒ ครั้ง ผมเป็นเพราะคุณสมบัติครับ ไม่ได้เป็น เพราะผมรู้จักคนหนึ่งคนใด ผมเชื่อครับท่านประธานที่เคารพ ว่าถ้าใครก็ตามแต่ได้อ่าน คุณสมบัติที่ผมส่งแนบไปให้เพื่อจะพิจารณาในการที่ผมลงสมัครเป็น ส.ว. สรรหา ไม่ใช่ผม ลงสมัครที่องค์กรอิสระ ซึ่งไม่คำกำไร เสนอตัวผมไป ซึ่งผมเองได้ถูกเสนอโดยองค์กร ฝ่ายผู้ใช้แรงงานครับ สหภาพแรงงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอผม นี่ละครับ เพราะว่าผมมีความผูกพัน มีความเกี่ยวพันและได้ปฏิบัติภารกิจในด้านแรงงาน มาเป็นเวลานาน ผมก็ไม่ทราบที่ท่านสมาชิกที่จะต้องตัดสินเรื่องนี้ในสภาแห่งนี้ก็คนที่จะได้ มีโอกาสเข้าเรียนที่ต่างประเทศเกี่ยวกับด้านแรงงานโดยเฉพาะ โดยทุนของเอเอฟแอล-ซีไอโอ (AFL-CIO) ซึ่งสมัยนั้นนายจอห์น สวีเนีย (Sweeney) เป็นประธานใหญ่ ผมเป็นคนหนึ่งครับ ที่เป็นผลผลิตจากสถาบันแรงงานของประเทศสหรัฐอเมริกาครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่า การพิจารณาของกรรมการสรรหานั้น ไม่ได้ถือฐานไปจากการรู้จักคนหนึ่งคนใด ผมเชื่อมั่นว่า ผู้ซึ่งเป็นกรรมการสรรหาทุกท่านจะเป็น ๗ คน ๖ คน ก็ตามแต่ เป็นผู้ซึ่งมีเกียรติยศ มีศักดิ์ศรี เป็นผู้ซึ่งได้รับการยอมรับในสังคมมาเป็นเวลานาน บางท่านเรารู้จักท่านดี แต่ผมเองไม่ได้รู้จัก ใครมากครับ เพราะผมไม่ได้อยู่เมืองไทยมา ๓๗ ปี ผมห่างประเทศไทยไป แต่ผมไม่ได้ห่างไป โดยเด็ดขาด ผมพยายามที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างในขณะที่ผมอยู่ต่างประเทศให้ได้รับประโยชน์ โดยมีชื่อเสียงจากประเทศไทย ท่านประธานครับ ผมขอยกตัวอย่าง การพูด การอภิปราย ให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนต้องมีตัวอย่างประกอบครับ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่ผมลงสมัคร หรือถูกเสนอตัวครั้งแรก ประวัติที่ผมส่งไปให้กับคณะกรรมการสรรหาได้ทราบ ๘๑ หน้า

เป็นประวัติการทำงานของผม ที่ผมทำอะไรบ้างในประเทศสหรัฐอเมริกา ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมากถ้าคณะกรรมการสรรหาอ่าน ๘๑ หน้าที่ผมส่งไปแล้ว ผมคิดว่าไม่มีใครกล้าปฏิเสธที่จะให้ผมได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองของประเทศไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาครับท่านประธาน ท่านประธานเคยเห็นไหมครับว่ามีคนไทยที่ไหนบ้าง คนไทยที่ไปอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาทั้งหมด มีโอกาส มีเรื่องราวกิจกรรมเกี่ยวกับการทำงานด้านการเมืองในประเทศสหรัฐอเมริกา ปรากฏอยู่ในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์นิวยอร์ก ไทม์ (New York Time) เคยมีไหมครับ ท่านประธานครับ หรือใครมีเชิญเลยครับ ผมครับ เกือบจะเป็นคนไทยคนเดียวที่ได้ทำงานด้านการเมืองในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับเกียรติอย่างสูงสุดในหนังสือพิมพ์นิวยอร์ก ไทม์ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีคนซื้อมากที่สุด อ่านมากที่สุดในโลกลงข่าวหน้าหนึ่งของผมในการทำงานในการเมือง ท่านประธานครับ นี่เป็นตัวอย่างให้เห็นว่าคณะกรรมการสรรหาไม่ได้พิจารณาบุคคล เพราะการรู้จักเป็นการส่วนตัว ผมคิดเป็นอย่างยิ่งว่าผมไม่ได้มี ผมพิสูจน์ได้ครับท่านประธาน เอกสารมีอยู่ครับ หนังสือพิมพ์นิวยอร์ก ไทม์ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๘๗ อ่านได้ครับ ในกูเกิล (Google) ท่านประธานครับ หลังจากผมได้ครบรอบ ๓ วาระครั้งที่ ๓ วาระที่หนึ่งผ่านไป ผมได้ถูกเสนอชื่ออีกครั้งหนึ่ง ที่ผมจำเป็นพูดเพราะว่าเน้นให้รู้ว่าคณะกรรมการสรรหา นั้น เขาไม่ได้มองที่การรู้จักส่วนบุคคล เขามองที่คุณสมบัติของผู้สมัคร คนอื่นผมไม่ทราบครับ แต่ตัวผมเองผมต้องพิสูจน์สิ่งที่เกี่ยวกับตัวผมครับ ๓ ปีแรกที่ผมทำงานอยู่วุฒิสภาได้มีการประชุม ๑๔๐ ครั้ง ผมไม่เคยขาดการประชุมแม้แต่ครั้งเดียว ผมได้ลาประชุม ๑๕ ครั้ง เพราะการลาประชุมนั้นเป็นการลาประชุมเพื่อไปทำภารกิจด้านอื่นของวุฒิสภา ไม่ได้ลาเพื่องานส่วนตัวและผมได้มาประชุม ๑๒๕ ครั้ง เป็นประวัติอันหนึ่งในการที่จะเสนอให้คณะกรรมการสรรหาเขาพิจารณา ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าผมได้เสนอการทำงานครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประสงค์ครับ เอาเป็นว่า
อย่างนี้ครับ มีผู้ประท้วงแล้วขอให้กระชับครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : เชิญครับ ผมรับฟังครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอให้กระชับ
สัณนิทเถาะครับ จะได้ไม่ต้องเสียเวลาประท้วง

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ผมมีความจำเป็น
ท่านประธาน ที่ต้องอธิบายให้ประชาชนได้รู้ว่า ส.ว. สรรหานั้นเขาไม่ได้ถูกเลือกมาเพราะ
รู้จักคณะกรรมการ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอให้กระชับ
สัณนิทครับ อย่าประท้วงเลยครับท่านประสิทธิ์ ท่านเชิญต่อครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ถ้าท่านประธานคิดว่า
จะเป็นการมากไป ยังมีอีกเยอะครับท่านประธาน แต่ผมก็จะถือโอกาสพูดต่อไปในสิ่งที่คิดว่า
จะไม่เป็นการลำบากนะครับ ผมคิดว่าท่านประธานและพี่น้องประชาชนคงจะเข้าใจดังที่
ผมเรียนให้ทราบแล้วครับว่า ประชาชนเขาจะต้องรู้ข้อเท็จจริงทั้งหมดว่าอะไรเกิดขึ้น
กับประเทศไทยในวันนี้ อะไรจะเกิดขึ้นกับประเทศไทยในอีก ๒ ๓ ๔ ๕ เดือนข้างหน้า
และในอนาคตทั้งหมด ผมในฐานะเป็น ส.ว. สรรหาครับท่านประธานที่เคารพ ผมต้องรักษา
สถานะของผมให้ชัดเจนว่าการที่รัฐธรรมนูญให้มี ส.ว. สรรหานั้นมันมีประโยชน์สำหรับ
ประเทศไทย แล้วก็จำเป็นที่จะต้องมีทั้ง ส.ว. สรรหาและ ส.ว. เลือกตั้ง ซึ่งทำงานเคียงคู่กันไป
เป็นหน้าที่ของผมที่จะต้องอธิบาย ผมไม่ได้ลุกขึ้นมาพูดเองนะครับ ท่านประธานเรียกชื่อผม
ผมลุกขึ้นมาแล้วก็อธิบายตามหลักการที่มีอยู่ครับท่านประธานที่เคารพ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ต่อของท่านเลยครับ
เอาเข้าประเด็นของท่านเลยครับ ขอกระชับสัณนิทหนึ่งครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ยังมีอีกเยอะครับ
ท่านประธานครับ ประเด็นมีอยู่แล้ว ประเด็นคือว่าผมต้องการจะชี้แจงว่า ส.ว. สรรหานั้น
มีความจำเป็นจะต้องมีอยู่ นี่คือประเด็นครับ เพราะฉะนั้นผมต้องอธิบายให้ประชาชนผู้ฟัง
อยู่ที่บ้านเข้าใจครับว่าสำคัญอย่างไร นี่ละครับคือประเด็น ประเด็นอยู่ตรงไหนอีกครับ
ท่านประธานที่เคารพ ผมพูดตามหลักเกณฑ์ หลักการ แล้วประเด็นเป๊ะเลยครับ คือการที่
ผมไม่เห็นด้วยที่จะตัด ส.ว. สรรหาออกจากรัฐธรรมนูญของประเทศไทย ผมมีหน้าที่

ในการอธิบายให้ท่านประธานเข้าใจ ให้สมาชิกท่านอื่นเข้าใจ ให้ประชาชนเข้าใจ นี่ละครับ เป็นภารกิจของผมที่มาในวันนี้ ผมได้รับเงินเดือน ๑๐๐,๐๐๐ กว่าบาทต่อเดือน เพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ผมปฏิบัติภารกิจของผมอย่างเต็มที่ เต็มความสามารถแล้วท่านประธานจะห้ามไม่ให้ผมปฏิบัติหน้าที่หรือครับ ท่านประธานครับ ให้เวลาผมเถอะครับ ผมรับรองว่าผมจะไม่ใช้เวลาทั้งวัน ผมจะใช้เวลาตามสมควร ความสมควรของผมในฐานะผู้ซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภาขออธิบายครับ

(จำลองการตรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

จำลองการตรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลองการตรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ อภิปรายไม่ได้ อยู่ในกรอบที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้เลยครับ ดังนั้นอยากให้ท่านประธานกำชับ ทั้งที่ท่านประธานก็เคยกำชับไปแล้ว แต่ผู้อภิปรายก็ยังไม่เข้าประเด็นสักทีครับด้วยความเคารพ ให้ท่านวินิจฉัยด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ที่จริงก็ไม่ถึงกับนอกประเด็นนะครับ แต่อยากจะให้กระชับสักนิด มันฟุ้งเฟ้อไปหน่อยครับ ท่านช่วยกระชับสักนิดเถอะนะครับ เชิญต่อครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอบคุณท่านประธานครับ ที่ได้วินิจฉัย ผมจะปฏิบัติตามครับ ท่านประธานที่เคารพ อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน ผมอยากจะขอถือโอกาสนี้ขออนุญาตท่านประธานอ่านจดหมายซึ่งพี่น้องประชาชนในสหรัฐอเมริกาได้ส่งมาถึงผม ถ้าให้ผมอ่านจดหมายฉบับนี้ใช้เวลาประมาณ ๒ นาที จะทำให้การอภิปรายของผมด้วยคำพูดผมเองอาจจะต้องตัดทอนไปอีกเยอะ ผมขออนุญาตท่านประธานได้ไหมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : จดหมายที่พี่น้องชาวไทยในอเมริกาเซ็นชื่อมาประมาณ ๔๐ ล้านนะครับ เป็นการตื่นตัวของพี่น้องชาวไทยที่อยู่ต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งพวกเราน่าจะชื่นชมยินดีในการที่ว่าคนไทยซึ่งอยู่ในต่างประเทศซึ่งผมเองเป็นบุคคลคนหนึ่งหรือเกือบจะเป็นคนแรกที่ต่อสู้เพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนคนไทยที่อยู่ต่างประเทศได้มีสิทธิเลือกตั้ง ผมว่ารัฐบาลในสมัยปี ๒๕๓๖ ที่ผมได้ประสานงานในครั้งนั้นคงจะทราบดีว่าผมคือบุคคลคนหนึ่ง คือจะเป็นคนแรกที่ต่อสู้ตลอดมาจนประชาชนที่อยู่ต่างประเทศมีสิทธิเลือกตั้ง จดหมายฉบับนี้ครับ เรื่อง การแก้ไขรัฐธรรมนูญเรียน สมาชิกวุฒิสภาผ่านประธานวุฒิสภา ข้าพเจ้าคนไทยโพ้นทะเล ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้มีความเห็นพ้องต้องกันว่าการที่สมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งได้เสนอแก้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้ผ่านการรับหลักการไปแล้วนั้น เป็นการดำเนินการโดยปราศจากเหตุผลที่เพียงพอ ขาดความจำเป็น ไม่ได้เป็นผลดีต่อประชาชนและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขประการหนึ่งประการใดเลย ผู้แทนปวงชนชาวไทยทั้งหลายควรจะต้องปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากประชาชนจัดดำเนินการทุกอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาของชาติและความทุกข์ยากของพี่น้องประชาชนก่อนเป็นอันดับแรก การเสนอเพื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญและดำเนินการอย่างรีบเร่งผิดปกติกครั้งนี้ ชัดเจนว่ามีนายซ่อนเร้นอยู่หลายประการ เช่น การยกเลิกสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหา เป็นต้น การมีสมาชิกวุฒิสภามาจากการสรรหานั้นเป็นกระบวนการพัฒนาทางการเมืองที่ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงมาก่อน สถาบันวุฒิสภา ซึ่งมีสมาชิกจากการเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวที่ผ่านมา วุฒิสภาซึ่งเป็นสถาบันนิติบัญญัติ ทำหน้าที่กลั่นกรองแต่งตั้ง ติดตาม ตรวจสอบและถอดถอน ไม่ควรมีพื้นฐานจากการเมืองเดียวกันกับฝ่ายบริหารสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาที่ผ่านมา ๕ ปี ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณภาพและเป็นที่พอใจของประชาชน หากจะให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวไม่มีความจำเป็นที่จะให้มีสมาชิกวุฒิสภาอีกต่อไป จึงขอเรียนเสนอมาเพื่อสมาชิกวุฒิสภาจะได้พิจารณา ขอให้ชะลอการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ไว้ก่อน และให้ยังคงมีไว้ซึ่งสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา แล้วก็ลงรายชื่อหลายท่านครับ ประมาณ ๔๐-๕๐ ท่าน เช่น นายพลศักดิ์ พลพิบูลย์ และมีใครอีกหลายท่าน ซึ่งผมจะขอฝากอันนี้ให้ท่านประธานได้ทราบในโอกาสต่อไปด้วยครับ ท่านประธานครับ นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่ง

(นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าประทุ้งเลยครับ
ผมดูแลอยู่ เชิญต่อเถอะครับ ประทุ้งใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม พรศักดิ์ เจริญประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยประทุ้งแบบนี้เลยครับ แต่รับไม่ได้ จดหมายแค่
๔๐ คนมาอ่านทำไม ไปดูกรุงเทพโพลล์ที่ท่าน ๕๙ เปอร์เซนต์ อยากให้วุฒิสภามาจาก
การเลือกตั้ง ท่านประธานต้องควบคุมนะครับ ไม่ได้ ดูถูกสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง
รับไม่ได้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ เชิญต่อเถอะครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ครับ ผมขออภิปรายต่อ
นะครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอบพระคุณเป็นอย่างมากที่ได้มี
การแสดงออกอย่างชัดเจนของสมาชิกแห่งรัฐสภาแห่งนี้ ไม่ยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น
ในนามของผู้ซึ่งทำงานในระบอบประชาธิปไตย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านต่อของท่านเถอะครับ
และขอกระชับด้วยนะครับ ใช้นานานพอสมควรแล้วครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ผมขอผ่านครับ ไปเรื่องอื่น
ต่อไปนะครับ เรื่องการยึดโยงกับประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ มีข้อครหาตลอดมา
ว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาไม่ได้มีการยึดโยงกับประชาชน ถ้าหากว่าความหมาย
ของคำว่ายึดโยงนั้นคือความผูกพันเกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชน ผมมีข้อพิสูจน์อีกเถอะครับว่า
สมาชิกวุฒิสภานั้นมีความยึดโยงกับประชาชนหรือไม่อย่างไร ผมไม่สามารถจะพูดแทน
คนอื่นได้ แต่ตัวผมท่านประธานครับ ผมประกาศในที่ประชุมแห่งนี้หลายครั้ง ผมประกาศ
ทางสถานีวิทยุรัฐสภาหลายครั้ง และการสัมภาษณ์ของผมโดยสื่อต่าง ๆ ผมได้พูดอยู่เสมอว่า
ผมเปิดตัวเอง ๒๔ ชั่วโมง ให้สังคมนี้เอกซเรย์ (X-ray) การทำงานของผมตลอดเวลาโดยไม่มี
เงื่อนไข ผมได้ให้เบอร์โทรศัพท์กับประชาชนทั้งประเทศ โทรศัพท์มาหาผมครับ ผมต้องการ
ความยึดโยงกับประชาชนในฐานะผมเป็น ส.ว. สรรหา ผมให้เบอร์โทรศัพท์กับประชาชน
ด้วยนะครับ มีใครบ้างที่จะให้

(จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เอากระชับสำนึกดีเถอะครับ อย่าไปถึงขนาดนั้นเลยครับ จำประสิทธิ์ครับ พอเถอะครับ อย่าประท้วงเลยครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอขอบคุณครับ ท่านครับ ผมขอต่อหน้าครับ คือผมต้องพูดให้จบครับท่านประธาน เพราะผมเตรียมมาจะครับ การพิสูจน์ถึงความยึดโยงกับประชาชนซึ่งผมมีอยู่ และผมอยากจะทราบเป็นมาตรฐานและตัวอย่างให้กับประเทศไทยนี้ด้วยการเป็นผู้แทนปวงชนนั้นจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน ผมให้เบอร์โทรศัพท์ประชาชนตลอดเวลา วันนี้จะให้อีกครับท่านประธานครับ ถ้าไม่ปฏิเสธผ่านท่านประธานนะครับ เบอร์โทรศัพท์ผม ๐๘ ๓๑๓๑ ๑๐๒๔ พี่น้องประชาชนมีปัญหาสิ่งใดผมพร้อมที่จะรับปัญหาเสมอ มีหน้าจั่วครับท่านประธานพิสูจน์หนักไปอีกครับ ผมได้เปิดตู้จดหมาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เอาเข้าประเด็นดีกว่าครับ เข้าใจครับ มันฟุ้งเฟ้อเกินไปครับ เอาเข้าให้มันกระชับหน่อยเถอะครับ ไม่อย่างนั้นก็มีผู้ประท้วงอย่างนี้ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ผมเคารพท่านประธานครับ ผมมีตัวอย่างเยอะแยะว่า ส.ว. สรรหาทุกคนมีความผูกพันยึดโยงกับประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมงครับ ท่านประธานครับ เดี่ยวขอปิดโทรศัพท์หน่อยโทรมาอีกแล้วครับ เบอร์นี้เบอร์สาธารณะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : จำประสิทธิ์นั่งเถอะครับ จำประสิทธิ์ครับ นั่งเถอะครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ครับ ท่านประธานครับ ผมรับฟังอยู่ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญต่อเลยครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ อีกอันหนึ่งครับ การที่จะให้มี ส.ว. สรรหาในทัศนะของผมซึ่งผมคิดว่าผมได้เรียนรู้และศึกษาวิถีทางการเมืองในประเทศพัฒนาแล้วมามากพอสมควรว่าการมี ส.ว. สรรหาเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งของผู้ซึ่งมีความประสงค์และความพร้อมจะเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภา

ซึ่งมีทางเลือกกว่าจะเลือกทางสรรหาหรือเลือกทางลงสมัครรับเลือกตั้งให้ประชาชนเลือกโดยตรง ผมคิดว่า ส.ว. เลือกตั้งทั้งหมดมีโอกาสที่จะเข้าสู่กระบวนการสรรหา ถ้าเขาต้องการที่จะลงและก็ตัดสินใจที่จะเข้าสู่กระบวนการสรรหา ไม่มีใครห้ามครับ และการที่เข้าสู่กระบวนการสรรหาไม่ได้มาสิ่งไหนที่จะห้ามได้เลยถ้าหากว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนนะครับ ท่านประธานครับ นี่ก็เป็นการพิสูจน์อีกอย่างหนึ่งว่าการเป็นนักประชาธิปไตยนั้นมีความจำเป็นจะต้องยอมรับ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสได้เลือกมากขึ้นนั้นละครับ คือความเป็นนักประชาธิปไตยซึ่งมีความน่าชื่นชมยินดี แต่ยังมีนักประชาธิปไตยบางคนครับ ท่านไม่ต้องการที่จะให้มีโอกาสเปิดกว้างให้กับประชาชนแต่บอกว่าเขาเป็นนักประชาธิปไตยเอาเลือกทางเดียวพอครับ ไม่ต้องไปหลายทาง นี่ครับตัวอย่างอันหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานครับ ผมก็ไม่อยากจะขัดใจท่านประธานนะครับ และก็ไม่ว่าอยากจะขัดใจเพื่อนสมาชิกหลายท่านซึ่งไม่อยากจะฟังที่ผมพูด เพราะว่ามันปวดและบางครั้งถ้าพูดผมไม่หมด แต่ไม่เป็นไรครับ ผมก็จะเก็บความเจ็บปวดนั้นไว้ที่ผมคนเดียวเพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนได้รู้ว่าพร้อมที่จะทำงานและก็พร้อมที่จะยึดมั่นหลักการของประชาธิปไตยต่อไป และก็ยืนยันครับว่าข้อเสนอที่ผมจะให้ยังมี ส.ว. สรรหาต่อไปนั้น พี่น้องครับ พี่น้องประชาชนขอผ่านท่านประธานว่ารับไว้เถอะครับ เป็นแนวทางการพัฒนาการเมืองที่มีคุณค่ายิ่งสำหรับประเทศไทยในอนาคตต่อไป ถ้าหากว่าใครผู้ใดก็ตามแต่ที่นำเสนอแนวทางนี้มานะครับ มีเจตนาซ่อนเร้นในตัวเองหวังจะได้รับผลประโยชน์อะไรจากการเสนอการแก้ไขครั้งนี้ ผมขอถือโอกาสนี้กราบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ครับ ช่วยสาปแช่งบุคคลเหล่านั้นให้มีอันเป็นไปด้วยเถอะครับ เพราะว่าผมเชื่อมั่นครับว่า ส.ว. สรรหายังมีประโยชน์ท่านประธานที่เคารพ นาฬิกาของเรา นาฬิกาที่มีอยู่นี้นะครับ เดียวผมขอล่วงหน้าก่อน ถ้านาฬิกามันไม่เสียนะครับ จะไปซ่อมมันทำไมครับท่านประธาน

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประสงค์ครับ ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ผมว่าถ้าท่านวุฒิสมาชิกที่มาจากสาย
สหกรณ์ครับจะอภิปรายเหตุผลผมก็ฟังตลอด แต่ผมอยากให้เคารพในระบบประชาธิปไตย
คือผมนี่เป็นคนเสนอแก้ ท่านจะมาบอกว่าคนเสนอแก้มีแอบแฝงสาปแช่งไม่ได้ครับ
ท่านประธานครับ และผมเองรู้ความจริงด้วยว่าท่านได้มาเพราะอะไรด้วย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่ากระทบกลับเลยครับ
เอาละครับพอนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
คำสาปแช่งเพราะผมรู้เรื่อง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ พอแล้วครับ
ท่านสุนัยพอเถอะ นั่งเถอะครับ เดี่ยวผมวินิจฉัย ท่านประสงค์ครับช่วยระมัดระวังคำพูดด้วย
แล้วกระซิบด้วย ท่านครับขอความกรุณาครับ

นายประสงค์ นูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานครับ ผมขอ
กราบเรียนท่านประธานครับว่าผมอยากให้ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้เปิดเผยประวัติของผม
ด้วยครับ เพราะผมพร้อมที่จะเปิดเผยตลอดเวลาครับ แล้วก็ผมยินดีเป็นอย่างยิ่งครับ
ประการต่อไปครับ เมื่อสักครู่ผมบอกว่าถ้ามีเจตนาไม่สุจริตครับ ผมสาปแช่งบุคคลเหล่านั้น
ถ้ามีเจตนาสุจริตเจตนาดีแล้วไม่ต้องเดือดร้อนครับ แต่ไม่เป็นไรครับนั่นไม่ใช่ประเด็นหลัก
ประเด็นหลักคือว่าผมยังยืนยันต่อพี่น้องประชาชนทั้งประเทศผ่านทางท่านประธานรัฐสภาว่า
ผมยังต้องการที่จะเห็นประเทศไทยแห่งนี้ยังมีสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาได้ทำงาน
เคียงคู่ไปกับสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง ช่วย ๆ กันพัฒนา
ประเทศไทยตามแนวทางและนโยบายในการที่จะพัฒนาทางการเมืองของประเทศไทยต่อไป
ขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ อยากจะ
กราบเรียนท่านประธานว่าขอความกรุณาท่านประธานได้ช่วยปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐
โดยให้ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมวุฒิสภาหรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ขอให้ได้แสดงข้อเท็จจริงบางครั้งผมฟัง ๆ ดูก็อยากฟังข้อเท็จจริงเพราะเมื่อสักครูเหมือนท่านจะเปรียบเทียบว่าเหมือนนาฬิกาที่ยังไม่เสียจะไปซ่อมทำไม ก็หมายความว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มันไม่ควรจะไปแก้ เพราะว่าฉบับเดิมก็ยังใช้งานได้อยู่ แล้วก็ยังมีวุฒิสภาอยู่ ความหมายผมฟังไว้อย่างนั้น แต่ถ้าเมื่อท่านประธานไปตัดบทก็จะทำให้ไม่ได้รับครบถ้วน กระบวนความแค่นั้นเองครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้ประท้วงก็ให้ใช้สิทธิประท้วงเท่านั้นละครับ แล้วก็ประท้วงนานแล้วด้วยหลายคน ผมก็พยายามห้ามไม่ให้มีการประท้วงครับ หลายครั้งที่ท่านก็ให้ความร่วมมือ เชิญท่านธนาครับ ไม่มีอะไรแล้วท่านสุนัยจบแล้วละครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัยครับ ผมขอประท้วงท่านประธานที่อยากจะให้ท่านประธานใช้การบังคับควบคุม คือการอภิปรายความเห็นไม่เป็นไรครับ แต่ว่าไปละเมิดความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกคนอื่น ผมขอร้องครับ ผมว่าถ้าท่านจะให้เหตุให้ผลว่าไปเถอะครับ เรานั่งฟังอย่างดี แล้วผมก็อดทนไม่ตอบโต้อะไร แต่ว่าขออย่าให้เกิดการละเมิดนิดหน่อย ก็ไม่ว่าครับ ถ้าเกินหนักเกินไป ก็ขอความกรุณาแค่นั้นนะครับท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมได้วินิจฉัยไปแล้วครับ ได้เตือนไปแล้ว เชิญท่านธนาดีกว่าครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมได้แปรญัตติข้อความในมาตรา ๓ ทั้งหมด ซึ่งผมจะได้ใช้สิทธิในการอภิปรายต่อไป แต่ก่อนอื่นท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตเอย่ยนามถึงท่าน พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ที่ได้อภิปรายไปเมื่อช่วงเช้า ท่านได้พูดอยู่คำหนึ่งครับว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นที่มาจาก การเลือกตั้งในระบอบรัฐสภาเป็นการปกครองที่ดีที่สุดหรือถ้าจะเลวกก็เลวน้อยที่สุด

ผมขออนุญาตเพิ่มเติมท่านครับ ด้วยปรัชญาทางการเมืองและได้รับการยอมรับแล้วว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นคือการปกครองที่ดีที่สุดในขณะนี้หรือถ้าจะเลวกี่เลว น้อยที่สุด แต่ถ้าเมื่อไรคนที่มาจากการเลือกตั้งได้อำนาจรัฐมาจากประชาชน ไม่ได้ทำหน้าที่ ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของประชาชนและผลประโยชน์ของประเทศชาติ มุ่งเน้นแต่ ผลประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง ไม่ได้สนใจว่าจะดำเนินการนั้นขัดต่อหลักนิติรัฐ นิติธรรม จริยธรรมอันดีต่อสังคมหรือไม่ เมื่อนั้นแหละครับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะเป็น การปกครองที่เลวร้ายที่สุด ชั่วที่สุด เพราะอ้างอำนาจของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้น ผมขออนุญาตท่านประธาน ก่อนที่ผมจะเข้า เราเสียโอกาสครับท่านประธานครับ ที่ประเทศ ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่ไม่สามารถก้าวให้พ้นในการทำหน้าที่ให้กับพี่น้อง ประชาชนให้สมกับที่เขาได้ยึดมั่นในแนวทางนี้ นักเลือกตั้งหรือนักประชาธิปไตยหลายคน อาศัยอำนาจของพี่น้องประชาชนมาอ้างอิงเป็นอำนาจของตนเอง เราได้เห็นแล้วครับ ท่านประธาน ว่ากลยุทธ์ของนักเลือกตั้งนั้นในระบอบประชาธิปไตยนั้นมีหลายรูปแบบ แต่ในขณะนี้ที่ดำเนินการและนิยมกันที่สุดในโลกก็คือหลักการประชานิยม เพราะเป็น การแบ่งสรรผลประโยชน์ให้กับประชาชนโดยไม่ได้ยึดถือผลประโยชน์หลักของประเทศ หลายประเทศครับที่ก้าวไม่พ้นระบอบประชาธิปไตยที่ดี ไม่ว่าจะเป็นอาร์เจนตินา กรีซ และท้ายที่สุดท่านประธานก็คงจะเห็นในขณะนี้คือประเทศอียิปต์ ได้รับการเลือกตั้ง อย่างท่วมท้นจากพี่น้องประชาชนให้เข้ามาทำหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของประเทศ และประชาชน แต่ท้ายที่สุดไม่ได้มุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่นั้นอย่างแท้จริง คนที่เลือกก็ออกมา ขับไล่แล้วก็เกิดความเสียหายมากมายอยู่ในขณะนี้ สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ก็คือว่า แล้วถ้าอย่างนั้นผมยังยึดมั่นในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภา หรือไม่ ผมยังเชื่อมั่นครับ เพราะเหตุที่พวกผมเชื่อมั่นพวกผมจึงต้องทำหน้าที่อย่างเต็มที่ เพื่อให้หลักการในระบอบประชาธิปไตยนั้นไม่ถูกทำลายลงไป ระบอบประชาธิปไตย ที่สำคัญที่สุดคืออำนาจในการตรวจสอบ เพราะเมื่อไรก็ตามที่อ้างอำนาจประชาชน ยิ่งใหญ่ มากครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าถามประชาชนว่าเห็นด้วยไหมกับการเลือกตั้งโดยตรง จากประชาชน ผมเชื่อว่าไม่มีคนไหนไม่เห็นด้วยครับ แต่ต้องบอกประชาชนให้ทราบว่า ถ้าการเลือกตั้งนั้นมันเป็นกลอุบาย มันเป็นแผนการที่แยบยลและมันเป็นส่วนหนึ่งของการ ดำเนินการเพื่อให้ได้อำนาจรัฐ เพื่อเข้าไปสู่การแทรกแซงกระบวนการอื่น ๆ และทำให้ กระบวนการในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเสียไป ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชน

ไม่เห็นด้วยหรือครับ เพราะฉะนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายที่ผมจะลุกขึ้นมาอภิปรายโต้แย้งในประเด็นการเลือกตั้ง ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ การที่จะอธิบายในเรื่องของกฎหมายสำคัญของประเทศ ในเรื่องแนวความคิดทางการเมือง ในเรื่องของผลได้ผลเสีย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เวลาและใช้ตรรกะในการที่จะทำให้พี่น้องประชาชนและสมาชิกรัฐสภาได้เห็นด้วยกับกระผม ท่านประธานที่เคารพครับ เรามาทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สิ่งหนึ่งที่เรารู้กันตรงกันก็คือเราจะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ท่านจะเห็นด้วย ท่านจะชอบหรือไม่ชอบกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เราทุกคนปฏิเสธไม่ได้ว่าเราต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และผมเชื่อว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่มีวิวัฒนาการมาเพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศชาติและประชาชน แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้อาจจะมีส่วนใดส่วนหนึ่งที่ไปขัดขวางการดำเนินการ ไปขัดขวางผลประโยชน์ ไปติดขัดกับแนวทางทางการเมืองของพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใดหรือไม่ เราไม่สามารถหยิบยกเอาเหตุผลส่วนตัวมาเพื่อทำลายล้างหลักการแห่งรัฐธรรมนูญที่บัญญัติในการปกป้องสิทธิของพี่น้องประชาชน ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าวันที่เรารับหลักการโดยพี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้เห็นชอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ประกาศใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ผมจะไม่อ่านทั้งหมดครับ แต่จะอ่านสาระสำคัญที่ผมเชื่อว่าพวกเราทุกคน หลายคนอาจจะละเลย พี่น้องประชาชนหลายคนอาจจะไม่ทราบ แต่เป็นหน้าที่โดยตรงของพวกเราที่จะต้องทำหน้าที่ในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ -----

การยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นวิถีทางในการปกครองประเทศ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครอง และตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยอย่างเป็นรูปธรรม การกำหนดกลไกสถาบันทางการเมืองทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามวิถีการปกครองแบบรัฐสภา รวมทั้งให้ศาลและองค์กรอิสระอื่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสุจริตเที่ยงธรรม กฎหมายทุกกฎหมายมีเจตนารมณ์ครบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับการเห็นชอบจากพี่น้องประชาชนว่าเราทุกคนจะต้องช่วยกันผดุงให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นหลักให้กับพี่น้องประชาชน ต้องส่งเสริมให้ศาลและองค์กรอิสระให้เขาสามารถทำหน้าที่ได้ ส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยเต็มที่ ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นผ่านทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาซึ่งกำลังทำในวันนี้ละครับ คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม มาตรา ๑๒๒ ครบท่านประธาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายหรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทยโดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ท่านประธานเห็นนะครับว่ามาตรานี้ใช้บังคับทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งที่เราเรียกกันว่า ส.ส. ต้องอยู่ภายใต้พรรคการเมือง เพราะเราถือว่าสถาบันทางการเมืองนั้นจะสามารถควบคุมและกำกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นอย่างดี แต่ในขณะที่ส่งเสริมสถาบันทางการเมืองคือพรรคการเมือง แต่เขาก็กังเขียนไว้ครับว่าแม้ว่า ส.ส. จะมาจากพรรคการเมือง แต่ต้องปฏิบัติหน้าที่ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายหรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทยโดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ นี่ผมไม่ได้พูดถึงสมาชิกวุฒิสภายะครับที่เขาบอกอยู่เสมอ เขากำหนดอยู่เสมอในหลายมาตราว่า วุฒิสภานั้นต้องมีความเป็นอิสระและความเป็นกลาง เพราะการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภานั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งดังที่ผมได้เคยกราบเรียนท่านประธานว่าวุฒิสมาชิกในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ไม่ได้เป็นวุฒิสภาตราเยี่ยงเหมือนในอดีต ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ในการกลั่นกรอง

กฎหมาย แม้จะฟังดูดีครับกลับกรองกฎหมาย แต่ท้ายที่สุดถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นด้วย วุฒิสมาชิกหรือวุฒิสภาก็ไม่มีอำนาจเหนือสภาผู้แทนราษฎร ตราบใดที่สภาผู้แทนราษฎร ยืนยันมติเดิม แต่วันนี้สิ่งที่พวกเราลุกขึ้นอภิปรายมา ๓ วัน เพราะวุฒิสภาในชุดที่เรากำลัง ใช้อยู่นี้ละครับ ไปมีอำนาจที่จะทำให้กระบวนการในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เบี่ยงเบนและเสียหายได้ เพราะฉะนั้นผมในฐานะสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งผมเชื่อมั่นในระบอบ รัฐสภา ผมจึงต้องลุกขึ้นทำหน้าที่อย่างเต็มที่ เพื่อให้เห็นว่าหากการแก้ไขบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญครั้งนี้ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาจะเกิดความเสียหายกับบ้านเมือง และพี่น้องประชาชนอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนหน้านี้มีสมาชิกพรรครัฐบาล ขออนุญาตไม่เอ่ยนามท่านเพื่อไม่ให้เกิดการพาดพิง ท่านบอกรัฐธรรมนูญฉบับนี้องค์การอิสระ หลายครั้งทำหน้าที่เหมือนกับไปขัดแย้งกับสิทธิของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้ง โดยยกประเด็นของการยุติการทำหน้าที่ของท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ท่านสมัคร สุนทรเวช ขออนุญาตเอ่ยนามด้วยความเคารพผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ถ้าผมในฐานะ กรรมการการเสียงข้างน้อยไม่ได้ลุกขึ้นมาชี้แจงในประเด็นนี้ก็จะเกิดความเสียหายว่า -----

องค์กรอิสระไม่ได้ทำหน้าที่อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ องค์กรอิสระ โดยเฉพาะ ศาลรัฐธรรมนูญนั้น ถูกก่อตั้งมาเพื่อธำรงและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดที่พวกเราต้องจะถือปฏิบัติ ที่มาของศาลรัฐธรรมนูญพูดกันมากเลยครับว่าจะต้องเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ การที่ท่านสมาชิกลุกขึ้นและกล่าวว่าให้คน ๙ คน แล้วถ้าจะพูดจริง ๆ หมายถึงคน ๕ คน มาตัดสินสิทธิคนี่มาจากการเลือกตั้งไม่ให้เป็นนายกรัฐมนตรี ถ้าพูดแค่นี้เกิดความเสียหายแน่นอนครับ แต่ท่านต้องพูดต่อสิครับว่า คน ๙ คนนั้นมาจากไหน ในระบบศาลไทยแม้จะพูดกันชัดเจนว่า เรามี ๓ ศาล ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา องค์คณะในการพิจารณาพิพากษาคดีทุกศาล เขากำหนดไว้องค์คณะ ๓ คน ทำไมศาลรัฐธรรมนูญถึงต้องกำหนด ๙ คน เราต้องยอมรับว่าคนที่จะขึ้นไปสู่ศาลฎีกาได้ และมีโอกาส

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ เป็นการอภิปรายที่ไม่อยู่ในประเด็นแล้วกวนเวียน ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ท่านได้อภิปรายไปถึงเรื่องของอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งจริง ๆ มาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ พูดถึงที่มาและกีดส่วนต่าง ๆ ก็ขอให้ท่านอยู่ในประเด็น อย่างที่ ๒ ก็คือท่านได้อภิปรายในมาตรา ๑ มาตรา ๒ ไปแล้ว ในเรื่องของสาเหตุที่ท่านตัดออกทั้งหมดทุกมาตรา ผมเองได้รับทราบแนวความคิดท่านแล้วว่า ท่านไม่ต้องการให้มีการปรับแก้รัฐธรรมนูญในครั้งนี้ สิ่งที่ท่านพูดมาทั้งหมดก็เป็นการย้อนของเก่าว่าทำไมท่านตัดออกทุกมาตราอีกครั้งหนึ่ง ก็พยายามที่จะไม่ตัดสินสิทธิ แต่ก็อยากให้ท่านประธานได้ควบคุมอภิปรายอยู่ในกรอบ แล้วก็ใช้เวลาอย่างเหมาะสมครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ก็ขอให้กระชับสัณนิษะครับ มันจะฟุ่มเฟือยไปหน่อย ก็ยังไม่ถือว่านอกประเด็นอะไรมากมาย เพียงแต่ต้องให้กระชับหน่อย เพราะถ้ามันฟุ่มเฟือยก็ถือว่าห้ามด้วยข้อบังคับ ข้อ ๔๓ อยู่แล้วนะครับ ขอความร่วมมือด้วยครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ตลอดการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญมา ๓ วัน เมื่อมีผู้ลุกขึ้นอภิปรายและได้ซักถาม ท่านประธานได้ให้สิทธิประธานกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของกรรมการเสียงข้างมาก ลุกขึ้นตอบข้อสงสัยซักถามตลอดเวลา แต่ในขณะเดียวกันครับท่านประธาน ผมเป็นกรรมการเสียงข้างน้อย ซึ่งแน่นอนครับท่านประธานกรรมการไม่ชี้ให้ผมพูดแน่นอน เพราะสิ่งที่ผมพูดนั้นไม่ได้เป็นไปตามความต้องการ หรือเสียงของเสียงข้างมาก เพราะฉะนั้นเมื่อเพื่อนสมาชิกได้เสนอความเห็นในประเด็นที่อาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการลงมติว่าสมควรที่จะให้มีการเลือกตั้งวุฒิสภามาจากประชาชนโดยตรงหรือไม่ ผมในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย จำเป็นครับ เพราะประเด็นของการพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายมหาชน มีความเกี่ยวเนื่องต่อยังกันในทุก ๆ มิติทางการเมือง และทุกมิติของกฎหมาย ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมจะไม่ใช้เวลาให้เยิ่นเย้อ แต่จะพูดถึงสาระสำคัญที่จำเป็นเท่านั้น ทำไมศาลรัฐธรรมนูญต้องมีกำหนดองค์คณะ ๙ คน และคนที่จะมาเป็นการตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้นั้น เรามีข้อจำกัดครับว่าต้องเป็นผู้ที่ผ่านการพิพากษา อรรถคดีมาและต้องเป็นที่ยอมรับของวงการตุลาการ และอย่างน้อย ๆ ก็ต้องทำหน้าที่และมีตำแหน่งในระดับที่สูงพอที่จะมีวุฒิภาวะ เขาไม่เอาตัวแทนจากศาลในระดับล่าง ๆ ลงมา เพื่ออะไรครับ เพื่อที่จะได้ให้เป็นข้อยุติว่า กระบวนการของศาลชั้นต้นองค์คณะ ๓ ท่าน ศาลอุทธรณ์ ๓ ท่าน ศาลฎีกา ๓ ท่าน เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาจะวินิจฉัยหรือศาลรัฐธรรมนูญจะดำเนินการพิจารณาในเรื่องใด เขาก็ต้องพิจารณาให้เหมาะสมให้เป็นที่ยอมรับ เพราะฉะนั้นการที่ท่านบอกว่าคน ๕ คนมาตัดสินสิทธิคนที่มาจากการเลือกตั้ง -----

เพราะฉะนั้นการที่ท่านบอกว่าคน ๕ คน มาตัดสินที่คนทีมาจากการเลือกตั้งในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น ถ้าพูดแค่นี้มันจะไม่ครบถ้วนทุกประเด็น แต่ผมเรียนว่าคนที่มาเป็นศาลฎีกา แผนกคดีอาญานั้น ทุกคนผ่านการทำหน้าที่มาอย่างเต็มที่ ถ้าท่านพูดอย่างนั้นแสดงว่าท่านไม่ได้เคารพในกระบวนการยุติธรรม เรื่องศาลต้องวินิจฉัยพิพากษาคดีอยู่แล้วมีทั้งผิดมีทั้งถูก ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เราก็ต้องเคารพในกระบวนการยุติธรรม แต่สิ่งหนึ่งที่ผมยืนยันกับท่านก็คือกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยนั้นได้รับการยอมรับในนานาอารยประเทศว่า มีความศักดิ์และดำเนินกระบวนการพิจารณาด้วยความเที่ยงตรง เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ที่ผมอยากเรียนท่านก็คือว่า ถ้าท่านบอกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมวันนั้นท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช หลุดจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เขาก็กลับมาได้นี้ครับ ท่านก็เลือกกลับมาได้ในการโหวตนายกรัฐมนตรีครั้งต่อไป แต่ท่านก็ไม่เอาครับ ท่านเลือกคนอื่น นี่คือประเด็นที่ผมอยากจะพูดให้ที่ประชุมนี้ได้รับทราบว่าจะพูดข้อเท็จจริงเราก็ต้องพูดกันให้หมด ไม่อย่างนั้นก็จะเกิดความเข้าใจที่ไขว้เขวซึ่งกันและกัน ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๓ นี้ ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนที่ติดตามการถ่ายทอดมาตลอดระยะเวลา ๓ วัน หลายคนมีความรู้มีพื้นฐานทางกฎหมาย หลายคนไม่มี หลายคนอาจจะเพิ่งเปิดทีวีเข้ามารับฟัง แล้วเมื่อรับฟังแล้วการเข้าใจในการที่จะใช้ดุลยพินิจในการตัดสินนั้นก็ยังไม่เท่าเทียมกัน ผมขออนุญาตท่านประธานครับ เพราะว่าผมได้ดูมาตลอดครับว่า ได้มีใครหยิบยกให้พี่น้องประชาชนได้ฟังหรือไม่ว่ามาตรา ๓ นี้มันเป็นอย่างไร ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ในมาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ก่อนที่จะยกเลิก ท่านต้องไปดูก่อนครับว่ามาตรา ๑๑๑ นี้เขาระบุอย่างไร กรรมาธิการหรือที่สภาได้มีการมีมติที่จะรับหลักการในการที่จะเปลี่ยนแปลงนั้น เขาเปลี่ยนแปลงว่าอย่างไร มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละหนึ่งคน และมาจากการสรรหาเท่ากับจำนวนรวมข้างต้นหักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ในกรณีที่มีการเพิ่มหรือลดจังหวัดในระหว่างวาระของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่เหตุใดก็ตามที่ทำให้จำนวนสมาชิกวุฒิสภาไม่ครบตามจำนวน แต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภา ก็ให้ถือว่ามืองค์ประกอบในการทำหน้าที่ ส่วนไหนถ้าไม่จำเป็นผมก็จะพยายามข้าม และในมาตรา ๑๑๒ ครับ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

ในแต่ละจังหวัด ให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และให้มีสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งคน โดยให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง รับเลือกตั้งได้ ๑ เสียง และให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยตรงและลับ เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งสามารถหาเสียงได้ แต่เฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกตั้ง การหาเสียงเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภา ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ทานไปขอยกเลิกในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ข้อความนี้แทน มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งจำนวนสองร้อยคน ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังไม่ได้มีการเลือกตั้งขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่ ในกรณีที่มีเหตุใด ๆ ทำให้สมาชิกวุฒิสภาไม่ครบจำนวนตามวรรคหนึ่ง แต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ให้ถือว่าวุฒิสภาประกอบจำนวนสมาชิกจำนวนดังกล่าว แต่ต้องมีการเลือกตั้งให้ได้สมาชิกวุฒิสภาครบจำนวนตามวรรคหนึ่งภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุการณ์ดังกล่าว -----

และให้สมาชิกวุฒิสภาที่เข้ามานั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงวาระของวุฒิสภาที่เหลืออยู่ และในมาตรา ๑๑๒ ที่ท่านขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับนี้ซึ่งเป็นสาระสำคัญอย่างยิ่ง การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นได้ ๑ คน และให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ การคำนวณเกณฑ์จำนวนสมาชิกวุฒิสภาของแต่ละจังหวัดจะพึงมีให้คำนวณตามวิธีที่บัญญัติในมาตรา ๙๔ โดยอนุโลม ก็คือการเลือกตั้ง ส.ส. กรณีที่จังหวัดใด อันนี้ไปเพิ่มเติมภายหลังของคณะกรรมการการวิสามัญ ในกรณีที่ จังหวัดใดมีสมาชิกวุฒิสภาได้มากกว่า ๑ คน ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุด เรียงตามลำดับจนครบจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่จะพึงมีได้ในจังหวัดนั้น เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกวุฒิสภา เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง สามารถหาเสียงเลือกตั้งได้ แต่เฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของวุฒิสภา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการเลือกตั้งและการหาเสียงเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภา ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมอ่านให้ท่านประธาน สาระสำคัญอย่างหนึ่ง ของการแก้ไขมาตรานี้ ก็คือท่านกำลังขอเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะได้อ่านคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญที่ได้อวินิจฉัยในกรณีที่ รัฐสภาแห่งนี้ได้มีมติในการดำเนินการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๐ และศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีมติคำสั่งให้งดเว้นการลงมติในวาระที่ ๓ และให้ถือว่าการดำเนินการที่ผ่านมาทั้งหมดนั้น ไม่ชอบ แต่ผมจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอ่านให้ท่านประธานได้ฟัง เพราะคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผูกพันทุกองค์กร ซึ่งรวมถึงที่ประชุมรัฐสภา อำนาจในการก่อตั้งองค์กรสูงสุดทางการเมือง หรืออำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของประชาชนอันเป็นที่มาโดยตรงในการให้ กำเนิดรัฐธรรมนูญ โดยถือว่ามีอำนาจเหนือรัฐธรรมนูญที่ก่อตั้งระบบกฎหมายและองค์กร ทั้งหลายในการใช้อำนาจทางการเมือง การปกครอง เมื่อองค์กรที่ถูกจัดตั้งมีเพียงอำนาจ ตามที่รัฐธรรมนูญให้ไว้ และอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญจึงเป็นไปไม่ได้ที่จะให้องค์กรนั้นใช้อำนาจ ที่ได้รับมอบมาจากรัฐธรรมนูญนั้นเองกลับไปแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเหมือนการใช้อำนาจแก้ไข กฎหมายธรรมดา สำหรับประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นประเทศที่ใช้ระบบประมวลกฎหมายที่ยึดหลักความเป็น กฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญที่รัฐธรรมนูญจะต้องกำหนดวิธีการหรือกระบวนการแก้ไข

เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญไว้เป็นพิเศษแตกต่างจากกฎหมายโดยทั่วไป ท่านประธานที่เคารพ
ผมจะเน้นความตอนแรกที่ผมอ่านให้ท่านประธานฟัง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ไม่อยาก
ขัดจังหวะนะครับ ที่จริงเอกสารจะเอาอะไรมาอ่านต้องขออนุญาตประธานก่อน แต่ท่านก็
ไม่ได้ขออนุญาต แต่ผมก็ไม่หักท้วงนะครับ ผมให้เกียรติ ที่นี้ขอความกรุณานิดหนึ่งครับ
อยากให้กระชับ อย่าฟุ่มเฟือยเกินไปนะครับ ให้ช่วยกระชับหน่อยเถอะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ศาลรัฐธรรมนูญ
ได้เขียนไว้ชัดเจนครับในคำสั่ง อำนาจในการก่อตั้งองค์กรสูงสุดทางการเมือง หรืออำนาจ
สถาปนารัฐธรรมนูญเป็นของประชาชน อันเป็นที่มาโดยตรงในการให้กำเนิดรัฐธรรมนูญ
วันนี้ท่านกำลังยื่นแก้ไขรัฐธรรมนูญในบทบัญญัติที่ว่าด้วยที่มาของสมาชิกวุฒิสภา
ผมกราบเรียนท่านครับในฐานะที่เป็นนักกฎหมาย วุฒิสภาถือเป็นองค์กรสูงสุดทางการเมือง
อย่างหนึ่ง -----

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการปกครองนี้ใช้อำนาจผ่านที่ประชุมรัฐสภา วุฒิสภาเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจนิติบัญญัติ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นปฏิเสธไม่ได้ครับว่าวุฒิสภาคือองค์กรสูงสุดองค์กรหนึ่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เมื่อท่านจะแก้ที่มา หรือองค์กรที่เป็นองค์กรสูงสุดท่านทำไม่ได้ ท่านต้องไปขอความเห็นชอบจากพี่น้องประชาชน เพราะนี่คือหลักการรัฐธรรมนูญสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะไปแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญให้อำนาจตัวเองมาทำหน้าที่ นี่คือหลักการข้อหนึ่งที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเราไม่ยึดถือกฎกติกา ไม่ยึดถือกระบวนการยุติธรรมเป็นหลักในการเดินหน้าให้ประเทศเกิดความผาสุก แล้วเราจะยึดถือหลักอย่างไรในการทำงานเพื่อบ้านเมืองล่ะครับ เราไม่ปฏิเสธครับ เรายอมรับกันทุกคน แต่ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ก็เคยที่จะพยายามไม่รับฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญจำเหตุการณ์คราวนั้นได้ไหมครับ ดึงดันไปจนกระทั่งจะมีการลงมติในวาระที่สาม ท้ายที่สุดศาลต้องมีคำวินิจฉัยลงมาอย่างที่ผมได้อ่านให้ท่านประธานฟัง แล้ววันนี้เราเอาคำพิพากษานั้นมาวินิจฉัยพิจารณาหรือไม่ครับว่าเรากำลังจะทำความผิดซ้ำซาก แล้วทำเป็นครั้งที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ เพราะมีรัฐธรรมนูญที่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมนี้ รอยุ่อีก ๒ ฉบับ รัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะศาลรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ครับว่าท่านแก้ไขทั้งฉบับไม่ได้ จะต้องแก้ไขรายมาตรา เพิ่มเติมในบางประเด็น ท่านก็เอาเลยครับเมื่อศาลรัฐธรรมนูญไม่ให้ลงมติในวาระที่สาม ท่านก็ใช้วิธียื่นขอแก้ไขรัฐธรรมนูญมาเป็น ๓ ฉบับ เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาแยกประเด็นกันไปพิจารณา เพียงเพื่อหลีกเลี่ยงดุลยพินิจคำวินิจฉัยของศาล ที่เขียนว่าทำทั้งฉบับไม่ได้ ถ้ารัฐสภาแห่งนี้ไม่ได้มีความเคารพในคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง จงใจที่จะปฏิบัติหลีกเลี่ยงไม่ให้คำพิพากษาของศาลนั้นมีผลบังคับ หลายคนพูดกันว่าเหมือนกับพยายามที่จะเลี่ยงบาลี มีที่ไหนครับท่านประธาน

(นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ

นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพ

ท่านผู้อภิปรายนะครับท่านประธาน ผมขอประท้วงท่านกำลังอภิปรายไม่ได้อยู่ในประเด็น
วงเวียนซ้ำซาก ในข้อ ๔๓ เพราะว่าสิ่งที่ท่านพูดมานั้น ไม่ใช่ท่านที่แปรญัตติในมาตรา ๓
นะครับท่านประธาน ขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยแล้วก็ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕ อย่างเคร่งครัด
ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ผมได้กำชับ
หลายครั้งแล้วนะครับ ขอให้ท่านช่วยกระชับด้วยนะครับ มันฟุ้งเพ้อเกินไปครับ อยากให้
กระชับสักนิดหนึ่งครับนะครับ ก็ขอความร่วมมือหลายครั้งแล้วครับ ขอความกรุณา
นะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ผมตั้งใจ
อภิปรายเพราะเป็นเรื่องสำคัญ และคำอภิปรายของผมไม่ใช่เรื่องง่ายนะครับท่านประธาน
ที่จะอภิปรายในเรื่องหลักการ ปรัชญาและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในการ
ที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมเชื่อว่าคำว่าอภิปรายทั้งหมดของผมยังอยู่ในประเด็นและเกิด
ประโยชน์กับพี่น้องประชาชน สิ่งที่ผมพยายามโยนให้ท่านประธานได้เห็นก็คือว่า การเสนอ
แก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีเจตนาที่ไม่สุจริต ส่วนไม่สุจริตอย่างไรผมก็กำลังจะอธิบายให้
ท่านประธานได้ฟัง แต่ประเด็นแรกที่ผมได้หยิบยกมาก็คือการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขัดต่อ
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และมีคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญยืนยันในความคิดที่ผมได้
อภิปรายเมื่อสักครู่นี้

ประเด็นที่ ๒ ครบถ้วนประธาน กฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เราทุกคนยืนอยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญให้หลักประกันในการที่พวกเราจะมีสิทธิและเสรีภาพในการที่จะอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเท่าเทียมกัน ถ้าจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุด การแก้ไขกฎหมายนั้นจะต้องทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ ไม่มีสิทธิที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อผลประโยชน์ของพรรคการเมือง ของนักการเมือง หรือกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่ง สิ่งหนึ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานก็คือ เมื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้มุ่งเน้นเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน มันถึงกลายเป็นวัวพันหลักอย่างไรครบถ้วนประธาน ไม่ว่าจะขัดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ผมได้กล่าวมาแล้ว และขัดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ผมจะได้กราบเรียนต่อไป ท่านประธานมาตรา ๒๗๔ สิทธิ มาตรา ๒๗๔ สมาชิกวุฒิสภามีอิสระในการออกเสียงลงคะแนนซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ มติที่ให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ผู้ใดถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือให้ออกจากราชการนับแต่วันที่ถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอน และให้ตัดสิทธิผู้นั้นในการดำรงตำแหน่งใดในทางการเมืองหรือการรับราชการเป็นเวลาห้าปี ผมจะไม่พูดอีกคร้บว่าวุฒิสภามีอำนาจในการถอดถอนใครบ้าง ผมได้อภิปรายเมื่อวานนี้แล้ว แต่ท่านประธานจะได้เห็นว่าถอดถอนได้ทั้งหมด ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีลงมาถึงบุคคลสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นท่านประธาน สมาชิกวุฒิสภา ก้าวเลยไปถึงองค์กรอิสระทุกองค์กร เท่านั้นไม่พอ ถอดถอนผู้พิพากษาในกระบวนการยุติธรรมได้ทุกคน อัยการสูงสุดและผู้มีตำแหน่งระดับสูง ถอดถอนได้หมดคร้บ เพราะฉะนั้นเขาถึงต้องเขียนว่าอย่างไรคร้บ มาตรา ๒๗๔ เมื่อวุฒิสภามีอำนาจเสมือนหนึ่งผู้พิพากษา การดำรงความยุติธรรมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ความมีอิสระในการวินิจฉัยและตัดสินจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา เมื่อท่านไปแก้ไขให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง ผมถึงบอกว่าท่านกำลังแก้ไขกฎหมายที่ทำให้สมาชิกวุฒิสภาไม่สามารถมีความอิสระในการทำหน้าที่ต่อไป เพราะการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนนั้นประกอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญของท่านในมาตราต่าง ๆ ได้ชี้ให้เห็นว่าท่านไม่ได้ใส่ใจที่จะให้วุฒิสภาคงความเป็นอิสระอีกต่อไปในการทำหน้าที่ และนี่เป็นการขัดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญชัดเจน เพราะบทบัญญัติของการทำหน้าที่ของวุฒิสภายังคงมีอยู่ เมื่อท่านแก้ไขแล้ววุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งก็ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๗๔ หรือมาตราอื่นใดที่ผมได้

หยิบยกขึ้นมาเบื้องต้น ท่านประธานที่เคารพครับ วุฒิสภามีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งบุคคลสำคัญ ยกตัวอย่าง องค์การตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๒๙ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีก ๔ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา ผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง เอาเฉพาะ กกต. ก่อนครับ ท่านให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ตัดข้อจำกัดที่เคยมีอยู่ในรัฐธรรมนูญทั้งหมด ให้อดีตสมาชิกวุฒิสภา ให้อดีต ส.ส. หรือแม้กระทั่ง ส.ส. ที่อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ถ้ามีการเลือกตั้งลาออก ฟร่งนี้ลงสมัครได้ทันที -----

ท่านยกเว้นข้อจำกัดเรื่องของสมาชิกผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง และไม่จำเป็นต้องพ้นจากตำแหน่งในพรรคการเมืองนั้นเมื่อไร นั่นหมายถึงอะไรครับ หมายถึงว่าพรุ่งนี้มีการสมัครรับเลือกตั้ง ส.ว. คนที่ทำงานในพรรคการเมือง มีตำแหน่งในพรรคการเมือง ลาออกแล้วก็มาลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาได้ทันที ท่านตัดข้อจำกัดที่เคยเป็นเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และท้ายที่สุดที่กำลังพูดกันว่าขัดกันแห่งผลประโยชน์ที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ห้ามมิให้สมาชิกวุฒิสภาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ดำรงตำแหน่งเป็นครั้งที่ ๒ ท่านไปแก้ไขให้เขาดำรงตำแหน่งได้โดยไม่มีข้อจำกัด สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานจากเหตุผลที่ผมได้ยกมาทั้งหมดท่านประธานเห็นไหมครับ ท่านเปิดกว้างให้นักการเมืองทุกองค์กร ทุกคนมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา และด้วยเงื่อนไขการเลือกตั้งที่เขตจังหวัดเป็นเขตที่ใหญ่ และให้สามารถหาเสียงเลือกตั้งได้ท่านไม่ได้คงเจตนารมณ์ที่มีอยู่เดิมไว้ของรัฐธรรมนูญ เพราะท่านกำลังเห็นว่าคนที่จะเป็นวุฒิสมาชิกในการแก้ไขฉบับนี้ได้ ๑. ไม่จำเป็นต้องเป็นคนดี คนที่ได้รับการรับรองยกย่องของสาธารณชน คนที่เมื่อประกาศตัวลง ส.ว. แล้วคนก็พร้อมจะเลือก แต่ด้วยเงื่อนไขทั้งหมดที่ท่านแก้ไขที่ผมชี้ให้เห็น ท่านต้องการให้คนการเมืองมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วเมื่อถึงเวลาในการเลือกตั้งกรรมการเลือกตั้งที่ท่านต้องเลือกคนที่มีความเป็นกลางทางการเมืองและมีความสุจริตเป็นที่ประจักษ์ท่านจะเลือกได้อย่างไร ในเมื่อท่านก็มาจากการพรรคการเมือง มาจากนักการเมือง ท่านไม่สามารถทำหน้าที่ในการที่จะเลือกตั้งให้คนที่มาดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีข้อจำกัดว่าคนมาเป็นกรรมการเลือกตั้งต้องเป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ในเมื่อตัวท่านยังไม่มีความเป็นกลางทางการเมืองท่านจะทำหน้าที่ได้อย่างไร รัฐธรรมนูญที่เขาเขียนมาทั้งหมดเขามีเหตุผลและมีความจำเป็นสอดคล้องกันว่าการที่ให้เลือกตั้งวุฒิสมาชิกมาจากการสรรหาส่วนหนึ่ง มาจากการเลือกตั้งส่วนหนึ่งเพราะเขาไม่ปฏิเสธว่าการเลือกตั้งเป็นอีก ๑ กระบวนการที่สังคมยอมรับ แต่ในขณะที่อำนาจของวุฒิสภานั้นมันมีสูงส่งมากกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยซ้ำไปเพราะไปพิพากษาคัดสิทธิตัดสินคนได้เสมือนหนึ่งเป็นผู้พิพากษา เพราะฉะนั้นคนที่จะมาตัดสินคนอื่นได้มันต้องมีความดีเป็นที่ประจักษ์ มันต้องมีคุณธรรมเป็นที่ประจักษ์ มันต้องมีจริยธรรมเป็นที่ประจักษ์ และได้รับการยอมรับของสังคม -----

แต่วันนี้ท่านเปิดให้นักเลือกตั้งทั้งหมดของประเทศเข้าสู่กระบวนการการมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา แสดงให้เห็นว่าท่านไม่ได้สนใจความเป็นกลางทางการเมือง ท่านไม่ได้ให้วุฒิสภามีความเป็นอิสระที่จะทำหน้าที่นี้ต่อไป แล้วผมถามคนที่มีความดีเป็นที่ประจักษ์กับนักเลือกตั้งเวลาลงเลือกตั้งเขตจังหวัดใหญ่ ๆ เอาละครับ ผมไม่พูดถึงกรุงเทพมหานคร ๑,๕๐๐ ตารางกิโลเมตร คนดีเป็นที่ประจักษ์ของสังคมจะสู้นักเลือกตั้งที่มีพรรคการเมือง นักการเมือง ทุนการเมืองหนุนหลังได้อย่างไร เอาเฉพาะเงินค่าใช้จ่ายที่ต้องติดป้ายประชาสัมพันธ์ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ท่านอนุญาตให้เขาหาเสียงได้อย่างไรครับ ส.ส. คนหนึ่งกฎหมายกำหนดว่า ให้ใช้เงินในการหาเสียงเลือกตั้งได้ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท กรุงเทพมหานครมี ส.ส. ๓๐ คน ยกตัวอย่าง เท่าไรครับ ๔๕ ล้านบาท ถ้าคนไม่รู้จกว่าคนนี้ลงสมัครรับเลือกตั้ง แล้วเขาจะไปเลือกได้อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นปฏิเสธไม่ได้ว่ากฎหมายที่ท่านแก้ ท่านมุ่งเน้นให้ทุนทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องกับการได้มา ซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ท่านมุ่งเน้นให้อำนาจทางการเมืองและพรรคการเมืองที่ในกฎหมายฉบับเก่าเขาไม่เปิดโอกาสให้พรรคการเมืองหรือนักการเมืองเข้าไปสนับสนุนคนที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา เพราะเขารู้ว่าเมื่อไรก็ตามที่นักเลือกตั้งเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยมันก็จะมีผลประโยชน์ตอบแทนทางการเมือง เขาถึงห้ามอย่างไรครับ แล้วท่านแก้ ท่านดูผลประโยชน์ของประเทศ หรือท่านดูผลประโยชน์ของพรรคการเมือง ถ้าท่านแก้เพราะว่าวุฒิสภาในอดีตที่ผ่านมาลงมติในหลายเรื่องที่ท่านไม่ถูกใจ แล้วท่านก็ล้มระบบที่เรามีเหตุมีผล ต่อไปนี้คนที่มีความอำนาจและเข้าสู่อำนาจทางการเมืองก็จะทำอย่างที่ท่านทำในวันนี้ นอกจากจะแก้กฎหมายเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มทุน กลุ่มการเมือง พรรคการเมือง นักการเมืองแล้ว การเข้าสู่อำนาจยังแก้ไขกฎหมายให้ตัวเองไม่ต้องรับผิดชอบได้ แก้ไขกฎหมายในข้อห้ามที่บัญญัติไว้ก็ได้ แก้ไขกฎหมายอาญาที่มีการกระทำความผิดต่อส่วนรวม ก็ยังแก้ได้ ผมจะมั่นใจได้อย่างไรครับว่าในอนาคตการกระทำผิดที่เกิดขึ้นทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตคอร์รัปชัน ท่านจะไม่แก้ เพราะมันมีขบวนการอยู่ในศาล อยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ แต่ที่ผมชี้เจตนาให้ท่านเห็นว่าท่านไม่ได้แก้รัฐธรรมนูญครั้งนี้ โดยยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญที่ท่านแก้ไขใช้บังคับ คนทำหน้าที่วุฒิสภาตามมาตรา ๒๗๔ ยังมีความอิสระในการทำหน้าที่หรือไม่

(นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนากรับ มีผู้ประท้วง ท่านครับ เชิญผู้ประท้วงครับ

นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผม พิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ผมขอประท้วง ท่านประธานตามข้อ ๕ และประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ วนเวียนซ้ำซากกับประเด็นที่ผู้อื่นได้พูดมาเยอะ ปัญหาที่สำคัญก็คือเกณฑ์ผู้อภิปรายขอตัดมาตรา ๓ ทั้งมาตราครับ ท่านประธาน ที่นี้ผมยังไม่เข้าใจ ข้อ ๔๔ เขียนไว้ชัดเจนว่า ให้อภิปรายเฉพาะข้อความที่มีการขอสงวนความเห็นหรือขอตัดไว้ ปรากฏว่าถ้อยคำเมื่อตัดไปทั้งมาตราแล้ว มันก็ขัดกับข้อ ๔๔ อย่างสิ้นเชิง เอากันพอดี ๆ ครับ ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธานให้อยู่ในกฎระเบียบข้อบังคับครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยนะครับ วันนี้เป็นการประชุมแก้ไขรัฐธรรมนูญวาระที่สอง เพราะฉะนั้นข้อบังคับการประชุมข้อ ๙๙ เราจะประชุม เราจะพิจารณาแต่ชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับรายมาตราท่านอภิปรายได้เฉพาะประเด็นที่ท่านขอแปรญัตติ ก็คือท่านขอตัดมาตราเนื่องจากมาตรานี้เป็นมาตราว่าด้วยเรื่องที่มาของ ส.ว. นะครับ แล้วก็เขตเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นท่านกรุณากระชั้นนะครับ เข้าอยู่ในประเด็นที่มาของ ส.ว. ไม่อย่างนั้นท่านจะประท้วง ความจริงแล้วท่านประธานได้บอกท่านหลายครั้งแล้วว่าขอให้กระชั้นขอให้อยู่ในประเด็นนะครับ ท่านธนาครับขอความร่วมมือเถอะครับ เพราะว่าประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านเขาก็ฟังอยู่ว่าวิธีการออกกฎหมาย วิธีการพิจารณากฎหมายวาระที่สอง นั้นพิจารณาอย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณารับ ซึ่งขณะนี้ผมขออนุญาตนิดเดียวอาจจะขัดไปบ้าง เนื่องจากว่ามีท่านผู้มาเยี่ยมชมจากสมาชิกสภาเทศบาล อำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งนำมาโดยท่าน ส.ส. เรวัต อารีรอบ ได้เข้ามาเยี่ยมชมด้วย แล้วมีเด็กนักเรียนอีกคนหนึ่ง ผมเข้าใจว่าเป็นนักเรียนจากโรงเรียนบูรารักษ์ จากจังหวัดสมุทรปราการ เข้ามาชมด้วย ท่านกรุณานะครับ เพื่อเป็นการสอนเด็ก สอนนักเรียน สอนผู้ใหญ่ในเรื่องของการพิจารณาในวาระที่สอง เชิญท่านอภิปรายต่อครับ ขอให้อยู่ในประเด็นครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ผมไม่ใช่ผู้แปรญัตติอย่างเดียวครับ ผมเป็นตัวแทนของกรรมการเสียงข้างน้อยที่ได้สงวนความเห็นไว้เพื่ออภิปราย ผมเหนื่อยครับ ท่านประธาน เพราะผมต้องสู้กับขบวนการที่มีความแสบยลครับ ศาลรัฐธรรมนูญบอกท่านแก้ทั้งฉบับไม่ได้ท่านก็มาแก้รายมาตรา เพื่อหลีกเลี่ยงประเด็นคำวินิจฉัย ผมมาสู้ว่ารัฐธรรมนูญที่ท่านแก้ไขไม่ถูกต้อง มาตรา ๑ วาระที่หนึ่ง ผมควรได้ใช้สิทธิอภิปรายใหม่ครับท่าน ท่านก็ปิดปากผมอย่างไรครับ ใช้เสียงข้างมากลากไปปิดที่ประชุม ผมพูดไม่ได้ครับ เข้ากรรมการ ท่านก็พิจารณาว่าคำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกทั้งสภาและของผมขัดต่อหลักการ ผมก็ยืนยันท่านว่าไม่ขัดหลักการ เพราะนี่เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามหมวด ๑๕ ข้อบังคับจะใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญไม่ได้ ผมมาแปรให้ท่านเห็นว่านี่คือการเขียนกฎหมายที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ และขัดกันเองในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมถึงต้องโยงที่มาว่า เมื่อที่มาของ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น มันจะขัดอย่างไร แล้วมันจะทำให้ ส.ว. ที่เขามาจากการเลือกตั้ง

ไม่สามารถทำหน้าที่ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญได้อย่างไร ผมอภิปรายนอกประเด็นตรงไหนครับ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่นี้ผมพูดถึงกรรมการการเลือกตั้งให้ท่าน ท่านต้องเลือกคนที่มีความเป็นกลางและซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ในขณะที่คนเลือกไม่สามารถที่จะพูดได้ว่ามีความเป็นกลางและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง แล้วผมจะได้กรรมการการเลือกตั้งที่จะดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรมได้อย่างไรละครับ ในอดีตเคยมีไหมครับท่านประธาน กรรมการการเลือกตั้ง ไม่มีครับ ก่อนปี ๒๕๔๐ ไม่มี ทำไมปี ๒๕๔๐ ถึงต้องมี เพราะเกิดการเรียกร้องของพี่น้องประชาชนในปี ๒๕๓๕ อย่างไรครับ ว่าขบวนการการเลือกตั้งเป็นอีกหนึ่งในการสืบทอดอำนาจของผู้มีอำนาจขณะนั้น เพราะกำกับดูแลหน่วยปกครองต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถึงต้องมีองค์กรอิสระอย่าง กกต. มาทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการเลือกตั้ง และสาระสำคัญก็คือประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาจะต้องเป็นผู้ดำเนินการ แล้วต้องแต่งตั้งคนที่มีความเป็นกลางทางการเมือง ท่านจะแต่งตั้งได้อย่างไรครับท่านมาจากการเมืองครับ ท่านเกี่ยวพันทางการเมือง เพราะเจตนารมณ์ของการแก้ไขนี้ชี้ให้เห็นชัดว่าท่านต้องการเอาคนจากการเลือกตั้ง นักการเมือง นักเลือกตั้งกลับเข้าสู่องค์กรวุฒิสภา ท่านเคยพูดอย่างไรครับว่าท่านมีแก้ว ๓ ประการ มีพรรคการเมือง มีการต่อสู้ของพี่น้องประชาชนและมีกองกำลัง ท่านรู้ไหมครับว่า ๓ ประการของท่านก็ยังไม่พอ เพราะมันมีขบวนการของรัฐธรรมนูญที่จะขัดขวางในการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องอยู่ -----

ถึงต้องเกิดแก้วประการที่ ๔ อย่างไรครับ เข้าไปดำเนินการกับการทำหน้าที่ของวุฒิสภา ไม่ได้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แล้วก็แทรกแซงองค์การอิสระ ที่ผมพูดมา มีข้อเท็จจริงสอดรับทั้งหมด รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่เราเชื่อกันว่าดีที่สุด เป็นรัฐธรรมนูญ ฉบับประชาชน แต่ท้ายที่สุดนักเลือกตั้งที่มองเฉพาะการเลือกตั้งครั้งต่อไปเขาก็มีช่องทาง ในการที่จะได้ประโยชน์จากรัฐธรรมนูญฉบับนั้น และเข้าไปแทรกแซง ไปครอบงำ ทำให้ กระบวนการต่าง ๆ ไม่สามารถทำหน้าที่ของตัวเองได้ แล้วท้ายที่สุดก็เกิดการปฏิวัติรัฐประหาร ที่ท่านพูดเสมอละครับ แต่ท่านต้องพูดก่อนว่าก่อนที่จะเกิดการปฏิวัติรัฐประหาร มันเกิดอะไรขึ้นกับแผ่นดินนี้ ผมอยากจะรู้ว่าอยู่ ๆ มันไม่มีเหตุนี้ใครกล้าปฏิวัติ ปฏิวัติแล้ว ไม่มีแผ่นดินจะอยู่นี้ใครกล้าถ้าประชาชนไม่เห็นด้วย

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืน และยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ผมเตือน ท่านแล้วนะครับว่าขอให้ท่านนั้นได้หยุดอภิปราย อยู่ในประเด็นมาตรา ๓ แก้มাত্রา ๑๑๑ ก็คือที่มาของ ส.ว. ก็คือมาจากเลือกตั้งแล้วก็เขตเลือกตั้ง เพียงแค่นี้ครับ ท่านไปไกล ผมอยากจะเรียกท่านกลับมาแล้วครับ กลับมาเถอะครับ อย่าไปไกลกว่านี้เลย ท่านสุนัย ประท้วงอะไร เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านครับ ผม สุนัย จุลพงศธร เพื่อให้การอภิปรายนี้ราบรื่น ทางฝ่ายรัฐบาลนี้นะครับ พวกเราก็บอกกันแล้วว่าให้รับฟังเขาเต็มที่ เพียงแต่ขอว่าอย่ากระทำการอภิปรายเลยมาขัดข้อบังคับ และเป็นการละเมิดบุคคลอื่น อย่างกรณีข้อ ๔๓ ที่ผมประท้วง เช่น บอกว่าผู้ที่แก้ไข รัฐธรรมนูญมีเจตนาซับซ้อนเพื่อที่จะรวบอำนาจ อย่างนี้เราเสียหาย ๒. พยายามโยงไปถึง การรัฐประหารว่ามีเหตุการณ์ไม่ดี ตอนนั้นผมก็เป็น ส.ส. อยู่ ดังนั้นผมคิดว่า ท่านประธานครับ ถ้าเราจะเคารพซึ่งกันและกัน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ให้เขาประท้วงก่อนครับ เดี่ยวผมวินิจฉัยก่อนครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าเราจะเคารพซึ่งกันและกันเราต้องรับฟังกันครับ แต่ผมคิดว่าเราอย่าก้าวล่วง การละเมิดกัน ผมก็ไม่เคยไปตำหนิว่าบุคคลที่ขัดขวางการแก้ไขนี้ชอบการแต่งตั้ง ผมก็ไม่กล่าวครับ

ผมก็ไม่เคยตำหนิว่าบุคคลเหล่านี้ชอบการรัฐประหาร ผมก็ไม่กล่าวครับ ดังนั้นผมคิดว่าขอให้ท่านได้ใช้ ข้อ ๔๔ ประกอบด้วยเถอะครับว่าถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้ผู้นั้นยุติการอภิปรายก็ได้แต่ที่ผ่านมานั้นท่านประธานไม่ได้ใช้ ข้อ ๔๔ เลย เราก็ไม่เคยประท้วง ดังนั้นผมคิดว่าถ้าจะให้ราบรื่นอย่าละเมิดกันแล้วก็ไปได้ แต่ถ้ายังมีการละเมิดอย่างนี้อาจจะทำให้ท่านประธานใช้ ข้อ ๔๔ ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยนะครับ ความจริงแล้วผมก็ให้เกียรติกับผู้อภิปรายนะครับ แล้วก็บอกว่าท่านได้กรุณากลับเข้าสู่ในร่างเถอะครับ นั่นก็คือในเรื่องของมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ที่ท่านขอตัดออกนะครับ ท่านพยายามนะครับ

(นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คงไม่ต้องประท้วงแล้ว กระทบครับ ประท้วงว่าอย่างไร เชิญครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม กุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้ประท้วงเมื่อสักครู่ว่าให้ท่านทบทวนฟังสักหน่อย จริง ๆ แล้วท่านธนาอภิปรายอยู่ในประเด็นทั้งนั้น ทุกอย่างที่ท่านธนายกขึ้นมานั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ผ่านมาแล้วในอดีต แล้วมันก็จะเห็นว่าการแก้ไขที่มาของ ส.ว. มันจะนำกลับไปสู่ภาพในอดีตอีกนะครับ ท่านก็เห็น ท่านก็ทราบ พิธีกรรมมีสามหน้าทำ ห่วง ศาลก็ตัดสินแล้วว่าผิดจริง นี่ครับ มันจะเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ ท่านธนา ก็เลยยกตัวอย่างให้ดู ทนหน่อยครับ ไม่ได้ละเมิดใครหรอกครับ หรือมันไปสะกิดต่อมอะไรที่ท่านทนไม่ได้ ขอบขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านกุลเดชครับ เป็นหน้าที่ผมเองนะครับ ท่านธนาครับ ผมขอความร่วมมือนะครับ ผมให้เกียรติท่านอย่างมากเลยนะครับ ท่านกรุณากระชับหน่อยนะครับ เพราะว่าผมจะได้เปิดโอกาสให้ท่าน ส.ว. ซึ่งขณะนี้มือคิวเยอะมากนะครับ ท่านยังมีโอกาสได้อภิปรายอีกหลายมาตรานะครับ ท่านไม่ต้องห่วง เอาเฉพาะประเด็นที่มา ส.ว. แล้วก็เขตเลือกตั้ง เอาแค่นั้นละครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ(กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมพยายามที่จะอภิปรายให้กับท่านประธานและพี่น้องประชาชนที่ได้ติดตามฟังการอภิปรายในวันนี้ได้เข้าใจ เพราะนี่คือเรื่องของพี่น้องประชาชนทั้งสิ้น ผมกำลังจะอภิปรายให้ท่านประธานได้ทราบว่าเจตนาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้มีเจตนาเพื่อพี่น้องประชาชนและผลประโยชน์ของประเทศชาติ สิ่งที่ผมพยายามหยิบโยงให้เห็นก็คือนี้คือการเปิดโอกาสให้นักเลือกตั้ง พรรคการเมืองกลุ่มการเมือง มามีเวทีอีกเวทีหนึ่งที่จะมาทำงานการเมืองเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางที่พวกท่านหรือคนที่คิดว่าจะเข้ามาใช้อำนาจในทางวุฒิสภาได้ทำหน้าที่ และผมก็ได้หยิบยกข้อกฎหมายให้เห็นว่าถ้ามันมีที่มาอย่างนี้วุฒิสภาจะทำหน้าที่ได้อย่างไร ในเมื่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่เหลื้ทั้งหมดซึ่งท่านไม่ได้แก้ไข เขาให้อำนาจวุฒิสภาไว้ ผมกำลังชี้ให้ท่านประธานได้เห็นว่ามันคืออะไรครับ คือสิ่งที่พวกผมรับไม่ได้กับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านจะเห็นว่าการสรรหาวุฒิสภาจากอาชีพต่าง ๆ มันมีข้อจำกัด มันมีข้อเสีย ท่านหาทางสิครับที่จะให้ได้วุฒิสภาที่จะมาทำหน้าที่อย่างเต็มที่ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่มีอำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนคน อำนาจที่ผมได้บอกไปเมื่อสักครู่นี้ ท่านต้องไปศึกษาและมาตอบที่ประชุมสภาว่าเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ทางแก้ไขมันต้องเป็นอย่างนี้ แต่ว่าสิ่งที่ท่านทำนี้ผมในฐานะที่ผมได้ศึกษามันไม่มีทางมองเป็นอย่างอื่นเนื่องจากท่านกำลังจะเอานักการเมือง นักเลือกตั้ง ไปนั่งที่วุฒิสภา และที่ผมบอกท่านว่าเมื่อมีการเลือกตั้งคนดีเด่นดังของสังคมจะไม่ได้รับกลับเข้ามาเป็นวุฒิสภาอย่างไรครับ วุฒิสภาสรรหาแม้ว่ากระบวนการท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่ท่านยอมรับไหมครับว่าเขาได้รับการสรรหามาจากวิชาชีพสาขาและก็เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับในสาขาอาชีพของเขา แต่ว่าสิ่งที่ท่านกำลังทำก็คือว่าท่านไม่เอาแล้วครับ ไม่มีใครสำคัญเท่ากับนักเลือกตั้งที่จะมาเป็น ส.ว. อย่่างไรครับ ท่านถึงไปแก้กฎหมายทั้งหมดที่ผมได้อ่าน

ให้ท่านประธานฟังแล้วถ้านักเลือกตั้งอย่างนี้เข้ามา พรรคการเมืองไหนหลังจากเข้ามา แล้ววันนี้ไม่ห้ามด้วยนะครับ พรรคการเมืองช่วยหาเสียงได้ แล้วเป็นอย่างไรละครับ วุฒิสภา จะทำหน้าที่ให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญได้อย่างไร ผมอภิปรายไม่อยู่ในประเด็น ตรงไหนครับ ท่านคุณะครับ มาตรา ๒๔๒ ผู้ตรวจการแผ่นดินสำคัญไหมครับ มีจำนวน ๓ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือ ของประชาชน มีความรอบรู้และประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน วิสาหกิจ หรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะและมีความสุจริตเป็นที่ตั้งเป็นที่ประจักษ์ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งจะต้องเลือกคนที่นึกถึงผลประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะ ก็คือนึกถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติประชาชน ผมจะมั่นใจได้อย่างไรละครับ ก็เพราะว่ามี ส.ว. ชุดนี้ขณะนี้ที่อยู่นี้ครับมาจากการเลือกตั้งหรือมาจากการสรรหาก็คือ -----

กำลังแก้กฎหมายให้ตัวเองกลับไปลงเลือกตั้งได้ ทั้ง ๆ ที่มีกฎหมายห้ามอยู่ ถามว่าสิ่งที่ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนหรือประโยชน์ส่วนตัว พวกเราลุกขึ้นทักท้วงท่านหลายครั้งว่ามันไม่เหมาะสม มันขัดต่อหลักการ ท่านพูดได้อย่างไรครับว่ายังไม่รู้ว่าจะลงเลือกตั้งหรือเปล่าแม้ให้สิทธิ ก็พูดกันอย่างนี้ละครับ การที่ท่านเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ให้ตัวเองได้รับสิทธิ นั่นก็เสียหายรุนแรงแล้วครับ ท่านจะลงหรือไม่ลงเป็นเรื่องของท่าน ผมจะเชื่อมั่นได้อย่างไรครับว่า ส.ว. ที่จะกลับไปสู่การเลือกตั้งอีก ที่กำลังทำหน้าที่ให้กับประชาชนส่วนตัวโดยไม่นึกถึงประโยชน์ส่วนรวม จะทำหน้าที่สรรหา หรือเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินที่จะมีการกิจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนสาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ผมจะเชื่อมั่นได้อย่างไรครับ เพราะท่านไม่ได้แสดงให้เห็นที่ประจักษ์กับพี่น้องประชาชนในรัฐสภาแห่งนี้ว่าเมื่อต้องเลือกระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ของประเทศชาติ ท่านเลือกอะไร ท่านเลือกเอาผลประโยชน์ส่วนตัวก่อนอย่างไรครับ แล้วคนที่เลือกผลประโยชน์ส่วนตัวก่อนจะไปคัดเลือกคนมาทำหน้าที่ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมได้อย่างไรละครับ ท่านเห็นหรือยังครับ เพราะฉะนั้นผมถึงเรียนท่านว่าองค์กรอิสระเหล่านี้เป็นองค์กรสำคัญครับ ถ้าองค์กรเหล่านี้ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ ท้ายที่สุดระบอบประชาธิปไตยก็จะล้มเหลว ผมไม่ทราบว่าคุณต้องการให้ระบอบประชาธิปไตยล้มเหลวหรือไม่ แต่ผมคนหนึ่งที่จะต่อสู้จนถึงที่สุดให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข ใช้อำนาจผ่านทางระบบรัฐสภา ยังสามารถเป็นที่พึ่งพิงของพี่น้องประชาชนได้ พวกผมถึงสู้กันมาตลอดอย่างไรครับท่านประธาน ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ คือที่ที่พวกผมจะได้ใช้สิทธิในฐานะปวงชนชาวไทยที่เขาได้มอบหมายมาทำหน้าที่ อภิปราย ๓ วัน อย่าไปตกใจเลยครับ ประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยท่านประธานาธิบดีริชาร์ด มิลเฮาท์ นิกสัน ส.ส. ฝ่ายค้านเขาอภิปราย ๒๔ ชั่วโมงติดต่อกันครับ เพราะนี่คือการแสดงออกอย่างหนึ่งของฝ่ายค้านและเสียงข้างน้อยที่แสดงให้เห็นว่ารัฐสภาไม่ได้เคารพในเสียงข้างน้อย ท่านประธานที่เคารพ การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นอกจากแก้ไขให้วุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งผมได้ยืนยันกับท่านประธานหลายครั้งว่า จะไม่เหลือความเป็นกลางอีกต่อไป ผู้ตรวจเงินแผ่นดินให้กระทำโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระและเป็นกลาง พนักงานอัยการมีอิสระในการพิจารณาสั่งคดีและปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปโดยความเที่ยงธรรม การแต่งตั้งอัยการสูงสุดซึ่งเป็นหัวหน้าขององค์กรอัยการ ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการอัยการ ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา ท่านเห็นไหมคะอำนาจมากขนาดไหน ถ้าวุฒิสภามาจากคนที่

เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม จะเลือกยัการสูงสุดและเห็นชอบคนดี ได้อย่างไรละครับ ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่าการเลือกตั้งไม่ใช่คำตอบสุดท้ายที่ท่านจะ เหมารวมว่านี่คือการให้อำนาจประชาชน แต่ต้องดูว่าการทำหน้าที่ขององค์กรส่วนใดจำเป็น จะต้องใช้ขบวนการการเลือกตั้งหรือไม่ ถ้าท่านยืนยันกับผมและหลักการของท่าน ส่งเสริม ให้คนดี คนเด่น คนดังของสังคม คนที่มีคุณธรรม คนที่มีจริยธรรม ได้มีโอกาสรับเลือกตั้งได้ ผมเห็นด้วยกับท่านเลยครับ แต่ก็เพราะว่าท่านไปตัด -----

ข้อจำกัดของนักการเมืองทั้งหมดครับ มันมีมาตราไหนไหมครับที่ท่านไปเพิ่มแล้วทำให้คนดีมีความรู้ความสามารถ แต่เขาไม่สามารถมาผ่านทางกระบวนการการเลือกตั้ง ได้มีโอกาสเป็นสมาชิกวุฒิสภา มีไหมครับ สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าถ้าท่านไม่รับฟังความคิดเห็นต่าง ถ้าท่านไม่ยอมฟังว่าคนอีกส่วนหนึ่งของสังคมซึ่งท่านพูดเสมอว่าท่านเป็นเสียงข้างมาก มาจากการเลือกตั้งท่านจะมาจากการเลือกตั้งของประชาชนจำนวนที่สืบล้านหรือทั้งประเทศ แต่ท่านก็ไม่มีสิทธิที่จะทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย ไม่มีสิทธิที่จะทำในสิ่งที่ขัดต่อหลักการของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ท่านมาจากการเลือกตั้ง ท่านไม่ได้ส่งเสริมให้วุฒิสมาชิกชุดที่จะผ่านพ้นหลังจากที่รัฐสภานี้ให้ความเห็นชอบในการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่ท่านต้องการ ได้ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนเลย เท่านั้นไม่พอครับ ท่านใช้วิธีการตอบแทนกันทางการเมือง ผลัดกันเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตที่จะพาดพิงถึงวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งบางท่าน หลายท่านท่านไม่กล้าลงเสนอในฐานะผู้เสนอญัตตินี้ หรือผู้รับรอง เพราะอะไรครับ เพราะท่านก็รู้ว่ากฎหมายฉบับนี้มันขัดต่อผลประโยชน์ที่ท่านจะได้รับ แม้กระทั่งท่านประธานรัฐสภาซึ่งทำหน้าที่อยู่ในขณะนี้ ถ้าท่านไม่รู้สีกว่านี่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ มันไม่มีเหตุผลไหนที่ท่านจะไม่ลงชื่อในการแก้ไขรัฐธรรมนูญขณะนี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือจริยธรรม คุณธรรม ที่เราเรียกร้อง ถ้าคนไม่มีคุณธรรมจริยธรรมจะไปตัดสินพิพากษาคนอื่นเขาได้อย่างไรครับ จะไปเลือกคนดีได้อย่างไรละครับเมื่อยังไม่รู้เลยว่าสิ่งไหนดี สิ่งไหนไม่ดี ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่านอกจากนั้นท่านก็รู้ว่าการมีอำนาจมันเสพติด หลายประเทศที่เขาผ่านกระบวนการประชาธิปไตยมามากมาย เขารู้ว่าเมื่อใดก็ตามใครที่มีอำนาจและอยู่ในอำนาจนานเกินไป ท้ายที่สุดจะเสพติดอำนาจ หลายประเทศถึงต้องจำกัดครับว่าคนเป็นประธานาธิบดีให้เป็น ๒ สมัย ทั้ง ๆ ที่ประชาชนอยากจะเลือกอีกแต่ก็เลือกไม่ได้เพื่อตัดวงจรของการเสพติดอำนาจ เพราะเมื่อเสพติดอำนาจเมื่อไรก็จะไม่มองถึงผลประโยชน์ของประชาชน วุฒิสมาชิกมีสถานะที่ต่างจากสภาผู้แทนราษฎรอย่างสิ้นเชิง จะต้องดำรงไว้ซึ่งความเป็นกลางเป็นผู้ใหญ่ ท่านรู้ไหมครับว่า

(นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ มีคนประท้วงท่านพิชิตครับ

นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผม พิชิต ชื่นบาน บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ผมขอประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ ประเด็นนวนเวียนซ้ำซากแล้ว และขอประท้วงท่านประธานข้อ ๕ ท่านครับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๖ (๑๑) ขณะนี้เรากำลังให้ความเห็นชอบพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งก็ได้เคยใช้ข้อบังคับก็ตามมาตรา ๑๓๗ เพราะฉะนั้นเวลานี้ประเด็นของข้อบังคับก็คือผู้ที่สงวนคัดทั้งมาตรา ไม่มีถ้อยคำหรือข้อความใด ๆ ที่สงวนไว้เลยที่จะพูดตามถ้อยคำหรือข้อความที่ตัวเองสงวน ข้อบังคับที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๗ให้อำนาจไว้มันไม่ใช่เรื่องข้อบังคับจะมาใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญ แต่ข้อบังคับนี้ออกโดยอำนาจของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ แล้วในวาระที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนะครับ รัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๓๖ (๑๑) ระบุไว้ชัดเจน แล้วในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๒ ครั้งที่ผ่านมาที่ใช้ข้อบังคับที่อาศัยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ ออก ดังนั้นแล้วผมเห็นว่าแม้ผู้อภิปรายจะอภิปรายในประเด็นที่ดี ผมก็นั่งฟังนะครับให้ประโยชน์กับประชาชน แต่ผู้อภิปรายต้องเคารพรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ (๑๑) มาตรา ๑๓๗ และข้อบังคับในข้อ ๙๙ ครับ ไม่มีใครจะละเมิดรัฐธรรมนูญและข้อบังคับได้ครับ ขอประธานได้โปรดวินิจฉัยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยท่านพิชิตนะครับ คือผมได้เตือนท่านหนาหลายครั้งนะครับ ว่าขอให้ท่านได้อยู่ในประเด็นที่ท่านขอตัดในเรื่องของที่มาของ ส.ว. แล้วก็เขตเลือกตั้ง ท่านก็อภิปรายตรงนี้ เพราะว่าเดี๋ยวท่านยังมีมาตราอื่นอีกนะครับ ขณะนี้ท่านใช้เวลาไป ๑ ชั่วโมงแล้ว ท่านอภิปรายมันก็อยู่ในวาระที่หนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นกรุณานะครับ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บุรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภาภาควิชาการ
ไต่ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดียวครับ อาจารย์ตรึงใจ
ประท้วงก่อนนะครับ เชิญบอกข้อบังคับ บอกเหตุที่ประท้วงด้วยครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บุรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บุรณสมภพ ดิฉัน
ขอประท้วงท่านที่ประท้วงท่านหนาเมื่อสักครู่นี้ะคะ เพราะว่าดิฉันเห็นว่าท่านหนา

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดียว ๆ ประท้วงข้อไหนครับ
อาจารย์บอกข้อมาด้วยครับ ประท้วงข้อ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บุรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ข้อบังคับเดียวดิฉันจำไม่ได้ ข้อ ๕ นะคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บุรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
คือดิฉันอยากจะขออธิบายว่าท่านหนากำลังอธิบายถึงคุณลักษณะของ ส.ว. สรรหา ทั้ง ๆ ที่
ท่านเป็น ส.ส. ที่มาจากการเลือกตั้ง ท่านไม่ได้พูดเพื่อตัวของท่านเอง แต่ท่านได้พูดถึง
คุณสมบัติของผู้อื่น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าท่านทนฟังสักหน่อยให้เป็นความรู้ระดับ
สติปัญญาท่านนะคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อาจารย์ครับ เดียวครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บุรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
ดิฉันคิดว่าท่านหนาได้อธิบายอย่างดีแล้วก็ละเอียดเรียบร้อย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตนะครับ
คือเวลาจะประท้วงมันมีข้อบังคับประชุมนะครับ อาจารย์ก็บอกว่าเป็นข้ออะไร ประท้วง
เพราะอะไร คือถ้าขึ้นมาอย่างนี้ผมก็ไม่ได้ เดียวก็ไวยวายในห้องประชุมอีกนะครับ

(นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ไต่ยืน
และยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพุทธิพงษ์ครับ ประท้วง
เรื่องอะไรครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
 พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานในข้อบังคับ ข้อ ๕
 ผมอยากให้ท่านประธานใช้ดุลยพินิจในการที่เพื่อนสมาชิกลุกขึ้นประท้วง และท่านก็กรุณา
 วินิจฉัยเมื่อสักครู่ ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานว่าท่านธนาใช้สิทธิได้บอกหลายครั้งว่า
 นอกเหนือจากท่านได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้แล้ว ท่านยังเป็นกรรมการเสียงข้างน้อย
 ท่านมีสิทธิที่จะอธิบาย ผมและเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ไม่มีโอกาสได้ไปเป็นกรรมการ
 ก็จะไม่ทราบว่าที่มาที่ไปกว่าที่จะมาเป็นรูปแบบแบบนี้มันเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นจะมา
 ตัดสิทธิว่านี่คือผู้อภิปรายท่านหนึ่ง กำหนดเวลาและความคิดเห็นอันนั้นก็ส่วนหนึ่งครับ
 แต่คำอธิบายที่ตามมาอาจจะไม่ถูกใจ อาจจะขัดแย้งกับทางกรรมการเสียงข้างมาก
 พวกเราไม่ได้อยู่ในกรรมการเราก็ต้องรับฟังว่าเสียงข้างน้อยเขาไป訴อย่างไร ด้วยเหตุผล
 อะไร อยากจะให้ท่านประธานใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาเวลามีประท้วงว่าข้อบังคับ ข้อ ๕
 ท่านประธานกรุณาพิจารณาพิเคราะห์ในการประท้วงด้วย แล้วก็ให้โอกาสท่านธนาในฐานะ
 กรรมการเสียงข้างน้อย เพื่อพวกเราก็จะได้รับประโยชน์จริง ๆ ครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัย
 นะครับท่านพุทธิพงษ์ คืออย่างนี้ครับ คือข้อบังคับประชุมพวกท่านเป็นคนร่างขึ้นมา แล้วร่าง
 ขึ้นมาในข้อ ๙๙ วิธีการพิจารณาในชั้นของวาระที่สอง นั้น เริ่มชื่อร่าง ชื่อคำปรารภ แล้วก็
 เรียงลำดับรายการมาตรา อภิปรายได้เฉพาะประเด็นที่ท่านขอแปรญัตติ ขอสงวนความเห็น
 หรือประเด็นที่กรรมการแก้ไขนะครับ กรรมการก็ไม่ได้มีสิทธิอะไรที่เหนือกว่าสมาชิกเลย
 เพราะว่าเรากำลังพิจารณาในมาตราที่ ๓ ว่าด้วยการแก้ไขที่มาของ ส.ว. คือมาตรา ๑๑๑
 มาตรา ๑๑๒ เพราะฉะนั้นท่านไม่ใช่เป็นกรรมการเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อย แล้วมี
 สิทธิอภิปรายอย่างอื่น ไม่ใช่แล้วครับ ท่านอย่าเข้าใจผิดแล้วครับ ผมขอให้ท่านพุทธิพงษ์
 เรากำลังพูดถึงมาตรา ๓ กันอยู่นะครับ นี่เราไม่ได้พูดวาระที่หนึ่ง เลยนะครับ ผมวินิจฉัยแล้ว
 คำวินิจฉัยผมเป็นที่สุดครับ

(นายอนุรักษ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภาภาควิชาชีพ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอนุรักษครับ

นายอนุรักษ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมใช้สิทธิประท้วง
ครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวเขาประท้วงอยู่ครับ

นายอนุรักษ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : นิดหนึ่งครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอนุรักษก่อน เสียหาย
ตรงไหนครับ

นายอนุรักษ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ให้ท่านก่อนก็ได้ครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ อีกครั้งหนึ่งครับ ผมเคารพในการตัดสินใจ
ของท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ ผมประท้วงท่านประธาน ผมก็บอกว่าให้ท่านใช้ดุลยพินิจให้
รอบครอบ แล้วท่านก็วินิจฉัยว่าท่านจะเอาแบบนี้ เพียงแต่ท่านบอกว่าท่านตีความ
ความหมายผมผิด แล้วผมจะเสียหาย ผมไม่ได้บอกว่าท่านธนามีสถิตมากกว่าคนอื่น เพียงแต่
ผมบอกว่าท่านธนาท่านเป็นกรณีการเสียงข้างน้อยด้วย ฉะนั้นการที่ท่านอภิปราย
เหตุผลต่าง ๆ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องมากกว่าผู้อื่น เพื่อจะได้เข้าใจได้ว่าในกรณีการนั้น
ที่มาที่ไปเป็นอย่างไร ผมไม่ได้มีความหมายเลยครับว่าท่านธนาจะต้องได้สิทธิพิเศษมากกว่า
ผู้อื่นในการอภิปราย เพราะท่านเป็นกรณีการเสียงข้างน้อย ไม่ใช่ครับ สมาชิกทุกคนในที่นี้
มีสิทธิตามข้อบังคับเท่าเทียมกันหมด เพียงแต่ผมบอกว่าท่านไม่ได้ออกนอกกรอบ
ท่านอาจจะได้พูดบรรยายมากขึ้นกว่าคนอื่นนิดหน่อย เพราะท่านเป็นกรณีการเสียงข้างน้อย
เราก็ได้ฟังเหตุและผลเท่านั้นเอง ท่านอย่าไปตีความผมผิด ผมเสียหายนะครับ ผมมองว่า
ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในสภาแห่งนี้ครับ เพื่อนสมาชิกทุกคน ผมไม่ได้บอกว่าท่านธนามีสถิต
มากกว่าคนอื่นเลยครับ ขออนุญาตท่านประธานสั้น ๆ แค่นี้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านพุทธิพงษ์นะครับ
ผมถึงบอกว่าเวลานี้เรากำลังพิจารณาในมาตรา ๓ ว่าด้วยการแก้ไขมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒
คือที่มาของ ส.ว. และเขตเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเวลาอภิปรายก็อภิปรายอยู่ในประเด็นนะครับ
เชิญท่านอนุรักษครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาขอประท้วงท่านประธานในเรื่องท่านประธานทำผิดข้อบังคับข้อ ๙๙ ขอโอกาสชี้แจงดังต่อไปนี้ครับ ก็คือ ๑. ผู้อภิปรายได้ทำการอภิปรายยกเลิกในส่วนมาตรา ๓ โดยเฉพาะที่มา ส.ว. ซึ่งผมก็นั่งฟังตลอดนะครับ ซึ่งประเด็นที่ท่านพูดเป็นประเด็นที่ท่านไม่เคยมีการอภิปรายในสภาแห่งนี้ ซึ่งท่านได้พูดว่าประเด็นที่ว่า ถ้ามีกรณีที่มี ส.ว. เลือกตั้งทั้งหมดซึ่งที่มาจะทำให้เกิดการแทรกแซงองค์กรอิสระอย่างไรบ้าง ซึ่งท่านกำลังไล่ลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ กกต. ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งผมกำลังจะฟังท่านนี้ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการสิทธิ หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านั้นจะเป็นอย่างไร ผมกำลังตั้งใจฟังอยู่แล้วท่านบอกว่าไม่อยู่ในประเด็น ซึ่งผมคิดว่าไม่สอดคล้องกับมาตรา ๙๙ นะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับ ท่านอนุรักษ์ ความจริงแล้วผมถือปฏิบัติตามข้อ ๙๙ ไม่มีอะไรขาดตกบกพร่องนะครับ แล้วผมไม่ต้องอ่านอย่างท่านด้วยครับ ผมจำได้หมดครับ ข้อบังคับอะไรต่าง ๆ ขอเถอะครับ ขอท่านได้กรุณาอยู่ในกรอบนะครับ

(นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกุลเดชไม่ต้องหรอกครับ เอา เชิญครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม กุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมขอประท้วงท่านผู้ประท้วงเมื่อสักครู่ ตามข้อ ๙๙ ผมขอประท้วง ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไหน ท่านประท้วงท่านอนุรักษ์นะ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ไม่ใช่ครับ ท่านทนาย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพิชิต เดียวบันทึกไม่ถูก
เชิญครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ผมจำได้แต่
ทนายครับ แล้วก็ขอประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับข้อ ๙๙ ครับ ท่านครับ ข้อ ๙๙
บอกว่าให้พิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตามชื่อร่าง คำปรารภและถ้อยคำและข้อความที่
แก้ไขเพิ่มเติม แต่ต้องเรียนท่านอย่างนี้ครับ การอภิปรายร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่การตอบ
เลขคณิตนะครับ จะได้ ๑ บวก ๑ เป็น ๒ ต้องมีเหตุผลที่มาครับ วันนี้ท่านธนา กำลังพูดถึง
ที่มา แล้วหลายคนก็พูดว่าเป็นการถกเถียงกันในระหว่างกรรมาธิการเสียงข้างมาก
กับเสียงข้างน้อย ซึ่งเราสมาชิกในห้องนี้ไม่ได้ฟังกันหรอกครับ วันนี้ท่านธนามาขยายความ
ในห้องประชุมให้เราฟัง ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเอาไว้ระดับความรู้ครับ ก็กราบเรียนท่านประธาน
กรุณาวินิจฉัย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยแล้วครับ
ท่านธนาท่านยังมีมาตราอื่นอีกเยอะนะครับ เวลานี้ท่านใช้เวลาไป ๑ ชั่วโมง ๑๐ นาที
แล้วครับ ท่านสรุปแล้วเดียวไปมาตราอื่น ท่านยังมีโอกาสอีก ขอให้ท่าน ส.ว. ท่านอื่น
และท่านอื่น พรรคอื่นได้อภิปรายบ้างครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานรู้ไหมครับว่าแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ มาตรา ๓ สำคัญที่สุดเลย เพราะนี่คือหัวใจ นี่คือการเปลี่ยนแปลงองค์กรหลักในการปกครองประเทศ ตามระบอบประชาธิปไตย ถ้าผ่านมาตรานี้ไปได้ มาตราก็ไม่มีความหมายนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นมาตรานี้คือมาตราที่จะหยิบโยงความเกี่ยวพันเกี่ยวเนื่องของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และผมเชื่อว่าสิ่งที่ผมอภิปรายทั้งหมดไม่ได้อยู่นอกประเด็นเลยนะครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่นี้ผมอภิปรายค้างๆ การเสพติดอำนาจเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายยอมรับว่า การที่อยู่ในอำนาจนาน ๆ แล้วก็อยู่ในตำแหน่งที่สำคัญ เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของชาติของประชาชน โดยหลักการแล้ว เขาก็จะไม่ให้อยู่ยาวนาน แต่ยิ่งโดยเฉพาะคนที่เป็ ส.ว. ซึ่งจะต้องมีหน้าที่ทำหน้าที่อย่างเป็กลางและอิสระ ยิ่งจำเป็อย่างยิ่งครับท่านประธาน ที่จะต้องมีวาระการดำรงตำแหน่งชัดเจน ทำไมรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ถึงให้ดำรงตำแหน่งเดียวละครับท่านประธาน เพราะมันมี ส.ว. บางประเภทท่านประธาน ใช้อำนาจหน้าที่บางคน ไปติดต่อเกี่ยวพันขอผลประโยชน์หรือได้ประโยชน์จากผู้บริหารหรือรัฐบาล และใครจะให้ท่านฟรี ๆ ละครับ มันก็ต้องแลกเปล็ยนกับการทำหน้าที่ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่สำคัญของสมาชิกวุฒิสภา เขาถึงบอกว่า ส.ว. ต้องไม่อิงฐานทางการเมือง ต้องไม่อิงทุนทางการเมือง ต้องไม่อิงนักการเมือง เพื่อที่จะได้ทำหน้าที่ ไม่ต้องตอบแทนผลประโยชน์ทางการเมือง

(นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานวุฒิสภา) : ท่านเกียรติอุดม เชิญครับ

นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ต้องขอประทานอภัยครับ ผม นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ยิงฟังยิงผิดข้อ ๔๓ วรรคสอง เด็ยวันท่านกำลังให้ร้ายเสียดสี พูดจาวกไปเวียนมาอยู่นั้นละครับ ข้อ ๔๔ ก็ชัดเจนนะครับท่านประธาน ทั้งที่ท่านประธานใช้ข้อบังคับข้อ ๕ ท่านก็ยังไม่ฟังนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นท่านประธานควรจะใช้ข้อ ๔๔ ให้ชัดเจนครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมก็จะวินิจฉัยนะครับ คือไม่เป็นไร ท่านธนาท่านบอกว่ามาตรา ๓ สำคัญมาก เพราะฉะนั้นถ้ามาตรานี้จะผ่านไป แล้วก็มาตราอื่นก็ไม่มี ความหมาย เพราะฉะนั้นเราไม่ต้องประทั่งแล้ว ให้ท่านพูดไปนะครับ เพราะขณะนี้ มีนักวิชานิติศาสตร์ชั้นปี ๑ มาดูงานด้วย เราพิจารณาในวาระ ๒ ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นท่านก็เอาเข้าประเด็นตามหลักตามข้อบังคับประชุมในข้อ ๘๘ ผมจะไม่ทักท้วงอะไรท่าน ให้ท่านธนา เพราะว่าชั่วโมงกว่า เดียวท่านก็หยุดแล้วครับ เพราะว่าท่านจะได้พักเอาแรงเพื่อไปมาตราอื่น เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ ผมกำลังจะโยงให้ท่านประธานเห็นว่า ถ้าที่มาของ ส.ว. ไม่ถูกต้อง การทำหน้าที่ไม่มีทางที่จะถูกต้องได้เลย ที่เขาบอกว่า ส.ว. ต้องเป็นอิสระ พรรคการเมืองก็ไปช่วยหาเสียงไม่ได้ ที่มาของเขาต้องการเอาคนดีคนเด่นคนดัง ที่เขาสู้ไม่ได้กับระบบเลือกตั้ง แต่อยากจะทำงานให้บ้านให้เมือง เอาคุณงามความดีที่ผ่านมาทั้งหมดนี้ให้ประชาชนได้พิจารณา แต่กฎหมายที่ท่านแก้อยู่มันต้องส่งเสริมให้ดีได้เข้ามามีโอกาสเป็นวุฒิสภาเป็นวุฒิสมาชิก -----

แต่แก้กฎหมายแบบของท่าน คนดีเหล่านี้ไม่มีโอกาสเป็นสมาชิกวุฒิสภาเลย ถ้าไม่เข้าไป อ่อนวอนขอพรรคการเมือง นักการเมือง หรือสนับสนุนทุนทางการเมืองเพื่อให้ชนะ การเลือกตั้ง เขาถึงต้องเขียนว่าคราวที่แล้ว ส.ว. ห้ามพรรคการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง การโฆษณาหาเสียงนั้น กกต. ดำเนินการให้ เพื่อให้คนดีสามารถเข้าสู่กระบวนการ ของการเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ ทุนไม่ใช่เรื่องจำเป็นสำหรับการมาเป็นวุฒิสภา แต่พอท่าน ไปกำหนดว่าต้องมีการเลือกตั้งหาเสียงได้ เขาจะเอาทุนที่ไหนมาหาเสียง มาประชาสัมพันธ์ให้คนได้รู้จัก เขตใหญ่ ๆ กรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานีมี ส.ส. ๖ คน ต้องใช้เงินเท่าไรและถึงจะได้รับการรับรู้จากประชาชนแล้วมาเลือกตั้ง ทำยที่สุดก็ไปอาศัย พรรคการเมือง นักการเมือง ซึ่งท่านประธานปฏิเสธผมไม่ได้หรอกครับว่ามันเป็นเรื่องจริง เขาถึงกลัวว่าพอไปอ้างอิงไปอาศัยเขาแล้วทำยที่สุดต้องตอบแทนเขาครับ แล้ววุฒิสมาชิก นอกจากมีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้ง ถอดถอน บุคคลสำคัญแล้ว ท่านประธานก็ทราบดีครับ อำนาจให้ความเห็นชอบในเรื่องที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ วันนี้ก็มีแก้เข้ามาครับ คาอยู่ครับ ให้อำนาจรัฐบาลไปดำเนินการเกี่ยวกับผลประโยชน์ นอกอาณาเขตประเทศไทย กล้าเขียนได้อย่างไรครับท่านประธาน ในอดีตนะครับ ผลประโยชน์ของประเทศไม่ว่าที่ไหนต้องผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา เพราะเกิดความเสียหายมาในอดีต

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนา เอาเฉพาะเรื่อง ไม่มีใครประท้วงครับ เอาเฉพาะเรื่องของ ส.ว. นะครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : กำลังรออยู่ครับ วันนี้ผลประโยชน์ ของประเทศไม่ได้อยู่เฉพาะในอาณาเขตของประเทศเท่านั้น พื้นที่นอกอาณาเขตก็มี ผลประโยชน์

(นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืน และยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คือถ้าท่านไปพูดถึง ฝ่ายบริหาร ความจริงเรากำลังพูดถึงที่มาของ ส.ว. นะครับ ท่านจะพูดเรื่องอื่นก็ได้ นะครับ แต่ว่าท่านพูดอย่างนี้ปั๊บจะมีคนประท้วง ผมนึกแล้วนะครับว่าจะต้องมีคนประท้วงท่าน ขอความร่วมมือ นะครับ ท่านขจิตร์ เชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้อภิปรายว่าผิดข้อบังคับหลายข้อ และผมกำลังอธิบายทุกข้อที่มีการใช้บังคับในสภานี้เกี่ยวกับเรื่องนี้ทำผิดหมด แล้วก็ผิดข้อ ๑๑๗ เหตุที่เป็นอย่างนี้จริง ๆ แล้วท่านไม่มีสิทธิจะอภิปรายอย่างนี้ ถ้าตามหลักพิจารณากฎหมาย ท่านต้องไปยื่นศาลรัฐธรรมนูญ เพราะที่ประชุมนี้ลงมติแล้วว่าแปรญัตติขัดหลักการ ท่านก็ไม่ยอมรับครับ ที่จริงมันผิดหลายข้อมาก ตั้งแต่ข้อ ๙๖ ข้อ ๙๙ ข้อ ๑๑๗ ที่ประชุมทั้งหมดลงมติแล้ว เขาก็ยังไม่ยอมรับ สิ่งที้อภิปรายทั้งหมดมันอยู่ในวาระที่หนึ่ง ผ่านมาแล้ว เขาก็ยังไม่ยอมรับ สิ่งที้อภิปรายทั้งหมดมันอยู่ในวาระที่หนึ่ง ผ่านมาแล้ว เขาก็ยังไม่ยอมรับ แล้วจะเอาข้อบังคับอะไรกลับมาใช้กับเขาได้ เขาทะเลาะไปแล้ว ถ้าเขาเคารพเขาต้องไปยื่นศาลรัฐธรรมนูญ การมาพิจารณาอยู่อย่างนี้ใช้บังคับไม่ได้ คนไม่เคารพข้อบังคับสักข้อ ข้อ ๙๙ เขาว่าอย่างไร กรรมการเขาบอกว่ามาตรา ๙๖ วรรคสาม ขัดหลักการไม่ได้ เขาก็บอกว่าขัดได้ อย่างนี้เอาอะไรมาบังคับได้ เพราะฉะนั้นการอภิปรายนี้ตามจริง ถ้าท่านประธานไม่อนุโลม บุคคลคน ๆ นี้กำลังอภิปรายอยู่ ได้รับการอภิปรายโดยท่านประธานอนุโลม เพราะฉะนั้นข้อบังคับอะไรก็ใช้ไม่ได้ครับถ้าไม่ยอมใช้ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่าถ้าจะใช้ข้อบังคับก็ใช้ข้อไหนไม่ได้ทั้งนั้นละครับ เพราะว่ามันผิดทั้งข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ ท่านประธานวินิจฉัยแล้วเขาก็ไม่ยอมรับ ข้อ ๑๑๗ ทั้งสภานี้ลงมติแล้วเขาก็ไม่ยอมรับ เพราะฉะนั้นจะใช้อะไรกับเขาได้ เพราะฉะนั้นก็อภิปรายไปเรื่อย ๆ ตามที่ท่านประธานอนุโลม เพราะเขาไม่ได้เอาใจใส่ข้อบังคับแล้ว และเขากำลังบอกว่าพวกผมแก้รัฐธรรมนูญผิดหมด และคิดไม่ดีด้วย ถ้าอย่างนี้ต้องไปฟ้องศาล พิสูจน์กันเลย ท่านทนายใหญ่ครับ แต่ว่าพูดในนี้ไม่มีอะไรจะใช้กับเขาได้หรอกครับท่านประธานขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยนะครับ ข้อบังคับ ๑๑๘ ข้อ ๑๑๙ ข้อนะครับ ก็ท่านร่างขึ้นมาเองนะครับ ร่างมาเองแล้วก็ถ้าจะใช้ ท่านก็อ้างข้อบังคับ ไม่ใช่ท่านก็ไม่ต้องอ้าง เพราะฉะนั้นท่านธนาครับ คือท่านขอความกรุณา เพราะว่ามีประชาชนที่อยู่ทางบ้าน ทีวี่เอ็นบีที (TV NBT) ทีวี่ของรัฐสภามีประชาชนนะครับ ที่มานั่งเฝ้าดู รวมทั้งนักศึกษานิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยสยามก็ดี ประชาชนก็ดี มาชม การประชุม ซึ่งวันนี้เป็นการประชุมในวาระที่สอง นะครับ ก็คือท่านขอตัดมาตรา ๓ ออก ทั้งมาตรา ท่านก็บอกเหตุและผลนะครับ ท่านอย่าได้เข้าไปสู่วาระที่หนึ่ง ซึ่งวาระที่หนึ่ง มันผ่านมาตั้งแต่วันที่ ๔ แล้วครับ ขอความกรุณา ผมไม่อยากจะใช้อำนาจในการให้ท่านยุติ นะครับ ขอให้ท่านได้ให้ความร่วมมือหน่อย ผมยังมีเพื่อน ๆ รอคิวอีกเยอะนะครับ ท่านกรุณาสังเกต เมื่อก็ต้องออกไปทานข้าวครับ เพราะที่รอคิวรอไม่ไหวจะเป็นลมครับ ส.ว. จะเป็นลมแล้ว ช่วยยุติแล้วก็หยุด เอาจบเร็ว ๆ เถอะครับ ขอความร่วมมือเถอะครับ ด้วยความเคารพนะครับ อยู่ กทม. มาด้วยกันนะครับ ขอความร่วมมือครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ความจริงถ้าไม่ลุกขึ้นมาประท้วงผม นะครับ ผมยังเหลือประเด็นอยู่แค่ประเด็น ๒ ประเด็นเท่านั้นเอง พอท่านลุกขึ้นมาที่ผมก็ต้อง กลับไปพูด เพราะไม่อย่างนั้นคนที่เขาติดตามชมเขาก็ไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นผมเรียนเลยนะครับว่า สิ่งที่ผมอภิปรายนี้ ผมรับผิดชอบ ถ้าท่านจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผม ท่านมีสิทธิ ลุกขึ้นมาโต้แย้งคำอภิปรายของผม แล้วผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนและสมาชิกรัฐสภาจะได้ รับฟังและมีวิจารณ์ญาณ ผมอีก ๒ ประเด็นเท่านั้นครับท่านประธาน ถ้าไม่ลุกขึ้นมาขัด ผมไม่ยาวแน่นอน ผมถึงบอกว่าการไปแก้ไขให้ ส.ว. ดำรงตำแหน่งได้ตลอดไปโดยไม่จำกัด มันเสี่ยงอย่างยิ่งครับต่อการที่จะต้องเข้าไปฟังฟังในการที่จะมุ่งหวังว่าตัวเองจะได้กลับมาเป็น ส.ว. อีก ในอดีตเขาให้เป็นสมัยเดียวครับ เพื่อที่จะได้ทุ่มเทตั้งใจทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของ พี่น้องประชาชน เพราะคุณไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาในการเป็น ส.ว. ทำหน้าที่ให้ดีเพื่อรักษา ระบบนี้ไว้ แต่งตั้งใคร ถอดถอนใคร ทำตามโดยอิสระแต่เมื่อรู้ว่าจะต้องมีการเลือกตั้งอีก ทำายที่สุดมันก็หนีไม่พ้นวังวนของนักเลือกตั้งครับ มันก็ต้องคิดว่าเลือกตั้งคราวหน้าจะชนะไม่ชนะ จะชนะต้องทำอะไร ทำอย่างไรจะชนะ ก็ต้องไปหานักการเมือง ไปหาพรรคการเมืองที่เขา ได้คะแนนเสียง มีคะแนนเสียงให้เขาสนับสนุน แล้วทำายที่สุดมันก็ไม่จบอย่างไรครับ มันเป็น วงจรที่สร้างความเสียหายอย่างไรครับ แล้วผมถึงจะบอกว่าวุฒิสภาชุดนี้

(นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดจันทบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีคนประท้วงอีกแล้ว
ท่านประท้วงนะครับ เชิญครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ผม นายมงคล ศรีคำแหง ส.ว. จังหวัดจันทบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก็นั่งฟังผู้อภิปราย
มานานนะครับ ท่านประธาน ก็ไม่อยากจะประท้วงหรือโต้แย้งอะไรให้เสียเวลา แต่ว่า
ผู้อภิปรายนี้พูดพาดพิงเสียดสี ส.ว. เลือกตั้งชุดนี้มากมายเหลือเกินนะครับ ก็กล่าวหาว่า
อิงแอบพรรคการเมืองบ้าง ไกล่ชิดพรรคการเมืองบ้าง แก่เพื่อตัวเองบ้าง แก่แล้วประชาชน
ได้อะไร ไม่รู้หรืออย่างไรครับว่า แก่แล้วประชาชนได้สิทธินั้นคืนมา สิทธิที่ประชาชนจะเลือก
ตัวแทนปวงชนของเขาเข้ามาทำหน้าที่ แล้วบอกว่าผมไม่อยากจะไปเป็นอีก พวกผมอยาก
ไปเป็นอีก ถ้ามว่าแก่แล้วเป็นได้เลยไหม ก็ต้องให้ประชาชนเป็นคนเลือก ลงแล้วไม่รู้จะได้
หรือเปล่านะครับ แล้ว ส.ว. สรรหาเป็นมา ๓ ปี กลับมาเป็นอีก ๖ ปี ซ้ำซากไหม เป็น สนช.
มา ๒ ปี ตอนปฏิวัติ ไม่เห็นเป็นไรนะครับ ปากประชานิธิไปโตใจเผด็จการ อย่ามาใช้กับพวกผม

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมงคลครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : มันเกินไป

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมงคลครับ เอาละ
พอแล้วนะ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ขอขอบคุณครับท่านครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมงคลครับ ท่านมงคล
สิ่งที่ท่านพูดไปนะครับ ท่านใช้วาจาอย่างนี้ท่าน ขอให้ท่าน ไม่ต้อง ะ อันนี้เดี๋ยวผมบอกกับ
ท่านเองผมรู้ครับ ผมรู้ว่าจะทำอย่างไรนะครับ ท่านมงคลครับ ท่านถอนคำพูดเสีย ปากเป็น
อะไรนั้นนะครับ เอาออกเสียนะ อย่าให้ปรากฏนะท่าน

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ผม มงคล ศรีคำแหง ครับ ส.ว. จันทบุรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาครับ คือถ้าเรามาจากการเลือกตั้งนี้เราจะไปเห็นเป็นอย่างอื่นไม่ได้หรอก หลักการประชาธิปไตยต้องมาจากการเลือกตั้ง แล้วมากล่าวหาพวกผม แก่แล้วนะครับก็อยากเป็นอีก อยากเป็นแล้วอยากเป็นกันอีก แล้วอยากเป็นได้ไหม ถ้าประชาชนไม่เลือก แล้ว ส.ส. เป็นกี่ครั้ง กี่หน ไม่เห็นมีปัญหาเลย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานวุฒิสภา) : เอาละท่านมงคล ท่านมงคล ถอนคำพูดนะครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ให้ผมถอนอะไรครับ ท่านประธานครับ ให้ผมถอนอะไรบอกมาเลยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานวุฒิสภา) : ท่านปากเป็นอะไรที่ท่านพูดนะครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ให้ถอนอะไร ผมก็ยินดีครับ ถ้าผมพูดแล้วมันผิด ผมอยากจะรู้ให้ผมถอนอะไร

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานวุฒิสภา) : ไม่อย่างนั้นจะมีคนประท้วงท่านครับ

(นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานวุฒิสภา) : เดี่ยว ท่านกุลเดช เชิญ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม กุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภานะครับ ผมขอประท้วงท่านที่กำลังประท้วงอยู่เมื่อสักครู่ ท่าน ส.ว. จันทบุรี ท่านครับ ต้องเรียนกับท่านประธานอย่างนี้ครับ เหตุผลที่ท่านธนาพูดท่าน ส.ว. ตรึงใจก็บอกแล้ว ผู้ชมทางบ้านเขาโทรศัพท์มาบอกผมว่ากำลังฟังอยู่ เหตุการณ์มันเป็นอย่างไรอย่างนี้ นื่อง ๆ ที่นั่งอยู่ข้างบนก็อยากรู้ ไม่มีใครบอกว่าเบื้อสักคน ท่าน ส.ว. ที่เบื้อก็ลุกออกไปทำกิจกรรมอื่นก็ได้ ไม่ต้องมาร้อนตัวหรอกครับ ท่านธนาพูดมันพฤติกรรมความเป็นจริงทั้งนั้น แล้วอีกเรื่องหนึ่งผมขอให้ถอนคำพูดเมื่อสักครู่ ปากอะไรใช้ไม่ได้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คือท่านธนาบอเมื่อสักครู่นี้ บอกเหลือแค่ ๒ ข้อถูกไหมที่จะจบแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอไม่ต้องประท้วงนะครับ ขอให้ท่านธนาได้พูดต่อหน้าครับ ท่านทวนคำพูดสิ ท่านพูดว่าอย่างไรนะครับ ท่านกุลเดช ท่านทวนคำพูดสิ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : เขาพูดว่า ปากประชาธิปไตยใจเผด็จการ ครับ อย่าเอานิสัยตัวเองมาพูดว่าคนอื่นครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมงคลครับ ถ้าท่านพูด คำเมื่อครั้งที่เขาประท้วงท่านก็ถอนคำพูดเสียเลยนะครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ว่าใครนะครับ ถ้าใครปากเป็นประชาธิปไตยแล้วใจเป็นเผด็จการ ถ้าใครยอมรับผมก็จะถอน ผมไม่ได้ว่าใครเลย ผมนี้มาจากการเลือกตั้ง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ท่านมงคลครับ ความจริงงานนี้มันจะจบอยู่แล้วนะครับ ท่านก็ฟังเราทมาตั้งแต่แรกแล้ว ทนต่อไปครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถอนเถอะครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ถอนตรงไหนครับท่าน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถอน ปากประชาธิปไตย ใจเผด็จการ ท่านถอนเถอะครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : หรือปากว่าตาขยิบ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องแล้ว

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ไม่ใช่ ใช้ไหมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านถอนเถอะ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ปากประชาธิปไตย ใจเผด็จการ หรือครับ ถ้ามันไปโดนใจคนไหน ผมก็ถอนได้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : โอเคครับ ท่านถอนแล้ว

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ถ้าใครยอมรับก็ถอนให้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถอน ไม่ต้องพูดอะไรอีกแล้ว นะครับ พอดีพ่อแม่พี่น้องจากจังหวัดสกลนคร จากอำเภอกุสุมาลย์ สมาชิกเทศบาลได้มาชม อยู่ด้วย นักศึกษาก็มาชมอยู่ด้วย ทีวีถ่ายทอดทั่วประเทศเขาก็ชมอยู่นะครับ เขารู้เองนะครับ ว่าอะไรเป็นอะไร เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องประท้วงหรอกครับ เชิญท่านธนา ท่านอีก ๒ ข้อ ท่านจบแล้ว ท่านว่าไปเลยครับ เขาถอนไปแล้ว เขาถอนคำพูดแล้ว ท่านธนา เชิญครับ เอาอย่างนี้ท่านลบออกจากในบันทึกการประชุมเลยนะครับ ไม่ว่าจะเป็นคำพูดไหนนะครับ ประธานสั่งให้ถอน เอาท่านมงคลเมื่อสักครู่นี้ปากว่าตาขีบอีกคำหนึ่งนะครับ ชาวบ้านคนฟัง เขาจะได้รู้ว่าท่านพูดคำนี้นะครับ เชิญครับ ถอนไปเลยครับ

นายมงคล ศรีคำแหง สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : ด้วยความเคารพ ท่านประธานครับ ผมเคารพจริง ๆ นะครับ ไม่ใช่แกล้งเคารพ ผมถอนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็ถอนเรียบร้อยนะครับ เชิญท่านธนาต่อหน้าครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ผมไม่ตั้งใจนะครับคำพูดที่ท่านพูดขึ้นมาเพราะว่ากรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา สิ่งที่ผมอภิปรายทั้งหมด ผมกำลังโยงให้เห็นว่าประเทศชาติจะเสียหายอย่างไรถ้ามีการ ดำเนินการในลักษณะอย่างนี้ ส่วนท่านก็มีสิทธิครับ ผมเชื่อมั่นในระบบรัฐสภาประชาธิปไตย

ส่วนท่านก็มีสิทธิครับ ผมเชื่อมั่นในระบบรัฐสภาประชาธิปไตย ผมก็ต้องพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นต่างจากคนที่คิดต่างจากผม ไม่เป็นไรครับ ผมเชื่อว่าสิ่งที่ผมพูดทั้งหมดจะบันทึกไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ และสิ่งที่ผมพูดเป็นการแสดงให้เห็นว่าผมจะมีการดำเนินการที่ไม่ชอบมาพากลอย่างไร สุดท้ายครับท่านประธาน เพราะว่าผมก็อยากให้เพื่อนสมาชิกได้ใช้สิทธิกันอย่างเต็มที่ รัฐธรรมนูญฉบับนี้กรรมาธิการไปแก้ แล้วท้ายที่สุดก็จะขัดรัฐธรรมนูญอีกครั้งครับ ขัดเยอะมากครับ ท่านต้องยอมรับนะครับว่าวุฒิสภาเป็นองค์กรหลักในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เมื่อสักครู่นี้ผมอ่านให้ท่านฟังตอนต้นแล้วว่า ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการที่จะไปเกี่ยวข้อแก้ไขกับอำนาจหลัก องค์กรหลักในระบอบประชาธิปไตยนั้นท่านทำไม่ได้ ท่านต้องไปขอความเห็นชอบจากประชาชน วันนี้หว่าดระวางกันถึงขนาดว่าให้สถาบันวุฒิสภาทำหน้าที่ไม่ได้ เพียงเพราะหว่าดกลัวว่าพอไม่มีวุฒิสมาชิกที่ มาจากการเลือกตั้งแล้ว ท่านถึงไปเขียนบทบัญญัติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า ในระหว่างมีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก ห้ามวุฒิสมาชิกที่เหลืออยู่คือวุฒิสมาชิกที่ มาจากการสรรหาปฏิบัติหน้าที่ ท่านมีสิทธิอะไรไปห้ามคนที่เขา มาจากรัฐธรรมนูญ แล้วรัฐธรรมนูญกำหนดให้ทำหน้าที่ ท่านมีสิทธิตรงไหน ท่านใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญได้อย่างไรครับ แล้วบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ต้องกำหนดการทำหน้าที่ของ ส.ว. แล้วท่านจะทำไม มาตรการ ๒๐๖ ผมไม่ยกทุกมาตราหรอกครับ แต่ยกให้ท่านเห็นว่าสมมุติว่าระหว่างนี้ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเกิดความจำเป็นจะต้องมีการคัดสรร มีการเลือกกันโดยวุฒิสมาชิก ท่านไปแก้ไขกฎหมายว่าไม่สามารถทำหน้าที่ได้จนกว่าวุฒิสมาชิกที่ มาจากการเลือกตั้ง จะเข้ามาทำหน้าที่ ท่านมีสิทธิหรือครับ แล้วบทบัญญัติมาตรา ๒๐๖ กำหนดไว้ว่า ให้คณะกรรมการสรรหาตุลาการรัฐธรรมนูญคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครอง ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และประธานองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคนเป็นกรรมการ ทำหน้าที่สรรหาและคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐๔ (๓) และ (๔) แล้วหลังจากนั้น ให้วุฒิสภาดำเนินการเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อให้มีมติ ให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการคัดเลือกตาม (๑) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ ท่านไปเขียนยกเว้น รัฐธรรมนูญได้อย่างไรครับ ท่านไปเขียนไม่ให้รัฐสภา วุฒิสภาทำหน้าที่ได้อย่างไรครับ และนี่คือการไปรัฐสภาแห่งนี้ได้เห็นว่าเจตนาในการเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีเจตนาเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนและประเทศชาติ แต่เป็นเจตนาที่จะเข้ามาสู่กระบวนการ

ของการแทรกแซงวุฒิสภา และเลยไปถึงการแทรกแซงการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ ไม่ว่าจะเป็นการใช้อำนาจในการแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง ซึ่งรวมถึง ผู้พิพากษาศาลทุกคน อัยการทุกคน ตำแหน่งระดับสูงในประเทศนี้ทุกคน เพราะฉะนั้น ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมอภิปรายมาทั้งหมดก็คือถ้าท่านเลือกที่จะแก้ไขเพื่อประโยชน์ ของพรรคการเมือง นักการเมือง นักเลือกตั้ง ทุณนิยมที่จะใช้การปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยใฝ่หาผลประโยชน์เพื่อตนเองและพวกพ้อง ผมจึงไม่สามารถที่จะเห็นด้วย กับการแก้ไขที่มาของสมาชิกวุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้งได้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : กรรมการธิการ เดียวครับ พอแล้วกรรมัง เดียวให้ท่านกรรมการธิการเขาช่วยชี้แจงหน่อยครับ ท่านขจิตร เชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกรัฐสภา ผมเพียงแต่อธิบายด้วยเหตุผล ผมถูกใส่ร้ายในเรื่องเจตนาในการจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมอยากจะบอกสั้น ๆ ว่า สิ่งที่ท่านอภิปรายมาทั้งหมดไม่ใช่เรื่องความจริงตามที่ท่านจินตนาการ ยกตัวอย่าง จังหวัดจันทบุรี พรรคการเมืองหนึ่งก็ได้ ส.ส. หหมด ท่านก็ไม่ได้ ส.ว. หรือครับ นี่คือเรื่องจริง เพราะฉะนั้น สิ่งที่ท่านอภิปรายมาทั้งหมดไม่ใช่เรื่องที่จะเป็นไปได้ เป็นจินตนาการของท่านเท่านั้น ผมมีเจตนาที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อประชาชน เพื่อจะได้ ส.ว. เขากลับมาครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ จบไปแล้วครับ เดียวให้กรรมการธิการเขาได้ชี้แจงนะครับ แล้วจึงจะท่านพิชณุ แล้วก็ท่านสายนะครับ ขอให้กรรมการธิการจะชี้แจง ท่านสามารถเสร็จแล้วก็ ท่านขวลิตนะครับ เชิญ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะกรรมการธิการนะครับ ที่จริงแล้วการพิจารณาในวาระนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ (๔) ก็เป็นการพิจารณาวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตรา ผมก็นั่งฟังมา ๔ ชั่วโมงนะครับ เพื่อจะเก็บประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓ ที่กำลังพิจารณาก็ปรากฏว่าหลายท่านก็ไปอภิปรายที่มันไม่ตรงกับหลักการที่รัฐสภาได้รับนะครับ ฉะนั้นผมจะตอบเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับหลักการที่รัฐสภาได้รับมา นั่นก็คือ ให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งนะครับ คือกราบเรียนเพื่อนสมาชิกครับว่า กรรมการเรานี้ะครับ เราได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างละเอียดรอบครอบนะครับ เราก็ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ ซึ่งได้ยกเลิกมาตรา ๑๑๑ กับมาตรา ๑๑๒ และบัญญัติขึ้นใหม่ ในมาตรา ๑๑๑ ก็กำหนดให้มี ส.ว. จำนวน ๒๐๐ คนมาจากการเลือกตั้งของราษฎรนะครับ แล้วก็พูดถึงวิธีการเลือกตั้ง พูดถึง ส.ว. ว่าเมื่อขาดจากตำแหน่งจะเอาตรงไหนมาทดแทนอย่างไระครับ ก็ปรากฏว่า ผมฟังแล้วหลายท่านก็จะติดใจเฉพาะว่า ๒๐๐ คนมาจากไหน จริง ๆ เมื่อคืนนี้ก็ชี้แจงไปรอบหนึ่งแล้ว นะครับ ๒๐๐ คนนี้ เราก็เอาสัดส่วนของ ส.ส. ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ จำนวน ๕๐๐ คน เทียบกับจำนวน ส.ว. ที่ควรจะมี แล้วไปเทียบเคียงย้อนไปตั้งแต่สมัยเราใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี้ มันก็เป็นสัดส่วนที่กำลังเหมาะสม ก็เลยบัญญัติไว้ว่าเป็น ๒๐๐ คน ที่วิธีการเลือกตั้ง เราก็ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง แล้วให้ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนน

๑ ท่าน เลือกได้เบอร์เดียว กรณีที่จังหวัดที่มี ส.ว. เกินกว่า ๑ ท่านนะครับ ก็เป็นเรื่องที่
 กรรมาธิการเห็นว่ามีความเหมาะสม แล้วท่านไม่ต้องกลัวนะครับว่า การเลือกด้วยวิธีนี้
 พรรคการเมืองที่มีความนิยม มีเสียงนิยมมาก จะครองเสียง ส.ว. ในจังหวัดนั้นได้ทั้งหมด
 นะครับ เพราะคะแนนมันก็เฉลี่ยกันไป ใครที่ได้รับความนิยมมาก คะแนนก็อาจจะโด่งกว่า
 คนอื่น แต่คนที่ ๒ คนที่ ๓ คนที่ ๔ ก็มีโอกาที่จะเข้ามา รวมไปถึงผู้ที่เป็นกลางไม่ได้ฝักใฝ่
 พรรคการเมืองไหนแต่สนใจจะสมัคร เขาก็มีโอกาสนะครับ ที่นี้ท่านประธานครับ มีหลาย
 ความคิดเห็นที่อาจจะทำให้พี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้าน และท่านสมาชิกรัฐสภาอาจจะ
 เกิดความเข้าใจผิดนะครับ

เรื่องแรก ที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ท่านบอกว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้จะทำผิดรัฐธรรมนูญนะครับ ก็กราบเรียนว่าถ้าท่านไปดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑
 ที่ให้อำนาจอธิปไตยแก่รัฐธรรมนูญ เขาห้ามไว้ ๒ เรื่องเท่านั้นเองนะครับ ผมย้ำอีกทีนะครับ
 ห้าม ๒ เรื่อง ถ้าเราไปแก้ ๒ เรื่องนี้มันทำไม่ได้ ก็คือ ๑. ไปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครอง
 ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข กับ ๒. ไปเปลี่ยนรูปของรัฐ
 นะครับ ถ้าไม่เกี่ยวกับ ๒ เรื่องนี้ ทำได้ แต่ที่นี้เราเคยทำที่จะแก้ทั้งฉบับ มาตรา ๒๙๑
 ก็ปรากฏว่ามีการไปร้องศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญก็มีคำวินิจฉัยบอกความเห็น บอกว่า
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้สถาปนามาจากประชาชน ถ้าจะทำทั้งฉบับให้ไปถามประชามติก่อน
 แต่ถ้าจะทำเป็นรายมาตราก็ทำได้ -----

วันนี้เราก็เป็นรายมาตรามา นะครับ แยกเป็น ๓ ฉบับ ที่นี้ท่านก็ถามว่าทำไมต้องแยกเป็น ๓ ฉบับ ทำไมไม่ทำฉบับเดียว ผมก็ถามย้อนกลับไปที่เหมือนกันครับว่าสมัยท่านเป็นรัฐบาล ท่านได้แก้มา ๒ ฉบับ ท่านแก้ฉบับแรกนี้ว่าถึงการแก้ไขเรื่องเปลี่ยนแปลงการเลือกตั้ง ท่านแก้มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ ซึ่งแต่เดิม รัฐธรรมนูญเดิมที่ก่อนท่านแก้ ก็บอกให้มี ส.ส. จำนวน ๔๘๐ คน ๔๐๐ คนมาจากเขต โดยใช้วิธีแบ่งเป็นเขตละ ๓ คน เวลาเลือกตั้งต้องเลือกเป็น ๓ คน เรียงเบอร์ แล้วก็ให้มีการแบ่งโซน (Zone) ประเภทออกเป็น ๘ โซน ให้มี ส.ส. บัญชีรายชื่อโซนละ ๑๐ คน รวมกันแล้ว ๔๘๐ คน แต่เดิมนะครับ ท่านก็มาแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้แก้ไขให้มี ส.ส. ๕๐๐ คน ใช้วิธี ๑ เขต ๑ คน แต่ท่านไปลดจำนวน ส.ส. เขต เดิมมี ๔๐๐ คน ท่านให้เหลือ ๓๗๕ คน แล้วท่านก็ไปทำบัญชีรายชื่อใหม่เป็น ๑๒๕ คน และใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง อันนี้ท่านก็ทำมาแล้ว ท่านก็ไม่ได้ไปถามประชามติที่ไหน แล้วถ้าถามว่าอันนี้มันกระทบกับสถาบัน นิติบัญญัติไหม ทำให้รูปแบบจำนวนของ ส.ส. เปลี่ยนไปนี้ มันก็เปลี่ยนนะครับ ท่านก็ทำ ขณะเดียวกันอีกฉบับหนึ่งฉบับที่ ๒ ท่านก็แก้มาตรา ๑๙๐ แต่ทั้ง ๒ ฉบับนี้ ท่านประธานไปดู เถอะครับ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทรงลงพระปรมาภิไธยวันเดียวกัน คือวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่แยกเป็น ๒ ฉบับ ก็เหมือนกันละครับ ของผมก็จะทำกัน ๓ ฉบับ แล้วก็ ดำเนินการถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ถูกต้องสอดคล้องตามคำแนะนำของศาลรัฐธรรมนูญ ก็ไม่น่าจะเป็นห่วงว่ามันจะไปผิดรัฐธรรมนูญที่ตรงไหน ที่นี้กราบเรียนต่อไปครับ ท่านก็ เป็นห่วงเป็นใยว่าถ้าปล่อยให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามาจากประชาชนโดยตรงแล้ว เกรงว่าสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภาทั้งหลายนี้จะถูกรวบงำโดยพรรคการเมือง ซึ่งจะมีผล ให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระทั้งหลายที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญถูกรวบงำไปด้วย ก็กราบเรียนท่านนะครับว่าถ้าท่านเข้าใจและท่านพูดให้มันลึกลงหน่อย ท่านจะเห็นว่าระบบ การที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ องค์กรอิสระ และองค์กรตามรัฐธรรมนูญทั้งหลายนี้เขามี กระบวนการสรรหามาแล้ว แล้วท่านมาดูจากที่เขาสรรหามาว่าจะเอาหรือไม่เอา เหมือนเขา เอาใส่ถาดมาให้ท่านเลือกนี่ละครับ ท่านไม่ใช่ไปหยิบมาตั้งแต่ต้น ผมยกตัวอย่างนะครับ ท่านพูดถึง กกต. นี่ กกต. ๕ คนนี้มาจากไหนครับ เขาบอกให้ตั้งคณะกรรมการสรรหา ๗ คน ไปสรรหา กกต. มาให้วุฒิสภาว่าจะให้เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ กรรมการสรรหาทั้ง ๗ คน ก็ประกอบด้วยท่านประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็บุคคลที่ประชุมใหญ่

ศาลฎีกาเลือกมา ๑ คน บุคคลที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกมาอีก ๑ คน เหล่านี้
เป็นกรรมการสรรหา ก็ไปสรรหาผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เอาชื่อเหล่านั้นใส่ถาดมาให้ท่าน
นะครับ ท่านไม่มีทางไปเลือกหยิบจากที่อื่น ก็หยิบจากที่เขาสรรหามาให้ เหมาะสมหรือไม่
เหมาะสมนี้ ไม่ใช่วุฒิสภาเป็นคนไปเลือก เขาเลือกกันมาแล้ว ให้ท่านมาหยิบอีกทีหนึ่ง
ถ้าท่านโหวต (Vote) ไม่เอาด้วยเขาก็ไปผ่านกระบวนการสรรหาลับมาใหม่ เอามาเสนอ
ท่านใหม่ อันนี้ก็เหมือนกันนะครับ และเช่นเดียวกันไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ป.ป.ช.
ก็ดี ที่เราใช้เป็นองค์กรที่จะมาช่วยตรวจสอบก็มีลักษณะเหมือนกัน ก็มีการสรรหาจากองค์กร
ต่าง ๆ ผมยกตัวอย่างศาลรัฐธรรมนูญซึ่งใช้กับ ป.ป.ช. โดยอนุโลমনะครับ เขาบอกว่า
ให้ผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งได้รับการเลือก
โดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาด้วยวิธีลงคะแนนลับ เสนอชื่อมา ๓ คน ให้ตุลาการ
ในศาลปกครองสูงสุดซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีลงคะแนนลับ
ก็เสนอมาอีก ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์หรือผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านสาขานิติ
ศาสตร์อย่างแท้จริงได้รับการเลือกตามมาตรา ๒๐๖ -----

ก็คือสถาบันทั้งหลายที่สอนนิติศาสตร์อะไรเขาก็เลือกกันมาอีก ๒ คน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิ สาขารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์หรือสังคมศาสตร์ซึ่งมีความรู้ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารราชการแผ่นดินอย่างแท้จริง เลือกมาอีก ๒ คน เลือกใส่ถาดมานะครับ แล้วก็ ส.ว. ทั้งหลายท่านก็มาดู ฉะนั้นท่านไม่ต้องห่วงนะครับ เพราะบุคคลที่เขาเสนอชื่อมาเนี่ย องค์กรต่าง ๆ ที่เป็นที่ยึดถือของสังคมเขากลับกรองมาแล้ว ส.ว. มาเพียงแค่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยก็ไปเป็น ไม่เห็นด้วยก็เอากลับไปสรรหากลับมาให้ผมดูใหม่สิ มันก็มี ระบบถ่วงดุลกันอย่างนี้ ฉะนั้นผมว่าอย่าไปคิดมากครับ ถ้าเราคิดว่าประชาชนที่บ้านฝั่ง มั่นเหมือน ส.ว. นี่ใหญ่จริง อยากตั้งใครเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ตั้งเป็น ป.ป.ช. ตั้งเป็น กกต. ก็ไปตั้งได้เลย มันไม่ได้นะครับ ระบบมันต้องสรรหา แล้วเอามาเสนอท่าน ส.ว. ทั้งหลาย ท่านประธานและท่านสมาชิกครับ ผมว่าที่ผ่านมาเราเป็นประชาธิปไตยมา ๘๐ ปี กำลังย่าง ๘๑ ปี เมื่อเช้าผมฟังท่าน ส.ว. สายทหาร ท่านก็บอกว่าการเลือกตั้งมันไม่ใช่คำตอบสุดท้าย ก็น่าเห็นใจครับ ระบอบประชาธิปไตยไทย เราเป็นมา ๘๐ ปี เรามีการปฏิวัติรัฐประหาร ล้มลุกคลุกคลานมาโดยตลอด ผมมาไล่ดูเราต้องมีการออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้พวกกบฏทั้งหลายที่มายึดอำนาจ ๒๓ ครั้ง ไม่รวมครั้งที่ ๒๔ ที่นิรโทษกรรมให้นิสิตนักศึกษา ประชาชนที่ปฏิวัติตอน ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เอาเฉพาะทหารทั้งหลาย ผู้มีอำนาจ มีกองทัพ ที่ทำปฏิวัติรัฐประหาร ต้องนิรโทษกรรม ๒๓ ครั้ง เราเป็นประชาธิปไตยมา ๘๐ กว่าปี เฉลี่ยแล้วปฏิวัติ ๓ ปีครั้ง แล้วท่านจะไปหวังว่าให้ประชาชนได้ซาบซึ่งประชาธิปไตย ให้เข้าใจ ประชาธิปไตยเหมือนอเมริกาเขาที่เป็นประชาธิปไตยมา ๒๐๐ ปีได้อย่างไรครับ เราต้อง ให้โอกาสประชาชนเรียนรู้ เราต้องศรัทธาในพี่น้องประชาชน และวันนี้ผมเชื่อนะครับว่า ประชาชนเขาได้เรียนรู้ทางการเมือง ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น วิฤตทั้งหลายที่เกิดขึ้นทางการเมือง ความไม่เข้าใจ ซึ่งเรามองว่าเป็นวิฤต เป็นปัญหา ของบ้านเมือง มันก็สร้างโอกาสให้ประชาชนได้เรียนรู้การเมือง เขาติดตามใกล้ชิดนะครับ ฉะนั้นผมอยากจะให้ท่านทั้งหลายได้มั่นใจ ได้ศรัทธาในประชาชนว่าเมื่อเขามีโอกาสเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภา แล้วเขาทราบเขาตระหนักว่าบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาจะต้องเข้ามา กลั่นกรองกฎหมาย จะต้องมาแต่งตั้ง มาถอดถอน เขาก็จะใช้ดุลยพินิจเลือกผู้ที่เหมาะสม ที่สุดเข้ามาทำหน้าที่แทนเขา ส่วนประเด็นอื่นที่ยังไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓ ผมก็ยังไม่ตอบ หรอกครับ เดียวให้ไล่ไปที่ละมาตรา ถ้าเกี่ยวข้องกันตรงไหนผมก็จะถือโอกาสเรียนชี้แจงท่าน ต่อไปครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านชวลิต เชิญครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย
ในฐานะกรรมการ กรรมการเสียงข้างมากเคารพในความคิดเห็นของกรรมการ
เสียงข้างน้อยและผู้แปรญัตติ เราเคารพในความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แต่ความเห็นอาจจะ
แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามก็มีประเด็นที่กรรมการเสียงข้างมากเห็นตรงกับกรรมการ
เสียงข้างน้อยและผู้แปรญัตติ นั่นก็คือการให้ความสำคัญกับองค์กรวุฒิสภา ซึ่งหลายท่าน
ก็กล่าวไปแล้วว่าอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภานั้นสำคัญยิ่ง เมื่ออำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา
สำคัญดังกล่าว กรรมการเสียงข้างมากจึงเห็นว่าการได้มาของ ส.ว. หรือที่มาของ ส.ว. นั้น
จึงต้องยึดโยงกับเจ้าของอำนาจอธิปไตย นั่นก็คือยึดโยงกับอำนาจของประชาชน -----

มีประเด็นที่ถกเถียงกันก็คือ ส.ว. ควรมีความเป็นกลางทางการเมือง โดยใครจะเป็นกลางทางการเมืองมากกว่ากัน ระหว่าง ส.ว. สรรหา กับ ส.ว. เลือกตั้ง ท่านมองว่ามีของประชาชน ๑๕๐,๐๐๐ คน หรือใกล้เคียงน่าจะไม่เป็นกลางเท่ากับมือที่ใช้ในการสรรหาไม่ก็มือ หรือผู้ที่มีอำนาจครอบงำเจ้าของมือ เราเคารพในความคิดเห็นของท่าน แต่เราไม่เห็นตามท่านและที่สำคัญ ส.ว. ไม่ได้สังกัดพรรคการเมือง ถ้าไม่ดีไม่เด่นดังจริงไม่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนอย่างแน่นนอน ท่านประธานที่เคารพครับ กรรมาธิการเห็นว่าเมื่อบ้านเมืองเริ่มเป็นประชาธิปไตย ก็จำเป็นที่จะต้องพัฒนากฎกติกาสูงสุดของประเทศให้เป็นประชาธิปไตยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน แม้จะยังแก้ไม่ได้ทั้งหมดจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่ที่ไม่อยากพินฟอยหาตะเข็บ แต่ฝ่ายประชาธิปไตยก็ต้องอดทนและหาหนทางที่จะให้กติกากฎหมายของบ้านเมือง คือกฎหมายรัฐธรรมนูญได้เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงต่อไป คงจะท้อถอยไม่ได้ กรรมาธิการเสียงข้างมากรู้สึกแปลกใจที่ยังมีท่านสมาชิกหลายท่านยังทู่หมัดรักษารัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทั้ง ๆ ที่เป็นมรดกจากการปฏิวัติรัฐประหาร พวกกระผมพยายามเรียกร้องในการที่จะให้กติกากฎหมายเป็นประชาธิปไตย มีการหาเสียงกับพี่น้องประชาชนว่าเมื่อได้รับเลือกตั้งเข้ามา ก็จะขอแก้ไขกติกากฎหมายบ้านเมืองให้เป็นประชาธิปไตย ก็ดำเนินการตามที่ได้หาเสียงไว้ การแก้ครั้งนี้เป็นเพียงการแก้รายมาตราซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้แนะนำหลังจากที่เราทำการแก้ทั้งฉบับอยู่ในสภาตามคำแนะนำของศาลรัฐธรรมนูญเช่นกัน และถ้าพรรคของท่านไม่เคยแก้เป็นรายมาตราดังที่ท่านประธานสามารถได้กล่าวมาก่อนเมื่อสักครู่นี้ก็คงจะไม่เป็นประเด็นที่จะมาถกเถียงกัน ณ ขณะนี้กรรมาธิการหวังว่าเมื่อโลกล้อมประเทศ เราไม่สามารถอยู่คนเดียวในโลกได้กติกากฎหมายของบ้านเมืองของเราจะต้องพัฒนาต่อไปให้ได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและนานาชาติต่อไป การยุบพรรคการเมืองโดยง่าย การนิรโทษกรรมตนเองทั้งในอดีต ปัจจุบันอนาคตจะต้องหมดไป พวกเราไม่ท้อถอยในอันที่จะทำให้กติกากฎหมายเป็นประชาธิปไตยในที่สุด ขออนุญาตกราบเรียนในเบื้องต้นเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

(นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาครับท่านพิเชฐครับ
เดี่ยว ๆ ครับท่านชินวรณ์ เชิญครับ ท่านชินวรณ์เชิญครับ ท่านชินวรณ์ประท้วง เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกวุฒิสภามขอประท้วงตามข้อบังคับ เนื่องจากว่าเพื่อนที่เป็นกรรมการเสียงข้างมากเมื่อสักครูได้มาอ่านข้อความทำให้กรรมการเสียงข้างน้อยและพวกกระผมเกิดความเสียหาย ซึ่งท่านได้อ่านว่า ทำไมจึงมีความตึงตันที่จะต่อต้านในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วในกรรมการเราก็ได้แสดงความคิดเห็นกันชัดเจนครับท่านประธานในเรื่องนี้ว่าในส่วนของการเลือกตั้งนั้นพวกผมไม่ขัดข้องแต่ว่าเป็นความพยายามในการที่จะไปแก้ไขให้กระบวนการได้มาขอสมาชิกวุฒิสภานั้นไปเกี่ยวข้องกับการกำหนดให้วุฒิสภานั้นสามารถที่จะลงเข้าได้เหมือนกับการเกาหลีกัน และนำไปสู่การใช้ฐานเสียงทางการเมืองเพื่อที่จะให้พรรคการเมืองเข้าไปครอบงำในการที่จะให้มีวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง และที่เป็นห่วงมากเหมือนท่านธนา ขอประทานโทษที่เอ่ยนามได้กล่าวถึง ก็คือว่านำไปสู่การที่จะก้าวล่วงในการแต่งตั้งและถอดถอนองค์กรอิสระ ก็เหมือนเคยมีกรณีตัวอย่างมาแล้วนะครับ ในสมัยที่พรรคไทยรักไทยก็ได้ดำเนินการในการเข้าไปก้าวล่วงคณะกรรมการองค์กรอิสระ จนทำให้เกิดปัญหาในการแทรกแซง ตรงนี้จึงเป็นที่ที่เพื่อนสมาชิกให้ความเป็นห่วงใย ไม่ใช่พวกกระผมไม่เห็นด้วยกับระบอบประชาธิปไตย หรือไม่เห็นด้วยกับการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นข้อความที่อ่านเมื่อสักครู เป็นข้อความตามใบสั่งหรืออย่างไรก็แล้วแต่ แต่กระผมขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งครับว่า พวกผมต่อสู้เพื่อสร้างระบบดุลยภาพในทางการเมือง ที่ให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุล เพื่อให้เป็นระบบประชาธิปไตยที่เป็นสากล อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขครับ

ขอบคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็ด้วยความหวังใจ ทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ ก็ระมัดระวังนะครับ เป็นความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายนะครับ แต่มันตรงกัน ก็คือท่านก็มีจุดยืนของท่านนะครับ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิษัยยุทธศาสตร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิษัยยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา และในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คราวนี้ผมต้องชี้แจงที่ท่านขอลิต ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงลักษณะอย่างนั้นทำให้กรรมาธิการเสียงข้างน้อย เสียหาย ในชีวิตของผมผ่านการเลือกตั้งจากประชาชนมาตลอด มีครั้งเดียวเท่านั้น คือในปี ๒๕๓๙ ที่ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา หนึ่งในจำนวน ๒๖๐ คน เพราะฉะนั้นผมยืนยันมาตลอดเวลากว่า บ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยนั้น นักการเมือง เป็นตัวแทนของประชาชนต้องมาจากการเลือกตั้ง แต่มันมีผลครับ ว่าการเลือกตั้ง กับการแต่งตั้งมันมีข้อแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ซึ่งตอนอภิปราย ผมใช้เวลาอภิปราย ผมจะชี้ให้ละเอียดชัดเจน ผมอยู่ตรงนั้นมา ๑๑ ปี วุฒิสภา เดียวผมจะเรียนอย่างนี้ครับว่า ถ้าพูดอย่างนี้พวกผมเสียหายว่าทำไมผมมาค่านที่ให้เลือกตั้งทั้งหมดจากประชาชน จำนวน ส.ว. คนเราจะอยู่ตรงไหนก็ตามมันอยู่ที่ดีชั่ว อยู่ที่คน ไม่ใช่ว่ามาจากตรงไหนครับที่เขา แต่งตั้งมา เขาดี เขามีความสามารถ มีความรู้เยอะแยะ เป็นคนดี ไม่โกงบ้าน โกงเมือง ไม่กินบ้านกินเมืองเยอะแยะ แต่นักการเมืองขณะนี้ถูกประณามจากประชาชน จากทุกองค์กร ว่ากินบ้านกินเมือง โกง อันนี้ไม่ใช่ที่มาหรือครับว่าทำให้นักการเมืองเป็นคนดีได้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิพนธ์เดียวถึงคิวท่าน แล้วท่านอภิปรายได้ไหมครับ

นายนิพนธ์ วิษัยยุทธศาสตร์ (กรรมาธิการ) : อันนี้ผมก็ต้องเรียนนิดหนึ่ง ครับว่า ผมต้องประท้วง ไม่อย่างนั้นพวกผมเสียหาย ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย แล้วเวลาผมใช้สิทธิอภิปราย ผมจะอธิบายถึงที่มาทั้งหมดตั้งแต่วุฒิสภาแต่งตั้ง และวุฒิสภา เลือกตั้ง ที่ผมเลือกตั้งในปี ๒๕๔๓ ว่าที่ผมเลือกตั้ง ๒๐๐ คนนั้น มีพฤติกรรมอย่างไรบ้าง นี่ละมาจากประชาชนทั่วประเทศ ขอขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดียวถึงคิวท่าน ท่านค่อย อภิปรายนะครับ ท่านขอลิตครับ ท่านพยายามอย่าแสดงอะไรที่ทำให้คนอื่นเขาประท้วงอีก นะครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ ในฐานะกรรมาธิการ ปกติผมเป็นคนประนีประนอมอยู่แล้ว ต้องขอประทานโทษถ้าจะทำให้ได้เข้าใจไปในอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าถ้าได้ดูกระบวนการในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๒๙๑ ที่ดำเนินการแก้ไขทั้งฉบับเป็นต้นมา ก็จะเข้าใจกระบวนการทั้งหมด ผมให้ความเห็นสั้น ๆ เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิชณุครับ ถึงคิวท่านแล้ว ท่านนิพนธ์ครับ เดียวถึงคิวท่านแล้วค่อย เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิษัยยุทธศาสตร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อว่าผมมีความเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยไม่น้อยกว่าท่านชวลิตอย่างเด็ดขาดนะครับ ผมยืนยันอย่างนั้นครับ แล้วผมมีส่วนในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตลอด ไม่ใช่เฉพาะฉบับนี้นะครับ ก่อนที่ท่านชวลิตจะมาเป็น ส.ส. ด้วยซ้ำไป ขอขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : โอเค นะครับ ท่านพิชณุครับ เชิญครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนที่รับฟังการถ่ายทอดสดอยู่ที่ทางบ้านครับ วันนี้รัฐสภาของเราซึ่งประกอบไปด้วย ส.ส. และ ส.ว. กำลังพิจารณากฎหมายที่เป็นกฎหมายสำคัญที่สุดของประเทศไทยนั้น นั่นก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ วันนี้เราอยู่ในวาระที่สองซึ่งเป็นการพิจารณารายมาตรา และที่สำคัญวันนี้เราพิจารณามาตรา ๓ ซึ่งประกอบไปด้วยหัวข้อสำคัญ ๆ ๒ อัน ท่านประธานครับ ขออนุญาตอ่าน มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน พุดง่าย ๆ ก็คือว่า ขณะนี้เรากำลังจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ พี่น้องครับตามผมมาว่า มาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ประกอบไปด้วยเรื่องอะไร มาตรา ๑๑๑ เป็นเรื่องของจำนวน ส.ว. และประเภทของ ส.ว. เดิมรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่าเรามี ส.ว. ทั้งหมด ๑๕๐ คน มาตรา ๑๑๑ บอกไว้ว่ามี ส.ว. มาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน ก็ประมาณ ๗๖ คน แล้วก็ให้เหลือมาจากสรรหาก็ประมาณ ๗๔ คน รวมเป็น ๑๕๐ คน นี่คือมาตรา ๑๑๑ แต่คณะกรรมการที่เราตั้งขึ้นไป ซึ่งได้แต่งตั้งโดยรัฐสภาแห่งนี้เพื่อพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ได้มีการดำเนินการประชุมหารือกันจนได้มาถึงข้อสรุปว่าไม่มีข้อสงสัยที่เราหวัดในวาระที่หนึ่ง ให้ ส.ว. นั้นมาจากการเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่จากการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกหลายท่านในวันนี้ก็ทำให้เหมือนหนึ่งว่าเรากลับไปอภิปรายในวาระที่หนึ่งอีกครั้ง แต่ท่านประธานครับ ไม่เป็นไรครับเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจ ได้ร่วมตัดสินใจไปกับพวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมก็คิดว่าไม่ได้มีปัญหาอะไร ส่วนอีกมาตราหนึ่งที่เรากำลังจะแก้ไขกันวันนี้ก็คือมาตรา ๑๑๒ ว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ว. สายเลือกตั้ง ชัดเจนครับ รัฐธรรมนูญฉบับเดิมบอกไว้ว่าประชาชนเลือก ส.ว. ได้จังหวัดละ ๑ คน นี่คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๒ มาตราที่เรากำลังพิจารณาแก้ไขกันอยู่ปัจจุบันนี้ นั่นคือมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ผมขออนุญาตท่านประธานสั้นๆ คงไม่ใช่เวลานาน เพื่อจะย้าให้พี่น้องประชาชนอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าวันนี้ถ่ายทอดไปทั่วประเทศ และผมเห็นด้วยในหลักการที่จะมี ส.ว. หรือว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ผมยกตัวอย่างสั้น ๆ ประเทศที่พัฒนาแล้ว เจริญแล้ว และมีการเดินหน้าเรื่องของประชาธิปไตยมาตลอดเวลา เช่น ประเทศฝรั่งเศสมี ๒ สภา ประเทศเยอรมนีมี ๒ สภา

ก็ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ประเทศฝรั่งเศสมี ๒ สภาที่มาจากการเลือกตั้ง ประเทศญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา นี่คือยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็น นอกจากนั้นครับทำไมเราถึงอยากให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ด้วยความเคารพ ส.ว. ที่มาจากการสรรหา ซึ่งผมทราบดีว่าทุกท่าน ก็มีความรู้ความสามารถว่าที่จะผ่านมาเป็น ส.ว. ในจุดนี้ได้ แต่ท่านครับในวาระที่หนึ่ง เราได้ตัดสินใจกันเรียบร้อยแล้วว่าเราอยากให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง เพราะเราต้องการ ให้น้องประชาชนเป็นคนตัดสินใจเลือกตัวแทนของเขาในวุฒิสภา ทำไมต้องเป็นอย่างนั้น ท่านประธานครับเพราะเราต้องการแยกกันให้ชัดเจน เนื่องจากว่า ส.ว. สรรหา ที่ผมเรียน ท่านด้วยความเคารพท่าน ผมไม่ได้มีความจงเกลียดจงชังท่าน เพียงแต่ว่าต้องการให้มันมี หลักการ ต้องการทำให้บ้านนี้เมืองนี้มีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ ถามว่าทำไม พวกผมถึงต้องมีความสนใจเหลือเกินอยากให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งเพราะ ส.ว. นั้น มีบทบาทอำนาจหน้าที่ที่สำคัญมากในประเทศนี้ครับ ทั้งออกกฎหมาย กลั่นกรองกฎหมาย ตามมาตรา ๑๔๗ ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๔ ถอดถอนใครได้ ส.ว. ถอดถอนนายกรัฐมนตรี ส.ส. ส.ว. เอง ประธานศาลฎีกา ประธาน ศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้พิพากษาด้วยครับท่านประธาน นี่คือนำมาบทบาทหน้าที่ของ ส.ว. เพราะฉะนั้นถ้ากลับมา ดูว่า ส.ว. สรรหามาจากใคร -----

ท่านประธานครับ ส.ว. สรรหาที่มาจากพรรคการเมืองพรรคการเมืองซึ่งอยู่ใน มาตรา ๑๑๓ ผมแต่ชนิดเดียว เพราะว่าผมจะไม่อภิปรายในมาตรา ๔ เรื่องมาตรา ๑๑๓ ผมจะเอาเฉพาะตรงนี้ ส.ว. สรรหาจากคณะกรรมการสรรหา ซึ่งอ่านชื่อ ใครเป็นคนสรรหา มีอยู่ ๗ ท่านด้วยกันครับ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ตัวแทนผู้พิพากษาในศาลฎีกา ตัวแทนตุลาการ อย่างน้อยมี ๒ ท่านละครับที่จะมีปัญหาขึ้นมา เพราะต้องสรรหาด้วย แล้วก็คนปลดท่านเหล่านั้นได้ก็คือ ส.ว. ที่ท่านสรรหาเข้าไป ตรงนี้มันก็พันเป็นงูพันหาง เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าเพื่อให้ผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองเหล่านี้ทั้ง ๗ ท่าน ซึ่งปัจจุบันเป็นกรรมการสรรหา ท่านเองเวลาสรรหาผมก็มั่นใจว่าท่านเองก็ไม่สบายใจเท่าไรหรอกครับท่าน ลำบากใจว่าจะเลือกใครจากบัญชีที่เขาส่งมา ส่งมาจากใคร บัญชีที่ส่งมาก็จากภาคต่าง ๆ นะครับ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็บอกไว้ในมาตรา ๑๑๔ ว่า ส่งมาจากภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ เขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญกันกว้าง ๆ อย่างนี้ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มันถึงเป็นปัญหา ต้องตีความกันตลอดเวลาอย่างไรครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นเพื่อตัดปัญหาและเพื่อให้มีความสง่างามของสมาชิกรัฐสภา พวกกระผมจึงเห็นในวาระที่หนึ่งแล้วว่าให้ ส.ว. ทุกท่านมาจากการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชน และเราจะต้องรับผิดชอบหรือท่านเหล่านั้นจะต้องรับผิดชอบต่อตัวเอง ถ้ามารับผิดชอบอย่างไร ก็คือว่าปลดล๊อคให้กับท่าน ท่านสามารถที่จะลง ส.ว. ก็ครั้งก็ได้ อยู่ที่ประชาชนตัดสินใจ ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้วทั่วโลก ประเทศที่เจริญแล้วก็ฝ่าฟันแล้วก็ต่อสู้กันมาหลายครั้ง ประเทศที่มีการต่อสู้รัฐประหาร พอรัฐประหารเสร็จปีก็จะมี ส.ว. สายสรรหาขึ้นมาเพื่อคานอำนาจกันไว้ มันก็เป็นวงจรอยู่อย่างนี้ แต่ผมไม่ได้ว่าท่านเหล่านั้นนะครับ เพียงแต่ว่าเราต้องการให้มันมีหลักเกณฑ์ของบ้านนี้เมืองนี้

สิ่งสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง ผมขออนุญาตเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลากลับมาที่ มาตรา ๓ อีกครั้งหนึ่ง ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ซึ่งแต่เดิมนั้นในมาตรา ๑๑๒ เขียนสั้น ๆ ไว้ว่า การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง กรรมาธิการเสียงข้างมากได้เพิ่มเข้ามา เพิ่มคำว่า โดยมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภามีสิทธิ์ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง

สมาชิกเลือกตั้งในเขตนั้นได้ ๑ คน และให้ใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ
 พุดง่าย ๆ ก็คือว่าประชาชนคนหนึ่งเลือก ส.ว. ของเขาได้ ๑ คน และนอกจากนั้นครับ
 คณะกรรมการเสียงข้างมากก็ยังเพิ่มมาอีกว่า ในกรณีที่จังหวัดใดมีสมาชิกวุฒิสภาได้มากกว่า
 ๑ คน ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับจนครบจำนวนสมาชิกวุฒิสภา
 ที่จะพึงมีได้ในจังหวัดนั้น เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา แปลไทยเป็นไทยง่าย ๆ
 มาตรา ๑๑๒ ก็ชัดเจนท่านประธานครับ ชัดเจนว่า ให้ประชาชนได้รู้ว่าต่อไปเขาสามารถ
 ที่จะเลือก ส.ว. ได้ ๑ คน แล้วในกรณีที่จังหวัดใหญ่ ๆ ก็ประชากรหรือว่าจำนวน ส.ว.
 ก็จะแตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่นถ้าจังหวัดใดมีประชากรที่หารแล้วมี ส.ว. ๓ คน ท่านที่
 ลงสมัครรับเลือกตั้ง ส.ว. ลำดับที่ ๑ ที่ได้คะแนนที่ ๑ จนถึงที่ ๓ เขาเหล่านั้นก็จะได้มีสิทธิ
 ก็จะได้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ผมเรียนท่านประธานว่าการตั้งกฎหมายหรือการเขียนกฎหมาย
 อย่างนี้เป็นเรื่องของความแฟร์ (Fair) ครับ เป็นเรื่องของความยุติธรรม เพื่อนสมาชิก
 หลายคนที่เห็นต่างตั้งแต่เมื่อเช้า ตั้งแต่เมื่อวานนี้บอกว่า จะเป็นการเผด็จการ จะอย่างนั้น
 อย่างนี้ผมว่าไม่ใช่ เพราะว่าเลือกตั้งได้เพียง ๑ คนเท่านั้น เรียนท่านตรง ๆ ว่าแต่ละจังหวัด
 พี่น้องประชาชนคิดไม่เหมือนกันครับ บางจังหวัดเลือกพรรคเพื่อไทยทั้งจังหวัด อย่างนี้เขาก็
 อาจจะคิดไม่เหมือนกับที่จังหวัดเลือกพรรคประชาธิปัตย์ทั้งจังหวัดเหมือนกัน แต่ถ้าหากว่า
 ให้เลือกได้เรียงลำดับ ๑ ๒ ๓ ท่านประธานครับ ไม่ว่าเขาจะเชียร์พรรคไหนทุกพรรค
 มีคะแนนอยู่แล้ว อันนี้พูดถึงว่าในกรณีที่เราจะคลาสสิฟายด์ (Classified) หรือเราจะแบ่ง
 ประชาชนตามการเลือกตั้งที่เข้ามา แต่ผมมั่นใจว่าการเลือกตั้ง ส.ว. กับเลือกตั้ง ส.ส.
 ประชาชนมีวิจารณ์ญาณ เพราะเขารู้ว่าเลือก ส.ว. เข้ามาทำหน้าที่อะไร เลือก ส.ส. เข้ามา
 ทำหน้าที่อะไร ดังนั้นการที่คณะกรรมการเสียงข้างมากได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
 มาตรา ๓ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า เมื่อบังคับเป็นกฎหมายแล้วจะต้องดำเนินการอย่างไรจะต้อง
 ทำอะไร ๑ ๒ ๓ ๔ ผมจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งและคิดว่าท่านประธานจะได้มีการโหวตกันต่อไป
 ถ้าหากว่าเป็นความจำเป็นที่จะต้องขอคำตัดสินจากสภาแห่งนี้ ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวผมหารือกับท่านหมอวรงค์หน้อย ท่านขอเปลี่ยนคิวกับท่านชุมพลไช้ไหม ท่านชุมพลยินยอมเรียบร้อย เดี่ยวพอท่านสายเสร็จ แล้วท่านนะครับ

นายสาย กังกเวคิน สมาชิกวุฒิสภา (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สาย กังกเวคิน สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดระยอง ท่านประธานครับ คนอภิปรายทีหลังจะเสียเปรียบเพราะว่าหลักเกณฑ์ข้อมูลต่าง ๆ คนอภิปรายไปล่วงหน้าก็พูดกันไปหมดแล้ว นะครับในเหตุผล ที่ว่าจะให้คงให้มี ส.ว. สรรหาหรือไม่ โดยเฉพาะการอภิปรายของท่าน ส.ส. ธนา ชีรวินิจ ละเอียดถี่ถ้วนมีเนื้อหาสาระมาก และท่าน ส.ว. กทม. คุณรสนา โตสิตระกูล ก็อภิปรายไว้อย่างมีเหตุผล นอกจากนั้น พันเอก วินัย สมพงษ์ ก็ชี้ให้เห็นเหตุผลมากมายในการที่จะคง ส.ว. สรรหาไว้ ผมก็จะขอเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยครับ คงไม่เกิน ๕ นาที ท่านประธานครับ ท่านประธานก็มาจากการเลือกตั้งเหมือนผม ย่อมตระหนักดีว่าการเลือกตั้งจะได้มาเป็น ส.ว. มันยากแค่ไหนแสนจะยุ่งยากครับ เพราะว่าพื้นที่การเลือกตั้งทั่วประเทศอยู่ในอาณัติของพรรคการเมืองส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นการที่ ส.ว. จะมาจากการเลือกตั้งได้ มันหนีไม่พ้นยากที่จะพ้นจากระบบประชานิยม ระบบอุปถัมภ์เข้ามายุ่งเกี่ยวกับ ผมเห็นว่าการคง ส.ว. สรรหาไว้นั้นน่าจะมีประโยชน์ถ้าเอาตัดทิ้งออกเสียเลย ถ้าไม่มี ส.ว. สรรหาที่จะไม่ได้คนอย่างท่านวันชัย สอนศิริ นั่งอยู่ข้างหน้าผม อย่างท่านคำนูณ อยู่ขวามือ ท่านตรึงใจอยู่ซ้ายมือ ก็จะขาดบุคลากรที่มีความสามารถมาจากอาชีพต่าง ๆ มาช่วยกันบริหารบ้านเมือง ท่านประธานครับ ผมเป็น ส.ว. ปี ๒๕๔๙ กับท่านประธาน แล้วก็ เป็น ส.ว. ชุดปัจจุบันนี้ด้วย เราช่างงานกับ ส.ว. สรรหามา ๕ ปี ไม่เคยมีปัญหา นะครับ ทำงานร่วมกันด้วยดีได้นะครับ ก็ถ้าจะเปลี่ยนให้มีการเลือกตั้งอย่างเดียว เพื่อให้ได้มาซึ่ง ส.ว. ทั้ง ๒๐๐ คนนั้น ผมก็เกรงว่าระบบอุปถัมภ์ก็ดี ระบบประชานิยมก็ตินะครับ จะกัดกันให้ คนดี ๆ ที่มีความรู้หลายหลากสาขาอาชีพโอกาสที่จะเข้ามา ผ่านการเลือกตั้งเข้ามาเป็น ส.ว. คงจะยาก เพราะฉะนั้นผมจึงแปรญัตติให้คงมี ส.ว. สรรหาไว้ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ที่เราได้รับฟังจากท่าน ส.ว. ที่ผมยกตัวอย่างให้เพียง ๓ ท่าน ๔ ท่าน นะครับว่ามีเหตุผลที่น่ารับฟัง นะครับก็เห็นว่าการคง ส.ว. สรรหาไว้น่าจะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองในอนาคต ถ้าในปัจจุบันดีกว่าที่เราจะตัดทิ้งไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอวรงค์ครับ เชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ผมขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งอยากจะเรียนกับท่านประธานไปยังเพื่อนกรรมาธิการว่า ผมฟังเพื่อนกรรมาธิการได้ชี้แจงพวกเราหลายคำแล้วเราไม่สบายใจ มีท่านประธานกรรมาธิการบอกว่าเราเป็นประเทศประชาธิปไตยมา ๘๐ ปี เรายังไม่จำบทเรียนในหลาย ๆ อย่างในอดีตที่ผ่านมาหรือ และหลายคนก็บอกว่าประชาธิปไตยต้องมีการยึดโยงกับประชาชน และผมเชื่อว่าการแก้ไขครั้งนี้ก็คือการแก้ไขที่มาของ ส.ว. ให้มีการเลือกตั้ง และมีหน้าซ้ำเป็นการเพิ่มเติม ซึ่งผมถือว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งดีอีกอย่างครับท่านประธาน ก็คือเพิ่มให้ ส.ว. สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้โดยไม่จำกัดวาระ ผมอยากจะเรียนท่านประธานไปยังเพื่อนกรรมาธิการว่า ท่านจำบทเรียนในอดีตของสังคมไทยไม่ได้หรือครับ ตอนปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับนั้น มีการเลือกตั้ง ส.ว. ซึ่งเราไม่ปฏิเสธ แต่ก็สร้างความเสียหาย สร้างความอภัยให้กับสภาของไทย จนกระทั่งมีการฉายาว่าเป็นสภาผีวสภาเมีย และแล้วขณะนี้รัฐบาลชุดนี้ สภาชุดนี้ก็กำลังจะดึงอดีตของสภาไทยกลับเข้าสู่ปัจจุบันอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมาท่านประธานครับ ใช้สติลองคิดดี ๆ ว่า อดีตเคยเจอปัญหาอะไร และสุดท้ายปัญหาบ้านเมืองวุ่นวายแล้วนำไปสู่การปฏิวัติ และเมื่อวันที่ท่านได้อ่านจากกลับขึ้นมา ท่านก็จะใช้อำนาจของท่านเอาเรื่องเก่า ๆ กลับขึ้นมาอีก และท่านแน่ใจหรือครับว่าปัญหาต่าง ๆ จะไม่กลับมาเหมือนเดิม ผมอยากจะคุยกับท่านประธานไปยังท่านกรรมาธิการครับ ผมเห็นท่านพูดหลายครั้งว่าการเลือกตั้ง ประชาธิปไตยจะต้องยึดโยงกับประชาชน เวลาฟังดูแล้วมันดูสง่าดูเทห์มากท่านประธาน เห็นนักการเมืองทุกคนพยายามอ้างอิงเรื่องประชาธิปไตย และนักการเมืองทุกคนก็ต้องบอกว่าเมื่อพูดถึงประชาธิปไตยแล้วต้องมีการเลือกตั้ง ยึดโยงกับประชาชน ท่านพูดสิ่งเหล่านี้ไม่หมดครับท่านประธาน และบอกไปยังเพื่อนกรรมาธิการทุกท่านว่าท่านอ้างอิงประชาธิปไตย ท่านบอกว่าต้องยึดโยงกับประชาชน ท่านบอกว่าต้องมีการเลือกตั้ง และท่านพูดแค่นี้ ถ้าผมจะเปรียบเทียบกับท่านกำลังอ่านเอกสารฉบับหนึ่งสักพารากราฟ (Paragraph) หนึ่ง แล้วท่านอ่านไม่จบ ท่านอ่านแค่วรรคประโยคที่ท่านคิดว่าท่านได้ประโยชน์ แต่ถ้าท่านอ่านทั้งหมด ทั้งสาระของมันแล้วจะรู้ว่าอันนั้นเป็นแค่ส่วนเล็ก ๆ ส่วนหนึ่ง แสดงว่าคำว่า ประชาธิปไตย มันมีองค์ประกอบที่กว้างขวางกว่า

บังเอิญผมไปค้นเอกสารมาท่านประธาน ผมจำเป็นต้องไปค้นเอกสารเรื่องหลักการประชาธิปไตยเพื่อจะมานั่งเถียงกับพวกท่าน เพราะเห็นท่านบอกว่าประชาธิปไตยคือการเลือกตั้งทุกอย่างจบ มันไม่ใช่ท่านประธาน หลักประชาธิปไตยมันต้องมีให้ครบ ๕ ข้อ และต่อไปต้องเรียกร้องนักการเมืองทุกคนเวลาบอกว่าประชาธิปไตย ๆ ไม่ได้หมายความว่าจะต้องมีการเลือกตั้งอย่างเดียว ท่านต้องกระทำคำว่าประชาธิปไตยให้ครบ ๕ ข้อ ดังต่อไปนี้คือหลักประชาธิปไตยข้อ ๑ ก็คือหลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน อันนี้ท่านพูดถูกครับ ประชาชนใช้อำนาจอธิปไตย ส่วนใหญ่ก็คือผ่านการเลือกตั้ง แต่วันนี้ผมก็เชื่อว่าแม้แต่สื่อมวลชนก็ยังวิพากษ์วิจารณ์ว่าประชาธิปไตยแค่ไม่ถึง ๑ นาที ก็คือประชาชนเข้าคูหาแล้วกาปูปบ สดท้ายประชาชนอยู่นั่นเลย อยู่สุดลูกหูลูกตาแล้วก็รัฐบาลก็ไม่เคยสนใจ พวกเราเคยเรียกร้องวันที่ประชาชนเดือดร้อน ปัญหาทุกอย่าง ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ปัญหาค่าครองชีพ ปัญหาอะไรต่าง ๆ เยอะแยะไปหมด แต่รัฐบาลไม่เคยสนใจ แต่ที่จะเอาคะแนนจากประชาชนท่านอ้างประชาธิปไตย ถามว่าลำพังแค่ข้อ ๑ ท่านก็สอบตกแล้ว ดังนั้นต่อไปนี้อย่ามาอ้างอย่างเดียว ว่าประชาธิปไตยต้องยึดโยงกับประชาชน เอาแค่คะแนนเสียงประชาชนในช่วงเข้าคูหา แต่เวลาประชาชนเดือดร้อนไม่สนใจ นายกรัฐมนตรีหนีไปต่างประเทศอยู่เรื่อย เทียวต่างประเทศอยู่เรื่อย นี่หรือประชาธิปไตย ท่านบอกนายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง รัฐบาลชุดนี้มาจากการเลือกตั้ง แต่ฟังประชาชนไหม ไม่ฟัง และเอาข้อนี้มาอ้าง ดังนั้นผมจึงเรียนไปยังประธานกรรมการท่านอาจจะไปนั่งพักข้างล่าง ก็คงได้ฟังท่านอย่าอ้างซ้ำ ๆ ซาก ๆ ว่าต้องยึดโยงกับประชาชน ต้องยึดโยงเรื่องการเลือกตั้ง ลำพังข้อ ๑ ก็คือ ป๊อปปูล่าร์ โซเวเรจันตี (Popular Sovereignty) หรืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ไม่ใช่แค่กาบัตรในคูหาเลือกตั้งเท่านั้น แต่มันหมายถึงการตอบสนองต่อความต้องการของพี่น้องประชาชนด้วย ซึ่งเฉพาะข้อนี้ท่านก็สอบตกครับ และผมจำเป็นต้องพูดเรื่องหลักนี้ให้ครบครับ อย่างน้อยเวลาเราคุยกันในสภาของเรา เราพูดถึงเรื่องหลักการประชาธิปไตยมันต้องครบ ๕ ข้อ ไม่ใช่ข้อเดียว เรื่องการเลือกตั้งเท่านั้น

ข้อที่ ๒ ก็คือหลักเรื่องเสรีภาพ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า วันนี้ท่านอ้างว่าเป็นประชาธิปไตยจริง เชื่อมโยงประชาชน ท่านให้เสรีภาพกับประชาชนจริง ๆ หรือไม่ครับ ท่านไม่เป็นธรรมท่านประธาน ที่พี่น้องประชาชนเสื้อแดงไปบุก บวม บวม บวม บวม ตำรวจนั่งเฉยนิ่งเงียบครับ ท่านเห็นไหมครับ ประชาชนคนเสื้อแดงไปบุกที่ศาลรัฐธรรมนูญ ประชาชนคนเสื้อแดงไปบุกที่ ป.ป.ช. นายกรัฐมนตรีบอกว่าเป็นการแสดงออกในระบอบประชาธิปไตย เวลาที่มีประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งจะมาแสดงออกในเรื่องการแก้ไข พ.ร.บ. นิรโทษกรรม ท่านมีการประกาศ พ.ร.บ. ความมั่นคง นี่หรือคือเสรีภาพในการชุมนุม แค่นี้ข้อนี้ท่านก็สอบตกแล้ว

(นางสาวกุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอบครับ เดี่ยวคุณสุมาลวดีประท้วงท่านครับ เชิญครับ

นางสาวกุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทยค่ะ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ค่ะ ใส่ร้าย เสียชื่อเสียง และกล่าวถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่าไปเที่ยวเมืองนอก ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลที่มาจากประชาธิปไตยในเวทีโลกให้การยอมรับ เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นทำให้นายกรัฐมนตรีเสียหาย ขอให้ถอนคำพูดด้วยค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยก็แล้วกันนะครับ เอาอย่างนี้นะครับคุณหมอ วันนี้เราแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของสภานะครับ พูดเฉพาะในเรื่องสภาของเรานี้นะครับ อย่าไปก้าวล่วงที่อื่นนะครับ ขอให้ท่านได้ดำเนินการต่อไปครับ เชิญครับ

นายวงศ์ เตชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะเรียนเพื่อนสมาชิกนะครับ ผมไปอ่านหนังสือมาทั้งคืนครับเมื่อคืนผมไปอ่านเรื่องหลักการประชาธิปไตยนะครับ พรินซิเพิล ออฟ ดิมอคราซี (Principle of Democracy) ครับ และจดมาเพื่อจะมาเถียงกับท่านครับ เพราะผมไม่เชื่อว่าท่านประธานกรรมการและเพื่อนสมาชิกบอกว่าประชาธิปไตยต้องยึดโยงกับประชาชน และคำตอบแค่นี้

คือประชาธิปไตย มันไม่ใช่ ผมกำลังจะชี้ว่าถ้าท่านเป็นประชาธิปไตยจริงท่านต้องทำให้ครบ ๕ ข้อ และผมจะยอมรับท่านครับ อะไรจะเกิดผมจะยอม แต่วันนี้ลำพังแค่ข้อที่ ๑ ผมบอกว่า มันไม่ใช่ ไม่ใช่ประชาชนเข้าคูหากากบาทเลือกตั้งและนั่นคือประชาธิปไตย เพราะท่าน ยังไม่ได้ตอบสนองความต้องการของประชาชน พี่น้องประชาชนยางราคาตกต่ำ

(นางสาวกุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดียวครับ คุณกุสุมาลวดี ประท้วงท่านอยู่ เชิญครับ

นางสาวกุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กุสุมาลวดี ศิริโกมุท ดิฉันขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปราย แล้วก็พูดจาเสียดสีให้นายกรัฐมนตรีเสียหาย การเดินทางไปต่างประเทศนั้นได้ถูกรับเชิญ แล้วก็ได้รับเกียรติสูงสุดในการตั้งแถวกองเกียรติยศ มันเป็นหน้าตาของประเทศไทย ท่านนายกรัฐมนตรีถูกรับเชิญนะคะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ดิฉันคิดว่าทำให้รัฐบาลเสียหาย ทำให้ท่านนายกรัฐมนตรีเสียหายค่ะ ขอให้ถอนคำพูดด้วยค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อก็ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ คือผมได้เตือนท่านคุณหมอวรงค์แล้วนะครับ ว่าพยายามอย่าให้พูดถึงเรื่องของฝ่ายบริหาร นะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีจะไปตามคำเชิญหรือไปอะไรก็ได้แล้วแต่นะครับ

นางสาวกุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ไม่ได้ค่ะ ท่านพูดว่าท่านนายกรัฐมนตรีไปเที่ยว เพราะฉะนั้นดิฉันในฐานะที่เป็นรองประธาน คณะกรรมการการต่างประเทศ ดิฉันเห็นว่ามันเป็นเกียรติของประเทศไทยในเรื่องนี้ และท่านนายกรัฐมนตรีเสียหายค่ะท่านประธาน ขอให้ถอนคำพูดด้วยค่ะว่าไม่ได้ไปเที่ยว ไปทำงาน เป็นเกียรติ เป็นหน้าเป็นตา เป็นศักดิ์ศรีของประเทศไทยค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้แล้วกันนะครับ คุณหมอครับ ถ้าเกิดมีคำว่า ไปเที่ยว ท่านก็เปลี่ยนจาก ไปเที่ยว เป็น ไปราชการ นะครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ จริง ๆ แล้ววาระสำคัญขนาดนี้ ท่านประธาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงบประมาณ หรือเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญ หรือเรื่อง พ.ร.บ. นิรโทษกรรม เป็นเรื่องสำคัญของประเทศ นายกรัฐมนตรีต้องอยู่ ถ้านายกรัฐมนตรีไม่ไปเที่ยวก็ไปพักผ่อนก็แล้วกัน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการเข้าซื้อกันของท่านสมาชิกรัฐสภานะครับในการที่จะแก้ไข เป็นเรื่องของสภานะครับ ท่านต้องแยกครับ ตรงนี้ท่านอย่าได้ไปก้าวล่วงนะครับ ขอให้ท่านได้ดำเนินเรื่องต่อเถอะครับ ท่านอย่าไปพูดถึงเรื่องของฝ่ายบริหารนะครับ เอาเฉพาะเรื่องรัฐธรรมนูญของเราครับ เชิญครับ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมอยากจะเรียกร้อง ส.ส. ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ครับ ท่าน ส.ส. ท่านนั้นควรจะเข้ามาทำหน้าที่ในสภาบ้าง เพราะว่าผมเชื่อว่าท่านมีส่วนในการตัดสินใจประโยชน์ของประชาชน ก็เลยต้องเรียกร้อง ส.ส. ยิ่งลักษณ์

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ เชิญท่านอภิปรายต่อดีกว่าครับ ผมกำลังฟังอยู่ครับ กำลังฟังอยู่จริง ๆ นะครับ ไม่อย่างนั้นแล้วจะมีคนประท้วงนะครับ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมขออนุญาตเรียนกับท่านประธานอย่างนี้นะครับว่าเรากำลังคุยถึงหลักวิชาการครับ เพราะในเมื่อคณะกรรมการได้เอาวิชาการมาคุยกับผม

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เตี่ยครับท่าน ท่านกุสุมาลวดี ผมว่าไม่ต้องประท้วงแล้วนะครับ ผมได้เตือนคุณหมอแล้วนะครับว่าพยายามอย่าได้ไปก้าวล่วง อย่าไปเอ่ยชื่อคนที่ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือว่าบุคคลภายนอก ท่านว่าของท่านไปเถอะ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธาน ผิดพลาดนะครับ ส.ส. ยิ่งลักษณ์ ไม่ใช่เป็นบุคคลภายนอกนะครับ ส.ส. ยิ่งลักษณ์ ต้องทำหน้าที่ในสภานะครับท่านประธาน ไม่ถือว่าเป็นบุคคลภายนอกครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เขาไปทำหน้าที่อีกอย่าง ซึ่งวันนี้เวลานี้เราพูดถึงเรื่องแก้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ อยู่ นะครับ เชิญครับ มาตรา ๓ ท่านอย่าได้ไปอื่นเลยครับ กลับมาเถอะ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธาน เคยเห็นลูกเราในเวลาขออนุญาตเราไปตีวโหมครับ ท่านประธาน แล้วปรากฏตีวโหมมา สอบตอกอยู่เรื่อยแล้วเราจับได้ทีหลังว่าไปเที่ยวกับเพื่อน เหมือนกันครับท่านนายกรัฐมนตรี ไปภารกิจต่างประเทศ ถ้าพวกผมดีขึ้น ประเทศชาติดีขึ้น เราจะไม่พูดถึงสิ่งเหล่านี้ แต่ปรากฏว่า ไปภารกิจต่างประเทศ ประเทศชาติก็แย่เอา แย่เอาครับ

(นางกุศลลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดียวอย่างนี้ครับ เดียวครับ เดียวท่านค่อยอภิปรายตอนที่เรื่องของงบประมาณหรือว่าเงินกู้ นะครับ แต่วันนี้เราขอ อภิปรายเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ อยู่ครับ เชิญท่าน นะครับ ไม่ต้องแล้ว นะครับ เดียวประท้วงครับ จำประสิทธิ์ไม่ต้องครับ เอาคุณกุศลลวดีครับ เชิญครับ

นางกุศลลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กุศลลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด มหาสารคาม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันประท้วงผู้ที่กำลัง อภิปรายทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ แล้วขอประท้วงท่านประธาน ในข้อ ๕ ขอให้ท่านได้โปรด กรุณาวินิจฉัยให้ผู้ที่กำลังอภิปรายนั้นได้ถอนคำพูดเนื่องจากคำพูดของท่านนั้น ทำให้ผู้อื่น เสียหายเป็นการเสียชื่อเสียง แล้วการกระทำของนายกรัฐมนตรีไม่ได้ไปเที่ยว นะคะ เพราะฉะนั้น ไปราชการ แล้วในประเทศที่เป็นประชาธิปไตยในสมัยก่อน ไอพียู (IPU) นั้น ทราบไหมคะว่า รัฐบาลที่มาจากเผด็จการในครั้งนั้น สมาชิกไม่สามารถที่จะเข้าไปประชุมในฐานะ ดิลีเกท (Delegate) ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นเป็นสิ่งที่ชี้ชัดว่ารัฐบาลนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เป็น รัฐบาลที่มาจากประชาธิปไตย แล้วก็ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ เพราะฉะนั้น ตรงนี้คะ ก็อยากจะขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยด้วยนะคะ ขอบคุณคะ ขอให้ถอนคะ

(นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืน และยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับ คือขณะนี้ท่านนายกรัฐมนตรีไม่อยู่ไปราชการต่างประเทศถูกไหมครับ ไปปากีสถานเพราะฉะนั้นคือคุณหมอ คือท่านใช้ คำว่า ไปเที่ยว ถ้าอย่างนั้นคุณหมอก็คงตรงนี้เสียเปลี่ยนจากคำว่าไปเที่ยว เป็นคำว่า ไปราชการ นะครับ มันก็จบเรื่อง มันก็สามารถที่จะอภิปรายไปต่อนะครับ เชิญคุณหมอครับ เชิญครับ อาจารย์รัชฎาภรณ์ประท้วงอะไรครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันประท้วงท่านประธานค่ะ อย่าให้คนอื่นประท้วงซ้ำซากที่จริงแล้วดิฉันว่าถ้าคนอภิปรายไปแล้วอภิปรายยังอยู่ในเนื้อหาแล้วก็เกี่ยวเนื่องนี้ก็ชอบที่จะพูดได้ เพราะว่าคนอื่นคนที่จะมาออกรับหน้าแทนนี้แหละ ก็ที่จริงก็ไม่ได้ทราบหรือทราบละเอียดอะไรทั้งหลาย แล้วก็คุณหมอมองคร้กำลังพูดถึงว่า ส.ส. ยิ่งลักษณะ ไม่มาทำหน้าที่ในสภา รู้ล่วงหน้าทั้งนั้นแหละ แล้วก็เห็นว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วทำไมจะต้องมีการกิจไปต่างประเทศ ซึ่งมันไม่ใช่ ถ้าไปประชุมอะไรใหญ่ ๆ ที่เป็นที่รู้จักก็ไม่ใช่ไร แต่อันนี้รู้สึกไปเรื่อย ๆ ทุกสัปดาห์นะคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อาจารย์รัชฎาภรณ์ครับ ก็จะมีคนประท้วงข้ออื่นนะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ก็ไม่เป็นไรค่ะ ก็ให้ประท้วงได้ก็ไม่ต้องชี้แทนอย่างไรคะ ใครจะไปรู้ดีเท่ากับตัวท่านก็ให้ท่านมาชี้แจงเองทีหลังสิคะ ไม่ใช่เป็นผู้หญิงแล้วก็ต้องชี้แจงแทนทุกครั้งเลย ดิฉันไม่เข้าใจค่ะ เพราะฉะนั้นผู้หญิงไม่ได้ทำหน้าที่อะไรเลยในสภาก็มีหน้าที่ประท้วงอย่างเดียว

(นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ เวลาอภิปรายอย่าได้พาดพิงถึงคนอื่นนะครับ ท่านกรุณาอย่าได้พาดพิง ถ้าท่านพาดพิงมันก็ต้องมีคนประท้วงอย่างนี้แหละครับ คืออย่าได้พาดพิงนะครับ เพราะฉะนั้นข้อบังคับประชุม ท่านก็เขียนขึ้นมา ถ้าผมไม่ทำตามท่านก็ว่าผมไม่รักษาการระเบียบตามข้อประชุม แต่ข้อประชุมคือบอกอย่าได้พาดพิงให้คนอื่นได้เสียหายนะครับ ท่านพูดถึงแก้รัฐธรรมนูญท่านก็ว่ากันไปนะครับ คุณกุสุมาลวดีประท้วงอะไรครับ

นางกุศลมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กุศลมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ดิฉันขอประทับผู้กำลังอภิปรายและผู้ประทับเมื่อสักครู่นะคะ ได้ผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ใส่ร้ายเสียดสีดิฉันด้วยนะคะ ถ้าท่านประธานได้ฟังโดยตลอดจะเห็นว่าพี่สาวคือพี่ปุ่นก็ใส่ร้ายดิฉันด้วยนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็เป็นหลายสมัย ดิฉันก็คิดว่าดิฉันทำหน้าที่ควบคุมดูแลการประชุมให้ตรงตามข้อบังคับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และนอกเหนือจากนั้นดิฉันก็พยายามทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ดีที่สุด แม้ว่าเรื่องในพื้นที่แล้วก็เรื่องในสภาและดิฉันเป็นรองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ ดิฉันเป็นสมาชิกไอพียู เพราะฉะนั้นดิฉันเข้าใจ ดิฉันทราบในการทำงานด้านการต่างประเทศเป็นอย่างดีค่ะ เพราะฉะนั้นดิฉันไม่ได้มีหน้าที่มาปกป้องใครคนใดคนหนึ่ง แต่ดิฉันรู้ว่าการพูดของสมาชิกบางคนนั้นพยายามทำร้าย เสียดสี แล้วก็ใส่ร้ายบุคคลอื่นอย่างไม่เป็นธรรมค่ะท่านประธาน ได้กรุณาโปรดวินิจฉัย แล้วก็ขอให้ถอนคำพูดด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละ เพื่อให้การประชุมเดินหน้าไปได้ผมวินิจฉัยนะคะ คุณหมอมอว์รงค์ครับ คุณหมออย่าได้พูดจาซึ่งไปพาดพิงหรือเสียดสีไปยังบุคคลอื่น ทำให้บุคคลอื่นเขาเสียหายนะคะ เพราะฉะนั้นด้วยความกรุณาเมื่อสุภาพสตรีเขาขอแล้วจะให้ท่านถอน ท่านก็ถอนคำพูดตรงนี้ออกเสีย ท่านจะได้อภิปรายต่อนะคะ

๑๑๗

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ชญาภา ๕๙/๑

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์วงศ์ พรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ท่านประธานดูรูปนี้ครับ บังเอิญเพื่อนส่งมาให้ คือรูปท่านนายกรัฐมนตรีไปปฏิบัติภารกิจในสถานที่ที่เรียกว่าคนเข้าไปเที่ยวกันก็คือทัชมาฮาล จะไม่ให้ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีไปเที่ยวได้อย่างไรครับ ท่านประธาน แล้วบังเอิญ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านยังจะพูดไปเที่ยว ท่านก็บอกไปปฏิบัติภารกิจ เมื่อสักครู่ผมก็ได้วินิจฉัยแล้วว่าโอเค ถูกต้องอย่างนี้ ก็แค่นั้นนะครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมเรียนท่านประธานครับ คือผมเข้าใจนะครับ ผมไม่เคยพูดเรื่องนี้ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา ผมเข้าใจว่าท่านไปปฏิบัติภารกิจในฐานะนายกรัฐมนตรี แต่เวลาไปเยอะ ๆ เยอะ ๆ เข้า แล้วไปในสถานที่ท่องเที่ยว มันให้ผมมีสิทธิคิดว่าไปเที่ยวได้ ถ้าวันนี้ประเทศชาติไม่ดีขึ้น การส่งออกก็ไม่ดี เศรษฐกิจก็แย่ ถ้าไปแล้วการส่งออกดีขึ้น ประเทศชาติดีขึ้น ผมถือว่าไปปฏิบัติภารกิจ แต่ถ้าไปแล้วบ้านเมืองไม่ดีถือว่าไปเที่ยว

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ไม่ได้นะครับ ถ้าอย่างนี้ปั๊บก็จะมีคนประท้วงนะครับ

(จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : จำประสิทธิ์ประท้วง ข้อนประท้วงเยอะไปหมดแล้วครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมขอเตือนคุณหมอนะครับ ท่านอย่าได้เอาภาพขึ้นมาโชว์ (Show) เพราะท่านยังไม่เคยขออนุญาตจากผมเลยนะครับ ท่านอย่าได้เอาภาพขึ้นมาครับ ขอให้ปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมโดยเคร่งครัดด้วยครับ

จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปรายโดยเฉพาะคุณหมอวงศ์ ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ประเด็นที่ใส่ร้ายนายกรัฐมนตรีว่าไปเที่ยว ท่านนายกรัฐมนตรีไปราชการต่างประเทศ และได้รับเกียรติจากต่างประเทศ รับเชิญไปราชการ นายกรัฐมนตรีเป็นนายกรัฐมนตรีที่มาจากกระบอบประชาธิปไตย จัดตั้ง

๑๑๘

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ชญาภา ๕๙/๒

รัฐบาลในสภา ไม่ได้จัดตั้งรัฐบาลในค่ายทหารซึ่งเขาไม่เชิญ ท่านประธานต้องให้ถอน อย่างนี้เสียหาย ท่านไปราชการ ท่านไม่ได้ไปเที่ยว ชาวโลกเขาชื่นชม เขานิยม เขาให้เกียรติ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละท่าน เข้าใจแล้วครับ ว่าท่านจะประท้วง

จำลอง ดาวเรือง ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ดังนั้นต้องถอนครับท่านประธาน ไม่ได้ เสียหายมากครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : จะให้ทำอะไรครับ

จำลอง ดาวเรือง ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ให้ถอนครับ คำว่า นายกรัฐมนตรีไปเที่ยว ต้องถอน ไม่ถอนไม่ได้ครับ เสียหายครับ

(นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ ได้ ได้ เดี่ยวประท้วงทีละคน เชิญครับ

นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย จังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วง ข้อ ๔๓ ที่ท่านผู้อภิปรายไม่ได้อยู่ในประเด็นแก้รัฐธรรมนูญ ข้อ ๙๙ นะครับ ผมไม่รู้จะประท้วงข้อไหน เพราะว่าทำผิดข้อบังคับก็ไม่ยอมรับ ท่านประธานวินิจฉัยแล้วจะให้ถอนก็ไม่ถอน ก็ยิ่งพูดไป อันนี้สภาผู้แทนราษฎรนะครับท่านประธาน รัฐสภาต้องให้เกียรติรัฐสภา ไม่ให้เกียรติตัวเองก็ต้องให้เกียรติรัฐสภา เพราะฉะนั้นต้องถอน คุณจะอภิปรายอย่างไร เรื่องรัฐธรรมนูญ การเลือกตั้งที่มา ส.ว. คุณก็อภิปรายไป คุณจะไปอภิปรายฝ่ายบริหารเขาทำไม เพราะฉะนั้นร่างขึ้นมาทำไมข้อบังคับถ้าคุณไม่ปฏิบัติตาม ขอด้วยวินิจฉัยให้ถอนคำพูดครับท่านประธาน ถ้าไม่ถอนต้องเชิญออกห้องประชุม ต้องใช้มาตรการเด็ดขาดครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

(นางมุกดา พงษ์สมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ประท้วง ๓ คนนะครับ คุณมุกดา เชิญครับ เดี่ยวครับ ยังประท้วงไม่หมดครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันขอประท้วงท่านประธาน ในข้อ ๕ และประท้วงผู้ประท้วงไป ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ในข้อ ๔๓ วรรคสอง ท่านพูดใช้วาจาไม่สุภาพ ใส่ร้าย ท่านหาว่าผู้หญิงมีหน้าที่ประท้วงอย่างเดียวในสภา ดิฉันมาจากพี่น้องประชาชน มาทำงานนะคะท่าน ท่านต้องให้ออน เพราะว่าดูถูก ใส่ร้าย บอกว่ามีหน้าที่ประท้วงอย่างเดียว ท่านประธานโปรดวินิจฉัยค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ตกลงมีออน ๒ เรื่องนะครับ คุณหมอวางค์ดอนว่า นายกรัฐมนตรีไปเที่ยว คุณรัชฎาภรณ์ต้องออน ผู้หญิงมีหน้าที่ประท้วงอย่างเดียว เอาอย่างนี้ เพราะอย่างไรข้อบังคับการประชุม พวกท่านร่างกันมา ๑๑๙ ข้อ ไม่มีใครปฏิบัติตามสักข้อหนึ่ง ไม่มีใครปฏิบัติเลยครับ ทั้ง ๆ ที่ร่างเองนะครับ เพราะฉะนั้นไม่ต้องประท้วงแล้วครับคุณหมอวางค์จะได้อภิปรายต่อ ตอนนี้ไพรม์ไทม์ (Prime time) แล้วครับ คนฟังอยู่ ท่านถอนนะ ท่านรัชฎาภรณ์ก็ถอน ถอนเถอะ

นายวางค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กระผม นายแพทย์วางค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับ เมื่อสักครู่นี้พี่น้องชาวพิษณุโลกบ้านผมอยากให้ผมถามประธานครับว่า ท่านนายกรัฐมนตรีไปปฏิบัติภารกิจ ผมพยายามจะพูดภาษาราชการครับ ที่ประเทศยูกันดา และประเทศแทนซาเนีย มีอยู่ ๑ วันได้ยกเลิกภารกิจแล้วไปที่ซาฟารีพร้อมลูกชาย เขาให้ผมถามว่าอย่างนี้เรียกว่าไปเที่ยวไหม ท่านบอกว่าไม่ใช่ไปเที่ยว ก็ได้ครับ ผมก็ว่านี่เรียกว่าไปเที่ยวก็ได้ แล้วก็ประชาชนก็ถามมาว่าไปประเทศทาจิกิสถานมีคนไทยอยู่ร้อยละกี่คน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ครับคุณหมอ คุณหมอครับ ด้วยความเคารพนะครับ คุณหมอเคยก็เป็นข้าราชการ ผมก็เคยเป็นข้าราชการ เพราะฉะนั้นเวลาผู้นำและหน่วยงานไปนี่เราถือว่าไปราชการนะครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ เรามั่นใจอยู่ด้วยกัน เรานาน ๆ ไปครั้งหนึ่ง ปีหนึ่งไปสัก ๒ ครั้ง อันนี้นายกรัฐมนตรี ๒ ปีไปถึง ๔๗ ครั้งมันเยอะเกิน ถ้าประเทศชาติเจริญขึ้นผมจะไม่ว่า ไข่ก็แพงขึ้น อะไรก็แพง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับคุณหมอ ถ้าคุณหมออย่างนี้บ๊อบ ก็จะทำให้คนประท้วงแล้วก็เกิดความเสียหาย

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : โอเคครับ ผมจะไปด้วยความรวดเร็วครับท่านประธาน ผมถอนครีบบ้างนั้น

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถอนนะครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมถอนเลยนะครับ ให้ประชาชนเข้าใจเองก็แล้วกันว่าภารกิจพฤติกรรมของท่านนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ ผมถอนแล้วนะครับท่านประธาน ผมจะได้เดินต่อไป

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : โอเค ถอนคำว่า นายกรัฐมนตรีไปเที่ยว

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ตกลงท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้ไปเที่ยว ท่านนายกรัฐมนตรีท่านจำไว้ด้วยนะครับว่าผมไม่ได้กล่าวหาว่าท่านไปเที่ยวแล้ว แต่แล้วแต่ว่าประชาชนจะเข้าใจ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถอนนะ อย่าให้ปรากฏอยู่ในรายงานการประชุม คุณมุกดาไม่พอใจนะครับ ผู้หญิง อาจารย์รัชฎาภรณ์ถอน เราสตรีด้วยกันนะครับ ทุกคนอาสาสมัครมาทำงานในรัฐสภานะครับ ถอนเถอะอาจารย์ ไหน ๆ เราก็สอนประชาธิปไตยมาด้วยกัน

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่จริงดิฉันยังว่าประธานนี้แปลกนะ เวลาเราอภิปรายไปถ้ามีคนประท้วง แล้วก็ประท้วงว่าอย่างนั้นอย่างนี้ท่านจะคล้อยตามผู้ประท้วง เพื่อที่จะให้มันเสร็จใช่ไหมคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : นี่ ๆ อาจารย์ครับ อาจารย์กำลังกล่าวหาผมอีกแล้ว

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ดิฉันกำลังจะเรียนท่านว่า ดิฉันนี่เป็นคนไม่ค่อยจะลุกขึ้นมาอภิปรายหรือว่าโต้แย้งกับผู้หญิงเพราะไม่อยากจะเกิดภาพว่าผู้หญิงทะเลาะกับผู้หญิงกันเอง เพียงแต่ดิฉันก็รู้สึกว่าการที่ดิฉันไม่ค่อยเห็นผู้หญิงลุกขึ้นมาอภิปรายอะไรมากมาย ยกเว้นว่าเวลาใครแต่นายกรัฐมนตรีแล้วก็ลุกขึ้นมาอภิปรายปกป้องนายกรัฐมนตรี ซึ่งบางทีถ้าอย่างนั้นนั่นละคะ ถ้าบอกว่านายกรัฐมนตรีไปปฏิบัติราชการ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอาจารย์

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ไม่เป็นไร ดิฉันกำลังจะขอว่าขอกำหนดการหน่อยว่าท่านนายกรัฐมนตรีไปที่ไหน แล้วก็ไปทำอะไร ของอย่างนี้เปิดเผยอยู่แล้วท่านประธาน ไม่ต้องโทษคะ ดิฉันกำลังพูดในหลักทั้งนั้นละ ดิฉันไม่ได้กระทบกระแทกใคร

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตนะครับ ผมต้องขอปิดไมโครโฟนนะครับ เพราะว่าเขาบอกให้อาจารย์รัชฎาภรณ์ถอนคำพูดที่ ส.ส.สตรีมีหน้าที่ประท้วงอย่างเดียว คือเราเป็นคนที่มีอบรมผู้นำสตรี เราหวังว่าสตรีนั้นจะเข้ามาสู่การเมือง จะรับผิดชอบสังคม แต่อาจารย์กำลังจะทำเกียรติประวัติอันนี้หายไปนะครับ อาจารย์เชื่อผมเถอะครับ เชิญครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ดิฉันก็พยายามอย่างไรคะ ก็เลยกำลังจะตั้งข้อสังเกต ดิฉันก็อยากจะให้ผู้หญิงอภิปรายเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในสภาให้มาก ไม่ใช่ดิฉันจะไปลบทิ้ง ดิฉันอยากจะขอกลับไปด้วยว่าให้ จำสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ถอนคำพูด รัฐบาลไหนที่ตั้งรัฐบาลในค่ายทหารพูดมาให้ชัดเลย ไม่อย่างนั้นต้องถอนคำพูด สำหรับดิฉันถอน ดิฉันไม่ติดใจ ดิฉันถอนก็ได้คะประธาน

๑๒๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

นิตยา ๖๑/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้อาจารย์ถอน มีเงื่อนไขอาจารย์ถอนคำพูดไปแล้วใช่ไหมครับว่าผู้หญิง

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ถอนอย่างมีเงื่อนไข ท่านประธาน ประเด็นนี้ดิฉันถอนได้ แต่ดิฉันก็มีประเด็นขอให้อ่าสืบตำรวจ ประสิทธิภาพ ไม่ใช่เงื่อนไขแต่เป็นคนละข้อ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อ่าสืบตำรวจ ประสิทธิภาพ เข้าใจแล้วนะครับ คุณมุกดาเขาถอนแล้วนะครับ คุณกฤษฎาพลดีเขาถอนแล้วนะครับ เชิญคุณกฤษฎาพลดีแล้วนะครับ

นางกฤษฎาพลดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กฤษฎาพลดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา และดิฉันก็เป็น ส.ส. ผู้หญิงนะค่ะ แล้วท่านรัชฎาภรณ์ ได้กล่าวผู้หญิงไม่อภิปราย ผู้หญิงมีหน้าที่แค่ประท้วง ดิฉันได้รับความเสียหาย เพราะดิฉันได้อภิปราย ไม่ว่าเรื่องไซเตส (CITES) ไม่ว่าเรื่องความเดือดร้อนของประชาชน ได้ยื่นกระทู้อถาม ได้ถาม ได้ทำงาน และตลอดเวลาการเลือกตั้ง ดิฉันเคยได้รับคะแนนจากพี่น้องประชาชนมาหลายหมื่นคะแนน หลายสมัย ได้รับการยอมรับ แล้วดิฉันถามว่าผู้ที่ประท้วง ดิฉันลงเคยได้รับเลือกตั้งไหม ถ้าไม่เป็นปาร์ตี้ลิสต์ (Party List) นะค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้เป็นเรื่องอีก เอาอย่างนี้ผมขอสรุปอย่างนี้ เสือสักครูอาจารย์รัชฎาภรณ์ถอนเรื่องของว่าสตรีนั้น มีหน้าที่ประท้วง แต่เวลานี้ท่านกฤษฎาพลดีไปบอกว่าท่านไม่ได้รับเลือกตั้ง ท่านถอนคำพูดเลย ไม่ต้องหกรอกอาจารย์ เดียวผมบอกให้เขาถอน ท่านช่วยถอนครับ เชิญท่านถอนคำพูดเถอะ

นางกฤษฎาพลดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กฤษฎาพลดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ดิฉันมองว่าคำพูดไม่ได้ทำให้เสียหาย เพราะเป็นข้อเท็จจริงว่าลงเลือกตั้งครั้งใด ก็ไม่เคยได้รับเลือกตั้ง ก็ต้องมาลงปาร์ตี้ลิสต์ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงนะค่ะ มันเสียหายตรงไหนคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ทนฟังนะครับ วีรสตรี ต่อสตรีนะ มาตรงนโยบายผมเลยครับ สตรีกำลังจะได้เป็นใหญ่ในแผ่นดินครับ เชิญอาจารย์รัชฎาภรณ์ครับ ว่าอย่างไรครับ

๑๒๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

นิตยา ๖๑/๒

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานค่ะ รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท นะคะ ดิฉันไม่ติดใจหรอกค่ะที่พูด เพราะนั่นคือเรื่องจริง ดิฉันเคยลงแล้วไม่ได้ ๑ ครั้ง แต่ขอโทษนะคะ คนที่มาลงแล้วได้ปาร์ตี้ลิสต์เสียหลายตรงไหน นายกรัฐมนตรีก็ไม่ได้ลงเขตนะคะ เพราะฉะนั้นเวลาจะว่าคนอื่นต้องดูตัวเองด้วยเหมือนกัน ดิฉันก็เทียบลงปาร์ตี้ลิสต์เหมือนท่านนายกรัฐมนตรีค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คือนี่เสมอกันนะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานดิฉันถอนไปแล้วนะ เมื่อสักครู่ดิฉันถอนแล้วนะคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอโทษนะอาจารย์นะคะ คือนี่เสมอกัน เดียวผมจะต่อไปที่ จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ เชิญ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กตีกาล่าถอนแล้วยังอย่างนี้ มันจะถอนแล้วมีประโยชน์อะไร ถอนแล้วก็คือถอน แล้วยังจะมาต่อแย้งทำไมอีก เพราะฉะนั้นเป็นประเด็นต่อไปที่ดิฉันขอให้ จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ ถอนนะคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ตอนนี้อยู่สุดท้ายแล้ว จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ พูดเมื่อสักครู่ใช่ไหมครับ

จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่ผมพูดว่า รัฐบาลยิ่งลักษณ์นี้เป็นรัฐบาลที่จัดตั้งรัฐบาลในสภา และไปพูดพาดพิงถึงว่ารัฐบาลที่แล้วจัดตั้งในค่ายทหาร แล้วทำให้เขาเสียหาย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ตรงนี้ถอนเลยครับ

จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพท่านประธาน ด้วยความเคารพข้อบังคับ ข้อเท็จจริงเขาจัดตั้งรัฐบาลในค่ายทหารจริง ๆ ผมไม่ถอน ผมยินดีที่จะเดินออกจากสภา ไม่ต้องให้ตำรวจมาเชิญครับ ขอขอบคุณครับ

(นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ได้วินิจฉัยให้จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ ถอนคำพูด แต่ จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ ไม่ถอนคำพูดตามที่วินิจฉัย และได้เดินออกจากที่ประชุม)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นไปพักข้างนอกก่อนนะครับ ให้ไปพักครึ่งชั่วโมงครับ อาจารย์กดไมโครโฟน (Microphone) โอเคนะครับ อาจารย์จบเถอะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ก็จบแล้ว จะบอกว่ากรุณาอย่าพูดอีก เพราะพูดหลายครั้งแล้วและเราไม่ตั้งใจ แต่คราวนี้รู้สึกพูดบ่อยเกินไป ทำอย่างกะเห็นมากับตา ฟังเขาพูดมาทั้งนั้นละคะ เพราะฉะนั้นกรุณาบอกด้วยนะคะว่าอย่าพูดอีก ถ้าพูดอีกดิฉันจะประท้วงทุกครั้งเลย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : จบแล้วครับ เชิญคุณหมอบอกครับ คุณหมอพยายามอยู่ในนั้นนะครับ ผมอยากให้มันเดิน เพราะเวลาประท้วงไม่สนุกเลยนะครับ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมนายแพทย์วรรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ท่านประธานครับ นี่คือการไปโดยครับท่านประธาน คนที่อ้างว่าเป็นตัวแทนประชาชนได้เข้ามาทำหน้าที่ วัน ๆ เอาแต่ใส่ร้ายป้ายสีแล้วโกหกครับ ผมว่าผมก็เสียหายในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ครับ เพราะผมจำได้ว่าผมนี่เป็นคนหนึ่งมานั่งโหวตท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในที่ประชุมแห่งนี้ ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะพวกผมเป็นคนโหวตให้ในที่ประชุม และวันนั้นผมจำได้ว่าคนที่พรรคพลังประชาชนไม่กล้าเสนอแข่งคือหัวหน้าพรรคเขา แต่ไปเสนอท่านประสา พรหมนอ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับก็ขอภัยนะครับ ตัดเลยครับ ขอเข้าประเด็นรัฐธรรมนูญเถอะครับ เรื่องตั้งรัฐบาลเอาไว้มันนอกประเด็นครับ ขอเข้าประเด็นเถอะครับ มันจะได้ไม่ต้องมีคนประท้วง ท่านคุณหมอวรรงค์ครับเข้าประเด็นแล้วท่านจะได้อภิปรายอย่างราบรื่นครับ มันจะไม่มีใครมาขัดจังหวะนะครับ คุณหมอเชิญต่อเถอะครับ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมว่าท่านประธานก็ควรจะต้องกำหนดเวลาบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งประธานครับ ถ้าจะกำหนดไปเลย ไม่อย่างนั้นมันก็เข้ามาอีกครับท่านประธาน ไม่อย่างนั้นสภาก็วุ่นวายอีกครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาพักผ่อนสบาย ๆ สักครึ่งชั่วโมง เชิญต่อครับ บังเอิญผมเป็นประธานครับ เอาครึ่งชั่วโมงครับ เชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ต่อไปนี้ถ้าเกิดมีเพื่อนสมาชิกลุกขึ้นมาด่า ๆ แล้วก็เดินออกไปได้ไหมท่านประธาน ไข้ไหมครับ เดี่ยวเพื่อนสมาชิกลุกขึ้นมาด่า ๆ อย่างโน้นอย่างนี้ ท่านประธานอย่างโน้นอย่างนี้ แล้วผมขอออกนอกห้องประชุม แล้วไปนั่งกินกาแฟแล้วก็กลับเข้ามาเหมือนเดิมได้ไหม เอาเลยครับ พวกเราเอาเลยประธานโอเค ท่านประธานต้องมีกฎเกณฑ์สีท่านประธาน ด่าประธานเลย แล้วก็เดินออก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ถ้าถือว่าเป็นเรื่องดี ก็เชิญเถอะครับ ก็ผมวินิจฉัยไปแล้ว ผมเป็นประธานครับ ก็น่าจะจบ ทำไมอะไรก็ต้องให้ได้ อย่างที่ตัวเองคิดละครับ เชิญครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิก รัฐสภานะคะ สมาชิกที่นั่งอยู่ใกล้ ๆ ดิฉันกรุณาเจียบ ๆ ดิฉันเสียสมาธิ ท่านคะ ดิฉันไม่ใช่บอกว่าไม่ได้ตั้งใจแล้วก็ประท้วงท่านนะคะ แต่เมื่อสักครู่ท่านประธานก่อนที่จะลงไป ท่านเป็นคนกำหนดว่า ๑ ชั่วโมง คล้อยหลังไปไม่ถึง ๕ นาที ท่านขึ้นมาท่านบอกครึ่งชั่วโมง ได้อย่างไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนั้น ๑ ชั่วโมงก็ได้ครับ ไม่เป็นไรครับ ก็เอาตามที่ท่านประธานวุฒิสภาพูดอย่างนั้นไข้ไหมครับ ก็ ๑ ชั่วโมง ไม่เป็นไร เชิญคุณหมอครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่ที่ผมเรียนชี้แจงเรื่องการเลือกนายกรัฐมนตรีระหว่างท่านอภิสิทธิ์ กับท่านประชา พรหมนอก เป็นการชี้แจงข้อกล่าวหาเพื่อนสมาชิก ที่กล่าวหาว่าพรรคประชาธิปัตย์ ไปจัดตั้งรัฐบาลในค่ายทหาร ซึ่งเป็นการกล่าวหาลอย ๆ เพียงแต่ที่ผมก็ต้องการจะชี้แจงว่า สถานที่แห่งนี้พวกเราเป็นคนเลือกตั้งท่านอภิสิทธิ์เป็นนายกรัฐมนตรี แต่พวกนั้นแพ้แล้ว อันธพาล ก็เลยไปกล่าวหาอย่างอื่นไปเรื่อย แล้วผมถือว่าผมเคลียร์ประเด็นแล้ว แล้วพี่น้องประชาชนทั้งประเทศเข้าใจว่าท่านอภิสิทธิ์มีความชอบธรรมในการเป็นนายกรัฐมนตรี เพียงแต่ว่ามีกลุ่มบางคนที่มีมารังควานและอันธพาลท่านท่านนั่นเอง ผมกลับเข้าสู่ประเด็นเดิม

ผมกำลังจะชี้แจงระบอบประชาธิปไตยครับท่านประธาน เพราะว่าคณะกรรมการ
และเพื่อนสมาชิกจำนวนไม่น้อยพยายามอ้างอิงว่าประชาธิปไตยก็คือการเลือกตั้ง แล้วผมก็
บอกว่าท่านต้องพูดคำว่าประชาธิปไตยให้ครบ ๕ ข้อ คณะกรรมการและเพื่อนรัฐบาล
ที่เป็นรัฐบาลมักจะอ้างอยู่เสมอว่าเป็นรัฐบาลมาจากการเลือกตั้งนั้น ท่านต้องปฏิบัติให้ครบ
๕ ข้อ เมื่อสักครูผมพูดถึงเรื่องหลักในการเลือกตั้งไปแล้ว ผมพูดถึงเรื่องปัญหาเรื่อง
หลักเสรีภาพไปแล้ว และข้อ ๓ ก็คือเรื่องหลักของความเสมอภาค ผมถามท่านว่า พวกท่าน
ได้ให้ความเสมอภาคกับประชาชนหรือไม่ครับ ถ้าท่านไม่ได้ให้ความเสมอภาคกับประชาชน
ต่อให้ท่านเป็นรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งท่านก็ไม่มี ความชอบธรรม และถือโอกาสนี้
กราบเรียนไปยังพี่น้องประชาชนทั้งประเทศนะครับว่านี่คือหลักทฤษฎีทางวิชาการแท้ ๆ
ต่อไปนี่เราอย่าไปหลงเชื่อพวกที่อ้างว่ามาจากประชาชนหรือเลือกตั้งจากประชาชนและเป็น
เสียงมากแล้วทำอะไรได้ทุกอย่าง ไม่ใช่ เขาต้องทำให้ครบ ๕ ข้อ เขาถึงมีความชอบธรรมครับ
โดยเฉพาะข้อที่ ๓ คือหลักความเสมอภาคของประชาชน มันมีรัฐบาลที่ไหนในโลกนี้
ท่านประธาน คนที่เป็นรัฐบาล คนที่เป็นฝ่ายบริหารบอกว่าจังหวัดไหนไม่เลือกพวกตัวเอง
แล้วไม่ดูแล แล้วยิ่งชัดเจนที่สุดก็คือที่จังหวัดภูเก็ต มีรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ไม่เอ่ยชื่อครับ
เพราะทุกคนรู้อยู่แล้ว พูดง่าย ๆ ภาษาชาวบ้านคือไม่สบายใจ ก็เลยยังไม่อยากจะโอน
งบประมาณมาให้ในการก่อสร้าง แล้วนี่หรือคือหลักเสมอภาคท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอด้องขอภัยจริง ๆ นะครับ เอาอย่างนี้ครับ ขออนุญาตทำความเข้าใจนิดหนึ่ง ผมอาจจะตามคำอภิปรายท่านไม่ทันก็ได้นะครับ แต่ผมขอความกรุณาอย่างนี้นะครับ ท่านแปรญัตติไว้ในประเด็นไหน แล้วท่านติดใจประเด็นไหนที่มีการแก้ไข ท่านชี้ประเด็นแล้วท่านค่อยอธิบายประกอบประเด็นตรงนั้นนะครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวผมตามท่านไม่ทัน

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านตามผมไม่ทันจริง ๆ ครับ วันนี้ท่านตามไม่ทันแน่นอน เพราะเมื่อคืนผมอ่านหนังสือรัฐประศาสนศาสตร์ ว่าด้วยการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนั้นท่านช่วยให้ผมตามทันหน่อยเถอะ ท่านชี้ประเด็นให้ผมด้วยนะ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ได้ครับ ท่านประธานตั้งใจฟังนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชี้ประเด็นด้วย ท่านสงวนตรงไหน หรือท่านติดใจสิ่งที่แก้ไขตรงไหน แล้วค่อยอธิบายประกอบตรงนั้น เอาอย่างนี้นะครับ ผมจะได้ตามทันครับ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมให้ความรู้เป็นวิทยาทานครับท่านประธาน ผมบอกว่า เพื่อนสมาชิกที่รัก ท่านอย่าอ้างแต่คำว่า การเชื่อมโยงกับประชาชนหรือการมาจากการเลือกตั้งแล้วเป็นประชาธิปไตย เพราะท่าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ คุณกันแล้วครับ ท่านตั้งประเด็นให้หน่อย ผมตามท่านไม่ทันอย่างไร ท่านกำลังพูดประเด็นไหนที่ท่านสงวนไว้ แล้วค่อยอธิบายประกอบ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวผมตามไม่ทัน

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านพร้อมนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมพร้อมนานแล้วครับ ท่านชี้ประเด็นให้หน่อยครับ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับสบายใจ ผมติวเตอร์ (Tutor) เก่าท่านประธาน เดี่ยววันนี้จะติวประธาน ท่านประธานตั้งใจฟังนะครับ คือในระบอบประชาธิปไตย ส.ว. ที่อ้างว่ามาจากการเลือกตั้งในมาตรา ๑๑๑

เขาอ้างว่าต้องการจะเชื่อมโยงกับประชาชน บอกว่าในระบบประชาธิปไตยต้องผ่านการเลือกตั้งจากประชาชน นี่คือมาตรา ๑๑๑ ที่กำหนดไว้ ผมบอก ผิด ผมบอกว่าท่านต้องอ้างระบอบประชาธิปไตยให้ครบทั้งหมด ๕ ข้อ เพราะหลักการประชาธิปไตยคือหลักของเสรีรูป (SLERM) เอส แอล อี อาร์ เอ็ม ประธานจดไว้เลย เตียวผมอธิบายให้ฟังต่อ หลักของเสรีรูปคือหลักการประชาธิปไตย ข้อที่ ๑ คือปอปูลาร์ โซเวเรนตี ก็คือหลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน พวกท่าน พวกฝ่ายบริหารชอบอ้างข้อนี้ บอกว่าถ้าเป็นประชาธิปไตยต้องมาจากการเลือกตั้ง ผมบอกถ้าฟังข้อนี้อย่างเดียวไม่ได้แล้วการเลือกตั้งไม่ใช่เข้าคุหาแค่ ๑ นาทีแล้วทุกอย่างจบ ท่านตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วย ถ้าประชาชนเดือดร้อน ปัญหาอะไรก็แล้วแต่ที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชนถ้าท่านตอบสนองอย่างนั้นพอรับได้ว่าท่านกำลังตอบสนองต่ออำนาจอธิปไตยของประชาชน ผมชี้ข้อที่ ๑ ให้ท่านเห็น แล้วเมื่อสักครู่นี้ชี้ให้เห็นว่าท่านต้องทำข้อที่ ๒ ด้วยคือเรื่องเสรีภาพ แล้วผมก็ชี้ให้เห็นตัวอย่างว่าทำไมประชาชนคนเสื้อแดงไปล้อมศาลไป ป.ป.ช. ท่านบอกว่าเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ แต่ทำไมที่ประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งเขามาชุมนุม ท่านมีการประกาศ พ.ร.บ. ความมั่นคง มันไม่ให้เสรีภาพกับเขา หลักเสรีภาพท่านก็สอบตกแล้ว นี่คือ ข้อที่ ๒ แล้วข้อที่ ๓ ก็คือหลักของความเสมอภาค ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ได้เริ่มตอบครับ ท่านต้องดูแลประชาชนด้วยความเสมอภาค คำถาม ถามว่าวันนี้ฝ่ายเสียงข้างมากดูแลประชาชนด้วยความเสมอภาคหรือไม่ จังหวัดไหนที่ไม่เลือกพวกท่าน ท่านไม่ดูแลหรือเพราะจังหวัดถูกกัดขัดเจนนคร มีพี่น้องประชาชนชาวภูเก็ตออกมาขับไล่รัฐมนตรีบางคนเพราะไปบอกว่าถ้าไม่ได้เลือกพวกเขาแล้วเขาไม่สบายใจที่จะโอนงบประมาณให้ แม้แต่ผมเองท่านประธานตอนผมเป็น ส.ส. ปี ๒๕๔๘ อดีตนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่งก็เคยบอกว่าจังหวัดไหนไม่เลือกไทยรักไทยจังหวัดนั้นจะไม่ได้รับการดูแล ผมเป็น ส.ส. จังหวัดพิษณุโลกแล้วมีประชาชนชาวพิษณุโลกคนหนึ่งเขามาร้องเรียนรัฐบาลว่าทำไมเขตเขาไม่มีรถโดยสารอย่างโน้นอย่างนี้ -----

ปรากฏว่าอดีตนายกรัฐมนตรีท่านนั้นบอกว่าทำไมเขตนี้ไม่เลือกพรรคไทยรักไทย หาว่าไม่ว่าเขตที่ประชาชนร้องเรียนเป็น ส.ส. ไทยรักไทย แต่ผมต้องการจะชี้ว่าท่านต้องดูแลประชาชนให้เท่าเทียมกัน ก็คือหลักของความเสมอภาค ดังนั้นเวลาอ้างประชาธิปไตยต้องอ้างให้ครบ ๕ ข้อ และข้อที่ ๔ ก็คือ รูล ออฟ ลอว์ (Rule of Law) ครับท่านประธาน คือหลักของกฎหมาย แล้ววันนี้ท่านก็กำลังทำลายหลักของกฎหมาย หลักนิติรัฐ หลักนิติธรรม แม้แต่ พ.ร.บ. นิรโทษกรรมซึ่งหลายฝ่ายออกมาคัดค้านต่อต้านทุกคนไม่เห็นด้วยครับ เป็นไปได้ที่ไหนคนที่ศาลฎีกาพิพากษาว่าทุจริตในโลกนี้ไม่เคยมีการนิรโทษกรรมให้ ท่านก็ใช้อำนาจเสียงข้างมากที่จะจัดการให้หรือแม้แต่คนที่เผาบ้านเผาเมืองการชุมนุมที่ติดอาวุธที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รายงานออกมา อย่างนี้แล้วท่านจะออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้มันขัดหลัก รูล ออฟ ลอว์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ถ้าศาลพิพากษาว่าเขาเผาบ้านเผาเมืองจริงท่านจะเอามาพูดผมคงไม่ขัดนะครับ แต่นี่มันยังไม่ได้มีการพิสูจน์ศาลก็ยังไม่ได้ตัดสิน เรื่องมันอยู่ในขั้นตอนยุติธรรมอยู่ ถ้าไปพูดอย่างนั้นมันก็เข้าข่ายใส่ร้าย มันก็จะไม่จบก็จะมีคนประท้วงอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาครับ เพื่อการอภิปรายราบรื่นท่านจะได้พูดอย่างไม่ต้องมีใครมาขัดจังหวะ ก็อย่าไปพูดใส่ร้ายหรือพาดพิงให้เกิดความเสียหาย ต้องขอความร่วมมือนะครับ ท่านก้อแก้วผมได้เตือนไปแล้วคงพอแล้วไหมครับ ไม่เป็นไร ผมเตือนไปแล้วไม่เป็นไรหรอก เอาละ พอเถอะครับ มันจะได้ว่าต่อได้ ขอบคุณครับ เชิญครับ คุณหมอบครับ

นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ มันเป็นความชอบธรรมที่ผมจะต้องคัดค้านคณะกรรมการการชู้ตนี้ซึ่งเดี๋ยวจะโยงต่อไป อันนี้แค่ประเด็นแรกในการเชื่อมโยงกับประชาชนและท่านอ้างว่าประชาธิปไตยผมถึงบอกว่ามันไม่พอ ท่านต้องให้ครบ ๕ ข้อ มันเหมือนท่านอ่านเอกสารแค่พารากราฟหนึ่งแล้วได้ประโยชน์ก็เอาพารากราฟนี้ไปอ้างเพื่อผลประโยชน์ตัวเอง แต่ถ้าอ่านทั้งหมดแล้วจะรู้ว่าบางสิ่งบางอย่างก็มีความขัดแย้งกับตัวท่านครับ และโดยเฉพาะประเด็นสุดท้ายท่านประธาน หลักของเสียงข้างมากคือข้อนี้สำคัญครับท่านประธาน แต่ท่านต้องเคารพสิทธิของเสียงข้างน้อยครับ หลักของเสียงมากเคารพสิทธิของเสียงข้างน้อย คือท่านอยู่ในสภาแห่งนี้ท่านอะไรก็อ้างเสียงข้างมาก ๆ ผมนี้ได้ให้สัมภาษณ์กับพี่น้องสื่อมวลชนเพื่อไปบอกประชาชนทั้งประเทศว่าเสียงข้างมากอย่างเดียวไม่พอในระบอบประชาธิปไตย เสียงข้างมากนั้น

ต้องอยู่บนพื้นฐานประโยชน์ของส่วนรวม ประโยชน์ของสังคม ประโยชน์ของประเทศชาติ ไม่ใช่เสียงข้างมากเพื่อใครคนใดคนหนึ่งอย่างนี้ไม่เรียกว่าเสียงข้างมาก อย่างนี้เรียกว่าเผด็จการ ดังนั้นคำว่า ประชาธิปไตย มันถึงมีให้ครบทั้งหมด ๕ ประเด็น และผมต้องย้ำครับ ท่านประธานครับ ต้องย้ำอยู่เสมอว่าพวกผมนี้เป็นเสียงข้างน้อยท่านต้องเคารพสิทธิของผมในโครงสร้างประชาธิปไตยเขาเขียนไว้ชัดเจนว่าเสียงข้างมากชนะเสียงข้างน้อย แต่ขณะเดียวกันเสียงข้างน้อยย่อมมีสิทธิถ้าสิ่งใดผมรู้สึกที่ท่านผิดแน่ ๆ ท่านโกงแน่ ๆ เขาจึงคุ้มครองพวกผมครับท่านประธาน คุ้มครองสิทธิของผมเพื่อไปร้อง ป.ป.ช. ที่เป็นองค์กรอิสระเพื่อให้ไปดำเนินการกับศาลฎีกาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นี่คือการคุ้มครองสิทธิของเสียงข้างน้อย และอีกอย่างหนึ่งท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านมีโอกาสได้อ่านระบบสภาของอเมริกันมีเพื่อนสมาชิกเอามาให้อ่านบางครั้งการต่อสู้ทางกฎหมายที่เราไม่เห็นด้วยเขาให้อภิปรายวันหนึ่งคนหนึ่งบางครั้งพูดเป็น ๒๔ ชั่วโมง ท่านประธาน มีเอกสารออกมาท่านประธานครับ ในสภาคองเกรส (Congress) ของอเมริกันเสียงข้างน้อยเขาคัดค้านกฎหมายฉบับนี้ สภาเขาไม่มารวบรวมตัดตอนครับ เพราะเขาถือว่าเสียงข้างน้อยมีสิทธิเต็มที่ในการต่อสู้เหมือนพวกผมกำลังต่อสู้ครับ ผมจำได้ว่ามีท่านหนึ่งเอามาให้อ่านว่าเขาอภิปราย ๒๔ ชั่วโมงหลังจากอภิปรายครบ ๒๔ ชั่วโมง เสียงข้างมากใจอ่อนครับ สุดท้ายกฎหมายฉบับนั้นตกไปครับ พวกผมก็ต้องการใช้สิทธิอย่างนี้ครับท่านประธาน ใช้สิทธิของเสียงข้างน้อยในการอภิปรายให้ประชาชนเข้าใจ ให้เพื่อนสมาชิกที่คิดว่าการกำลังทำเพื่อประโยชน์ของประเทศเข้าใจ ให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศให้สื่อมวลชนได้เข้าใจครับ ถ้าเข้าใจแล้วจะได้เผื่อกระแสจะทำให้กดดันให้ท่านเปลี่ยนใจครับ ดังนั้นกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านประธานกรรมาธิการครับ เพราะผมเชื่อว่าถ้าท่านรักประชาธิปไตยจริง ๆ ท่านต้องปฏิบัติให้ครบ ๕ หลักของหลักการประชาธิปไตย แต่ผมเห็นวันนี้ท่านเอาแต่อ้างว่ามาจากการเลือกตั้งข้อเดียวเท่านั้นเองครับ มันไม่เพียงพอครับ การอ้างบอกว่ามาจากการเลือกตั้งมันไม่แตกต่างจากการปฏิบัติตามใบสั่ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านประธานกรรมาธิการว่าผมก็เคยศรัทธาท่าน แต่นาน ๆ ไปนับวันเข้า ๆ ชักไม่มั่นใจ เหมือนกับตัวท่านประธานเองบางครั้งท่านทำหน้าที่ผมก็มีความรู้สึกที่ท่านเป็นอิสระในการคิดและตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม แต่หลายสิ่งหลายอย่างท่านก็พูดมาแล้วว่าเหมือนกับท่านเตือนไปแล้วทำไมไม่ฟัง ท่านคงจำได้คลิปที่ท่านพูดที่เพชรบูรณ์ก็เท่ากับท่านก็มีใบสั่งมา แม้แต่ท่านประธานกรรมาธิการผมก็สงสัยว่า

ท่านก็มีใบสั่งมา เพราะผมเชื่อว่าในสามัญสำนึกของความเป็นผู้แทนราษฎรของท่าน ถ้าท่านคิดไกล ๆ ต่ออนาคตของประเทศ ท่านคงไม่ดีไซน์ (Design) ระบบการเลือกตั้ง ส.ว. มาในรูปแบบนี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านคุณหมอครับ ถ้าสมมุติว่าผมหรือท่านประธานกรรมการพูดคำเดียวกันว่าท่านก็มีใบสั่งเหมือนกัน อย่างนี้ต้องถอนไหมครับ เพราะฉะนั้นกรุณาเถอะครับอย่าไปกล่าวร้ายใส่ร้ายคนอื่นเขา ไม่อย่างนั้นมันก็จะมีคนประท้วงอยู่เรื่อย ๆ ท่านอภิปรายในหลักการเอาในหลักการก็จะมีใครประท้วงเลย ผมก็就不用มาขัดจังหวะให้เสียความรู้สึก ขอความกรุณาเถอะครับ ไม่ใช่อภิปรายไปใส่ร้ายไปมันไม่ได้ครับ ขอความกรุณานะครับ เชิญท่านต่อครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านอยากดูใบสั่งผมไหมครับ เดี่ยวผมให้เพื่อนสมาชิกเอาไปให้ท่าน เพื่อน ๆ ส่งประชาชนส่งเมสเสจ (Message) มาให้ผมเยอะแยะเลยให้ผมรู้เต็มที่ ประชาชนสั่งผมมาเดี๋ยวไปให้ท่านอ่านได้เลยครับ แล้วผมเชื่อว่าท่านมีสิทธิชี้แจง เราต่อสู้กันด้วยเหตุด้วยผลนะ เพราะผมดูแล้วพฤติกรรมผมไม่เชื่อว่าวิธีคิดคนอย่างท่านจะคิดได้แค่นี้ มันเป็นเหตุเป็นผล ท่านก็รู้อยู่แล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ส.ว. ที่เกิดขึ้นก็คือรูปแบบที่ท่านเอาเข้ามามันมีปัญหาอยู่แล้ว แล้วท่านจะเอามาอีกทำไม ถ้าท่านอ้างว่าต้องการจะเชื่อมโยงกับประชาชนมีหลายรูปแบบ เดี่ยวผมจะเสนอให้ท่านฟัง แต่ท่านพูดขึ้นมอลอย ๆ อย่างนี้มันดูผิวเผินแล้วมันดูโอเคเวลามาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงแล้วทุกอย่างจะโอเคทุกอย่างจะจบแล้วจะดูสะอาดสวย แต่ว่าวันนี้บ้านเมืองเละเทะ ก็เพราะว่าการเลือกตั้งเหมือนกัน ท่านปฏิเสธไหม ฉะนั้นแสดงว่าเราต้องคิดรูปแบบใหม่ในการปกครองประเทศ แต่โอเคเราอิงอยู่ว่าประโยชน์ของประชาชนบนฐานประชาชน แต่มันควรจะมีหลากหลายรูปแบบให้มีการบาลานซ์ (Balance) และถ่วงดุลกัน ผลกล้ากราบเรียนท่านประธานไปยังประธานกรรมการธิการ ผมเชื่อว่าปัญหาใหญ่กำลังจะรุกคืบเข้ามา ลำพังพวกผมไม่มีอำนาจรอกท่านหัวหน้าผมไม่มีกำลังพลอะไรที่ไปจัดการพวกท่าน แต่ถึงวันหนึ่งประชาชนทนไม่ได้เตือนท่านนะครับ ท่านก็รู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยปี ๒๕๑๕ ปี ๒๕๑๖ ขนาดจอมพล ถนอม จอมพล ประภาส มีกองกำลังอาวุธใหญ่โต มาร์กอส ซูฮาร์โต ยังอยู่ไม่ได้เลย แต่พฤติกรรมที่ท่านกำลังดีไซน์รูปแบบการปกครองที่เอา ส.ว. ในรูปแบบนี้มันกำลังจะนำไปสู่จุดนั้นฟังต่อนะครับ ผมกำลังจะชี้ให้ท่านเห็นว่าพฤติกรรมที่ท่านกำลังเอามาอ้างไม่เพียงพอครับ แล้วถือโอกาสย้ำกับพี่น้องประชาชนว่าอย่าไปหลงเชื่อพี่น้องที่รักทุกท่าน ตอนนี้ผมไม่มองประธาน ผมกำลังนึกถึงพี่น้องที่อยู่ที่บ้าน ต่อไปนี้ถ้านักการเมืองอ้างว่ามาจากการเลือกตั้งอย่าไปฟังพวกเขา พี่น้องต้องดูว่าพวกเขาทำประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนหรือไม่ พี่น้องถึงจะฟังเขา พวกนี้เวลาผิวเผินชอบอ้างว่ามาจากการเลือกตั้งเป็นเสียงข้างมาก แล้วพวกนี้หลอกพวกเรา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกำลังจะเรียนกับท่านประธานไปยังประธานกรรมการธิการและเพื่อนกรรมการทุกท่านว่าขณะนี้ระบบได้ออกแบบ ส.ส. มาทำหน้าที่อย่างหนึ่ง ส.ส. พวกเรามามีหน้าที่เป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชน เพราะเราต้องลงพื้นที่ เราสังกัดพรรคการเมือง เราลงเลือกตั้งได้อีก ประชาชนเดือดร้อนประชาชนมาหา ส.ส. ส.ส. ก็มานำเสนอปัญหาในสภาผู้แทนราษฎรหรืออาจจะตั้งกระทู้ถาม ขณะเดียวกันเสียงข้างมาก

ก็มีการรวมตัวกันเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี นั่นคือระบบออกแบบ ส.ส. มาทำหน้าที่
 ขณะเดียวกันในระบบประชาธิปไตยแบบไทย ๆ เราก็มีการออกแบบ ส.ว. มา ซึ่ง ส.ว. เองก็มี
 หน้าที่ในการถ่วงดุลครับ กฎหมายก็เขียนไว้ชัดเจนว่าให้มีหน้าที่ในการตรวจสอบรัฐบาลด้วย
 เพียงแต่ทำไมให้ลงมติไม่ไว้วางใจอภิปรายได้เลย ๆ และกฎหมายก็จะมีกรอบแบบว่าให้
 ส.ว. มีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย แต่จุดที่สำคัญอีก ๒ ข้อที่กฎหมายออกแบบ ส.ว. มา
 คือการแต่งตั้งและถอดถอน อันนี้คือหัวใจอันสำคัญครับท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธานว่าในเมื่อกฎหมายออกแบบให้ ส.ว. มีการแต่งตั้ง ถอดถอน กลั่นกรองกฎหมาย
 และตรวจสอบรัฐบาล เขาจึงออกแบบให้ ส.ว. เป็นอิสระทางการเมืองท่านต้องเข้าใจนะครับ
 ทำอย่างไรก็แล้วแต่ให้ออกแบบระบบให้มีฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซง ส.ว. ให้อยากที่สุด
 วิธีการที่ทำให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซง ส.ว. ให้อยากที่สุดเขาจึงแบ่งแยก ส.ว. ออกมา
 เป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือเป็นตัวแทน ประชาชนจากแต่ละพื้นที่ ก็คือเป็นตัวแทนจังหวัด
 จังหวัดละ ๑ คนเพราะเขาก็ถือว่า ส.ว. แต่ละจังหวัดไม่ต้องเยอะมาก เพราะมี ส.ส. รับเรื่อง
 อยู่แล้ว ส.ว. ให้ดูในภาพรวมเฉย ๆ และส่วนหนึ่งผมอาจจะใช้ภาษาที่ทันสมัยนิดหนึ่งก็คือ
 เป็นการเลือกตั้ง ส.ว. ทางอ้อม ผมใช้คำว่าเลือกตั้ง ส.ว. ทางอ้อมอีก ๗๓ คน เพื่อมาทำ
 หน้าที่ และหัวใจที่สำคัญที่สุด และต้องย้ำ จะต้องจำไว้เลยว่านั่นคือการจำกัดวาระ ส.ว.
 ไว้แค่ ๑ วาระ อันนี้สำคัญมากท่านประธาน เพราะการจำกัดวาระ ส.ว. ไว้แค่ ๑ วาระ
 เท่ากับว่าต่อไปนี้ ส.ว. ไม่ต้องคิดแล้ว จะตัดสินใจอะไรเดี๋ยวตัวเองก็หมดวาระ จะได้ไปทำ
 อย่างอื่น การเมืองแทรกแซงไม่ได้ครับ ยกเว้น ส.ว. บางคนที่ต้องการอยากได้สแตนด์
 ต้องการเป็นสภามหา หรือต้องการเป็นข้าราชการชั้นสูง มันมีครับท่านประธาน อันนั้นอีกส่วนหนึ่ง
 ก็ไปทำหน้าที่ไป แต่ ส.ว. ระบบที่ออกแบบมามันทำให้ฝ่ายการเมือง พรรคการเมือง
 แทรกแซงเขายาก เขาจะได้มีการตัดสินใจแบบอิสระ แต่ถ้าเล่นมาแก้ไขอย่างนี้ครับ
 คือถ้าเล่นยกเลิกของเก่าทั้งหมดแล้วให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด มันดูดี แต่มันจะมี
 ปัญหาตามมา ขนาดในระบบเก่า ๗๖ กับ ๗๓ เป็น ๑๕๐ ท่านไม่ปฏิเสธใช้ไหม ๗๖ กับ ๗๔
 ท่านคงไม่ปฏิเสธว่ามี ส.ว. จำนวนไม่น้อยที่ถูกแทรกแซงจากพรรคการเมือง -----

ที่ผมกล่าวพูดอย่างนี้ผมไม่เคยคิดว่าจะมีพฤติกรรมของเพื่อน ส.ว. บางท่าน อย่างเกมการเมือง มันเป็นเกม (Game) ระหว่าง ส.ส. ระหว่างพรรคการเมือง การตรวจนับคะแนน การตรวจนับองค์ประชุมหรือการเสนอปิดการอภิปรายมันควรเป็นเรื่องของ ส.ส. เขาสู้กัน เพราะ ส.ว. คือผู้ทรงคุณวุฒิครับ ส.ว. คือสภาสูง เป็นผู้มีวุฒิภาวะ แต่ถ้า ส.ว. คนใดมาเสนอนับองค์ประชุม หรือ ส.ว.คนใดมาเสนอปิดประชุมมันผิดปกติ ผมเชื่อว่าการแทรกแซงเกิดขึ้น ดังนั้นการที่ท่านแก้ รื้อระบบเก่าทั้งหมด จัดให้มีการเลือกตั้งทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพ มันจึงเป็นการง่ายมากที่พรรคการเมืองจะเข้ามาแทรกแซงการให้ได้มาซึ่ง ส.ว. ครับ

(ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานครับ ตามข้อ ๕ ท่านประธานปล่อยให้เพื่อนสมาชิกอภิปรายกล่าวหาใส่ร้าย ส.ว. สมาชิกวุฒิสภา ท่านจะมีความเชื่อ ท่านจะมีจินตนาการใดก็ตาม นั่นคือความเชื่อของท่าน แต่ท่านอย่าได้กล่าวร้าย ใส่ร้ายในสภาแห่งนี้ ซึ่งขัดข้อบังคับ ขอให้ท่านประธานควบคุมและให้อยู่ในวาระที่สองด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอให้อภิปรายในหลักการครับคุณหมอ แล้วจะไม่มีผู้ประท้วงอย่างที่ผมได้ทักท้วงหลายครั้งนะครับ ถ้าพูดไปแล้วผสมผสานใส่ร้ายไปด้วยมันก็มีคนประท้วงไปเรื่อย ๆ ก็ทำให้ท่านไม่สามารถ มันขัดจังหวะท่านจะได้พูดอภิปรายได้อย่างราบรื่น พูดในหลักการอย่างเดียว ผมว่ามันจะน่าฟังกว่าเชิญคุณหมอเลยครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์วรงค์ ประชาธิปัตย์ พิษณุโลก สมาชิกรัฐสภา ที่ผมพูดมันคือหลักการครับท่านประธาน แล้วไม่ได้พาดพิงถึงตัวบุคคลนะครับ คำว่า ส.ว. เป็นภาพหลักการใหญ่ ๆ ที่เราไม่ต้องการให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซง ถ้าท่านไม่ให้ผมยกตัวอย่างมันไม่สามารถอธิบายให้คนเข้าใจได้ มันเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นครับท่านประธาน ดังนั้นผมต้องย้ำว่ารูปแบบที่ท่านเอากลับมาใช้และเป็นการปลดล็อกให้ ส.ว. ลงสมัครรับเลือกตั้ง ท่านลอง

นี้ภาพตามผมช้า ๆ เหมือนพวกเราเป็น ส.ส. เขตครบท่านประธาน ทุกคนเป็น ส.ส. เขตเสร็จภารกิจในสภาก็ต้องรีบกลับบ้านไปพบพี่น้องประชาชน เวลาไปพบพี่น้องประชาชนเสร็จแล้วก็ต้องกลับมาที่พรรค ถ้า ส.ว. สามารถที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งได้อีก ท่านปลดล็อกเพราะทุกคนต้องมาจากการเลือกตั้ง ส.ว. เสร็จแล้วก็ต้องไปงานศพ งานบวช เหมือนกับ ส.ส. ครับ เจอกันสนุกสนานเลยครับ การไปลงพบปะพี่น้องประชาชนมันก็เป็นการง่ายที่พรรคการเมืองจะเข้ามาแทรกแซง ส.ว. คนนั้นครับ สุดท้าย ส.ว. คนนั้นก็เหมือนกับ ส.ส. พวกผมมีอะไรผมก็ประชุมในที่ประชุมพรรค พรรคมีมติอะไรผมก็จะเดินตามพรรค ส.ว. เหมือนกันครับ เวลาลงไปพบปะพี่น้องประชาชนมาก ๆ ประชาชนเดือดร้อนก็ต้องไปวิ่งเต้นรัฐบาล หนีไม่พ้นครับท่านประธาน แล้วสุดท้ายจะเอาอย่างไรก็ต้องฟังทิศทางของพรรครัฐบาลซึ่งเราไม่ได้บอก หมายความว่าอนาคตพรรคไหนจะไปเป็นรัฐบาล สุดท้าย ส.ว. เหล่านั้นก็จะถูกครอบงำจากรัฐบาลทั้งสิ้น แล้วถามว่าอย่างนี้มันจะเป็นประโยชน์หรือครับ ในเมื่อเขาดีไซน์เขาออกแบบระบบว่า ส.ว. ต้องไม่ให้การเมืองเข้ามายุ่งเกี่ยว แต่การที่ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งโดยตรง แล้วก็ ส.ว.

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจุลพันธ์ ปล่อยท่านเถอะครับ อย่าประท้วงเลยครับ พอเถอะครับให้ท่านว่าไปก่อน จะได้จบ ไม่เป็นไรครับ อย่าประท้วงเลยครับ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ ผมว่าท่านวกไปเวียนมาพวกเราเข้าใจแล้วว่าท่านไม่เชื่อในการเลือกตั้งของ ส.ว. ประเด็นนี้สรุปความชัดเจนแล้วท่านก็ไม่เอาตั้งแต่วาระที่หนึ่ง วาระที่สอง ตอนนี้ผมอยากฟังว่าท่านแปรญัตติท่านจะทำอะไรกันแน่ ท่านต้องการ ส.ว. จากการสรรหาที่คน ทั้งหมดเลยหรืออย่างไร ท่านมีการแปรญัตติไว้ในหน้า ๒๒ อยู่แล้ว ท่านช่วยเข้าประเด็นด้วยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอให้กระชับหน่อยครับ
เข้าประเด็นเลย เอากระชับ ๆ ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ อยากให้เพื่อนสมาชิกใจกว้าง ๆ รับฟังผม เพราะว่าขณะนี้ผมกำลังปูทางนำไปสู่
การที่ผมกำลังจะเสนอทางออก เพื่อท่านประธานคณะกรรมการการจะได้แก้ไข เพราะผม
ชี้แล้วว่าขณะนี้ในร่างที่ท่านนำมาวันนี้ปัญหาการเมืองจะเข้ามาแทรก แล้วเกิดถ้าการเมือง
สามารถแทรก ส.ว. ได้นี้ ท่านประธานที่เคารพ ก็ตำแหน่งสำคัญไม่ว่าจะเป็นเรื่ององค์กร
อิสระ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครอง อัยการสูงสุด กกต. ป.ป.ช. สุดท้าย
อยู่ที่ ส.ว. ทั้งสิ้น เกิดถ้าองค์กรอิสระเหล่านี้คนไหนไม่เชื่อฟัง คนไหนให้ความร่วมมือไม่ดี
ก็หาประเด็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ยื่นเรื่องถอดถอนใน ส.ว. สุดท้ายก็ถูกถอดถอนหมด มันก็เข้าสู่
กระบวนการยึดประเศศนะท่านประธาน ในเมื่อยึดสภาล่างได้แล้วก็ยึดสภาสูง เมื่อยึดสภาสูง
เสร็จเรียบร้อยแล้วก็ถูกพาดพิงไปถึงองค์กรอิสระต่าง ๆ อย่างที่เพื่อนสมาชิกบอกว่าระบบ
ประชาธิปไตยบ้านเรานั้นสามขา ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ แล้วจะมีตรงกลาง
แห่งตรง ๆ ออกมาเล็ก ๆ ก็คือองค์กรอิสระ แต่ปรากฏว่าขณะนี้ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ
ถูกรวบมาเป็นแห่งเดียว และเกิดถ้ามีการเลือกตั้ง ส.ว. เข้ามาแล้ว สุดท้ายองค์กรอิสระ
ก็ถูกฝ่ายบริหารครอบงำ ท่านจำคำพูดผมไว้เลยนะครับ ในสังคมใดก็แล้วแต่ อวัยวะใด
ก็แล้วแต่ ถ้ามันไม่สมดุลมันอยู่ไม่ได้ ร่างกายเราธรรมชาติยังสร้างมาให้มีซ้ายมีขวา ทุกอย่าง
มันต้องสมดุลกันมีซ้ายมีขวา มันจะมีหนึ่งเดียวเท่านั้นที่จะอยู่ตรงกลาง ถ้าอะไรก็แล้ว
แต่ถ้ามีหนึ่งเดียวสิ่งนั้นตรงเป็นกลาง อย่างนั้นวันนี้ท่านจะพยายามยึดทั้งหมด ทั้งฝ่ายบริหาร
ฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้ง ส.ส. ส.ว. และองค์กรอิสระ แล้วปล่อยให้ฝ่ายค้านมีอยู่คนเดียวมันไปไม่ได้
ผมบอกท่านประธานและเตือนท่านประธานกรรมการครับว่า อย่างไร ๆ ประเทศไทย
ก็ไปไม่ได้ อย่างไรก็ไปไม่ได้ แล้วจะเป็นตราบาปพวกท่านด้วย เพราะท่านเป็นคนสร้าง
สิ่งเหล่านี้ขึ้นมาเอง วันนี้อย่างไร้เหตุท่านก็ชนะพวกผม และผมบอกพวกท่านนะปัญหา
ประเทศวันนี้มันไม่ใช่เรื่องพวกนี้ ปัญหาประเทศอยู่ข้างนอกที่อยู่กลางทุ่งกลางนาปัญหายาง
ปัญหาหลาย ๆ อย่าง ท่านกลับไม่แก้ ท่านกลับมาแก้สิ่งเหล่านี้ แล้วผมทำเลยมันไปไม่ได้
คอยดูต่อไป ถึงมันผ่านไปแล้วมันก็ไม่จบครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

๑๓๗

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

บุศกร ๖๗/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ผมเองก็เคยเป็นฝ่ายค้าน ก็เข้าใจอารมณ์ของคุณหมอดี ขอประทานโทษนะครับที่จะต้องอธิบายอย่างนี้ แต่บังเอิญก็ทำหลักการถูกครับ อธิบายเจาะไปเฉพาะประธานกรรมการ เดียวท่านประธานกรรมการก็จะตอบ แต่พูดไป ๆ เผลอครับ พวกท่าน ๆ จะทำให้เกิดตราบาปอย่างนี้คนอื่นเสียหายนะครับ ท่านประธานครับ ท่านจะวินิจฉัยด้วยคนเดียวแล้วคนอื่นผิดหมดก็เป็นเรื่องของท่าน ผมเข้าใจว่าท่านอยู่โรงพยาบาลก็จะลำบากมากอย่างนี้ ขอความกรุณาเถอะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าไปพาดพิงตรงนั้นเลยครับ ถอนที่อยู่โรงพยาบาลลำบาก ถอนเถอะครับ อย่าไปพาดพิงเลยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมขอถอนครับ เพราะว่าไม่มีเจตนาอื่น แต่ผมกราบเรียนท่านประธานตั้งแต่ต้นแล้วว่าเราอดทนฟังความเห็นแตกต่างแน่นอนครับ เพียงแต่อย่าละเมิดกันเลยครับ เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน เราก็ผ่านการเลือกตั้งของประชาชนมาด้วยกัน ท่านจะบอกว่าคนเลือกตั้งมาไม่ดี ก็ท่านว่าตัวท่านเองด้วยว่าผมด้วย ผมเองขออะไรที่เป็นทั่ว ๆ ไปก็ว่าไปเถอะครับ แต่อย่าเจาะลงมาว่าพวกผมจะไปสร้างตราบาปให้ประเทศมันรุกร้าจนเกินไปครับ ขอความกรุณาท่านประธานเถอะครับ ช่วยกำชับเถอะครับ ผมว่าเรามีมารยาทกันอย่างนี้ดีกว่าครับ การอธิบายต่าง ๆ มันจะเดินไปได้ เราก็อดทนมากเลย กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าต่างฝ่ายต่างยึดหลักนี้ มันก็ไม่มีประท้วง มันก็ไม่วุ่นวาย เพราะฉะนั้นท่านครับพูดในหลักการนะครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันประชาธิปไตยที่ให้เราทุกคนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระทุกอย่างที่ผมแสดงความคิดเห็นมันเป็นเสรีภาพของผมบนพื้นฐานของเหตุและผล แน่แน่นอน ผมไม่เห็นด้วยผมก็ต้องพยายามชี้ให้เห็นว่ามันจะเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ มันเป็นการวิเคราะห์เชิงเหตุเชิงผลที่ผมจะนำเสนอแก่ท่าน และเสนอไปยังท่านประธานคณะกรรมการธิการ คนอื่นคงไม่ต้องเดือดร้อน เพราะผมก็มีสิทธิที่จะวิเคราะห์มันก็ตรงไปตรงมา ก็รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งเหมือนตั้งกันเปะท่านก็เอามาใช้ เพราะครั้งที่แล้วมันมีปัญหาสภาพัวสมาธิ แล้วสุดท้ายก็ถูกปฏิบัติและมาครั้งนี้ถ้าเอากลับมาใช้หนักขึ้นกว่าเดิม เพราะครั้งที่แล้วท่านให้มีสภาพัวสมาธิ แต่แค่วาระเดียว แต่ถ้าครั้งนี้ถ้าให้มีสภาพัวสมาธิแต่ไม่จำกัดวาระก็ยิ่งไปกันใหญ่ คนที่พอเข้าใจอะไรได้ก็วิเคราะห์ได้ท่านประธาน แล้วการแสดงความคิดเห็นของผมเป็นเชิงเหตุเชิงผลครับ แล้วก็อภิปรายไปท่านก็มีสิทธิที่จะชี้แจงถ้าท่านไม่เห็นด้วย ถ้าท่านบอกว่าผมวิเคราะห์ผิด ถ้าท่านมีข้อมูลที่เหนือกว่าเด็ดกว่าท่านก็ชี้แจงมาแล้วเผื่อผมก็จะคล้อยตามท่านไปอีกทีหนึ่ง แล้ววันนี้พี่น้องประชาชนทางบ้านก็ฟังอยู่ครับ เพราะผมก็ต้องบอกประชาชนเพราะอย่างไรพวกผมโหวตแพ้ท่านอยู่แล้ว ผมก็ต้องบอกให้พี่น้องประชาชนเข้าใจครับ เพราะนี่คือสิทธิของเสียงข้างน้อย ในการโน้มน้าวเพื่อนสมาชิกและพี่น้องประชาชนว่าถ้ามีการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามมาตรานี้ออกไปแล้ว ส.ว. จะถูกเข้าค่ายจะถูกเข้าคุก จากแต่เดิมเป็นสภาทาส ต่อไปก็จะกลายเป็นสภาข้าข้า แล้วถามอะไรเกิดขึ้นก็จะมีกรียตองค์กรอิสระเกิดขึ้น เมื่อยึดองค์กรอิสระเกิดขึ้นคำถามก็คือว่ามันก็จะเป็นการยึดครองและครอบงำประเทศ เมื่อเกิดการยึดครองและครอบงำประเทศท่ามกลางการทุจริตอย่างมโหฬารอย่างนี้ ผมทำเลยท่านประธานครับ ชีวิตนี้ผมได้เห็นแน่นอนอีกไม่นาน แต่ถ้ายึดครองประเทศ ผมให้ข้อคิดที่ดีครับ ถ้าแท้จริงทำแบบสิงคโปร์สิ สิงคโปร์เขายึดครองประเทศเหมือนกันครับ แต่ประชาชนรวยครับ ประชาชนอยู่ดีกินดี รายได้ของเขาประชาชาติเขาอยู่ดี ๑ ใน ๔ ของโลก อย่างนี้ผมเชื่อว่าประชาชนเขาอาจจะรับได้ แต่ของเรานับวันแย่ลง ๆ อะไรก็แย่ แค่นี้ก็มีการทุจริตกันเยอะแยะไปหมด แล้วถามว่าถ้าเกิดการยึดเข้าไปอีกใครจะไปยอม พวกผมก็ไม่ยอม อันนี้คือข้อคิดเห็นที่ผมเตือนไปยังท่าน โดยเฉพาะท่านประธานคณะกรรมการธิการครับ เพราะผมก็คิดว่าท่านก็เป็นคนมีเหตุผล แต่ผมกำลังชี้ให้เห็นว่าขณะนี้วิธีคิดของท่านในการตอบพวกผมมันเหมือนมีคำตอบมาให้ท่านในการตอบพวกผม แต่ถ้าท่านลองพยายามเอาตัวเองให้หลุดจากความรู้สึกนี้ออกไปสิ ขนาดพวกผมยังคิดได้

๑๓๙

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ (๑) ๖๘/๒

แค่ ส.ส. ๓ สมัย พวกผมยังคิดได้ ท่านเป็น ส.ส. มาหลายสมัย เป็นตำแหน่งประมุขอะไรใหญ่ ๆ โต ๆ มาแล้วท่านต้องคิดได้อะไรที่เป็นประโยชน์กับประชาชน ผมต้องเรียกร้องประธานคณะกรรมการธิการ เพื่อประธานคณะกรรมการเปลี่ยนใจแล้วบอกเพื่อนกรรมการงานนี้สงสัยประเทศจะไปไม่ไหวก็ต้องเปลี่ยน แต่ถ้าไม่เปลี่ยนก็ช่วยไม่ได้ นี่เป็นคำแนะนำของผม บทสรุปของผมก็คือว่า ผมไม่ปฏิเสธการเลือกตั้ง โดยเฉพาะเลือกตั้ง ส.ว. ๑๐๐ คนจากแต่ละจังหวัด แต่ขณะเดียวกันผมก็มีข้อเสนอแนะว่า เป็นไปได้ไหมว่าในระบบ ส.ว. เองมันก็ต้องจะต้องมีการถ่วงดุล เพราะว่าเกิดท่านมีการเลือกตั้งตรงไม่มีการถ่วงดุล สุดท้ายถูกเข้าคอกหมด คอกไหนดีก็ดีไปคอกไหนไม่ดีก็เป็นขี้ข้า แล้วอยู่ ๖ ปีอีกต่างหาก ลดลงได้อีกต่างหาก ไปกันใหญ่แล้วประเทศนี้ สาธุประเทศนี้ ผมว่าน่าอายครับ อบต. เองเขาคงหัวเราะเยาะเหมือนกันนะครับ เพราะ อบต. เขาอยู่ ๔ ปีก็มีการเลือกตั้งเหมือนกัน เดียว อบต. ก็คงขอให้มีการแก้ไขขอยู่ ๖ ปีเหมือนกัน อีกหน่อย ส.ส. อาจจะต้องแก้ไขเป็น ๖ ปี คือดูแล้วตรรกะที่ท่านพูดมาฟังไม่ขึ้นครับท่านประธาน แล้วผมกำลังชี้ให้เห็นว่าการบาลานซ์ด้วยการถ่วงดุล ส.ว. ส่วนหนึ่งเป็นการเลือกตรงจากพี่น้องประชาชน ส่วนหนึ่งก็น่าจะเป็นการเลือกตรงจากวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งผมไม่ลงรายละเอียดแล้ว เพราะผมกินเวลาไปเยอะ ผมยกตัวอย่างเช่น สมมุติวิชาชีพครู เพื่อนครูทั่วประเทศ ทั้งครูปัจจุบัน ครูอดีต ศิษย์เก่าครูทั่วประเทศผมว่าอาจจะเป็นล้านคน เขาอาจจะเลือกกันมาได้ ๕ คน หรือ ๑๐ คนก็แล้วแต่ ซึ่งผมไม่ลงรายละเอียด ซึ่งอย่างนี้ไม่มีการซื้อเสียงแน่นอน ประชาชนเหล่านี้หรือแม้แต่วิชาชีพทหาร ตำรวจ ทั้งประเทศมีเกือบเป็นล้านคน รวมทั้งคนที่เกษียณไปแล้วด้วย ให้เขาเลือกกันเองเข้ามาจะเป็น ๕ คน ๑๐ คน วิชาชีพแพทย์ พยาบาล เภสัช ทันตะอะไรวิชาชีพนี้ไปเลือกกันเองเป็นเขตประเทศ ทุกอย่างเป็นเขตประเทศหมด ถามว่าใครจะมาซื้อเสียง ฉะนั้นผมถึงต้องการนำเสนอว่าท่านต้องหาทางออกให้ประเทศไปได้ อย่ามารวบอย่ามาผูกขาด รูปแบบที่ท่านทำกันอันนี้นับนำไปสู่การผูกขาดประเทศ ฉะนั้นผมจึงคัดค้านและไม่เห็นด้วยในมาตรานี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญประธานกรรมการธิการครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานกรรมการ ผมคงไม่สามารถจะตอบชี้แจงท่านผู้อภิปรายที่เพิ่งอภิปรายจบ เพราะว่าการอภิปรายของท่านไม่ได้อยู่ในหลักการที่รัฐสภาให้การรับรองไว้เมื่อเรารับหลักการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ครับ ผมก็ขอใช้สิทธิในฐานะที่ท่านพาดพิงหลายครั้งหลายหน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านบอกว่าผมรับใบสั่งจากใครหรือเปล่า ก็สารภาพครับว่าผมรับใบสั่งครับ ผมรับใบสั่งจากที่ประชุมรัฐสภานี้แหละครับ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน รับหลักการให้แก้ไขรัฐธรรมนูญให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ผมคงทำเป็นอื่นไม่ได้ ผมจะไปแก้หลักการในที่ประชุมกรรมการของผม มันก็ทำไม่ได้ ผิดข้อบังคับนะครับ แล้วก็ผิดสิ่งที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบไว้ ฉะนั้นผมก็ขอความกรุณาได้โปรดเข้าใจบทบาทหน้าที่ด้วย ผมก็เป็นนักศึกษาอยู่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ นะครับ ก็พอรู้เหตุการณ์บ้านเมืองในขณะนั้น ที่ท่านหยิบยกว่าถ้าเราปล่อยให้รัฐธรรมนูญแก้ไข มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง และเราทำอะไรต่อมิอะไรอยู่ แล้วในที่สุดจะเกิดกลียุคเหมือน ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ก็กราบเรียนท่านนะครับ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เบื้องหลังลึกกว่านั้นเยอะซึ่งพูดไม่ได้ ผมก็ไม่พูดที่นี่ ขณะที่ท่านพูดผมรู้ละครับว่าประเทศไทยจะมีทางออกอย่างไรจะไปอย่างไร ถ้าท่านจะกรุณาใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ท่านเข้ามาติชนออนไลน์นะครับ มีจดหมายเปิดผนึกจากท่านอาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ กราบเรียนท่านประธานที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย พูดถึงคำเตือนของท่านอาจารย์ปรีดี พนมยงค์ ในสมัยนั้น ก็คล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในบ้านเมืองเราในอนาคตต่อไปละครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กระผมได้ขอแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๑ ของมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้ครับ มาตรา ๑๑๑ ที่กระผมแก้ไขจะมีข้อความว่า วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละหนึ่งคน และมาจากการสรรหาเท่ากับจำนวนรวมข้างต้น หักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งจากข้อความอันนี้นะครับ ผมก็โดนกรรมการตัดสิทธิไป แต่บัดนี้ท่านคืนสิทธิแล้วครับ

เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ก็ผมก็จะไม่ไปอภิปรายหรืออะไรต่าง ๆ พวกนี้นะครับ นอกจากมีความเชื่อมโยงหรือมีเหตุผลที่จำเป็นต้องอธิบาย

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขออภัย มีผู้ประท้วง เชิญท่านบุญยอด

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอกราบขออภัยท่านผู้อภิปรายนะครับ เนื่องจากว่ามีสมาชิกที่ไม่ได้ทำตามสิ่งที่ท่านประธานได้วินิจฉัยสั่งไว้ครับ ก็คืออดีต จำสืบทารวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ เมื่อสักครู่ผมเข้าใจว่ามีข้อตกลงกับท่านว่าจะใช้เวลา ๑ ชั่วโมง ในการออกไปจากสภาแห่งนี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เพื่อไม่ให้เสียเวลา ท่านต้อง ๑๖.๓๐ นาฬิกา ครับ ท่านเชิญข้างนอกก่อน อีกครึ่งชั่วโมงครับ ไปนั่งกินกาแฟสบาย ๆ อีกครึ่งชั่วโมง ๒๖ นาฬิกา เปลี่ยนเป็นชั่วโมงหนึ่งครับ อีก ๒๖ นาทีครับ จะได้ไม่ต้องเสียเวลา เชิญต่อเลยครับท่านครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กระผมขออนุญาตต่อนะครับ ท่านประธานครับ ข้อ ๒ ผมได้ขอเพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้ เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๑๑ ของมาตรา ๓ ข้อความมีใจความว่า ในกรณีที่มีการเพิ่มหรือลดจังหวัดในระหว่างวาระของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่ ข้อ ๓ ผมให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑๒ ของมาตรา ๓ เป็นดังนี้ มาตรา ๑๑๒ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในแต่ละจังหวัด ให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งและให้มีสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดละหนึ่งคน โดยให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้หนึ่งเสียง และให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ

ต่อไปในวรรคสอง ข้อความเดิมที่เขียนว่าการคำนวณเกณฑ์จำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาแต่ละจังหวัดจะพึงมีให้คำนวณตามวิธีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔ โดยอนุโลม กระผมขอให้ตัดข้อความนี้ทิ้งทั้งหมด วรรคต่อไปผมไม่อ่านนะครับ

ผมขออนุญาตชี้แจงเป็นข้อ ๆ ตั้งแต่ข้อ ๑ นะครับ ข้อ ๑ ที่ผมให้แก้ไขเพิ่มเติมว่า มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๕๐ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด ๆ ละหนึ่งคน และมาจากการสรรหาเท่ากับจำนวนรวมข้างต้น หักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ในข้อความนี้มีคำที่ผมจำเป็นที่จะต้องอธิบายท่านประธาน ๓ คำด้วยกันนะครับ คำแรกก็คือคำว่า วุฒิสภา คำที่ ๒ ก็เกี่ยวกับเรื่องจำนวนสมาชิกของวุฒิสภา คำที่ ๓ ก็คือคำว่า สรรหา ท่านประธานครับ วุฒิสภาเมื่อเข้านี้ะครับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาก็ได้อธิบายพอสมควรแล้วว่าประเทศไทยเรามี ๒ สภาเป็นสภาคู่ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานนะครับว่าเหตุผลที่จำเป็นที่จะต้องมิวุฒิสภานั้นก็ ๑. ด้านโครงสร้างครับ เนื่องจากประเทศไทยเราปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตรงนี้ไม่เหมือนกับประเทศสหรัฐอเมริกา ผมขออัยานะครับ ตรงนี้ไม่เหมือนกับประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งหลายท่านมักจะอภิปราย แล้วก็มิวิทุยชุมชนหลายแห่งก็พยายามไปให้ข้อมูลซึ่งผิดพลาดนะครับ เมื่อเราปกครองในระบอบนี้ หลายประเทศในต่างประเทศเขาต้องมีวุฒิสภานะครับ

เหตุผลประการที่ ๒ ที่มีวุฒิสภา นอกจากด้านโครงสร้างนะครับ ก็คือเพื่อเป็นการคานอำนาจ ท่านประธานครับ เพื่อป้องกันการเผด็จการโดยสภาผู้แทนราษฎร และเป็นหลักประกันเสรีภาพและคุ้มครองไม่ให้สภาผู้แทนราษฎรใช้อำนาจโดยมิชอบในการออกกฎหมาย อันนี้เป็นเหตุผลประการที่ ๒ ที่มีวุฒิสภานะครับ

เหตุผลประการที่ ๓ ท่านประธานครับ เพื่อให้มีตัวแทนจากชนกลุ่มน้อย หรือผู้ด้อยโอกาส หรือกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีโอกาสในทางการเมือง

เหตุผลประการที่ ๔ ที่ให้มีวุฒิสภานะครับ ก็เพื่อเป็นสภาพิเลียงช่วยเหลือสภาผู้แทนราษฎรไม่ให้บัญญัติกฎหมายรีบร้อนเกินไป หรือพิจารณากฎหมายโดยไม่รอบคอบ หรือคล้อยตามข้อเรียกร้องต่าง ๆ ที่มีเหตุผลหรือมีสิ่งยั่วยุทางการเมือง มีสิ่งล่อใจทางการเมือง ทั้งหมดนี้ผมไม่ได้คิดเองครับท่านประธานครับ ทั้งหมดนี้มาจากการที่วุฒิสภาได้จัดให้มีการเสวนาให้ความรู้แก่ประชาชนที่วุฒิสภานะครับ ซึ่งจัดเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ มันมีรายละเอียดเป็นเอกสารซึ่งท่านประธานสามารถที่จะไปสืบค้นดูได้ว่าเหตุผลที่ผมอ้างมาทั้งหมดนี้มันมีความสำคัญเชื่อมโยง ทำไมผมถึงจึงต้องแปรญัตติในลักษณะนี้นะครับ

คำต่อไปครับเกี่ยวกับเรื่องจำนวน ที่ท่านกรรมการแก้ไขว่า สมาชิกวุฒิสภาต่อไปจะมี ๒๐๐ คน มีเพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลายท่านได้พยายามอธิบายให้เห็นแล้วว่า ๑. จะต้องสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินเป็นจำนวนมาก เพราะแต่ละท่านจะต้องเสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งเงินเดือนทั้งหมดประมาณ ๕.๑ ล้านบาทต่อปี แต่เดิมมีอยู่ ๑๕๐ คนก็สามารถที่จะทำหน้าที่นี้ได้ นะครับท่านประธาน เสร็จแล้วเมื่อเพิ่มเป็น ๒๐๐ คน ก็ต้องเอา ๕๐ คูณ ๕.๑ ล้านบาท ขณะนี้ประเทศไทยเราก็เสี่ยงต่อสภาพความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจเมื่อเข้าตัวเลขตกลงมา ไม่ถึง ๔ แล้วนะครับ ๓.๘ จีดีพี (GDP) อันนี้ก็เกือบจะเข้าขีดอันตราย เพราะเมื่อใดที่จีดีพีตกไปต่ำกว่า ๔ เมื่อมันถึง ๓ เมื่อไรมันจบนะครับ ก็อย่าได้ประมาท เพราะฉะนั้นกรรมการก็ไม่ได้ตอบชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องความสิ้นเปลือง ความไม่คุ้มค่า สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าท่านกรรมการได้ละเลยในสิ่งซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน

อย่าลืมนะครับว่าตอนที่ท่านยกร่างมานั้นนะครับ ท่านอ้างนะครับ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ประชาชนต้องเสียภาษีครับ ถ้าเกิดภาษีนั่นไม่ได้ถูกใช้ให้เกิดความคุ้มค่านั้นก็จะเป็น ความเสียหายนะครับ ผมก็ขอให้ท่านกรมการได้กรุณาชี้แจงอีกครั้งหนึ่งว่าอีก ๕๐ คน ที่จะเพิ่มมานั้น ท่านจะแก้ไขหรือจะทำให้เกิดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจนี้ได้อย่างไร คำที่ ๓ นะครับ คำนี้ก็มีพูดกันเยอะแล้ว ผมก็มีโอกาสได้ชี้แจงต่อท่านประธานและพี่น้องประชาชน ว่า สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหานั้น ความจริงแล้วก็เป็นกระบวนการเลือกตั้ง โดยทางอ้อมนั่นแหละ เพราะว่า ๑. ไม่ได้ไปสมัครได้ใช้ไหมครับ จะต้องผ่านองค์กร สมาคมนิติบุคคล ที่ไม่ได้แสวงประโยชน์ อันนี้เพื่อประหยัดเวลาท่านประธานนะครับ ผมก็จะต้องอธิบายมาก คิดว่าท่านประธานคงเข้าใจแล้วว่าพวกสมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ในสภาแห่งนี้ นะครับ มาตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เราไม่ได้ไปขาดความเชื่อมโยงกับประชาชน อันนี้ไม่จริงนะครับ ก็ขอย้ำอีกครั้งนะครับ ท่านประธานครับ เมื่อเข้านี้ นะครับ ก็มีผู้อภิปรายแล้วว่าประเทศไทยเรานั้น นะครับ เราปกครองโดยมีวุฒิสภามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ในสมัยนั้นเขาก็เรียกชื่อว่า พฤษภา ต่อไปรัฐธรรมนูญตั้งแต่ปี ๒๔๙๐-๒๕๓๔ วุฒิสภานี้จะประกอบด้วยสมาชิก นะครับ ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในอาชีพต่าง ๆ ปี ๒๕๓๔ มีข่าวเรื่องการซื้อขายตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้ง นะครับ เพราะฉะนั้นก็เป็นที่มาว่าทำไมในปี ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จึงถูกออกแบบมาให้แก้ไข โดยให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งนี้นะครับ จำนวน ๒๐๐ คน ผลก็ปรากฏมาว่า ถูกแทรกแซง อันนี้หลายคนพูดแล้ว ผมจะไม่อภิปรายซ้ำในประเด็นนี้ให้เกิดมีผู้ประท้วง หรือหาว่าผมอภิปรายซ้ำซาก บทเรียนซึ่งมันสร้างปัญหาให้แก่ประเทศนี้นะครับ ผมคิดว่า เราควรจะพยายามหลีกเลี่ยงตรงนี้เสีย นะครับ เพราะว่า ๑. มันไม่มีประโยชน์ในการที่จะพาประเทศชาติถอยกลับไปในทางที่สุ่มเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาเกิดทำให้พี่น้องประชาชนเสียโอกาส แล้วก็ป็นปัจจัยหนึ่ง นะครับ ทุกคนก็คงจะไม่ปฏิเสธ ว่าที่เขาออกมาปฎิวัติ รัฐประหารอะไรต่าง ๆ นี้ มันก็มีส่วนด้วยจากการที่วุฒิสภาถูกแทรกแซง ท่านประธานครับ ผมก็ไม่ชอบการปฎิวัติรัฐประหาร ถึงแม้ผมเป็นทหารเพราะเขาไม่เคยมาบอกผม เพราะเขาไม่เคยมาเชิญผมไปร่วมอะไรทั้งสิ้น ผมมีโอกาสดำเนินไปเรียนต่างประเทศด้วย เพราะฉะนั้น ก็จะเห็นว่าในต่างประเทศเขาไม่ทำกันเรื่องนี้ ผมยังยินดี นะครับ ที่จะให้ทหารอยู่ภายใต้การควบคุมของพลเรือน ทั้งหมดนี้นะครับก็เพื่อจะให้ความแตกแยกระหว่างทหารกับพลเรือนในประเทศไทยมันสูญสลายไปเสียทีหนึ่ง อย่าได้ไปโจมตีเลยนะครับ ว่าประเทศไทย

เราประชาธิปไตยมันล้มลุกคลุกคลาน ทหารมาปฏิบัติทำให้ประชาธิปไตยล้มลุกคลุกคลาน อันนี้มันเป็นข้อกล่าวหา ซึ่งไม่ครบถ้วน ความจริงแล้วผมจะตำหนิทหารเสียด้วยนะครับ เขาไม่ควรเลย ไปเรียนนอกตั้งยังเยาว์วัย แล้วคบใครก็ไม่รู้ที่ร้านกาแฟในปารีส กลับมาก็มาทำการปฏิวัติ ไปแย่งอำนาจมาจากพระมหากษัตริย์ เสร็จแล้วก็ไปมรอดสร้างปัญหา จนบัดนี้ ทหารผิดครับ เพราะฉะนั้นจึงมีประเพณีอย่างไร ท่านประธานครับ ว่าทำไมนักเรียนทหารที่ไปจบนอกเขาถึงไม่ให้เป็นผู้บัญชาการเหล่าทัพ เพราะเขากลัวว่าไปเอาสิ่งที่มันไม่เหมาะสมมาใช้กับประเทศ ประเทศไทยเราเป็นประชาธิปไตยแบบนำเข้าครับ ท่านประธานครับ เราไม่เหมือนประเทศสหรัฐอเมริกา นะครับ ซึ่งเขาเป็นประชาธิปไตย เกิดจากความคับแค้นใจนะครับ จากการปกครองในระบอบกษัตริย์ ซึ่งเขาไม่ชอบแล้วก็หนีไปอยู่ที่โน่น ทุกคนมีความรู้สึกกดดันตรงนี้เป็นประเทศซึ่งตั้งใหม่ แล้วประเทศนั้นมันกว้างครับท่านประธานครับ มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลมากจะปกครองแบบรัฐเดี่ยวแบบประเทศไทยเราก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นมันก็ต้องเป็นอย่างนี้ ผมต้องการเรียนให้ท่านประธานทราบว่าประเทศไทยเรานั้น -----

เรามีความจำเป็นที่จะต้องออกแบบประชาธิปไตยนี้ครับ รวมทั้งวุฒิสภาให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ จารีตประเพณี และลักษณะนิสัยประจำชาติของคนไทย ท่านประธานคงทราบแน่ครับว่าลักษณะนิสัยประจำชาติของคนไทยเรานั้นเราก็ไม่เหมือนฝรั่ง ท่านประธานคงเห็นใช่ไหมครับ เมื่อวันอังคารเราเกิดปัญหาวุ่นวายมาก เมื่อวานนี้ด้วยความขอบคุณท่านประธานอีกครั้ง ท่านประธานใช้ความอดทนและอดกลั้น ท่านผ่อนปรน เมื่อวานนี้ไหลลื่นไม่มีอะไรนะครับ วันที่ประท้วงมากไปหน่อยก็ทำให้เสียเวลาไป เพราะฉะนั้นในการที่จะออกแบบประชาธิปไตยที่เหมาะสมนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวุฒิสภา เรามีความจำเป็นที่จะต้องให้เหมาะสมนะครับ เราได้เรียนมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๐ แล้ว สิ่งใดไม่เหมาะสมเราไม่ควรไปลองทำอยู่ เพราะมันไม่มีทางเกิดประโยชน์ ถ้าเผื่อท่านจะ แก้อ้อ ถ้าเป็นห่วงว่าในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภานั้น หรือว่าการเลือกตั้งทางอ้อมยังไม่เหมาะสมหรือยังไม่ถูกใจ ท่านจะต้องทำในสิ่งซึ่งพี่น้องประชาชนมีโอกาสที่จะได้สิ่งที่ดีกว่า ไม่ใช่ถอยไปตามแบบเดิมแล้วสุมเสียงทำให้เกิดปัญหา เดียวรถถังก็จะออกมาอีก ออกมานี้ ท่านประธานผมก็เดือดร้อน พี่น้องประชาชนก็เดือดร้อน คนที่ไปยุให้คนเขาทะเลาะกันนี้ ไม่เดือดร้อนนะครับ ทั้งหมดผมทราบท่านประธานเป็นนักประชาธิปไตยท่านไม่อยากจะให้ บ้านเมืองเกิดความไม่สงบ ท่านอยากเห็นความปรองดอง เมื่อเช้าผมกราบเรียนท่านประธาน ไปนิดหนึ่งนะครับว่าเมื่อวานผมเห็นแสงแวบ ๆ ของความปรองดองในสภาแห่งนี้ บังเอิญ วันนี้แสงมันน้อยไปหน่อยครับ มันหายไปแล้วนะครับ เดียววันต่อ ๆ ไปเรายังมีอยู่อีก เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ถ้าเผื่อในสภานี้เราสร้างความปรองดองได้ปัญหาข้างนอก ก็จบนะครับ ปัญหาบางอย่างที่คนที่เขาอยู่ต่างประเทศไม่อยากจะแก้ นี่ บางทีอาจจะ มีเส้นผมบังภูเขา เดียวขออนุญาตนอกเรื่องไปนิดหนึ่ง ฝากท่านประธานไปนะครับ ท่านประธานครับ ก็มีผู้กล่าวแล้วว่าถ้าเผื่อเราไปเดินทางเดิมโดยเปิดโอกาสแผนแบบ ประชาธิปไตยให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงนี้นะครับ อันนี้เพื่อความชัดเจน เพราะว่าเราพูดกันมาก ฝ่ายที่เห็นด้วยว่าควรจะมาจากการเลือกตั้ง อีกฝ่ายหนึ่งก็เห็นว่าไม่ควรจะมาจากการเลือกตั้ง มันมีเอกสารทางวิชาการครับท่านประธาน มีตารางเปรียบเทียบ ข้อดี ข้อเสียของวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา

ท่านประธานครับ โดยวิธีการเลือกตั้ง ข้อดีนะครับ คือ ๑. คือที่มาของ สมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งสอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตยที่วุฒิสภาต้องเป็น ตัวแทนของปวงชนชาวไทย หลักประชาธิปไตยเมื่อกี้เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาก็ได้อธิบายแล้ว

มันมี ๕ ข้อ ไปแค่กาบัตรเลือกตั้งอันเดียวนะครับ อันนั้นไม่ถูกต้อง ก็ขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานด้วยว่าในการที่จะเผยแพร่เรื่องหลักการประชาธิปไตยผ่านวิทยุรัฐสภา ต้องครบทั้ง ๕ ข้อครับ เพราะว่ามันไปอยู่ข้อ ๑ ข้อเดียว ก็จะเลือกตั้งลูกเดียวนะครับ

ข้อดีประการที่ ๒ ประชาชนทราบที่มา ข้อมูล แนวคิด อุดมการณ์ ทัศนคติ ในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และลักษณะของสมาชิกวุฒิสภาที่เสนอตัวเข้ามารับการเลือกตั้ง

ข้อดีประการที่ ๓ ท่านประธานครับ มีบทบาท มีส่วนร่วมกับประชาชน ให้ความสำคัญกับประชาชน ทั้งหมดเป็นตัวอย่างง่าย ๆ ซึ่งในการเสนอนั้นเราได้สรุปมา คนที่มีส่วนร่วมมาให้ข้อคิดตรงนี้นะครับ

ข้อเสียท่านประธานครับ สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งนี้นะครับ

ข้อเสียประการที่ ๑ มีการกระจุกตัวในบางมิติค่อนข้างสูง เช่น สาขาอาชีพ วุฒิการศึกษา ท่านประธานก็คงทราบใช้ไหมครับว่าประเทศไทยเรานั้นอาชีพต่าง ๆ เราแบ่งไปเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ความจริงมันเกินกว่า ๕ กลุ่มนะครับที่ทาง กกต. ได้แบ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากกรรมาธิการ ใช้ เหตุผลที่แบ่งเป็น ๕ กลุ่มก็เพราะว่าข้อมูลที่มาจากระทรวงแรงงานก็ดี อะไรต่าง ๆ ก็ดีมันกระจุกกระจาย เราไม่มีข้อมูลที่จะแม่นยำว่าเราควรจะให้อาชีพแต่ละกลุ่มควรจะมีเท่าไร ตัวนี้เป็นปัญหาโลกแตกสำหรับประเทศไทย ประเทศอื่นไม่มีนะครับ เพราะเขาจะเก็บข้อมูลแน่ชัดว่าแต่ละอาชีพจะมีจำนวนเท่าไร ใน ๕ ปีข้างหน้าเขาจะมีตาราง

ข้อเสียประการที่ ๒ มีความสัมพันธ์กับนักการเมืองท้องถิ่นและพรรคการเมือง ทำให้การกลั่นกรองกฎหมาย การตรวจสอบไม่ทำอย่างเต็มที่ หรือกระทำในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ักการเมืองท้องถิ่น อันนี้เป็นความจริง เป็นข้อเท็จจริงซึ่งปฏิเสธไม่ได้ครับท่านประธาน เพราะว่าขณะนี้เราได้กระจายอำนาจไปสู่การเมืองท้องถิ่นนะครับ หลายแห่งก็มีปัญหาในเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง การไปหลอกลวงพี่น้องประชาชน บางจังหวัดหวัคะแนนก็ไปหลอกประชาชนอีกทีหนึ่ง คนที่สนใจสมัครแล้วก็เสียเงินฟรีไปประชาชนเป็นแพะลูกเดียว ไม่ใช่ประชาชนหลอกผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งไม่ใช่ครับ หวัคะแนนไปหลอกนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ถ้าเผื่อท่านแก้ตามที่กรรมการเสนอมันจะมีโอกาสเกิดเยอะ

ข้อเสียประการที่ ๓ ท่านประธานครับ ถูกครอบงำทางการเมือง ทำให้วุฒิสภาไม่มีความเป็นอิสระ มีคนอภิปรายมากแล้ว และผมคิดว่าท่านประธานถ่ายทอดอย่างนี้ผมมั่นใจว่าพี่น้องประชาชนคงจะเห็นว่า ๑. มันเป็นข้อเสียซึ่งพี่น้องประชาชนจะต้องขังใจ รวมทั้งกรรมการด้วยครับ ประเทศชาติขึ้นอยู่กับท่านนะครับ ขณะนี้ท่านมีโอกาที่จะพาให้ประเทศชาติไปรอดหรือสิ่งที่จะไปตกเหว

ต่อไปท่านประธานครับ สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย

ข้อดีครับ ได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีความหลากหลายในสาขาอาชีพ ทำให้การพิจารณากฎหมายเกิดความรอบคอบ อันนี้ผมก็ไม่อยากประเมินตัวเองนะครับท่านประธาน ให้สถาบันพระปกเกล้าไปประเมินพวกผมที่มาตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มา ๒ ชีกอย่างนี้ดูสิว่าทำหน้าที่ตรงนี้มีปัญหา มีข้อบกพร่องอะไรไหม

ข้อดีประการที่ ๒ ได้สมาชิกวุฒิสภาที่ไม่เกี่ยวข้องกันักการเมืองหรือพรรคการเมือง ทำให้การพิจารณากฎหมายเป็นไปเพื่อสังคมโดยแท้จริง อันนี้ท่านประธานก็ควรจะต้องยอมรับถูกไหมครับ เพราะว่าเมื่อไม่ต้องไปพึ่งพรรคการเมือง นักการเมืองสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาก็มีความเป็นอิสระคือหมายความว่า ๖ ปีเราหมดวาระแน่นอนแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อใกล้ ๆ มี พ.ร.บ. ซึ่งผ่านมา ซึ่งถ้าสมมุติว่าไปออกเสียงยกมือก็จะทำให้ประชาชนที่เลือกมาเขาไม่เลือก การมีอยู่ ๒ ชีกตรงนี้นั่นก็ช่วยแก้ปัญหาตรงนี้ไปได้ครับ

ท่านประธานครับ ข้อเสนอของสมาชิกรัฐสภาที่มาจากการสรรหาก็มี คณะกรรมการสรรหาพิจารณารายชื่อของผู้ที่จะมาเป็นสมาชิกรัฐสภาสรรหา จากการเสนอชื่อขององค์กรต่าง ๆ นับพันชื่อ ซึ่งคณะกรรมการไม่สามารถรู้จักบุคคลเหล่านั้นได้ทั้งหมด การตัดสินใจเลือกโดยการอ่านประวัติในเอกสารให้อำนาจคณะกรรมการใช้ดุลยพินิจแทนประชาชนทั้งประเทศจึงไม่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง อันนี้เป็นข้อเสีย ผมอธิบายนะครับ

ข้อเสียประการที่ ๒ ความหลากหลายของสมาชิกรัฐสภาถูกกำหนดจากคนกลุ่มเดียว โดยเฉพาะในกรณีซึ่งรัฐบาลหรือพรรคการเมืองควบคุมกรรมการสรรหาได้ จึงอาจไม่ถือว่าเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยได้อย่างแท้จริง ตรงนี้ท่านประธานและท่านกรรมาธิการอ่านลึก ๆ นะครับ และท่านก็มองไปไกล ๆ ด้วย ผมอ่านซ้ำอีกครั้งนะครับ ข้อเสียประการที่ ๒ ความหลากหลายของสมาชิกรัฐสภาถูกกำหนดจากคนกลุ่มเดียว โดยเฉพาะในกรณีที่รัฐบาลหรือพรรคการเมืองควบคุมการคัดเลือกกรรมการสรรหาได้จึงไม่อาจถือเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยได้อย่างแท้จริง แต่ในทางตรงข้ามถ้าสมมุติว่าพรรคการเมืองไม่สามารถจะแทรกแซงกรรมการสรรหาได้ปัญหาเรื่องนี้ก็จะไม่มี แต่มันจะมีถ้าสมมุติว่ากรรมการสรรหาถูกแทรกแซง

ข้อเสียประการที่ ๓ ประชาชนไม่ทราบที่มา ข้อมูล แนวความคิด อุดมการณ์ ทักษะในทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของตัวสมาชิกรัฐสภาสรรหา ทั้งหมดนี้เป็น การเปรียบเทียบซึ่งยุติธรรม เพราะว่าผมไม่ได้คิดเอง มาจากการเสวนา

ท่านประธานครับ คราวนี้เราไปดูลิสต์ว่ากรรมการสรรหาเป็นที่น่าสนใจ ได้หรือไม่ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานครับ กรรมการสรรหาที่จะประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่คัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ในศาลฎีกา และท่านสุดท้ายคือ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ท่านประธานครับ ประเทศไทยเรานะครับ องค์กรฝ่ายตุลาการเป็นองค์กรที่ถูกแทรกแซงน้อยที่สุด -----

เพราะอะไรจึงน้อยที่สุดครับ เพราะ ๑. ประเทศไทยเรา เราต้องมาด้วยการถ่วงดุลระหว่างอำนาจทั้ง ๓ อำนาจ บริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการ เราไม่เหมือนประเทศสหรัฐอเมริกา นะครับ ในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น ท่านประธานก็คงทราบใช้ไหมครับ ประธานาธิบดีเขามีความเป็นอิสระจากพรรคการเมือง นะครับ แล้วก็สมาชิกวุฒิสภาของประเทศสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายค้านด้วยซ้ำไป ประธานาธิบดีจะเอาอะไร ก็อาจจะต้องไปเจรจา ไปอธิบายความให้สมาชิกวุฒิสภาเขามาก ทั้งหมดมันมีความสมดุล เพราะฉะนั้นก็กลับไปตอบคำถามที่ผมได้เสนอท่านประธานตั้งแต่ต้นนะครับ ว่า ๑. ในการที่กรรมาธิการจะแก้องค์ประกอบของสมาชิกวุฒิสภา ท่านจะต้องคำนึงเรื่องนี้ให้ละเอียดอย่างลึกซึ้งนะครับ ผมมั่นใจในความรู้ความสามารถของท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ถามว่า ๗ คนนี้ จะโปรงใสหรือจะยุติธรรมไหม ผมมั่นใจนะครับ ว่าทั้งหมด ๗ ท่านนี้ ท่านก็คงประหวั่นพรั่นพรึงอยู่พอสมควร ท่านก็คงไม่อยากจะเลือกคน ซึ่งเข้ามาแล้วไปรับเงินเวลาจะโหวตไปยกมือ เพราะ ๑. ทำให้ท่านมัวหมองไปด้วย เพราะในอาชีพที่อยู่ในองค์กรทั้งหมด อยู่ด้วยประวัติซึ่งขาวสะอาด แล้วมันมีสำคัญอีกอันท่านประธานครับ เป็นห่วงว่า เหมือนกับเป็นผลประโยชน์ตอบแทนว่ากรรมการทั้ง ๗ ท่านนี้เป็นคนสรรหาสมาชิกวุฒิสภาต่อไปสมาชิกวุฒิสภาจะไม่ใช่ออดถอน มันมีเงื่อนไขของกาลเวลาอยู่ด้วยครับ เพราะส่วนใหญ่แล้ว กรรมการสรรหาท่านก็จะมีวาระ มีอายุ นะครับ ท่านสรรหาสมาชิกวุฒิสภามาก็จะทยอยเกษียณออกไป เพราะฉะนั้นโอกาสที่วงจรตรงนี้นั้นจะมาผลประโยชน์ตอบแทนค่อนข้างจะยาก เพราะท่านสังเกตใช้ไหมครับว่าที่เราผ่านมาทั้งหมดทำหน้าที่มาไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งหรือการถอดถอนก็ทำได้ยาก ถามว่าทำได้ยากดีหรือไม่ดี อันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ นะครับ เพราะ ๑. ถ้าสมมุติว่าการแต่งตั้งและถอดถอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถอดถอนออกจากตำแหน่งทำได้ง่ายมันเหมือนดาบสองคม เมื่อใดที่สมาชิกวุฒิสภาถูกครอบงำแล้ว อำนาจนี้อาจจะถูกนำไปใช้ในทางที่มีขอบ เราก็เห็นใช้ไหมครับ ว่ามีองค์กรบางองค์กรอยู่กับรัฐบาลนี้ทำตัวแบบนี้ พอเปลี่ยนอีกรัฐบาลหนึ่งสิ่งที่ตัวเองเคยพูดก็ไม่ทำตามนี้นะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าทั้งหมดที่ผ่านมาถ้าเผื่อคณะกรรมาธิการยังไม่สามารถชี้ว่าองค์ประกอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มีอยู่ ๒ ส่วน มีข้อเสียหายที่ร้ายแรงอะไร นะครับ ท่านก็ควรที่จะแก้ไขตามที่กระผมได้กราบเรียนดีกว่าที่ท่านจะนำประเทศไปสู่ความสับสนเสี่ยงต่อความเสียหาย ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตย้อนไปนิดหนึ่งครับ เกี่ยวกับเรื่องหลักการและเหตุผล ซึ่งเราพูดในวาระที่หนึ่ง แต่มันเชื่อมโยงตรงนี้นะครับ เพราะว่าในสิ่งที่ท่านกรรมาธิการได้แก้ไขมา

ท่านเขียนว่า วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามีลักษณะเช่นเดียวกับวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านเขียนมาในส่วนเหตุผลนะครับ ท่านเขียนอย่างนี้หมายความว่าความจริงแล้วผมก็ไม่เห็นด้วยในตอนที่ยืนยันว่าวาระที่หนึ่งนะครับ

ข้อ ๑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขามีพรรคนะครับ ถ้าเขียนแบบนี้เวลาไปตีความแล้วมันก็เหมือนกับทำให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งต่อไปต้องไปอิงพรรคหรือมีพรรคนะครับ เมื่อเข้าท่านประธานก็เห็นใช่ไหมครับ ว่ามีเพื่อนสมาชิกสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งชุดนี้ ท่านก็ไม่สบายใจ ท่านมายืนยันต่อที่ประชุมแล้ว ว่าท่านได้มาในการเลือกตั้งครั้งนี้ ท่านไม่ได้ไปอิงพรรคการเมืองเลย ผมเชื่อครับ ท่านไม่อิงนะครับ แน่นอนครับ เพราะว่า ๑. รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เทียบนี่มันกำหนดเงื่อนไขอะไรไว้มากทำให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งท่านบริสุทธิ์ผุดผ่องเกิน ๙๐ เปอร์เซนต์ นะครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายทั้งหมดนี้ทำให้ท่านสามารถยืนได้อย่างสง่างาม และท่านประธานครับ ผมมีโอกาสไปดูงานและไปปฏิบัติการร่วมกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง จังหวัดละ ๑ คน ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงครับ เพราะว่าเพื่อนผมที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งเป็นหนึ่งเดียวในจังหวัด เป็นตัวแทนจังหวัดครับ มันมีความภูมิใจมากกว่าจังหวัดละ ๕ คน คือไปแล้วผมก็ไม่สามารถจะยึดออกได้ว่าคนที่เดินข้าง ๆ ผม พาผมไปดูพี่น้องประชาชนเขาเป็นหนึ่งในจังหวัดนั้น เขาอาจจะเป็น ๓ ๒ อะไรต่าง ๆ พวกนี้ อันนี้ผมเสียดายนะครับ และเมื่อเข้านี้ะครับ ก็มีผู้ที่อธิบายความต่อท่านประธานแล้วว่าขณะนี้ในการปกครองของประเทศไทยเราเนี่ยะครับ เราได้กระจายอำนาจ เรามีผู้แทนตั้งแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรามีผู้แทนเหล่านี้มาเพียงพอแล้ว มันไม่มีความจำเป็นที่จะต้องผู้แทนอีก ๒๐๐ ท่านที่มาจากการเลือกตั้ง เพราะมันจะไปซ้ำซ้อน แล้วต่อไปประชาชนก็จะไม่รู้ว่ามีเรื่องทุกซักร้อนควรจะไปแจ้งใครดี ทั้งหมดนี้นะครับ ถ้าสมมุติว่าเราไม่แบ่งงานกันทำ ๑. ก็สิ้นเปลืองภาษีอากรของประเทศ

ท่านประธานครับ ไปข้อที่ ๒ ที่ผมเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่มีการเพิ่มหรือลดจังหวัด ในระหว่างวาระของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่ แต่ท่านกรรมาธิการได้ตัดข้อความนี้ออกไปนะครับ ไปอยู่ในส่วนไหนไม่ทราบ ข้อความนี้เป็นส่วนที่สำคัญนะครับ ถ้าเผื่อมันไม่อยู่ตรงจุดนี้ตามที่ผมแปรญัตติไว้นี้ะครับ มันก็ไม่สามารถที่จะเชื่อมโยงแล้วทำให้วาระในการดำรงตำแหน่งนี้ไหลลื่นนะครับ

ข้อ ๓ ท่านประธานครับ ที่ผมขอแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๑๒ นะครับ แต่เดิมมันขาดคำว่า การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในแต่ละจังหวัด มันขาดคำว่าตรงนี้ไปนะครับ เมื่อขาดตรงนี้ไปนี้ะครับ ในการที่จะตีความไปปฏิบัตินี้ะครับ จะทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้ที่ปฏิบัติ เพราะว่าผู้ที่เวลาเขาสมัครเข้ารับเลือกตั้งแล้วนี้ะครับ เวลาไม่ได้แล้วนี้เขาจะถือโอกาสร้องเรียนอะไรต่าง ๆ นะครับ แล้วผมก็เพิ่มข้อความว่า และให้มีสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดละหนึ่งคน อันนี้ก็เพื่อจะให้สอดคล้องกับสิ่งที่ผมเสนอในวรรคแรกนะครับ วรรคสองที่ผมตัดไปนะครับ ก็คือการคำนวณเกณฑ์จำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาแต่ละจังหวัดจะพึงมีให้คำนวณตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔ โดยอนุโลม คือทั้งหมดนี้ในมาตรา ๙๔ โดยอนุโลมนี้ะครับ ตรงนี้ใช้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเกณฑ์ในการคำนวณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจังหวัดหรืออะไรต่าง ๆ ผมเกรงว่าจะทำให้เกิดความสับสนในการที่จะไปออกกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ท่านประธานครับ มันมีปัญหาสำคัญอีกนะครับ กรรมาธิการก็ไม่เคยพูดนะครับ ประเทศไทยเรานี้ะครับ มันมีความหนาแน่นของแต่ละจังหวัดไม่เหมือนกัน ในภาคอีสานก็จะมีจำนวนจังหวัดนี้มาก จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มาก แล้วต่อไปจำนวนสมาชิก เนื่องจากพลเมืองตรงนั้นเยอะนะครับ เพราะฉะนั้นจำนวนสัดส่วนตรงนี้ก็เยอะมาก ก็จะทำให้ผู้ที่ได้รับการสรรหาเข้ามาเป็นองค์ประกอบของวุฒิสภามันเกิดปัญหา อันนี้ครับ ทำให้สหรัฐอเมริกาเขาได้ออกแบบของเขา เขาถึงได้มีอิเล็กโอรอล โหวต (Electoral Vote) เพื่อให้รัฐใหญ่กับรัฐเล็กมีความเสมอภาคทั้งหมดท่านออกไปอย่างนี้ะครับ ก็ขัดกับหลักประชาธิปไตย ผากท่านกรรมาธิการท่านไปคำนวณใหม่อีกครั้งหนึ่ง ท่านต้องแก้ปัญหานี้ในเรื่องความหนาแน่นของประชากรซึ่งมีอยู่ในแต่ละภาคส่วนของประเทศไทยนั้นไม่เท่ากัน ผมขอย้ำอีกทีนี้ะครับ ประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ตั้งประเทศเขาตระหนักดีว่ารัฐใหญ่ที่มีประชากรมาก ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ถ้าเผื่อปล่อยโดยไม่มีการคานและถ่วงดุลอำนาจนี้ะครับ มันจะทำให้เกิดการเบี่ยงเบนและผลเสียก็จะเกิดแก่ประเทศนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอให้ตัดสิ่งนี้ะครับ

๑๕๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

นภา ๗๕/๒

ท่านประธานครับ ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๑๒ ในร่างของกรรมาธิการ
นะครับ เขียนว่า หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกตั้งและการหาเสียงเลือกตั้งของ
สมาชิกวุฒิสภาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ผมไปเปิดดูแล้วพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีนะครับ ไม่มีนะครับ มันมีแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ทั้งหมด
มันจะอยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ (๑) ซึ่งท่านกรรมาธิการไม่ได้บอกให้แก้ไข

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอให้กระชั้น
สัณนิดเถอะครับ ช่วยกระชั้นสักหน่อยครับ

- ๗๖/๑

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานเข้าใจหรือเปล่าครับ ผมได้เสนอให้แก้ไขอะไรครับ ขออนุญาต ท่านประธานอย่างนี้นะครับ ๑. ผมไม่ทราบว่ามีพมิด เพราะว่ามีร่างของกรรมาธิการบอกว่า หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกตั้งและการหาเสียงเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภา ที่ขอแก้ไขไปนี้ครับ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มันไม่มีนะครับ ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๘ (๑) ไปดูนะครับ ชื่อที่ถูกตัดของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันชื่ออย่างนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มา ซึ่งสมาชิกวุฒิสภา เพราะฉะนั้นผมถึงให้เพิ่มคำว่า และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ให้มันตรง เพราะว่าท่านกรรมาธิการ ในหลักการและเหตุผล ท่านไม่ได้ชี้ว่าให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ (๑) อันนี้ผมมีความจำเป็นต้องชี้แจง ก็คงกระชั้นชิดครับท่านประธาน ท่านประธานครับ กรรมาธิการได้ชี้แจงข้อความหลายประการนะครับ ระหว่างที่เพื่อนสมาชิก รัฐสภาได้สอบถามนะครับ ท่านอ้างว่าการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ท่านทำตามคำวินิจฉัย ของศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านทำตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ นะครับ ทำให้ผมมองเห็นเลย ครับว่าปัญหามันเกิดขึ้นขณะนี้เพราะท่านกรรมาธิการให้ความสำคัญกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสองน้อยไป รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง เมื่อเข้านี้ก็มีผู้ท้อธิบายแล้ว หลายท่านนะครับ แต่ผมคิดว่ากรรมาธิการคงยังไม่ได้ฟัง เมื่อไม่ได้ฟังเสร็จท่านก็ ยังชี้แจงซ้ำเดิมว่าอะไรที่แก้ไขตามมาตรา ๒๙๑ แล้วทำได้หมด อันนี้บ้านเมืองถึงมีปัญหา แล้วก็วิหุยมวลชนที่ไปออกข่าวโจมตีต่าง ๆ ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ดี ชั่วร้าย อะไรต่าง ๆ พวกนี้นะครับ มันถึงไม่จบอย่างไรครับ ผมขออนุญาตอ่านให้ฟังอีกทีนะครับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง ฟังดี ๆ นะครับ การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้ง องค์การตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม มีเพื่อนสมาชิก รัฐสภาทั้งผู้อาวุโสและผู้ที่ยืนยันในเรื่องกฎหมายพยายามชี้หลายครั้งแล้วเรื่องหลักนิติธรรม แต่กรรมาธิการก็ไม่ได้ตระหนักตรงนี้เลย ชี้แจงย้ำอยู่เรื่องเดียวว่าทำไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๐ แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็จะถูกต้อง ปลอดภัย มันไม่ได้ะครับ หลักนิติธรรมเป็นสิ่งที่ สำคัญที่สุด รัฐธรรมนูญในอดีตไม่มีความในมาตรา ๓ วรรคสอง เพราะฉะนั้นการที่จะไปกล่าวหา ศาลรัฐธรรมนูญว่าทำเกินหน้านั้นท่านไปดูหรือยัง ผมว่าไม่ดู ถ้าเผื่อท่านดูแล้วท่านจะไม่ทำ อย่างนี้เลยครับท่านประธาน หลักนิติธรรมนี้ครับ ง่าย ๆ มันมีทั้งหมด ๖ ประการด้วยกันครับ

ประการที่ ๑ ก็คือหลักความเป็นอิสระของผู้พิพากษา ประการที่ ๑ นะครับ หลักความเป็นอิสระของผู้พิพากษา ท่านประธานก็เห็นใช้ไหมครับ ศาลตัดสินอะไร มีมือออกไปกดดันศาล อย่าลืมนายกรัฐมนตรีท่านเป็นประธานคณะกรรมการตำรวจแห่งชาติ นะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้เกี่ยวหน้าไม่ได้แล้วครับท่านประธาน หลักข้อที่ ๒ กฎหมายไม่มีผล

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอช่วยกระชับ สักนิดเถอะครับ มันฟุ่มเฟือยครับ มันก็เข้าข้อ ๔๓ นะครับ ขอความร่วมมือด้วยนะครับ ช่วยกระชับหน่อยเถอะครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต เนื่องจากว่าหลักนิติธรรม ผมยังไม่ได้ยินคำชี้แจงจากกรรมาธิการโดยชัดเจน ก็ทำให้ผมคิดว่าท่านกรรมาธิการให้ความสนใจต่อเรื่องหลักนิติธรรมน้อยเกินไป หลักนิติธรรมสูงกว่ากฎหมายนะครับ ภาษาอังกฤษเรียกว่า รูล ออฟ ลอว์ ลอว์ สำคัญ แล้ว รูล ออฟ ลอว์ สำคัญมากกว่า

ข้อ ๒ กฎหมายไม่มีผลย้อนหลัง กฎหมายไม่มีผลย้อนหลังที่เป็นโทษ เพราะฉะนั้นใครที่ไปแปรญัตติไว้เมื่อเวลาถูกศาลพิพากษาแล้วก็อย่ามาโทษกล่าวหาหะครับ

ข้อ ๓ กฎหมายต้องประกาศให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๔ กฎหมายต้องใช้บังคับเป็นการทั่วไป และท่านไปดูแล้วกันสิ่งที่ท่าน แก่ไขมานี้หะครับ เดี๋ยวยังมีอีกหลายมาตราท่านดูสิว่ามันตกข้อไหนหะครับ

ข้อ ๕ สำคัญมากครับท่านประธาน เจ้าหน้าที่รัฐ สมาชิกวุฒิสภา เราก็เป็น เจ้าหน้าที่รัฐหะครับ จะใช้อำนาจภายใต้อำนาจที่กฎหมายให้ได้เท่านั้นหะครับ

ข้อ ๖ ประการสุดท้ายครับ ห้ามยกเว้นความรับผิดชอบให้แก่การกระทำ ในอนาคต ทั้งหมดผมคิดว่าหลักนิติธรรมนี้เป็นสิ่งมีความสำคัญหะครับ เพราะฉะนั้น ก็ขอให้ในการชี้แจงรอบต่อไปของกรรมาธิการ ตอบคำถามของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา ก็ขอให้ กรรมาธิการได้สะท้อนว่าท่านตีความหลักนิติธรรมว่าอย่างไร และสิ่งที่ท่านเสนอมานี้ มันถูกต้องไหม สรุปครับ ท่านประธานครับ ผมขอให้ท่านกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิก รัฐสภาได้ช่วยกรุณาสืบค้นร่างแก้ไขญัตติของผมนะครับ ถ้าสมมุติว่าท่านเห็นว่าเขียนคำว่า สรรหา นั้นไม่ถูกต้อง ท่านอาจจะใช้เป็นการเลือกตั้งโดยทางอ้อมหรืออะไรผมยินดีรับครับ ขออนุญาตขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

(นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง ได้ยืน และยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านนิพิฐ เชิญครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานหะครับ ตามข้อบังคับข้อ ๕ และข้อ ๔๓ เมื่อสักครู่ท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านสามารถ ขอภัยหะครับ ได้กล่าวพาดพิงถึงพรรคประชาธิปัตย์ โดยได้พูดถึงจดหมายเปิดผนึกของ อาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ที่มีถึงท่านชวน หลีกภัย ท่านสามารถได้พยายามบอกว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านไม่ได้ตอบคำถามของคุณหมอวรงค์โดยตรง แต่ท่านประธานสามารถ ได้ตอบคำถามโดยยกจดหมายเปิดผนึกของอาจารย์ชาญวิทย์ที่มีต่อ ท่านชวน หลีกภัย ขึ้นมาตอบคำถามของคุณหมอวรงค์ บังเอิญผมไม่ได้ดูหรือครับว่าอาจารย์ชาญวิทย์เขาได้

เขียนกฎหมายว่าอย่างไร เพราะอาจารย์ชาญวิทย์เป็นที่ปรึกษาหรือเป็นกลุ่มของคนเสื้อแดง ซึ่งผมไม่ยอมรับความคิดของท่านอยู่แล้ว ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ผมไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์มติชน เพราะว่ามติชนในระยะหลัง เป็นสื่อที่สะท้อนสิ่งทั้งหลายผิดไปจากความเป็นจริง เป็นกระຈกที่ฝ้ามัวและมีอคติ จนกระทั่งได้มีการกล่าวว่มติชนจริง ๆ แล้วก็คือมติชน แต่ว่าข้อความที่ท่านประธานสามารถยกจดหมายเปิดผนึกของอาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ขึ้นมาถึงท่านชวณนั้น ท่านประธานสามารถบอกว่าให้ไปอ่านจดหมายของอาจารย์ชาญวิทย์ที่มีถึงท่านชวณนั้นเป็นคำตอบของท่าน ท่านประธานครับ ท่านอาจารย์ชาญวิทย์ได้บอกว่าพวกเราซึ่งเป็นพรรคประชาธิปัตย์นั้นได้พยายามปลุกระบบอนาธิปไตยขึ้นมา ท่านบอกว่าการที่พวกเราจัดกิจกรรมเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคมนั้น เป็นการป่วนถนน และ ๒ วันที่ผ่านมานั้นพรรคประชาธิปัตย์ได้มีพฤติกรรมในการป่วนสภาผู้แทนราษฎรหรือป่วนรัฐสภา ผมคิดว่าการตอบอย่างนั้นของท่านสามารถนั้นเป็นการตอบที่ผมไม่ยากใช้คำว่า เห็นแก่ตัว นะครับ หรือเอาอาจารย์ชาญวิทย์มาบังตนเองอยู่ แล้วใช้ข้อความของอาจารย์ชาญวิทย์นั้นใส่ร้ายป้ายสีพรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับว่าการที่สมาชิกพรรคฝ่ายค้านรวมทั้งท่านวุฒิสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายรัฐธรรมนูญที่ผ่านมานั้น เราไม่ได้เป็นกระบวนกรป่วนสภาหรือเป็นกระบวนกรที่ปลุกอนาธิปไตยขึ้นมาในประเทศนี้ แต่เรากำลังสู้กับระบอบเสียงข้างมากที่เป็นเผด็จการ ผมกล่าวหาตรง ๆ นะครับ เรากำลังสู้กับระบอบเผด็จการรัฐสภา เรากำลังสู้กับระบอบเผด็จการที่ไม่คำนึงถึงเหตุผล ไม่คำนึงถึงเสียงข้างน้อย ผมกำลังบอกท่านประธานฝากไปถึงท่านสามารถว่าระบบที่ท่านกำลังทำอยู่นี้ไม่ใช่ระบบประชาธิปไตยในความเห็นของกระผม ระบบประชาธิปไตยในความเห็นของกระผม นั้นต้องเป็นระบบประชาธิปไตยที่มนุษย์ทุกคนในประเทศนี้สามารถเดินทางไปแสดงความคิดเห็นได้ทุกตารางนิ้วของประเทศนี้ ไม่ใช่ระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนส่วนหนึ่งไม่สามารถไปยังพื้นที่อีกพื้นที่หนึ่งได้ ถ้าใครทำสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นผมคิดว่ามนุษย์พวกนั้น พรรคการเมืองเหล่านั้นหรือกลุ่มการเมืองเหล่านั้นไม่ใช่ผู้ที่อยู่ในระบอบประชาธิปไตย -----

นี่คือสิ่งที่เรา mong ระบอบประชาธิปไตยต่างกันครับ ถ้าท่านคิดว่ากลุ่มการเมืองหรือกลุ่มอิทธิพลของท่านกระทำการสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ท่านชื่นชมและเป็นประชาธิปไตย ผมกล่าวหาท่านเลยว่า ท่านนั้นแหละมีความคิดมนุษย์ที่เป็นเผด็จการ ผมเรียนท่านประธานนะครับ พรรคประชาธิปัตย์ เราไม่ได้อาศัยทหารขึ้นมาปลุกอนาธิปไตยขึ้นมาในประเทศนี้เราไม่อาศัยประโยชน์จากทหาร แต่ว่าอย่าลืมนะครับว่าอดีตนายกรัฐมนตรีอดีตหัวหน้าพรรคของท่าน ประมาณปี ๒๕๓๓ หรือปี ๒๕๓๔ คุณทักษิณ ชินวัตร ไม่ใช่หรือครับที่เข้าไปกอดทหารที่มาจากค่ายอำนาจ แล้วขอผลประโยชน์จากทหาร พรรคประชาธิปัตย์เราไม่เคย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่ามันจะไปไกลแล้วครับท่าน ผมว่าพอแล้วกระมัง

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ขออนุญาตท่านประธานนะครับ ถ้าท่านสามารถ แก้วมีชัย จะกล่าวหาหรือพาดพิงถึงกระผม ยืนขึ้นอย่างลูกผู้ชายและกล่าวหาได้เลยครับ อย่าเอาอาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ซึ่งเป็นคนเสื้อแดงมาบังตัวของท่าน แล้วเรามาสู้กันด้วยเหตุด้วยผลของสภาแห่งนี้ ผมกล่าวหาอดีตหัวหน้าพรรคท่านนะครับ ผมกล่าวหาหัวหน้าพรรคของท่าน คุณทักษิณ ชินวัตร ได้ประโยชน์จากระบบเผด็จการครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอความกรุณานะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ สักครูครับ ขอความกรุณาครับ จะเป็นการอภิปรายหรือเป็นการชี้แจงอะไรก็แล้วแต่ ขออย่าไปพาดพิงกัน โดยที่มันไม่จำเป็น ไม่มีเลยจะดีมากนะครับ เพราะฉะนั้นขอความร่วมมือด้วยครับ เชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ยินดีครับท่านประธาน ก็กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนิพิฐครับ ผมก็ไม่ได้ยกขึ้นมาอ่านอะไรเลยนะครับ ผมเห็นเป็นถ้อยคำที่ปรากฏในสื่อ ก็เป็นสื่อสาธารณะ แล้วเป็นจดหมายเปิดผนึกนี่แปลว่าใครก็อ่านได้ทั้งนั้น ผมก็เห็นก็เป็นเพียงความคิดที่ท่านอาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ในฐานะนักประวัติศาสตร์ท่านก็เสนอจดหมายไปถึง ฯพณฯ ชวน ในฐานะประธานที่ปรึกษาของพรรคอดีตนายกรัฐมนตรี แล้วก็เป็นผู้อาวุโสของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งก็เป็นสถาบันเดียวกับผมนี่ละครับ กระผมก็ไม่ได้ไปหยิบยกมาอ่านเลยนะครับ เพียงแต่ว่าเป็นข่าวที่สาธารณะทั่วไป

ก็รับทราบรับรู้ก็แล้วแต่ว่าอ่านแล้วจะคิดกันอย่างไร ผมก็เพียงแต่ว่าก็เป็นความคิดหนึ่งของนักวิชาการท่านหนึ่งที่ท่านเอาประสบการณ์จากประวัติศาสตร์ที่เคยเกิดขึ้นมามานำเสนอ เพราะว่าปกติประวัติศาสตร์มันก็หมุนเวียนย้อนรอยกันอยู่อย่างนี้ละครับ ท่านประธาน ขอบขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มันขยายความ เลยยาวเลยเชิญครับ ไหน ๆ ก็มีคนตั้งประเด็นแล้ว

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ขอบขอบคุณท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานไม่อนุญาตให้ผมได้พูดเรื่องนี้จนจบสิ้นกระแสดความผมคิดว่าเรื่องนี้จะยาวครับ และผมคิดว่าจะสร้างความวุ่นวายจนกระทั่งการประชุมสภาอาจจะดำเนินการต่อไปไม่ได้ครับ เอาสิครับ ไม่มีปัญหานี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไร ท่านเชิญตามสบายครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านอนุญาตให้ผมพูดนะครับ ผมพูดไม่ยาวหรอกครับ ผมเพียงแต่ว่าผมก็เคารพท่านสามารถนะครับ แล้วผมไม่เคยล่วงเกินท่านไม่ว่าต่อหน้าและลับหลัง แต่ว่าท่านสามารถวันนี้ผิดบุคคลไป ท่านเอาคำของอาจารย์ชาญวิทย์ ซึ่งคำพวกเราเป็นประชาธิปไตยครับ ยกคำเหล่านั้นยกจดหมายนั้นมาด่าเราอย่างนี้ไม่ใช่ลูกผู้ชายครับ ถ้าท่านคิดว่าพวกเราทำผิดอย่างไรท่านยืนขึ้นสิครับ ไม่ต้องไปบังแอบคนอื่นอยู่ ท่านเอาความคิดของนักวิชาการเสื้อแดง อาจารย์ชาญวิทย์ที่มีถึงพรรคประชาธิปไตยที่มีถึงท่านชวนและมาใส่ร้ายประชาธิปไตยในจดหมายดังกล่าวมันยกเหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๔๐ ขึ้นมา เรากำลังเอาเหตุผลของคนปัจจุบันไปตัดสินการกระทำของคนในอดีต เราไม่รู้หรอกครับว่า เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ซึ่งมีการยึดอำนาจนั้นเหตุผลเขาเป็นอย่างไร เราไม่รู้ แล้วผมบอกท่านประธานต่อไปครับว่า วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ตอนที่เขามีการยึดอำนาจกับคุณทักษิณไปดูสิครับข้อมูลย้อนหลังประชาชนคนในประเทศนี้ ๘๓ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับการยึดอำนาจจากคุณทักษิณ ชินวัตร แต่ว่าวันนี้กระแสดังกลับเพราะเหตุผลอะไรผมไม่ต้องกล่าวหรอกครับ แต่คนในประเทศนี้จากผลการสำรวจของสำนักโพลล์ (Poll) ทุกแห่งนะครับ ทุกสำนักเขาเห็นด้วยจากการยึดอำนาจคุณทักษิณ ชินวัตร เพราะในขณะนั้นคุณทักษิณ ชินวัตร สร้างความเสียหาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับอย่าไปถึงขนาดนั้นเลย เดียวก็ไม่จบ อย่าไปใส่ร้ายกันอย่างนั้นครับ ใส่ร้ายกันไปใส่ร้ายกันมาไม่จบนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านยกเรื่องนี้ขึ้นมาก่อน ผมนี้ฟังมาตั้ง ๓ วัน ผมไม่อภิปรายเลยนะครับ ผมไม่ใช่สิทธิอภิปรายครับ แต่ว่าเรื่องนี้ท่านยกขึ้นมาแล้วใส่ร้ายพรรคประชาธิปัตย์โดยใช้จดหมายเปิดผนึก ผมไม่ได้อ่าน เพราะผมไม่อ่านหนังสือพิมพ์มติชน ผมไม่เชื่อมติชนมาตั้งนานแล้ว แต่ท่านยกจดหมายฉบับนี้ขึ้นมาแล้วมาใส่ร้ายเรา ผมกราบเรียนอีกสักครั้งนะครับว่าสิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์ทำมานั้นนะครับไม่ใช่ว่าการป่วนถนน ไม่ใช่ว่าการปลุกระบบอบนาธิปไตยขึ้นมา เราเป็นเสียงข้างน้อย ท่านสิครับต้องปกป้องเสียงข้างน้อย มีประเทศไหนละครับ มีรัฐไหนละครับที่เขาไม่ปกป้องเสียงข้างน้อย ไม่มีนอกจากประเทศไทย ท่านเป็นเสียงข้างมากท่านเดินไปได้ทุกตารางนิ้วของประเทศนี้ แต่ท่านใช้อันธพาลของพวกท่านครับ

(นายก่อแก้ว พิกุลทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าพอแล้วครับ ผมอนุญาตได้แค่นี้ครับ มีผู้ประท้วง เชิญท่านก่อแก้วครับ

นายก่อแก้ว พิกุลทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ก่อแก้ว พิกุลทอง ส.ส. บัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตประท้วงท่านผู้กำลังอภิปรายอยู่นะครับ ตามข้อ ๔๓ ท่านเองได้กล่าวหาบุคคลภายนอกหลายครั้งแล้วก็พูดถึงนักวิชาการซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องอยู่ในสภาแห่งนี้ครับ ข้อเท็จจริงสังคมก็รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร เมื่อกี้ท่านก็บอกว่าท่านไม่เคยป่วนในท้องถนนผมถามนะครับว่า สัปดาห์ที่แล้วใครละครับปรากฏชื่อไปชวนแกนนำพันธมิตรมาชุมนุมขับไล่รัฐบาลครับ นี่คือข้อเท็จจริงครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ สรุปแล้วจะเปลี่ยนเรื่องพูด ไม่ได้คุยเรื่องรัฐธรรมนูญแล้วนะ ชวนกันเปลี่ยนเรื่องพูดแล้วใช้ไหมครับ จริง ๆ ไม่น่าตั้งประเด็นขึ้นมาเลย ผมว่าพอสมควรแล้วครับได้อธิบายเกิน เขาพูดนิดเดียวเท่านั้นเอง เอาอย่างนี้ผมให้ท่านสามารถถอนครับ ผมวินิจฉัยแล้วครับ ท่านสามารถถอนแล้วจบครับ พอแล้วครับ ท่านสมาชิกครับผมอยากให้การประชุมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ผมก็พยายามเปิดโอกาสและให้เกียรติท่านนิพิฐได้พูดและพูดมามากพอสมควรแล้ว ไม่ใช่ท่านจะเอาอะไรให้ได้ตั้งใจทั้งหมดนะครับ ผมวินิจฉัยให้ท่านสามารถถอนครับ ท่านจะให้ท่านก่อแก้วถอนอะไรบ้าง

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ท่านฟังผมสิครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญเถอะครับพ่อคุณหนูหัวเชิญครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ผมไม่ได้เป็นพ่อหนูหัวของท่านนะครับ ถ้าผมเป็นพ่อหนูหัวของท่านผมจะสั่งสอนท่านครับ แล้วท่านต้องฟังผมเอาไหมละครับ ท่านประธานครับ คุณก่อแก้ว พิกุลทอง ได้พูดเมื่อสักครู่ว่าการที่พวกผมไปทำกิจกรรมการเมืองข้างนอกนั้นมันเป็นการป่วน มันไม่เป็นประชาธิปไตย เป็นการป่วนถนน ท่านพูดอย่างนั้น นี่ละครับเรามองประชาธิปไตยต่างกัน เวลาเสียงข้างน้อยทำกิจกรรม เวลาเสียงข้างน้อยนำประชาชน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผมขอניתเดียว
เดียวผมให้ท่านพูด แต่ขอความร่วมมือניתเดียวนะครับ ท่านอธิบายในสิ่งที่ท่านเสียหาย
แต่อย่าไปใส่ร้ายหรือพาดพิงทำให้เขาเสียหายอีก จะได้จบนะครับ เอาประเด็นที่ท่านเสียหาย
แล้วท่านจะให้ถอนตรงไหนท่านก็บอกผมจะได้ใช้ดุลยพินิจวินิจฉัย เอาอย่างนั้นนะครับ
จะได้จบครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมไม่ประสงค์จะให้คุณก่อกวได้ถอนคำพูดครับ เพราะผมถือว่าคำพูด
ของคุณก่อกวั้นไม่มีสาระที่ผมจะนำมาคิด แต่ผมเรียนท่านประธานว่าผมจำเป็นต้องชี้แจง
เท่านั้นเอง ไม่จำเป็นต้องถอนนะครับ ท่านอย่าเพิ่งปิดไมค์ผมนะครับ ก่อกว พิกุลทอง
ไม่ต้องถอนคำพูด แต่ผมจะชี้แจงคุณก่อกว พิกุลทอง ว่าการทำกิจกรรมทางการเมือง
ของพวกผมกับก่อกว พิกุลทอง นั้นต่างกันครับเวลาเสียงข้างน้อยอย่างพวกเรานำประชาชน
ไปทำกิจกรรมบนท้องถนน สิ่งที่เราทำต่างกับก่อกว พิกุลทอง คือเราไม่เผาบ้านเผาเมืองครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมจะอนุญาตให้ท่านพูด
พูดในสิ่งที่ท่านใช้สิทธิขอพาดพิงทำให้เสียหาย เพราะฉะนั้นท่านชี้แจงในสิ่งที่ท่านเสียหาย
อย่าไปใส่ร้ายคนอื่นเขากลับไปอีก มันไม่จบ ผมขอความร่วมมือแค่นี้ครับ ขอแค่นี้แล้ว
ผมให้ท่านพูดได้เต็มที่ แต่อย่าไปใส่ร้ายให้คนอื่นเสียหาย ท่านก็ไม่ให้ความร่วมมือ มันก็ไม่จบ
ถ้าบริสุทธิ์ใจครับเอาเฉพาะที่พาดพิงและเสียหาย อย่าไปใส่ร้ายเขา เดียวเขาก็ต้องมาได้ไป
โต้มากันอีก มันก็ไม่จบ ขอแค่นี้ละครับได้หรือเปล่าครับ เชิญครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ท่านประธานใจเย็น ๆ นะครับ ถ้าท่านประธานปล่อยให้ได้ชี้แจงผมคิดว่า
ไม่เกิน ๓-๔ นาทีก็จบแล้ว ผมเริ่มต้นบอกกับท่านประธานว่าความขัดแย้งในประเทศนี้
หรือในรัฐสภานี้เพราะเรามองประชาธิปไตยต่างกัน เรามองประชาธิปไตยต่างกันแล้วนำมาสู่
ความขัดแย้ง คุณก่อกว พิกุลทอง บอกว่าที่ผมและประชาธิปไตยไปชวนพันธมิตรหรือกลุ่ม
การเมืองข้างนอกทำกิจกรรมนั้นกำลังเป็นการปั่นระบอบประชาธิปไตย ผมบอกว่ันละครับ
ที่เรามองต่างกันครับ ผมจำเป็นต้องชี้แจง ผมบอกท่านประธานฝากไปถึงก่อกว พิกุลทอง
ว่าเราทำกิจกรรมทางการเมืองต่างกันครับ ผมนี้เป็นเสียงข้างน้อย เวลาเสียงข้างน้อยชักชวน
ประชาชนไปทำกิจกรรมหรือแสดงความคิดเห็น สิ่งที่เราทำคือเราไม่เผาบ้านเผาเมือง
เราไม่ทำความเสียหายให้กับประเทศนี้ แต่เวลาเสียงข้างมากอย่างท่านทำกิจกรรม

๑๖๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

บุศกร ๘๐/๒

ท่านสร้างความเสียหายให้กับประเทศชาตินั่นคือสิ่งที่เราต่างกัน ท่านเชื่อผมไหมละครับ เห็นไหมละครับ เวลาพวกผมทำกิจกรรมบนท้องถนนบ้านเมืองไม่เสียหาย คนไม่บาดเจ็บ และไม่ล้มตาย แต่เสียงข้างมากของท่านทำกิจกรรมทางการเมืองบนท้องถนน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : นี่พูดไปใส่ร้ายไป พูดไปใส่ร้ายไป

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : นี่ละครับ ผมกล่าวหาเลยละครับ นี่ละครับที่เราเห็นต่างกัน แล้วผมทำกิจกรรมนี้มาต่อว่าผมได้ อย่างไรครับ ก่อแก้ว พิกุลทอง มาต่อว่าพรรคประชาธิปัตย์และผมได้อย่างไรละครับ ตรงไหน มันเสียหายหรือครับ ประเทศชาติมันเสียหายจากการทำกิจกรรมของพรรคประชาธิปัตย์ไหม แต่ประเทศชาติเสียหายจากการทำกิจกรรมการเมืองของก่อแก้ว พิกุลทอง และคนเสื้อแดง ซึ่งเป็นขาหนึ่งของพรรคเพื่อไทย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : นี้อย่างนี้ใส่ร้ายเขาไหม เขาพูดนิดเดียวเท่านั้นเองครับ แล้วก็ใช้วิธีห้อย่างนี้ เอาครับ เชิญครับ จบหรือยังครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ พวกผมนี้ทำกิจกรรมทางการเมืองตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญ เราว่าการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธนั้นเราทำได้ นั่นคือสิ่งที่เราต่างกับท่าน ท่านทำการเมืองทุกครั้งประชาชนบาดเจ็บและล้มตาย บ้านเมืองเสียหาย ผมไม่มีครับ แล้วผมจะบอกท่านครับ ในอนาคตข้างหน้าเราจะยกระดับให้ท่านดู เราอาจจะมีการชุมนุมเป็นแสนคน แต่ประชาชนจะไม่บาดเจ็บล้มตายไม่เหมือนพวกท่าน ประชาธิปัตย์ทำการเมืองไม่ต้องใช้กฎหมายนิรโทษกรรมครับ ไม่ใช่อันธพาลอย่างพวกท่านครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(นายก้อแก้ว พิกุลทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านก้อแก้ว ผมจะอนุญาต
ให้ท่านนะครับ แต่เอาเฉพาะที่พาดพิงและเสียหาย แล้วอย่าไปพาดพิงกลับนะครับ
ขอความร่วมมือนะครับ เราจะได้เดินต่อนะครับ

นายก้อแก้ว พิกุลทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ประธานสภาด้วยความเคารพ ผมเองพยายามพูดให้สั้นที่สุด ตามที่ท่านนิพิฐ์เองได้พาดพิง
ว่าพวกผมเองบ้านเผาเมือง กราบเรียนท่านนะครับว่าวันนี้ศาลเขาได้มีคำสั่งยกฟ้องผู้ที่
ถูกฟ้องข้อหาเผาเซ็นทรัล วันนี้ใครเผาเซ็นทรัลเราไม่รู้ แต่ว่าปรากฏชัดเจนว่าศาลมีคำสั่ง
ชี้ชัดแล้วครับว่ามีคนฆ่าประชาชน ๑๐ ศพ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาแล้วครับ พอแล้วครับ
เอาเฉพาะที่เราเสียหายนั่นแหละ

(นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ยังไม่จบหรือครับ
ก็เมื่อสักครู่นี้จะพาดพิงผมปิดไมค์แล้วนี่ครับ ยังไม่จบ เอา ๆ เชิญ

นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ
มันยังไม่จบหรือครับ ผมจะตอบคุณก้อแก้วนิดเดียวว่าสิ่งที่ท่านบอกว่าศาลยกฟ้องแล้วนั้น
วันนี้เขาอุทธรณ์อยู่ครับ ยังไม่จบครับ แล้วท่านไปฟังความเห็นของอัยการสิครับ ที่เขา
อุทธรณ์คดีเผาเซ็นทรัลเวิลด์นั่นครับ อัยการเขามั่นใจครับว่าคนเสื้อแดงเป็นคนเผาครับ
เขาเลยอุทธรณ์นะครับ แล้วคดีเผาศาลากลางล่ะครับ คดีเผาศาลากลาง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ อันนั้นเขาไม่ได้
พาดพิง พอแล้วครับ เขาไม่ได้พาดพิงอะไรแล้วนี่ครับ พอเถอะครับ

นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : คนเผา
ศาลากลาง เป็นคนของท่านนะครับ เป็นคนที่คุณทักษิณบอกว่าถ้ามีปัญหาให้ไปรวมตัว
ศาลากลาง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ พอแล้วครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : คุณทักษิณ
เลยต้องบินไปต่างประเทศอย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ พอแล้ว
พอครับ เชิญท่านเทอดพงษ์ครับ อย่าประท้วงเลยครับ พอแล้วครับ จบแล้ว พอเถอะครับ
ท่านนิยมพอเถอะครับ จบแล้วครับ พอแล้ว ท่านบุญยอดพอแล้ว ท่านช่วยถอนหน่อย

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมก็รอจะถอนอยู่นานแล้วนะครับ พอดีมีคู่ใหม่ ผมไม่ได้มีเจตนาจะไปละลาบละล้งท่าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ บอกถอน
ก็จบครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตถอนสิ่งที่
ผมพูดว่าให้ไปอ่านมติชนออนไลน์นะครับ ขออนุญาตถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญครับ
ท่านเทอดพงษ์เชิญครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ผมมาจาก
จังหวัดตากครับ ต้องเรียนว่าจริง ๆ สภาที่อย่างนี้นะครับ บางครั้งบางครั้งเวลาพูดจาก็ต้อง
ระมัดระวังกันไว้บ้างนะครับ ผมก็แนะนำท่านประธานกรรมการเหมือนกัน บางทีก็อาจจะ
พูดเกินเลยกันไปก็ทำให้เกิดปัญหากันขึ้นมาได้ ท่านประธานครับ ผมแปรญัตติเอาไว้
จริง ๆ ก็ไม่ได้คิดว่าจะดำเนินการอะไรกันมากมาย ผมแปรญัตติในเรื่องนี้ไว้ในมาตรา ๓
ซึ่งขอแก้ไขในมาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งจำนวน ๑๕๔ คน
แทน ๒๐๐ คน ผมขอเหลือ ๑๕๔ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละ
๒ คน ผมเรียนอย่างนี้นะครับว่า จริง ๆ การเลือกตั้งนั้นถือว่าเป็นหัวใจของระบอบ
ประชาธิปไตยนะครับ ประชาธิปไตยก็ต้องมีการเลือกตั้ง เพราะการเลือกตั้งนั้นเพื่อจะคัดเอา
ตัวแทนของประชาชนเข้ามาเพื่อทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ ในการบริหารราชการต่าง ๆ
เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งที่ว่าเป็นหัวใจนั้นถูกต้องครับ แต่ว่าการเลือกตั้งที่เป็นหัวใจจริง ๆ นั้น

ก็คือการเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นี่คือนโยบาย นี่คือนโยบายของระบอบประชาธิปไตย ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้นเป็นองค์ประกอบ เพราะฉะนั้นเมื่อก็ผมเห็นท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งท่านลุกขึ้นมา แล้วก็มาอธิบายถึงว่า มันจำเป็นจะต้องมีการเลือกตั้งมา วุฒิสภาจะต้องมีการเลือกตั้งให้ได้ นี่คือนโยบายของระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ ระบอบประชาธิปไตยหลักใหญ่นั้น ผู้แทนราษฎรก่อนละครับ ส่วนอื่น ๆ นั้นคือองค์ประกอบนะครับ จะเลือกไม่เลือก ความเป็นประชาธิปไตยไม่ได้อยู่ตรงนั้นทั้งหมดที่ผมพูดในเรื่องอย่างนี้ ผมอยากจะอธิบายโดยเริ่มต้นสักนิดว่าจริง ๆ แล้วบ้านเราได้มีวุฒิสภา ได้มีวุฒิสมาชิกกันมาตั้งนานแล้วนะครับ ไม่ใช่ไม่มี เริ่มมาจากตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ นั้นเรามีสภา ซึ่งในชั้นแรกนั้นเป็นสภาเดียว เรามีสภาเดียวนั้น สภา ๒ สภา จากการเลือกตั้ง แล้วก็การแต่งตั้งเอามารวมกัน แล้วก็เรียกว่าสภา มี ส.ส. ประเภท ๑ ส.ส. ประเภท ๒ ก็คงเคยได้ยินกันอยู่ เมื่อก่อนนั้นเราจะมี ส.ส. ประเภท ๑ เลือกตั้ง ส.ส. ประเภท ๒ แต่งตั้ง แล้วก็เอามารวมอยู่ในสภาเดียวกัน อันนั้นเรียกว่าสภาเดียว พอถึงปี ๒๔๘๙ อันนั้นได้มีสภาคู่เป็นครั้งแรก แล้วก็จะมี ส.ส. แล้วก็จะมีสภาที่เรียกว่า พฤษสภา ที่หลายคนได้พูดกันไว้แล้วนะครับ พฤษสภาที่ว่านี้มาจากการแต่งตั้ง ในต่อมานั้นก็จะมีการแต่งตั้งกันเรื่อยมา แล้วก็จะมีสภาคู่มาเรื่อยนะครับ จะมีสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งแน่นอนครับอันนี้คือหลักใหญ่ ส่วนวุฒิสภาหรือพฤษสภา วุฒิสภา ที่เรียกตอนหลังนั้น เป็นสภาที่ถือว่าเป็นสภาที่คอยดูแลกันมา ถ้ามองว่าทำไมที่มีการแต่งตั้งกันมาได้โดยตลอด เพราะว่าอำนาจหน้าที่ที่เขาให้กันในขณะนั้น วุฒิสภาเป็นเพียงสภาที่คอยกลั่นกรองงานของสภาผู้แทนราษฎร คอยดูแลแทนเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นอำนาจมีเท่านั้น การแต่งตั้งก็จำเป็นนะครับ การแต่งตั้งน่าจะดูดีกว่าด้วยซ้ำไป เพราะว่าเป็นคัดสรรหาเอาคนที่มีความประสพการณ์เยอะ ๆ เอาเข้ามา ถ้าเราเลือกตั้ง เราอาจจะไม่ได้คนประสพการณ์ดี ๆ มาเพื่อคอยกลั่นกรองสิ่งที่บรรดาสภาผู้แทนราษฎร ทำมาก็ได้ ในยุคนั้นสมัยนั้นเขาพอตั้งมาอย่างนี้ครับ และเขาก็ได้ไปพิจารณากันมาว่าทั้งหมดที่ผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการนั้นก็เข้าไปถึงวุฒิสภา วุฒิสภาเขาก็ดูว่าจากประสพการณ์ที่เขาทำนั้นมันควรจะเป็นอย่างนั้นนะครับ เขาก็ส่งมาแก้ไขกันมา อำนาจใหญ่นั่นอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎร แต่พอต่อมาในปี ๒๕๔๐ ที่เราเริ่มมีรัฐธรรมนูญใหม่ออกมานั้นนะครับ เราก็คิดว่าวุฒิสภานั้นจำเป็นที่จะต้องมีการเลือกตั้ง นั่นก็โดยเหตุผลเขาจะครับ แต่ว่าจริง ๆ ถ้ามองว่าแต่งตั้งได้ไหม ก็ยังแต่งตั้งได้ แต่ว่าบังเอิญมันมีเงื่อนไขหลายอันขึ้นมา เรามีองค์กรอิสระเรามีองค์กรต่าง ๆ อีกเยอะแยะเลยครับ หาผู้คนที่มาตั้งเรื่องบรรดาผู้คนที่เหล่านี้ไม่มีก็อาศัยวุฒิสภา เพราะ

จะเอาสภาผู้แทนราษฎรไปเป็นคนดำเนินการก็เกรงว่าจะเป็นข้อครหาแน่ครับ เพราะฉะนั้นก็เลยให้วุฒิสภามีอำนาจมากขึ้น วุฒิสภาที่มีอำนาจมากขึ้นนั้นถ้าจะแต่งตั้งกันเข้าไปก็เกรงว่าจะเกิดครหาขึ้นขึ้นมา ก็เลยคิดกันไปว่าในปี ๒๕๔๐ ก็เลยมีรัฐธรรมนูญที่ให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกนะครับ เพราะฉะนั้นพอเลือกตั้งเข้ามาแล้วนั้นก็ต้องเรียนว่าเราก็ดูว่าเหมือนกับจะไม่มีปัญหา แต่พอเอาเข้าจริง ๒ สภาสภาคู่ในขณะนั้นดำเนินการกันมาในระยะหนึ่งนั้น ก็มีปัญหา ไม่ใช่ไม่มีปัญหา ระยะหลังเลยมีปัญหาเรื่อยมา เพราะว่าวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งนั้น ในขั้นต้นนั้นใหม่มากครับ เพราะผมจำเหตุการณ์พวกนี้เหล่านี้ได้หมด เพราะว่าอยู่ในสถานการณ์พวกนี้มาหมด ตอนนั้นใหม่มาก วุฒิสภาที่เข้ามาไม่มีใครสนใจ พอเข้ามาเสร็จ เลือกตั้งเข้ามาเสร็จ ปรากฏว่าความสำคัญของวุฒิสภานั้น

แต่งตั้งองค์กรอิสระ แต่งตั้งต่าง ๆ อีกเยอะแยะเลยครับ เห็นเป็นความจำเป็นขึ้นมาก็เลย
ถูกแทรกแซง นั่นถูกแทรกแซงกันจริง ๆ นะครับจากระบบการเมือง จากพรรคการเมือง
พรรคการเมืองที่มีอำนาจก็เข้าไปแทรกแซง แทรกแซงเสร็จ ในวุฒิสภานั้นในช่วงนั้นครับ
ก็เกิดการบิดเบี้ยวไป การแทรกแซงอย่างไหนค่อนข้างจะหนักหนารุนแรงไปจนกระทั่งมี
การจ่ายเงิน มีการซื้ออะไรต่าง ๆ ผมไม่พูดอะไรไปเยอะกว่านี้เพราะว่าคนที่จะอธิบาย
ได้ละเอียดจริง ๆ นั่นก็คือรองประธานวุฒิสภา คุณนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ ท่านคงมาเล่า
ให้ฟังครับว่าจริง ๆ การแทรกแซงเป็นอย่างไร การดำเนินการเป็นอย่างไร ความเสียหาย
เป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นพอเกิดขึ้นมาตอนนั้น วุฒิสภาช่วงนั้นพอมีปัญหาขึ้นมา พอในปี ๒๕๔๐
มีการพิจารณากันอีกว่าในรัฐธรรมนูญที่มีปัญหาในปี ๒๕๔๐ นั้นมีอะไรบ้างก็มาแก้ไขครับ
การแก้ไขทั้งหลายนั้น เรื่องวุฒิสภาก็เป็นหนึ่งในนั้น ก็เป็นการเอามาดูกันแล้วก็บอกว่า
ถ้าเลือกตั้งอย่างเดียวก็ถูกแทรกแซงได้อีก เพราะฉะนั้นก็หาหนทางว่าทำอย่างไร แต่งตั้ง
เข้ามาได้สักส่วนหนึ่งไหม ในที่สุดแล้วก็ออกแบบรัฐธรรมนูญ ก็คือมีวุฒิสภา ทั้งเลือกตั้ง
ทั้งแต่งตั้ง เพื่อที่จะได้มาคอยดูแลด้วยกัน ที่ผมเล่าให้ฟังนี้เพราะว่านี่มันคือประวัติที่มัน
เรียงกันมาว่าทำไมวุฒิสภาในปัจจุบันที่มีการเลือกตั้งด้วยและแต่งตั้งด้วย หลายคนก็ประกาศว่า
แต่งตั้งแล้วมันสุดยอด ถ้าเลือกตั้งแล้วมันจะต้องเบ็ดเสร็จ มาจากพี่น้องประชาชน เรียบร้อย
ทุกอย่าง ดีเยี่ยม จริง ๆ มันขึ้นอยู่กับคนนะครับ ถ้าคนขาดความสำนึกในการเป็นเรื่องราว
อย่างนี้ ทำอย่างไรมันก็ไปไม่ได้ครับ มันก็จะมีปัญหากันอยู่อย่างนั้นละ เพราะฉะนั้นวุฒิสภา
ของปี ๒๕๔๐ จึงมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขกันอย่างที่ว่านี้นะครับ จนปี ๒๕๕๐ พอมาถึง
ปี ๒๕๕๖ คือตอนนี้ครับ เราก็มาดูกันเสร็จ แล้วก็เริ่มกลับไปใหม่ กลับไปอย่างปี ๒๕๔๐ อีก
จริง ๆ ทั้งหมดทั้งหลายนี้นั้นมันมีประวัติ มันมีเส้นทางการดำเนินการมาทั้งหมด แล้วเส้นทาง
ที่การดำเนินการมาทั้งหมดนั้น ประวัติศาสตร์มันซ้ำรอยครับ เราจัดได้ เราทำได้ครับอย่างนี้
เสร็จแล้วเราก็ลงมติเลือกตั้ง สุดท้ายเราก็มีวุฒิสภาอย่างนี้ละครับ ออกมา ๒๐๐ คน เลือกตั้ง
แบ่งเขตกันตามปกติเหมือนอย่างที่เคยทำกันมา กลับเข้ามาเสร็จ อีกไม่ช้าไม่นานเราก็จะเจอ
ปัญหาครับ ปัญหาอย่างที่ว่านี้เขาเคยกันมา ไม่ใช่ผมคิดเอาเองนะครับ ไม่ใช่ผมจินตนาการ
เอาเอง ไม่ใช่ฝันเอาเอง เห็นมาแล้วครับ มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ พอมาถึงอย่างนั้นเสร็จเราก็
จะหงุดหงิดกันอีก แล้วก็หาทางแก้ไขกันอีกว่าจะออกแบบกันอย่างไรดีที่จะทำให้ตรงนี้มัน
ได้สมบูรณ์กันไป ผมถึงบอกว่าจริง ๆ แล้วหลายคนคิดว่าการเลือกตั้งวุฒิสภานั้น ถ้าเลือกตั้ง
ถ้ามีคำว่าเลือกตั้งแล้วนั่นคือประชาธิปไตยเต็มรูปจริง ๆ ประชาธิปไตยนั้นมันเต็มรูปอยู่ตรงที่

เราเลือกผู้แทนราษฎรแล้วครับ หลังจากนั้นองค์ประกอบเหล่านั้นจะเป็นอย่างไรไม่เป็นไร ถ้ามันออกแบบแล้วมันสอดคล้องกับการดำเนินการมาได้ อันนั้นมันใช้ได้ทั้งนั้นละครับ ไม่จำเป็นว่าถึงแม้ว่าจะแต่งตั้ง ถ้ามันสมบูรณ์แบบ ถ้าเราดูแล้วเรียบร้อยดี มันทำแล้วสามารถที่จะทำให้งานทั้งหมดดำเนินการได้ด้วยดีก็เป็นประชาธิปไตยได้ครับ เพราะว่าอำนาจใหญ่จะอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎร แต่พอเลือกตั้งกันเข้ามาอย่างนี้เราก็มีอำนาจอยู่ ๒ อำนาจ อำนาจอันหนึ่งก็ไปอยู่ที่วุฒิสภา แบ่งอำนาจจากสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเคยมีเต็มที่เมื่อสมัยก่อน ก็แบ่งไปให้เขาส่วนหนึ่ง จริง ๆ รัฐธรรมนูญก็ต้องแก้ไขเพิ่มนะครับ ในอนาคตก็แก้ไขกันไปอีกว่าอำนาจที่จะแบ่งกันไปในั้นไปแค่ไหนอีก เพราะฉะนั้นขั้นตอนนั้นบรรดาผู้แทนราษฎรทั้งหลายนะครับท่านต้องนั่งเรียงดูกันว่าจริง ๆ อย่าไปคิดว่าการเลือกตั้งอย่างเดียวแล้วมันจะไปเป็นประชาธิปไตยอย่างที่ท่านหลายคนได้ลุกขึ้นมาพูดกันไปจริง ๆ แล้วพื้นฐานมันมีอยู่แล้วนะครับ ที่ผมเล่ากันให้ฟังอย่างนี้นั้นก็จะเห็นว่าขั้นตอนทั้งหลายที่เรียงมานั้นมันน่าจะมีอย่างไร เราลองมาคิดว่ามันควรจะออกแบบอย่างไร -----

บังเอิญวันนั้นเราได้ผ่านการพิจารณาในวาระที่หนึ่งมาแล้วนะครับ เนื่องจากการผ่านวาระที่หนึ่งมาแล้ว ก็คือเราผ่านว่าเราจำเป็นที่จะต้องมีการเลือกตั้ง แล้วในกรรมาธิการเองก็ยังยืนยันว่าเราจะมีเลือกตั้งมาจากประชาชนนี่นะครับในลักษณะที่ท่านให้เหตุผลเลยนะครับว่า เพื่อให้วิธีการได้มาซึ่งวุฒิสภามีหลักเช่นเดียวกับวิธีการซึ่งได้มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้มันอยู่ในวาระที่หนึ่งแล้ว ผ่านมาแล้วพอผ่านมาแล้วมันก็แก้ไขอย่างอื่นไม่ได้แล้วนะครับ มันก็จำเป็นว่าเมื่อเป็นอย่างนี้ทำอะไรที่จะให้สถานการณ์ตรงนี้ให้มันดีที่สุดครับ ให้มันได้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เท่าที่จะคิดกันได้นะครับ สำหรับผมนั้นผมคิดกันอย่างของผม คิดว่าการแปรญัตติที่จะมาทำกันตอนนี้ก็คือเราทำน้อยนี้ เอาละคุณก็จะเลือกตั้งก็เลือก เราก็อยากจะได้คนที่มันดีกว่านั้นอยากได้คนดีกว่าเมื่อปี ๒๕๔๐ ที่เข้ามาแล้วจำนวนหนึ่งนะครับ ไม่ใช่ทั้งหมดนะครับ ที่ไปทำความเสียหายตอนนั้นท่านนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ คงมาเล่าให้ฟังต่อนั้นละครับ เดี่ยวท่านคงมาเล่าให้ฟังนะครับว่าเป็นอย่างไร ว่าวุฒิสภาดอนนั้นทำอะไรกันบ้าง ผมเล่าให้ฟังว่าไม่อยากให้เกิดเหมือนอย่างปี ๒๕๔๐ เราจะทำอะไร เราก็คิดว่าสิ่งที่เราน่าจะแก้ไขในส่วนตรงนี้ได้ นี่นะครับ เราก็น่าจะจัดให้มีการเลือกตั้งที่มันแตกต่างกันนะครับ กับการที่ได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก คำว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือสมาชิกของตัวแทน คือเราเป็นตัวแทนของประชาชน ของราษฎร เราคือตัวแทนของราษฎร เราเป็นตัวแทนของคนเท่าไร เขาหารกันมาแล้ว ๑ คนต่อจำนวนเท่าไรที่ว่ากันไป ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐-๒๐๐,๐๐๐ อะไรก็ว่าไป นั่นเราเป็นตัวแทนของคนตรงนั้นครับ ตอนนี้พอมาวุฒิสมาชิก เราก็ยังจะเอาตัวอย่างนั้นไปหารกันอีก แล้วเราก็บอกว่าตอนนี้จำนวนให้มันลดลงมาหน่อยหนึ่งก็หารเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นคนที่ได้มาก็คือวุฒิสมาชิกก็คือตัวแทนราษฎรจำนวนที่มันมากขึ้นไปอีกหน่อยหนึ่ง มันต่างกันตรงไหนครับ มันต่างกันตรงไหนกับความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภานั้นก็คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันที่ ๒ เอาอย่างนี้ก็แล้วกันครับ เป็นอันที่ ๒ ก็คืออันเดียวกันนั่นแหละครับ แต่ถ้าสมมุติว่าเราแยกออกไปให้เห็นว่า จริง ๆ แล้ว สภาผู้แทนราษฎรนั้นคือองค์กรใหญ่สุด ตัวแทนของประชาชนอันใหญ่ที่สุดแล้ว วุฒิสมาชิก คือส่วนที่จะเข้ามาช่วยเสริมสนับสนุนแนวทางเหล่านี้ จำเป็นจะต้องเลือกตั้งแล้ว เอาละเลือกตั้งเราจะเอาอย่างไรครับ ผมอยากคิดอย่างนี้นะครับว่า ถ้าเราจะเอาเลือกตั้งนั้น เราเอาตัวแทนจังหวัดมาดีไหมครับ เอาตัวแทนจังหวัด ให้ประชาชนเลือกตัวแทนจังหวัดไปทำหน้าที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ก็คือหน้าที่ของวุฒิสภานั้นแหละครับ เพราะฉะนั้น

คนที่ได้มาก็คือเป็นตัวแทนของจังหวัดนั้น ผมอยู่จันทาก็จะมีคนเป็นตัวแทนจังหวัดตาก มาทำหน้าที่ ถามว่าเป็นผู้แทนราษฎรไหม ให้ราษฎรเลือกตัวแทนของจังหวัดมา แต่ถ้า ผู้แทนราษฎรนั้นก็มียู่แล้วครับ ๓ เขต ๓ คน นั้นเขาทำหน้าที่ผู้แทนเขาก็เต็มไปแล้ว แต่ตัวแทนจังหวัดที่มานี้ก็จะมาทำหน้าที่ตรงนี้ ตัวแทนจังหวัดนั้นเมื่อก่อนถ้าเราคิดกันไปว่า ถ้าคนเดียวมันจะน้อยไป เอา ๒ คนครับ จังหวัดละ ๒ คน เท่า ๆ กัน ถามว่ากรุงเทพฯ ทำไมมีเยอะแยะคนเยอะแยะก็ตัวแทนกรุงเทพฯ อย่างไรครับ มี ๒ คน จังหวัดระนองละครับ จังหวัดระนองก็ตัวแทน ๒ คนครับ เพราะให้เป็นตัวแทนจังหวัดไม่ใช่ให้เป็นตัวแทน ผู้แทนราษฎรนะครับ ไม่ใช่เป็นผู้แทนราษฎร ให้เป็นตัวแทนของจังหวัดเข้ามา จังหวัดละ ๒ คน ๒ คน การค้ำกันนี้นะครับ เวลาพูดจากันนี้สภาของวุฒิสภานี้ก็จะเป็นสภาคอยกลั่นกรอง จริง ๆ ครับ คุณไม่ต้องไปดูรายละเอียด คุณไม่ต้องไปนั่งทำหน้าที่แทนผู้แทนราษฎร เขามีแล้วผู้แทนราษฎรนะ เพราะฉะนั้นก็พอมาเป็นแล้วก็เข้ามาตรวจสอบคอยมาดูว่าอะไร มันเกิดขึ้นบ้าง อะไรที่มันไม่ถูกต้องกลั่นกรองเสร็จ หรือว่าจะแต่งตั้ง หรือว่าจะดำเนินการ อย่างไร -----

๑๓๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ชญาภา ๘๕/๑

สมาชิกรัฐสภาที่ว่าเป็นตัวแทนจังหวัดนั้นท่านก็คอยดูกัน ท่านก็จะกลั่นกรอง ท่านไม่ต้องไปทำหน้าที่ในรายละเอียดอย่างนั้นอย่างผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะทำให้ความเท่าเทียมกันของแต่ละจังหวัดนั้นมีกันมากเต็มที่ เป็นคำอธิบายกันได้มากกว่าจะเอาตัวแทนผู้แทนราษฎร หมายเลข ๒ มาอีกคนหนึ่ง แล้วในที่สุดก็มานั่งเถียงกันว่าผมก็มาเหมือนกับคุณ แล้วทำไมคุณให้อำนาจผมมาเท่านี้ คุณมีอำนาจมากใช่ไหม แบ่งมาให้ผมบ้าง แล้วก็มานั่งถกกันไปถกกันมา วุฒิสมาชิกก็จะไม่ยอม จริง ๆ เราแบ่งงานกันทำว่าควรจะทำอย่างไร ตัวแทนราษฎรก็ว่ากันอย่างหนึ่ง ตัวแทนจังหวัดที่จะมาดูแลก็ว่ากันอย่างหนึ่ง จริง ๆ ทั้งหมดทั้งหลายนี้นี้ที่ผมได้แปรญัตติอย่างนี้เพื่ออย่างน้อยจะทำให้ได้มองเห็นภาพว่าเราได้จัดการแบ่งงานกันทำและการได้มา ซึ่งทั้ง ๒ สถานันได้มีความแตกต่างกันไปตามสมควรที่เดี๋ยวนะครับ และการได้มานั้นก็จะไม่เหมือนกันอย่างที่ท่านต้องการนะครับ ที่ท่านเขียนนี้มันไม่ใช่ ถ้าท่านได้มาอย่างนี้ผู้แทนเหมือนกันหมดครับ เพราะฉะนั้นที่ผมเล่าให้ฟังทั้งหลายนี้ ผมคิดว่าถ้าเราได้ออกมาอย่างนี้บางครั้งบางคราววุฒิสภา วุฒิสมาชิกนั้นที่เราจะได้มาจากการเลือกตั้งซึ่งท่านเขียนมาอย่างนี้นะครับ ไม่อย่างนั้นจะมีการแต่งตั้งครั้งหนึ่งผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าอันนี้พอเขียนออกมาอย่างนี้เราก็เออะ เมื่อมาถึงขั้นนี้แล้วก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เห็นว่าถ้าเราได้ตัวแทนในระดับจังหวัดขึ้นมานี้นั้นจะทำให้การดำเนินการของสภาทั้ง ๒ สภาน่าจะสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นนะครับ จริง ๆ สิ่งที่เราพูดกัน เมื่อก็กรรมวิธีการท่านหนึ่งได้ลุกขึ้นมาอ่าน อ่าน อ่าน แล้วท่านก็อธิบายว่าต้องเลือกตั้งเป็นประชาธิปไตย ฟัน้องประชาชนวุฒิมันต้องเลือกตั้งมาถึงจะเป็นประชาธิปไตยอะไรต่าง ๆ นี่ จริง ๆ ไม่ใช่หรอกครับ ประชาธิปไตย ถ้าไม่เลือกผู้แทนนี้นั้นละค่อยว่ากัน ถ้าท่านเลือกผู้แทนมาทั้งหมดแล้วเรามีตัวแทนชาวบ้านประชาชนมาแล้วครับ อย่างที่ผมว่านั่นส่วนนั้นคือองค์ประกอบ เพราะฉะนั้นถ้าท่านพูดอย่างนั้นว่าถ้าไม่เลือกตั้งวุฒิสมาชิกไม่เป็นประชาธิปไตย มันมีหลายประเทศครับ เอาประเทศใหญ่ ๆ อย่างประเทศอังกฤษอย่างนี้ครับ เราก็เอาแบบอย่างของประเทศอังกฤษเขามานะครับ เราเลือกผู้แทนมาเสร็จ ผู้แทนมาเลือกนายกรัฐมนตรี ถ้ามว่าประเทศอังกฤษวุฒิสภาอยู่ไหน เขามีสภาขุนนางครับ สภาขุนนางนั้นคัดเอามาเลย ใครเป็นขุนนางเก่า ๆ ก็เอามาใส่ สภาขุนนางก็คอยมากลั่นกรองดูแลกันนิดหน่อย เขาก็ทำงานของเขาได้ ก็ไม่เห็นเลือกตั้งเขาก็เป็นประชาธิปไตยได้นะครับ ที่อ้างว่าต้องเลือกตั้งถึงจะเป็นประชาธิปไตย ผมว่าท่านไปเขียนเอามาจากหนังสืออะไรก็ไม่รู้ครับ มายืนอ่าน อ่าน อ่าน คงไม่ใช่ครับ ไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ จริง ๆ แล้วมันขึ้นอยู่กับเหตุอยู่กับผลแต่ละรายการกันไปว่าที่ไหน

๑๗๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ชญาภา ๘๕/๒

ควรจะใช้อย่างไร ส่วนของเรานั้นเราคิดว่าเรามีหน้าที่มากขึ้น เอาละครับจะเลือกตั้งกันขึ้นมา สมมุติอย่างที่ผมว่าเลือกตั้งขึ้นมาก็มีแบบอย่างครับ ไม่ใช่ไม่มีแบบอย่าง แบบอย่างของที่เป็น วุฒิสมาชิกก็คือสภาซีเนท (Senate) ของประเทศสหรัฐอเมริกา เขาเอามารัฐละ ๒ คน เป็นตัวแทนอะไรครับ ตัวแทนของรัฐ ผู้แทนเขามีไหม เขามีครับ ผู้แทนก็มี เขามาจากคันทรี่ (Country) ต่าง ๆ เลือกผู้แทนมาแล้วผู้แทนก็ว่าของคุณไป แต่ว่าสภาซีเนทวุฒิสมาชิกเขา เขาเอามาจากตัวแทนของรัฐ รัฐละ ๒ คน ผมเองจริง ๆ ก็ไม่ได้ไปเทียบเคียงว่ารัฐละ ๒ คน แบบเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกาอะไรหรอกครับ แต่คิดว่าจำนวน ๑๕๔ คนมันเหมาะสมพอดี และจังหวัดละ ๒ คนก็พอดีด้วย มันก็กำลังพอดีพอเหมาะ ถ้าออกมาอย่างนี้เราก็จะมีตัวแทน ของจังหวัดเข้ามา ถ้าเป็นตัวแทนผู้แทนราษฎรอย่างที่ผมเล่าให้ฟังครับ ถ้าเป็นผู้แทนราษฎร เป็นวุฒิสมาชิกมาแบบผู้แทนราษฎร ในที่สุดก็จะมีทั่วครับ คุณกับผมมันต่างกันตรงไหน ผมก็มาเหมือนคุณนั่นแหละ แล้วทำไมคุณให้อำนาจผมแค่นี้ เพราะฉะนั้นผมเอาอำนาจเพิ่ม อีกหน่อยได้ไหม เสร็จแล้วก็มาทวงเอาอำนาจจากผู้แทนราษฎร งานใหญ่มั่นอยู่ตรงนี้ครับ สภาผู้แทนราษฎรครับ นี่ผมอยากให้ทำอย่างนั้นนะครับ อันนั้นคือองค์ประกอบส่วนที่เราจะ มาช่วยสนับสนุนการเมือง เพราะฉะนั้นที่ผมเล่าให้ฟังนี้นั่นถ้าออกมาอย่างนี้เราก็จะมี ผู้แทนราษฎรที่ทำหน้าที่ได้ตามกำหนดอย่างที่ว่านี้นะครับ ผมแปรญัตตินี้ก็โชคไม่พอดิ อยู่ชนิดหนึ่งนะครับ กำลังจะลุกขึ้นพูด บังเอิญท่านประธานกรรมาธิการท่านก็ไปเปิดแนวทาง ก็เลยยาวไปชนิดหนึ่ง แต่ผมคิดว่าเท่าที่ผมแปรญัตติอย่างนี้ ผมก็เลยคิดว่าจะขอแปรญัตติ เป็นจังหวัดละ ๒ คน ให้มีการเลือกตั้งโดยตรงจังหวัดละ ๒ คน ผมคงมีเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย ประธานกรรมการ ขอพระคุณะครับท่านสมาชิก
ผู้อาวุโสที่เพ่งอภิปรายจบ คืออย่างนี้ครับ ผมก็เอามาจากรัฐธรรมนูญว่าทำไม ส.ว. ถึงต้อง
ควรมาจากประชาชนเลือก ฟังท่านพูดนี้เหมือนหนึ่งว่าเลือก ส.ส. ก็พอแล้ว ส.ว. ไม่จำเป็น
ในรัฐธรรมนูญผมยกแค่ ๓ มาตราแล้วท่านจะเห็นความเกี่ยวข้อง มาตราแรกคือมาตรา ๓
ที่บอกว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย มาตรา ๒ คือมาตรา ๘๘ เขียนว่า รัฐสภา
ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และมาตรา ๑๒๒ เขียนว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ฉะนั้นผู้แทนราษฎรมาจากการยึดโยงของ
พี่น้องประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ขณะเดียวกันเมื่อรัฐสภาต้องประกอบด้วย
วุฒิสภาด้วย วุฒิสภากับผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๒๒ บอกเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ฉะนั้น
การที่เขาจะไปยึดโยงกับประชาชนก็ไม่ได้มีอะไรผิดนะครับ อันนี้เราก็คงอยากให้ทั้งสองสภา
มีความยึดโยงกับพี่น้องประชาชน และผมกราบเรียนนิตหนึ่งนะครับ ตอนรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๔๐ ที่มีการเลือกตั้งครั้งแรกที่ให้ ส.ว. มาจากประชาชนโดยตรง ผมเป็นสมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญอยู่ด้วยนะครับ ร่างแรกไม่ได้คิดจะให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงนะครับ
วุฒิสมาชิก บอกว่าให้มาจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ปรากฏว่าเถียงกันไปเถียงกันมาถามว่า
ใครคือตัวแทนกลุ่มอาชีพที่จะเสนอตัววุฒิสมาชิกที่มาจากกลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี จะเอาตรงไหน
ละครับ จะเอาสภาสตรี หรือจะเอาสมาคมสตรี หรือจะเอากลุ่มพัฒนาสตรี เอากลุ่มแม่บ้าน
กลุ่มชาวนา จะเอาใครละครับที่เป็นตัวแทนกลุ่มชาวนา ในที่สุดเถียงกันไปเถียงกันมา
ก็เกรงว่าเดียวจะมีการตั้งกลุ่มขึ้นมาเยอะแยะในบ้านในเมืองเพื่อจะเอาสิทธิในการที่จะส่ง
ตัวแทนมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาจากกลุ่มอาชีพ ในที่สุดก็เลยบอกว่าคืนอำนาจให้กับประชาชน
เขาเลือกเขาเองดีกว่า มันก็เป็นที่มาว่าในที่สุดรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็บัญญัติให้ ส.ว. มาจาก
การเลือกตั้ง และเราก็ใช้กันมาตั้ง ๙ ปีนะครับ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ประกาศใช้ปี ๒๕๔๐
มาจนถึงปี ๒๕๔๙ แล้วถูกปฏิวัติฉีกทิ้งไป ที่ผ่านมาก็ไม่เห็นมันมีปัญหาอะไร ส่วนใครคิดว่า
มันเป็นปัญหาอย่างไรก็อาจจะเป็นประสบการณ์ที่ท่านไปเจอ ไปพบ แต่ในที่สุดอยู่มายาวกว่า
รัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ ด้วยซ้ำไป ขอคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมขอ
 สั้น ๆ นิดเดียวครับ จริง ๆ ต้องอธิบายท่านประธานสามารถนะครับว่า ท่านประธานครับ
 จริง ๆ แล้ววุฒิสมาชิกหรือว่าผู้แทนราษฎรนั้นเขียนในรัฐธรรมนูญเรียกว่าทุกฉบับ
 เป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยทั้งนั้น ที่จะมาแต่งตั้ง เลือกตั้ง เขาก็บอกว่าให้เป็นตัวแทน
 ของปวงชนชาวไทย แต่ที่ผมพูดมาทั้งหมดนี้ไม่ได้ว่าจะไม่ให้เลือกตั้ง ไม่ใช่ครับ ก็เลือกตั้ง
 ท่านก็ใส่มาแล้ว แต่ผมอธิบายให้ฟังว่าการแต่งตั้งกับการเลือกตั้งนั้น จริง ๆ แล้วเลือกตั้ง
 ฐานใหญ่ จริง ๆ ความเป็นประชาธิปไตยอยู่ที่ผู้แทนราษฎรครับ ส่วนวุฒิสภาท่านจะมา
 อย่างไร ๆ ให้มันพอไปได้ก็ได้หมด แต่ว่าในที่สุดท่านมาเสนออย่างนี้บอกว่าให้มีการเลือกตั้ง
 ผมก็แปรญัตติเลือกตั้งไม่ใช่ว่าผมไปแปรญัตติไม่เลือกตั้ง เลือกตั้งก็เลือกตั้ง แต่ว่าเลือกตั้ง
 ให้จังหวัดละ ๒ คน ก็หย่อนบัตรนะครับ ไม่ใช่ว่าไม่หย่อนบัตรนะครับ หย่อนบัตร แล้วก็ไม่ใช่ว่า
 ไม่เคยมี คราวที่แล้วนี้จังหวัดละ ๑ คน ผมเพิ่มมาอีกคนหนึ่ง เท่านั้นเอง เท่าเก่า ไม่ได้มีอะไร
 ผิดเพี้ยนไปเลย เพียงแต่ว่าของผมที่เสนอมาอย่างนี้มันน่าจะเหมาะกว่า ที่ท่านเอาไปหารกัน
 ตัวเลข ซึ่งหารตัวเลขนั้นท่านอธิบายไม่ได้หรอกครับ เพียงแต่ว่าเป็นผู้แทนหมายเลข ๒
 เท่านั้นเองครับ ผมอธิบายเท่านั้นเองครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมชาย แสวงการ
เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาสรรหาจากภาควิชาชีพสื่อสารมวลชน ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นคงต้องขอบคุณท่านผู้แทนจากทั้ง ๓ ฝ่ายนะครับ จากทางฝ่ายรัฐบาล
ฝ่ายค้านและวุฒิสภา ซึ่งผมจะไม่เรียกว่าวิป ๓ ฝ่าย เพราะว่าไม่ใช่การประชุมวิป ๓ ฝ่าย
แต่เป็นการประชุมของผู้แทนทั้ง ๓ ส่วนที่ทำให้การประชุมเดินต่อไปได้ เนื่องจากว่า
ในวันแรกได้เกิดเหตุวุ่นวายก็เพราะท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญตัดสินพิพากษณ์ ๕๗ คน
ที่จะต้องพูดถึงเพียงเล็กน้อยก็เพราะว่าเป็นการตัดสินพิพากษณ์ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๒๙๑
ระบุไว้ชัดเจนครับ ว่าขั้นตอนการแก้ไขรัฐธรรมนูญเรียงลำดับ ๑ ๒ ๓ ๔ ว่าไป ท่านเอา
ข้อบังคับ ซึ่งเล็กกว่าตามศักดิ์ขั้นแล้วมากำหนดไม่ได้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ กำหนดไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙๑ อันนี้ผมจะไม่พูด
กล่าวกลับไปอีก แต่จะบอกว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอภัยครับ
เรื่องมันผ่านไปแล้วย่าไปเอามาพูด มันพูดมานานทั้งวันแล้วครับ แล้วประเด็นนี้
ผมก็ยังยืนยันว่ามันขัดหลักการและเอามาพูดไม่ได้ แต่ที่ให้ได้พูดเพราะอะลุ่มอล่วยกัน
เพื่อให้บรรยากาศการประชุมเป็นไปด้วยดีเท่านั้นเองนะครับ แล้วการประชุมมันก็ไม่ใช่ว่า
เรื่องของวิป ๓ ฝ่าย เพราะฉะนั้นไม่อยากให้พูดถึงครับ บรรยากาศมันดีอยู่แล้วก็ว่า
ประเด็นของท่านเลียดีกว่าที่สงวนไว้ครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : บรรยากาศก็ดี
อยู่แล้วนะครับท่านประธาน ยังไม่เห็นมีใครทำบรรยากาศเสียเลยครับ นอกจากท่านประธาน
รีบกดไมค์เสียก่อน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเข้าประเด็นของท่าน
เลียดีกว่า

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมเรียนนี้เพราะว่า
อย่างนี้ครับท่านประธาน เพราะในข้างล่างนี้ยังเขียนว่า อนึ่งประธานกรรมาธิการได้วินิจฉัยว่า
คำแปรญัตติดังกล่าวขัดหลักการแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ปี ๒๕๕๓ ข้อ ๙๖ (๓) ซึ่งผมก็ต้อง

๑๓๗

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

นิตยา ๘๗/๒

ยืนยันครับ ว่าสิ่งที่ผมจะเสนอกับท่านประธานนั้น ไม่ขัดต่อหลักการ มันเป็นธรรมดาครับ ที่จะต้องเกริ่นถึงครับท่านประธาน ท่านประธานจะไม่ให้เกริ่นถึงจะเข้าใจต่อเนื้อง ได้อย่างไรครับ ที่ผมจะอธิบายเหล่านี้มันไม่ขัดหลักการอย่างไร ไม่ขัดหลักการข้อที่ ๑ ที่ผม บอกแล้วก็คือ มาตรา ๒๙๑ ซึ่งไม่แปลกครับ ความเห็นต่างของท่านประธานและที่ประชุม กับผม นั้น ก็คงไปสิ้นสุดที่ศาลรัฐธรรมนูญ อันนั้นก็ว่ากันไปนะครับ ผมก็กราบเรียนว่า ก็ขอบคุณคณะที่ไปทำงานเพื่อให้การเดินหน้า การประชุมเดินต่อไปได้ แล้วพี่น้องประชาชน ก็จะได้รับทราบ รับรู้ รับฟังนะครับ นั้นเป็นข้อมูลในการเรียนรู้ประชาธิปไตยร่วมกัน ไม่ให้เกิดเหตุวุ่นวาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ที่จริงอยากจะให้ เข้าประเด็นเลยเรื่องนี้เราคุยกันมานานแล้ว แล้วพอพูดแล้วก็ทำให้ผมเสียหาย เรื่องนี้ ไม่ใช่เรื่องที่ท่านกับผมเห็นไม่ตรงกัน แต่มันเป็นมติของรัฐสภาแห่งนี้ครับ ว่ามันขัดหลักการ อภิปรายไม่ได้ ผมก็ดำเนินการตามมติของรัฐสภาเท่านั้นเอง แต่ก็มีปัญหาวุ่นวาย พอวุ่นวายแล้ว เพื่อให้บรรยากาศการประชุมดำเนินไปด้วยดี ผมก็อนุโลมให้ท่านได้พูด ก็เท่านั้นเองครับ อยากให้จบอยู่แค่นี้ ท่านเข้าประเด็นของท่านเถอะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธาน ก็ยังฟังความไม่สิ้นกระแส ท่านประธานก็เข้าใจและวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ผมก็ต้องพูด เพราะว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ระบุว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้น เป็นอันใช้บังคับมิได้ ผมก็ต้องยืนยันตามนี้ครับ ท่านประธาน ท่านประธานจะยืนยันอย่างไร ก็สุดแท้แต่ท่านประธาน มติที่ประชุมผมก็ไม่ได้ขอให้มีการดำเนินการใหม่ก็ว่ากันไป นี่ก็ขอบคุณคณะ ๓ ฝ่ายที่ไปเจรจากัน จะขอบคุณเพิ่มเติมก็คือทราบว่า วันนี้ประชุมถึง ๔ ทุ่ม แล้วท่านก็จะไปประชุมงบประมาณ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ อยากให้ เข้าประเด็นยังพูดไม่จบ ถ้าท่านพูดอยู่อย่างนี้ผมก็ต้องชี้แจง มันไม่ใช่ความเห็นของวิป ๓ ฝ่าย วิปไม่ได้ประชุมไม่มีการเรียกประชุมเป็นความเห็นของใครก็ไม่ทราบ มันไม่ใช่มติ ของวิป ๓ ฝ่าย เพราะฉะนั้นอยากให้ท่านเข้าสู่ประเด็นเลยดีกว่าครับ กรอบที่ท่าน สงวนความเห็นไว้ ประเด็นนี้คุยกันมาตั้ง ๑๐ กว่าชั่วโมงแล้วครับ ประเด็นอยู่แค่นี้ เข้าประเด็นเถอะครับ ขอความกรุณาเถอะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ก็แปลกใจ ท่านประธาน ผมจะชมก็ไม่ได้นะครับ ผมก็ชมจริง ๆ ครับ ขอขอบคุณครับ จะเรียกว่าอะไรก็ตาม เพราะว่าวิป ๒ ฝ่ายไม่ได้ประชุม แต่ผมที่ต้องอธิบาย เพราะว่าที่ผมเสนอคำแปรญัตติ ในมาตรา ๓ ท่านไปตัดแก้ไขเรื่องที่มาของ ส.ว. มันมีเหตุผลที่ต้องอธิบายครับท่านประธาน เราทราบกันดีครับว่า เรามี ส.ว. มาแล้วหลายแบบ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้ง ไม่ว่าจะเป็น การเลือกตั้ง แล้วก็ครั้งนี้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ผสมผสาน เพราะมันมีทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดีปรากฏขึ้นมากมาย ท่านประธานก็ทราบดี ผมขอกราบเรียนว่าสิ่งที่ต้องพูดนั้นก็ต้องใช้ เวลาและเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนในการรับรู้รับฟัง ซึ่งผมก็บอกว่าไม่เสร็จคืนนี้ ก็ไปต่อสัปดาห์หน้า อันนี้ถูกแล้วนะครับ สิ่งที่ต้องพูดก็คือว่า เมื่อจะยืนยันถึงการแก้ไข รัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๑๑ ซึ่งมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เดิม ซึ่งบัญญัติไว้ชัดเจน เหมือนกันในการปรารภแห่งรัฐธรรมนูญที่ระบุว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่จัดทำขึ้นใหม่นี้ มีสาระเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันของประชาชนชาวไทยในการธำรงไว้ซึ่งเอกราชและ ความมั่นคงของชาติ การทำนุบำรุงรักษาศาสนาทุกศาสนาให้สถิตสถาพร ผมจะไม่อ่าน ทั้งหมด แต่จะอ่านตรงตอนสำคัญคือ การกำหนดกลไกสถาบันทางการเมืองทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามวิธีการปกครองแบบรัฐสภา รวมทั้งให้ สถาบันศาลและองค์กรอิสระอื่นสามารถปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตยุติธรรม เทียงธรรม ที่ผมต้อง กล่าวตรงนี้เพราะสิ่งที่ท่านกำลังแก้ไขรัฐธรรมนูญในขณะนี้ ท่านได้เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง อำนาจของประเทศนี้ เปลี่ยนแปลงอย่างไรครับ ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ นี้ และรัฐธรรมนูญ ก่อนหน้านีปี ๒๕๔๐ ก็ตาม เรายอมรับให้มีระบบ ๒ สภา ๑. คือสภาผู้แทนราษฎร ๒. คือวุฒิสภา และในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ฉบับนี้ก็ระบุให้สมาชิกวุฒิสภามาตรา ๑๑๑ ประกอบด้วย สมาชิกจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบคนซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละหนึ่งคน และมาจากการสรรหาเท่ากับจำนวนรวมข้างต้น หักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง นั่นหมายความว่า ๑๕๐ คนในช่วงที่แล้วมีสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง ๗๖ จังหวัด ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจังหวัดละ ๑ คน ก็มีสมาชิกที่มาจากการสรรหาจาก ๕ กลุ่ม สาขาอาชีพ ๗๔ คน ต่อมาเมื่อมีการเพิ่มจังหวัดใหม่อีก ๑ จังหวัด สมาชิกที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิประจำจังหวัด จังหวัดละ ๑ คนก็จะเปลี่ยนเป็น ๗๗ คนในการเลือกตั้ง คราวหน้า ขณะที่สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา ๕ กลุ่มอาชีพก็จะเหลือเพียง ๗๓ คน การเช่นนี้ก็เพราะมันมีบทเรียนจากเหตุการณ์รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งความจริง

ตอนร่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นั้นเป็นเจตนาที่ดีครับท่านประธาน เลือกมาจากกลุ่มบุคคลหลากหลายอาชีพแล้วก็อย่างที่ท่านประธานกรรมการซึ่งท่านเป็น สสร. อยู่ด้วยได้บอกแล้ว ในความจริงนั้นมีข้อขัดแย้งอยู่บ้างในการศึกษาของคณะร่างรัฐธรรมนูญขณะนั้น แต่ในที่สุด คณะกรรมการยกร่างก็แพ้เสียงของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งมาจากผู้แทนจังหวัดละ ๑ คนเหมือนกันในขณะนั้น ในท้ายที่สุดก็เลยกลายเป็นการเลือกตั้งอย่างเดียวซึ่งความจริง มีการพูดถึงเรื่องการเลือกกลุ่มอาชีพด้วย อันนี้ผมก็จะเรียนให้ท่านที่ประชุมทราบนะครับว่า ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวตั้งแต่ต้นเหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกวุฒิสภาในปี ๒๕๔๓ ซึ่งเลือกเข้ามาแล้วนี้ทำหน้าที่ก็ปรากฏว่าในช่วงต้นก็ทำได้ครับ แต่เมื่อมีการเมืองที่เข้มแข็งบางส่วนเข้าไปแทรกแซง อันนี้เป็นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการรัฐประหาร การเข้าไปแทรกแซงสมาชิกวุฒิสภาในช่วงท้าย ๆ ทำอย่างไรครับท่านประธาน มีบุคคลท่านหนึ่ง ขอไม่เอ่ยนาม สามารถล้าให้สัมภาษณ์หรือบอกกับสื่อมวลชนในขณะนั้นว่า เขาสามารถคุมเสียงในสภาได้ตั้งแต่ ๘๐ คนถึง ๑๒๐ คน แล้วบุคคลผู้นั้นก็ได้รับการปูนบำเหน็จเป็นรัฐมนตรีในเวลาอีกไม่นานหลังจากหมดการเป็นสมาชิกวุฒิสภา มีสมาชิกวุฒิสภาในสมัยนั้น เล่าให้ผมฟังว่า มีการจ่ายเงินเดือนเป็นรายเดือนให้กับการจัดการสมาชิกวุฒิสภาในขณะนั้น ไม่น้อยกว่า ๘๐ คนจริง มีการแจกหุ้นของ ปตท. ให้กับสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียกว่า เข้ามั่ง เข้าคอก ท้ายที่สุดสมาชิกวุฒิสภาขณะนั้นเลยกลายเป็น สื่อมวลชน ขนานนามว่า เป็นสภาทาส -----

(จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์
ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอประท้วง
ผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ อภิปรายนอกกรอบประเด็นที่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้
ท่านประธานได้กล่าวเตือนหลายครั้งก็ยังไม่เข้าประเด็น ประกอบกับท่านประธานได้ให้ผม
ออกจากห้องประชุมเมื่อ ๑๕.๒๙ นาฬิกา ท่านประธานคนแรกให้ผมออก ๓๐ นาที
ท่านประธานคนที่สองที่เพิ่มอีก ๓๐ นาที แล้วผมก็เข้ามาแล้วครับ ผมเข้ามาตรงเวลาเป๊ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เข้าใจ ขอบคุณมาก
ท่านสมชายครับ ขอบคุณนะครับที่พูดแล้วไม่พาดพิงเอ่ยชื่อ แล้วก็ขอให้ช่วยกระชับสำนึก
ขอความร่วมมือด้วยครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบคุณครับ
ท่านประธาน ก็เรียนว่าการเรียนรู้ประชาธิปไตยร่วมกันกับพี่น้องประชาชนนั้นจำเป็นที่ต้อง
อธิบายความ ผมต้องอธิบายความให้ท่านคณะกรรมการเข้าใจว่าสิ่งที่ผมคัดค้านและผม
ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนั้นเป็นอย่างไรครับท่านประธาน โดยเฉพาะท่านประธาน
กรรมาธิการก็เป็น ส.ส.ร. ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ผมกราบเรียนท่านประธานครับ อันนี้
อ้างอิงจากเอกสารงานวิชาการของหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงการบริหารงานภาครัฐ
และกฎหมายมหาชนของสถาบันพระปกเกล้า ต้องกราบเรียนว่าเอกสารรายงานฉบับนี้ได้รับ
การเสนอในที่ประชุมเคพีไอ กองเกรส (KPI Congress) ได้พบอย่างนี้ครับว่าเมื่อมีการใช้
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ได้มีการเลือกวุฒิสภาชุดแรกของประเทศไทยที่มาจากการเลือกตั้ง
โดยตรงของประชาชน แล้วก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าประสบความสำเร็จล้มเหลว ต้องขออภัยนะครับ
อันนี้ก็ข้อมูลในวิชาการนะครับ เมื่อคำนึงถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจ
มาจากการเลือกตั้งเพื่อทำหน้าที่เป็นสภากลั่นกรองกฎหมายและสภาพตรวจสอบนั้น
เพราะแทนที่วุฒิสภาจะเป็นองค์กรตรวจสอบฝ่ายบริหารและฝ่ายอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
ตามรัฐธรรมนูญและความคาดหวังของสังคม แต่ในทางปฏิบัติกลับกันเป็นในทางตรงข้าม
สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นครับท่านประธาน และมันตามมาด้วยองค์กรอิสระครับท่านประธาน

ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นก็ออกแบบไว้ดี ให้เกิดการตรวจสอบ ถ่วงดุลด้วยไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการ กกต. ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลการเลือกตั้ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบทุจริตประพฤติมิชอบ ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ในขณะนั้น และองค์กรอื่น ๆ อีกมากมายถูกแทรกแซงครับ ถ้าท่านประธานจำได้ นอกเหนือจากที่สื่อมวลชนขนานนามว่า สภาทาส หรือถูกเรียกว่า สภามอนขัง หรือ ถูกเรียกว่า สภาผิวเมีย สิ่งที่น่าประหลาดใจเป็นความบอบช้ำของรัฐสภาไทยเช่นกันครับ สิ่งที่เกิดขึ้น คืออะไรครับ ถ้าท่านจำได้ คณะกรรมการ กกต. ถูกกล่าวหาและเป็นคดีอยู่ในศาลตั้งแต่ ศาลชั้นต้น ชั้นอุทธรณ์ และในที่สุดเพ่งหลุดในศาลฎีกา ในคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง คณะกรรมการองค์กรอิสระที่มีหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตถูกวุฒิสภาในขณะนั้นเลือกบุคคล ที่สงสัยว่าอยู่ภายใต้อาณัติของรัฐบาลเข้าไปเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่รวมถึง คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ไม่รวมถึงผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ไม่รวมถึงกรรมการ สิทธิมนุษยชน กรรมการอัยการ กรรมการตุลาการทั้งหลายแหล่ ซึ่งมีหน้าที่ในการที่จะเป็น องค์กรอิสระในการตรวจสอบ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความเคลือบแคลง แล้วท้ายที่สุด เมื่อมีการรัฐประหารและเกิดวิกฤติในทางการเมือง เมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ และนำไปให้ประชาชนลงมติ ผมจำได้เหมือนกันครับว่าในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กรรมการร่างและสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในขณะนั้นก็มีการถกเถียงกันมากกว่า เราควรกลับไปเป็นสภาเดี่ยว สภาเดี่ยว หรือเราควรจะเป็นสภาคู่ รวมถึงในสภาคู่ซึ่งมี วุฒิสภานั้นควรจะมาจากการสรรหาโดยตรงทั้งหมด หรือการเลือกตั้งโดยตรงทั้งหมด -----

แต่ในที่สุดก็พบกันครึ่งทางครับ ผู้ร่างรัฐธรรมนูญในขณะนั้นก็เปิดเผยข้อมูลในทางวิชาการหลายประการครับว่า สรุปก็คือว่าเราล้วนแต่มีการทดสอบประชาธิปไตยไทยมาตั้งแต่มีวุฒิสภาครั้งแรกที่เรียกว่า พฤษสภา จากการแต่งตั้งมาถึงการเลือกตั้ง ๒๕๔๐ แล้วก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรในฐานะที่มีบทบาทหน้าที่ในการทำหน้าที่สภาถ่วงดุลการทำงานที่ตรวจสอบการบริหารและองค์กรอิสระ ทำหน้าที่แต่งตั้งและถอดถอนบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะฉะนั้นสภาร่างรัฐธรรมนูญในขณะนั้นจึงได้ออกแบบให้มีการผสมผสานกันระหว่างสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ๗๖ จังหวัด จังหวัดละ ๑ คน ซึ่งผมก็กราบเรียนว่าในแต่ละจังหวัดนั้นผมมาจากการสรรหาท่านมาจากการเลือกตั้งท่านเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับพี่น้องประชาชนในแต่ละจังหวัดได้เป็นอย่างดี ส่วนวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาซึ่งก็ประกอบด้วยหลากหลายวิชาชีพ ก็มาทำหน้าที่ช่วยกันในการสภากราบเรียนครับว่าในสมัยที่เกิดขึ้น แม้ผมจะอยู่ในวุฒิสภานี้มา ๕ ปีแล้วก็ตาม มีความขัดแย้งอยู่บ้าง แต่ก็มีความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์เป็นความขัดแย้งในบางเรื่องบางราวเกี่ยวกับข้อคิดเห็นทางกฎหมาย แต่ก็เรียนว่ามันก็สามารถทำงานไปได้ด้วยดี สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือผลงานไม่ว่าจะเป็นการถ่วงดุลกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรอาจจะไม่สบายใจนักที่วุฒิสภาแก้ไขกฎหมายท่านบางเรื่อง บางครั้งต้องถึงกับตั้งคณะกรรมการร่วม แต่ก็กราบเรียนครับว่าเพราะคุณสมบัติที่มี ๒ อย่างประกอบกันของผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากต่างจังหวัดร่วมกันทั่วประเทศ กับคุณสมบัติของ ส.ว. ที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขาวิชาชีพนั้น เราสามารถช่วยกันถ่วงดุลกฎหมายได้เป็นอย่างดีครับ เราสามารถช่วยกันในฐานะการทำหน้าที่ในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินได้เป็นอย่างดีครับ รวมถึงเราทำหน้าที่ในการเลือกหรือแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีครับ มีอย่างเดียวครับที่ยังทำไม่สำเร็จคือการถอดถอนบุคคล การถอดถอนบุคคล ซึ่งก็เป็นสมัยแรกของวุฒิสภาชุดนี้ก็คือการถอดถอนบุคคล ๓-๔ ท่าน ซึ่งผมจะไม่เอ่ยถึงนะครับ เนื่องจากจำนวนเสียงไม่เพียงพอ หรือประเด็นที่ส่งมาถอดถอนนั้นยังไม่เพียงพอ ในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดชัดเจนครับว่าผมขออนุญาตอ่านนะครับที่เขียนไว้ในบันทึกเจตนารมณ์ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เจตนารมณ์กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาที่มีที่มาหลากหลายเพื่อให้เกิดการตรวจสอบอำนาจรัฐเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ และทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภามีความเป็นกลางชัดเจนได้ครับ ปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง กำหนดวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา

เป็น ๒ ทาง คือ ๑. วิธีการเลือกตั้ง ๒. วิธีการสรรหา อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ยังคงให้ความสำคัญกับวิธีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามากกว่าสรรหา โดยกำหนดให้มีสมาชิก
 วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งมากกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา ก็ทราบเรียนครับว่า
 อันนี้คือเจตนารมณ์ซึ่งผมไม่อ่านทั้งหมด แต่ทราบเรียนท่านประธานว่ามีเจตนารมณ์ชัดเจน
 ให้วุฒิสภามีความเป็นกลางและปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง ตลอดระยะเวลา ๕ ปี
 ที่ผ่านมามีบ้างครับที่มีข่าวว่าล็อบบี้ (Lobby) อะไรนี่ แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องปกติ
 ทางการเมืองที่ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านอยากให้สมาชิกวุฒิสภาเห็นด้วย
 กับกฎหมายของตัวเองหรือกับผู้ใดตนเองแนะนำรู้จักให้เลือก เป็นเรื่องปกติธรรมดา
 แต่การเข้าไปครอบงำถึงขนาดบัญชาการสั่งการผมคิดว่ายังไม่มี แต่ท่านประธานครับ
 สิ่งที่เรา กำลังจะแกกลับไปในนั้นจริงอยู่ครับ ท่านอาจจะบอกว่ารัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐
 เป็นรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดฉบับหนึ่ง ผมก็เรียนว่าเป็นความจริงครับ มาจากการร่างของ
 คณะกรรมการ สสร. ที่ช่วยกันร่าง ผมเห็นด้วยครับ แต่กฎหมายครับท่านประธาน ใช้แล้ว
 มีช่องว่างช่องโหว่ ในสมัยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณเองท่านก็ทราบดีและท่านก็มอบให้
 มหาวิทยาลัยหลาย ๆ มหาวิทยาลัยช่วยกันศึกษาวิจัยว่ารัฐธรรมนูญที่ใช้มานานขนาดนั้น
 มีช่องว่างช่องโหว่อะไร มหาวิทยาลัยหลายมหาวิทยาลัยก็ได้ศึกษาครับ พบว่าช่องว่าง
 ช่องโหว่ ๘-๙ ประการนั้นมาจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ซึ่งต้องปรับปรุงแก้ไข แต่บังเอิญ
 เกิดวิกฤติการเมืองขึ้นก่อน รัฐธรรมนูญฉบับนั้นจึงไม่ได้ถูกแก้ไขและกลายเป็นการถูกฉีก
 รัฐธรรมนูญโดยการรัฐประหารเมื่อ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ก็เป็นที่น่าเสียดายครับ มาถึงวันนี้
 รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เกิดขึ้นแล้วโดยประชาติของพี่น้องประชาชนจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
 อย่างไร -----

แต่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็มีที่รับรองมาจากประชามติชัดเจนครับว่าได้ถูกเขียนให้มีโครงสร้างของวุฒิสภามาจาก ๒ ส่วน แล้วผมก็ในความเห็นของทั้งส่วนตัวและความเห็นทางวิชาการหลายประการก็ยืนยันว่าเป็นแบบอย่างที่ดีครับ หลายสิ่งหลายอย่างเราอาจจะอ้างไปถึงต่างประเทศ ผมขอเรียนว่าถ้าจะอ้างนั้นจำเป็นต้องอ้างทั้งหมดครับ มีข้อเขียนในบทวิชาการอันนี้ที่ต้องขอเรียนให้ท่านประธานและท่านผู้ฟังได้ทราบด้วยนะครับ ในหลายประเทศมีวิธีการเลือกวุฒิสภาแตกต่างกัน เพียงแต่ประเทศไทยนั้นกำหนดให้มีการเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๔๐ แล้วกำหนดให้มีการเลือกตั้งและสรรหาผสมกันในปี ๒๕๕๐ ผมกราบเรียนเพื่อเป็นข้อมูลครับ ในหลายประเทศที่มีการเลือกตั้งทางตรงแล้วก็มี การแต่งตั้ง ไม่ว่าจะเป็นอังกฤษซึ่งเป็นต้นแบบประชาธิปไตยก็ใช้วิธีการแต่งตั้ง โดยเรียกว่าสภาขุนนางนะครับ ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกาที่หลายท่านได้พูดไปแล้วก็มาจากการเลือกตั้งรัฐละ ๒ คน ขณะเดียวกันประเทศอย่างออสเตรเลียก็มีการเลือกตั้ง แต่ว่าในส่วนสำคัญก็คือว่าเป็นตัวแทนของการปกป้องของสิทธิแห่งรัฐ ไม่ใช่สภาที่ใช้วุฒิสภาหรือความรู้มากกว่าเป็นตัวแทนกลุ่มเชื้อชาติมากกว่านะครับ ในส่วนของฝรั่งเศสอันนี้ของเขาน่าสนใจครับ เป็นการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาโดยทางอ้อม โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน ประกอบด้วยนายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเมืองต่าง ๆ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้เป็นการเลือกโดยระบบตัวแทนเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม ระบบดังกล่าวมีแนวโน้มว่าองค์กรประกอบสมาชิกสภาสูงก็จะมาจากในชนบทเสียมากกว่า แล้วก็สภาสูงของสภาล่างของฝรั่งเศสก็มีอำนาจใกล้เคียงกันนะครับ สามารถเสนอกฎหมายได้เช่นเดียวกัน ในกรณีของเยอรมนีสภาสูงของเยอรมนีนั้นแตกต่างกันครับ ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งนะครับ มาจากการแต่งตั้งของคณะรัฐมนตรีแต่ละรัฐ ในหลายประเทศก็มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นของอิตาลีซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งใช้อายุฐานที่อายุ ๒๕ ปีก็เป็นสมาชิกวุฒิสภาได้นะครับ มีถึง ๓๑๕ คน ขณะที่สมาชิกของสวิตเซอร์แลนด์ก็มาจากการเลือกตั้งโดยตรงรัฐละ ๒ คนเหมือนกันนะครับ สิ่งเหล่านี้ที่ผมกราบเรียนครับว่าในแต่ละประเทศในโลกนี้มีทั้งสองสภาและมีทั้งสภาเดียว แล้วในสมาชิกวุฒิสภาก็มีวิธีการที่แตกต่างกัน วันนี้เมื่อท่านนายกรัฐมนตรีมีเจตจำนงที่อยากจะเห็นการปฏิรูปการเมืองไทยกำลังจะตั้งสภาปฏิรูปที่จะประชุมในวันอาทิตย์ที่ ๒๕ นี้ ผมคิดว่าเป็นการดีครับถ้าเราจะได้พูดถึงอนาคตของประเทศไทยว่าจะเดินไปอย่างไร วุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎรเป็นหนึ่งในโครงสร้างที่ต้องพูดถึงเช่นกันในการที่ต้องปฏิรูปผมก็ไม่เข้าใจครับว่าคณะผู้ประสานงานซึ่งได้ประสานงานเชิญผมเองเข้าอยู่

๑ ใน ๖๙ คนที่จะเข้าที่ประชุมสภาปฏิรูปของท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านบอกว่าวันหนึ่งเราคงต้องมีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ร่วมกัน ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเลยครับท่านประธานว่าในอนาคตอาจจะอีก ๑ ปี ๒ ปีหรืออีก ๓ ปีก็แล้วแต่หรืออันใกล้ก็แล้วแต่ประเทศไทยซึ่งมีความแตกแยกกันอยู่ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องเสื้อเหลือง เสื้อแดง เสื้อหลากสีจำเป็นต้องมีกติกาใหม่ร่วมกัน กติกานั้นต้องได้รับความเห็นชอบร่วมกันจริง ๆ ครับท่านประธาน แต่ต้องมาจากความจริงใจและความตั้งใจและต้องเป็นที่สังคมยอมรับได้ ไม่ใช่ฝ่ายหนึ่งได้ฝ่ายหนึ่งเสียหรือฝ่ายหนึ่งเสียตลอด เพราะฉะนั้นการร่างรัฐธรรมนูญที่จะเกิดขึ้นก็อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งผมไม่ทราบเมื่อไร แต่ท่านผู้ประสานงานกับผมบอกอย่างไรครับผมบอกว่าเงื่อนไขผมมีแค่ ๒ ข้อท่านประธานครับ ข้อแรกกฎหมายนิรโทษกรรมมันเป็นพิษร้อนที่กำลังเกิดปัญหาขึ้นในสังคมให้ท่านหยุดไว้ก่อน ประการที่ ๒ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๓ เรื่องเลยครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมาตรา ๖๘ มาตรา ๑๙๐ แล้วที่มาของสมาชิกวุฒิสภาก็เป็นเรื่องร้อนประการหนึ่งเพราะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจ ท่านผู้ประสานงานบอกว่าไม่เป็นไรหรอกครับแก้ไขไปก่อนแล้วค่อยมาแก้กันใหม่ทีหลัง ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมชายขอภัยท่านสงวนไว้

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ครับผมกำลังจะสรุปแล้วท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ในประเด็นจำนวนของวุฒิสมาชิกแล้วก็ที่มา ท่านสงวนไว้เท่านี้ครับ แล้วก็รู้สึกไปขัดกับหลักการตรงนั้นแต่ก็ไม่ใช่ไรอะลุ่มอล่วยกัน ขอให้ท่านกระชับเถอะครับเอาเข้าประเด็น

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบพระคุณครับเดี๋ยวจะกระชับแล้วครับท่านประธาน อยากอธิบายความเพราะว่าจะได้เข้าใจตรงกันว่ามีเจตจำนงในเรื่อง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เข้าใจความปรารถนาดีของท่านนะครับ แต่ที่นี้อยากให้มันอยู่ในประเด็นมันจะได้กระชับมากขึ้น ขอความกรุณาเถอะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ใช้เวลาสักอีก ๒-๓ นาทีท่านประธานครับ ก็เรียนนะครับว่าจริง ๆ แล้วผมกราบเรียนว่าการที่เราจะมีสมาชิกวุฒิหรือมีสองสภาหรือสภาเดียวสภาคู่นี้ะครับ เป็นเรื่องที่สังคมไทยต้องตกลงร่วมกัน เราจะร่างให้สมาชิกวุฒิสภานำหน้าทำอะไร กำหนดบทบาทอย่างไร ผมคิดว่าเราร่างกันใหม่ได้ครับ มันอาจจะไม่มีความจำเป็นต้องมี ๒ สภาก็ได้ครับถ้ามันมีฐานที่มาของคะแนน หรือฐานของบุคคลมาจากที่เดียวกัน ท่านประธานครับ ผมตรวจดูแล้วครับว่าสิ่งที่ต่างกันระหว่างคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านเสนอมาใหม่นั้นต่างกันแค่ ๒-๓ ประการ ๑. คืออายุครับ อายุสภาผู้แทนราษฎรเริ่มที่ ๒๕ ปี สมาชิกวุฒิสภาเริ่มที่ ๔๐ ปี ๒. คือวุฒิปริญญาตรีกับไม่ต้องมีปริญญาตรี และ ๓. ก็คือวาระของผู้แทน ๔ ปี กับวาระของวุฒิสภา ๖ ปี สิ่งเหล่านี้เป็นที่มาของการทำให้เห็นว่าฐานการได้มาของบุคคลก็ยังมีปัญหาอยู่ มันก็ไม่ต่างอะไรครับท่านประธานว่าเราจะได้ ๒ สภาที่มาจากฐานเดียวกัน ผมเคยพบครับ ไปที่จังหวัดหนึ่งขอไม่เอ่ยจังหวัดนะครับ เจอที่ทำการพรรคพรรคหนึ่งมีป้ายของสมาชิก ส.ส. อยู่ ๓ ท่าน และในอาคารเล็ก ๆ หลังเดียวกันก็มีป้ายที่ทำการของ ส.ว. อยู่ด้วย นั่นหมายความว่าเกิดอะไรขึ้นครับเพราะฐานคะแนนเดียวกันทำให้เราเห็นว่ามันมีที่มาจากที่เดียวกัน และท้ายที่สุดสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นก็คือการไปเลือกองค์กรอิสระหรือการตรวจสอบนั้นก็จะเกิดปัญหขึ้น ไม่เกิดการถ่วงดุลหรือไม่เกิดการตรวจสอบซึ่งกันและกัน ผมกราบเรียนครับว่ามีความจำเป็นที่เราจะต้องพูดเรื่องที่มาของวุฒิสภาแบบเดียวกับที่เราต้องพูดที่มาของ ส.ส. ใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการมีปาร์ตี้ลิสต์จำนวนเท่าไร หรือการต้องสังกัดพรรคหรือไม่ แต่สิ่งเหล่านี้ผมกราบเรียนว่าที่ผมยังเห็นให้คงตามร่างเดิมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งไม่ตรงกับคณะกรรมการ ไม่ได้หมายความว่าอยากจะอยู่ในตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาต่อไปหรือไม่ อย่างไร เหตุผลก็คือว่าท่านไม่ได้ตัดสินสิทธิของผมเลย ผมยังเหลือวาระในการดำรงตำแหน่งอีก ๓ ปี ๔ เดือน เพราะฉะนั้นยืนยันครับว่าไม่ได้เสียประโยชน์ แล้วก็ตรวจสอบแล้วก็ตัดไม่ได้แม้ว่ามีผู้สงวนคำแปรญัตติอย่างใดก็ตามแต่ขณะเดียวกันครับผมกลับเป็นผู้ได้ประโยชน์เสียด้วยซ้ำ เพราะถ้าผมลาออกจากสมาชิกวุฒิสภาหรือหมดวาระก็สามารถไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น แต่ผมคิดว่ามันเดินต่อไปลำบากครับถ้าเราจะมีกรปฏิรูปประเทศไทย เรารับแก้ไขรัฐธรรมนูญไปเสียก่อนแล้วเปลี่ยนแปลงโครงสร้างไปเสียก่อน ก่อนที่เราจะเกิดสิ่งที่เราตกลงร่วมกันในสังคมผมก็กราบเรียนครับว่าถึงขณะนี้ผมยังจำเป็นต้องยืนยันครับว่ายังขอให้คงตามรัฐธรรมนูญ

ปี ๒๕๕๐ ไว้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการที่ขอให้วุฒิสภาประกอบด้วยจำนวนสมาชิกรวม ๑๕๐ คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งโดยผู้ทรงคุณวุฒิจังหวัดละ ๑ คน และมาจากการสรรหาโดยหักจากจำนวนที่เหลือ รวมถึงตามมาตรา ๑๑๒ ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาก็กราบเรียนท่านประธานครับว่าขอยืนยันว่าจะคงให้มี ส.ว. ไว้ตามเดิมครับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชุมพล จุลใส

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้แปรญัตติในมาตรา ๓ แล้วก็มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ แต่ก่อนจะถึงตรงนั้นท่านประธานครับ เมื่อวานนี้ผมได้ลงไปด้านห้องโถงของรัฐสภา ผมได้เดินผ่านท่านประธานรัฐสภาไป แล้วก็ท่านก็ได้ให้สัมภาษณ์ว่าในการทำหน้าที่ที่ประชุมและถูกสมาชิกรัฐสภาประท้วงอย่างต่อเนื่องและเป็นไปด้วยความวุ่นวายว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เอาในประเด็นเราดีกว่า อันนั้นมันนอกประเด็นท่านเอาเข้าประเด็นเถอะ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ในประเด็นครับที่ผมจะพูด ท่านประธานจะรู้ได้อย่างไรที่ผมจะพูดอะไรครับ ท่านประธานให้สัมภาษณ์ว่า ไม่ปวดหัว มีเหนื่อยเล็กน้อย แต่โคตรเบื่อเลย ผมยืนฟังอยู่นะครับ ท่านประธานเมื่อวานนี้ ผมเรียนถามท่านประธานว่า ท่านประธานครับ ท่านคือประธานเป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัติครับ ท่านให้สัมภาษณ์อย่างนี้ไม่ถูกต้องครับ เพราะเขาเลือกท่านมาทำหน้าที่ แต่ถ้าท่านเบื่อครับยังมีคนที่จะมาทำหน้าที่แทนท่านอีกหลายคน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : นี่ใช่ไหมอยู่ในประเด็น
เข้าประเด็นเถอะครับ ผมไม่ได้โต้แย้งกับท่าน ท่านเข้าประเด็นเถอะ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานครับ
ก็ท่านประธานให้สัมภาษณ์อย่างนี้ถึงมีปัญหาก็ครับ ผมเข้าประเด็นเลยครับท่านประธาน
กระผม นายชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ผมขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๑๑ ซึ่งผมขอแก้ไข มาตรา ๑๑๑
วุฒิสมาชิกประกอบด้วยสมาชิก จำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละ
จังหวัด จังหวัดละหนึ่งคน และจากการสรรหาเท่ากับจำนวนข้างต้นหักด้วยจำนวนสมาชิก
วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ผมก็เป็นกังวลใจครับท่านประธานครับว่า รัฐธรรมนูญ
ฉบับปี ๒๕๕๐ นี้มันไปลำบากลำบากให้กับใครนักหนาครับท่านประธาน ผมว่าวุฒิสภาชุดนี้
ทำหน้าที่ได้ดีเป็นอย่างยิ่งครับ ผมขอชมเชยครับ ไม่ว่าทั้งฝ่ายเลือกตั้งและฝ่ายสรรหา ซึ่งไม่มี
ประเทศไหนในโลกครับท่านประธานที่บอกว่า สมาชิกวุฒิสภาต้องมาจากการเลือกตั้ง
อย่างเดียวเพื่อยึดโยงกับพี่น้องประชาชน ไม่มีหรอกครับ ท่านประธานครับ ผมไปดูครับ
ในประเทศอังกฤษ ในประเทศอังกฤษนี้รัฐสภาเขามี ๒ สภาเหมือนกันครับ มีสภาสามัญ
และสภาขุนนาง สภาขุนนางนี้แต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์ตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี
แล้วอีกประเทศหนึ่งครับผมยกตัวอย่างครับ ประเทศมาเลเซียครับ รัฐสภาของสหพันธรัฐ
มาเลเซียประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน
๒๒๒ คน แล้วก็วุฒิสภา ๗๐ คน มาจากการสรรหาและมาจากการแต่งตั้ง นี้อย่างไรครับ
เขาไม่เป็นประชาธิปไตยหรือครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานกรรมาธิการบอกว่า ยึดโยง
อยู่กับพี่น้องประชาชน ผมถามครับ ถามท่านประธานนะครับ มันไม่เป็นประชาธิปไตย
ตรงไหนครับ เพราะฉะนั้นการที่ท่านเอาเหตุผลตรงนี้อ้างผมว่าไม่ถูกต้องหรือครับ
ท่านประธานจำได้ไหมครับ มีการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีการขอแก้ไข มาตรา ๒๙๑ ให้มี
สสร. มายกร่าง แต่หลังจากนั้นครับศาลรัฐธรรมนูญเบรก (Brake) เรื่องการยกร่าง
รัฐธรรมนูญทั้งฉบับ โดยอ้างว่าต้องไปทำประชามติมาก่อน เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นไปทำ
ประชามติ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมบอกกับท่านประธานว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้นั้นไม่ถูกต้องครับ ไม่ถูกต้องอย่างไรครับ ท่านประธาน หลังจากศาลรัฐธรรมนูญสั่ง
ก็มีบุคคล บุคคลหนึ่งนะครับก็บอกว่าถ้าเดินหน้าแก้ทั้งฉบับจะมีปัญหาถุกยื่นตีความอีกได้
ทำให้รัฐบาลล้มได้ แต่ถ้าแก้ไขก็แก้ไข

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขออภัย ท่านได้สงวนเอาไว้ในกรณีจำนวนของวุฒิสภาและที่มาของวุฒิสภาท่านสงวนไว้เท่านี้ เพราะฉะนั้นท่านพูดอยู่ในกรอบประเด็นที่ท่านสงวนนะครับ แล้วที่สำคัญสงวนไว้ชัดกับหลักการ ซึ่งที่จริงอภิปรายไม่ได้ แต่ก็อะลุ่มอล่วยเพื่อให้การประชุมดำเนินไปด้วยดีนะครับ เพราะฉะนั้นท่านเข้าประเด็นแล้วก็ช่วยกระชับนะครับ ขอความกรุณาครับ เชิญครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมไม่ทันพูดจบท่านก็หักท้วงขึ้นมาครับ ให้ผมพูดให้จบก่อนได้ไหมครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมให้ท่านเข้าประเด็นที่ท่านสงวนครับ ตามข้อบังคับครับ ท่านอย่าแย้งเลยครับ ท่านเอาเข้าประเด็นเลยดีกว่า

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ถ้าอย่างนี้ ผมก็อภิปรายไม่ได้ครับท่านประธาน ผมขอเริ่มใหม่นะท่านประธานครับ มีคนพูดว่า ถ้าเดินหน้าแก้ทั้งฉบับจะมีปัญหา ถูกยืนยันตีความอีกได้ ทำให้รัฐบาลล้มได้ แต่ถ้าแก้เป็นรายมาตราก็ไม่มีปัญหา สามารถทยอยแก้ไขได้ ถ้าไม่แก้เป็นรายมาตราก็คงแก้รัฐธรรมนูญไม่ได้ คำพูดนี้คือเป็นคำพูดของอดีตนายกฯ ทักษิณ ชินวัตร ที่สไกป์ (Skype) เข้ามาในที่ประชุมพรรคเพื่อไทย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาละครับสรุปท่านจะอภิปรายประเด็นอะไร ท่านแปรญัตติเรื่องทักษิณหรือ ก็ท่านแปรญัตติในส่วนที่จำนวนวุฒิสภา แล้วก็ที่มาเท่านั้นเอง ท่านก็พูดสิ พูดในเรื่องของจำนวนและที่มาของวุฒิสภาแล้วผมย้ำอีกทีนะครับ เป็นการแปรญัตติขัดหลักการ ซึ่งผมได้อะลุ่มอล่วยเพื่อการประชุมดำเนินการไปได้เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นให้อยู่ในประเด็นดีกว่าครับ บรรยากาศกำลังดีครับ เชิญต่อเถอะครับ อยู่ในประเด็นนะครับ อย่าประท้วงเลยครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพผม ชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับที่ผมพูดก็ไม่มีใครเสียหาย แล้วไม่ได้ทำความเสียหายให้กับใครเลย แล้วผมก็จะได้พูดถึงว่าทำไมผมจึงได้คงร่างเดิมไว้ว่า ให้มี ส.ว. เลือกตั้งกับ ส.ว. สรรหาอย่างไร แต่ผมคิดว่าประธานคนใหม่ขึ้นมาทำหน้าที่ก็คงให้อากาศผมพูดนะครับ เพราะท่านใจดีครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็พูดตามที่ท่านขอแปรญัตติไว้ นะครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ผมก็พูดตามที่ผมแปรญัตติไว้แหละครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่ให้ผมพูดเลยก็ทำอะไรได้ครับ ท่านประธานครับเมื่อผมยืนยันตามหลักการมันเป็นเอกสิทธิ์ของผมนะครับในฐานะที่ผมแปรญัตติไว้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ บางเรื่องคือท่านขอแปรญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ นะครับ ท่านอภิปรายตรงนั้น ถ้าท่านจะพูด ถ้าพูดนอกเรื่องเดี๋ยวผมขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๖ ก็คือท่านต้องยกเว้นข้อบังคับการประชุมนะครับผมถึงบอกว่าอย่าอะลุ่มอล่วย ไม่ต้องหรอกครับ ท่านว่าต่อเลยครับ ไม่ต้องประท้วงครับท่านว่าต่อครับ ผมยังไม่ได้ทำอะไรผิดนะครับ เชิญท่าน เชิญชุมพลว่าต่อครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : มีคนประท้วงครับท่านประธานครับ

(นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็ท่านประท้วงกันเอง
นี่ท่านประท้วงผมหรือครับ เชิญครับ ประท้วงว่าอย่างไรครับ

นายณัฐ บรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานครับ ผม ณัฐ บรทัดฐาน กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา คือที่ผมประท้วงนี้ ท่านประธานจะบอกว่าท่านยังไม่ได้ทำอะไรก็ไม่ใช่ครับ
เพราะว่าผมประท้วงผู้ทำหน้าที่ประธานในตำแหน่ง ที่นี้ผมคิดว่ากรณีที่เพื่อนสมาชิกกำลัง
อภิปรายอยู่นี้มันเป็นเหตุผลประกอบในการทำไม่ท่านถึงมีเหตุผลที่จะอธิบายต่อว่า
ท่านไม่สนับสนุนร่างนี้เพราะอะไรอย่างไร ซึ่งถ้าจะบอกว่าให้พูดตามเฉพาะที่แปรญัตติไว้
ตรงนั้น ไม่อย่างนั้นท่านให้สมาชิกทุกท่านลุกขึ้นอ่านสิ่งที่ตัวเองเขียนก็จบแล้วครับ มันไม่ใช่
ผมคิดว่าท่านต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พูดในเหตุผลที่เขาต้องการจะพูดครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับ คือพูดได้
ก็คือท่านอ้างเหตุและผล แต่ว่าอย่าไปกล่าวถึงคนอื่น ว่าไปเลยครับท่าน เชิญต่อเลยครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานครับ
กระผม นายชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ ผมยังยืนยันหลักการเดิมว่าสมาชิกวุฒิสภาต้องมาทั้งการเลือกตั้ง
และการสรรหา ที่ผมพูดเหตุผลตรงนี้ไม่ใช่ผมไม่นิยมความเป็นประชาธิปไตยนะครับ
ท่านประธานครับ เพราะจากที่ผมยกตัวอย่าง ที่ผมบอกท่านประธานว่า ประเทศต่าง ๆ
ในโลกนี้ไม่จำเป็นต้องสมาชิกวุฒิสภาต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ท่านประธานครับ
ท่านประธานก็เคยเห็นแล้วนะครับว่าในยุครัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีที่มาอย่างไร เมื่อสักครู่
ท่านวุฒิสมาชิกท่านหนึ่งได้พูดว่าในยุคนั้นสมัยนั้นมีการจ่ายเงินจ่ายทองให้กับสมาชิกวุฒิสภา
และเป็นที่มาของสภาทาสครับ แต่ ณ วินาทีนี้มันยิ่งกว่านั้นครับ ท่านประธานครับ ลักษณะ
การแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างนี้นั้นมันจะเป็นลักษณะที่แก้ไขที่กินรวบประเทศไทยครับ
ผมจะอธิบายท่านประธานว่า กินรวบประเทศไทยอย่างไร ถึงอย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้นั้นท่านบอกว่าให้มาจากการเลือกตั้ง ตั้ง ๒๐๐ คน -----

๑๙๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ (๒) ๙๕/๑

ร่างของคณะกรรมการการเลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ คน ผมเข้าใจได้ครับ ดังที่เพื่อนได้อภิปรายกัน มาตลอดว่ามันเอื้อผลประโยชน์ให้กับพรรคการเมืองหนึ่ง มันเอื้อผลประโยชน์กันครับ เพราะอำนาจของวุฒิสภานั้นมันมีมากครับ ที่ประธานคณะกรรมการบอกว่าเขาเอาขนม ใส่แข่งมา เราไม่เลิกได้ เราต้องไปหยิบที่เขาใส่แข่งมา และมาเลือก ผมว่าไม่ใช่หรอกครับ ท่านประธานครับ อำนาจของวุฒิสภานั้นมีมากครับ มี ๖ ข้อ ใหญ่ ๆ มี ๑. ด้านนิติบัญญัติ ๒. ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ๓. ให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับผลประโยชน์ของแผ่นดิน ๔. พิจารณาเลือกแต่งตั้งให้คำแนะนำ ให้ความเห็นชอบบุคคล ในองค์กรตรวจสอบ ๕. ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ๖. บทบาทและอำนาจหน้าที่ อื่น ๆ แต่ที่น่าสนใจท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญของคณะกรรมการเสียงข้างมาก เขาบอกว่า ลูกเมียลงสมัครได้ คู่กับเมียลงสมัคร ส.ว. ได้ ท่านประธานครับ เหตุผลนี้ก็เป็น เหตุผลหนึ่ง แล้วถ้าเกิดว่าคู่เป็นรัฐมนตรี เมียเป็น ส.ว. เป็นประธานตรวจสอบทุจริตคู่ ทำได้ไหมครับท่านประธานครับ นี่ละครับ ผมถึงบอกเป็นทีมาที่ว่ามันไม่บริสุทธิ์ครับ มันไม่ใช่ เป็นประชาธิปไตยหรือไม่เป็นประชาธิปไตย ผมก็สงสัยเหมือนกันครับ ว่าวิธีการอย่างนั้นมัน เป็นประชาธิปไตยแล้วหรือครับ ลูกกล้าตรวจสอบพ่อที่เป็นรัฐมนตรีไหมครับ หรือท่านประธานครับ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ถ้าเกิดประธานรัฐสภาซื้อนาฬิกามาเรือน ๗๕,๐๐๐ บาท แล้วก็ตั้งให้เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้ตรวจสอบ ประธานรัฐสภากล้าไหมครับ นี่ผมยกตัวอย่างครับ แล้วก็นาฬิกาเรือน ๗๕,๐๐๐ บาท ของสภาก็มีจริงครับ พี่น้องประชาชนที่บ้านผมเขาบอกว่าเขาอยากเห็นนาฬิกาเรือน ๗๕,๐๐๐ บาท ทำไม มันแพงนักหนาครับ เขาถามผมว่ารุ่นอะไร ผมก็ตอบไม่ถูกครับ แต่ผมตอบไปว่ารุ่น โกงบ้านกินเมืองครับ นี่ละครับท่านประธานครับ ถึงเป็นทีมาว่าการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน ผมไม่เห็นด้วย และนี่ละครับ ที่ผมบอกว่าจะเป็นลักษณะการกินรวบประเทศไทย ที่หลาย ๆ คนบอกว่า ณ วันนี้นั้น

(นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน และยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจิรายุประท้วงแล้ว เชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปรายครับ

๑๙๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ (๒) ๙๕/๒

ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ท่านประธานฟังไม่สะดุ้งบ้างหรือครับ เขาบอกนาฬิกาท่านประธาน
โก่งบ้านกินเมือง ยังไม่ได้ชี้แจงกันเลยนะครับ คณะกรรมการก็ยังไม่ได้อสอบ ขอให้
ท่านประธานช่วยวินิจฉัยด้วยครับว่า ให้ผู้อภิปรายได้ถอนคำพูดนี้ก่อน เดียวบันทึกไปแล้ว
มันยุ่งท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับ เขาพูด
เกี่ยวพันไปเรื่อยนะครับ เพราะฉะนั้นท่านยกตัวอย่างท่านก็ยกไปเรื่อยนะครับ เพราะฉะนั้น
ท่านกรุณายกอย่างอื่นนะครับ อะไรที่ผลการสอบยังไม่ปรากฏชัด ท่านอย่าไปพูด ท่านกรุณา
นะครับ เชิญต่อครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมยังไป
ไม่ได้หรอกครับท่านประธานครับ ที่ผมยกตัวอย่างเป็นตัวอย่างเป็นตัวจริงเพื่อชี้ให้เห็นว่าถ้า ส.ว.
เลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ คน แล้วก็ผมก็อธิบายถึงว่าพ่อลูก ผัวเมีย และมาถึงการยกตัวอย่าง
และผมไม่ได้ไปเจาะจงว่าใคร เป็นการยกตัวอย่าง และยกตัวอย่างถึงนาฬิกาของรัฐสภาว่า
เรือนละ ๗๕,๐๐๐ บาท พี่น้องเขากลับ เพราะว่าอยากจะเห็นว่าอยู่แบบไหน ๗๕,๐๐๐ บาท
และเขากลับว่า ส.ส. รุ่นอะไร ผมก็บอกว่ารุ่นโก่งบ้านกินเมือง นี่เป็นความคิดของผมไหมครับ
ก็ผมไปตอบกับชาวบ้าน แล้วใครเสียหายครับ ผมว่าไม่มีใครเสียหายนะครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เสียหายก็ไม่เสียหาย
เขายังไม่ทันสอบเลยนะครับ ท่านอย่าเพิ่งไปคิด อย่าไปสอบเลย รอผลสอบหน่อย ผมก็อยากจะ
รู้เหมือนกันนะครับ เชิญท่านอภิปรายต่อครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ผมก็ลืมหมดเลย ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพรนะครับ ผมดีใจครับที่เพื่อนสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ โดยเฉพาะ ส.ว. เลือกตั้ง ส.ว. สรรหาหลายคนครับ ที่เห็นแก่ความถูกต้องของชาติบ้านเมือง ที่เห็นแก่ความถูกต้อง แล้วก็อย่างน้อยนะครับ ผมยกตัวอย่างได้เต็มปากเต็มคำ ที่ขออนุญาตต้องเอ่ยนามคือ ส.ว. สมาชิกวุฒิสภา ท่านรสนา โตสิตระกูล นะครับ อันนี้ผมยกตัวอย่างได้เต็มปากเต็มคำเพราะอะไรครับ เพราะผมยกตัวอย่างให้เห็นว่าท่านเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่าน ผมพูดตรง ๆ ว่าท่านมีส่วนได้เสียมาก นี่ผมยกตัวอย่างท่านนะครับ ก็เป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย แต่ท่านบอกว่าท่านก็ไม่เห็นด้วยเลย ท่านรสนานี้ครับเป็นผู้ที่กล้าหาญ สู้เพื่อพี่น้องประชาชน ผมยกตัวอย่างท่านเป็นประธานกรรมาธิการสามัญวุฒิสภากล้าตรวจสอบ ปตท. ที่มีงบประมาณสัมพันธมิตร มหาศาล ทำกิจกรรมปิดปากสังคม สร้างภาพว่าเป็นคนดี ท่านกล้าตรวจสอบเรื่องต้นทุนในการทำธุรกิจของ ปตท. ท่านประธานครับ ตรวจสอบเรื่อง ปตท. ที่ผลกระทบค่าแก๊สสูงทำให้ประชาชนแบกรับภาระเอง เดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ข้าวแกงจานละ ๔๐ บาท คนจนจะอยู่ไหวหรือครับ นี่คือท่านรสนา ซึ่งเป็น ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง น้อย่างไรครับในส่วนของ ส.ว. สรรหาที่ดี ๆ มีเยอะครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยเลยที่จะให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ คน แล้วก็ผมก็เป็นกังวลใจครับท่านประธานที่ผมบอกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญลักษณะอย่างนี้เป็นลักษณะค่อย ๆ กิรนรวบประเทศไทยไปที่ละเล็กทีละน้อย และไปจนถึงการที่มีคนบางคนที่ประธาน นปช. ที่เคยพูดในเวทีเสื้อแดงว่าเราจะสร้างรัฐไทยใหม่อย่างไรครับท่านประธานครับ นี่ละครับเป็นอันตราย ผมเลยบอกว่าผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ คนครับ ผมยังยืนยันหลักการเดิมว่ามาจากการเลือกตั้ง ๗๗ สรรหา ๗๓ ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านชุมพลครับ ขอขอบคุณมาก ต่อไปนะครับ อาจารย์ตรึงใจครับ อยู่ใหม่ครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ตรึงใจ บุรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ตรึงใจ บุรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ภาควิชาการ ท่านประธานคะ วันนี้ดิฉันขออภิปรายในมาตรา ๓ การแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ โดยดิฉันจะขอแยกพูดเป็น ๒ ประเด็น

ประเด็นแรกคือการเพิ่มจำนวน ส.ว. จาก ๑๕๐ คน เป็น ๒๐๐ คน ซึ่งดิฉัน
ได้แปรญัตติให้มีจำนวน ๑๕๐ คนเท่าเดิม

ประเด็นที่ ๒ คือที่มาของ ส.ว. ดิฉันได้แปรญัตติให้มี ส.ว. สรรหาเหมือนเดิม

ดิฉันจะขอพูดถึงการเพิ่มจำนวนของ ส.ว. ก่อนว่าจำนวน ๒๐๐ คนนั้นมัน
มากเกินไป โดยจะขอเปรียบเทียบจำนวน ส.ส. และ ส.ว. ของประเทศที่เจริญแล้ว
ในบางประเทศซึ่งมีดังนี้คะ ตอนนี้มีตัวเลขเยอะหน่อย ตั้งใจฟังหน่อยนะคะ ประเทศญี่ปุ่น
มีประชากร ๑๒๗,๗๐๐,๐๐๐ คน ๒ เท่าของประเทศไทย แต่มี ส.ส. เพียง ๔๘๐ คน
น้อยกว่าเมืองไทยนะคะ ส.ว. มี ๒๔๒ คน มากกว่าที่ทนายเสนอเพียง ๔๒ คน แต่อย่าลืมว่า
ประชากรของเขามากกว่าเรา ๑ เท่าตัวคะ ประเทศสหรัฐอเมริกา มีประชากร ๓๑๘,๗๐๐,๐๐๐ คน
เกือบ ๕ เท่าของประเทศไทย มี ส.ส.เพียง ๔๓๕ คน -----

และ ส.ว. มีเพียง ๑๐๐ คน น้อยกว่าประเทศไทยทั้ง ส.ว. และ ส.ส. ประเทศออสเตรเลีย มีประชากร ๒๓,๔๐๐,๐๐๐ คน น้อยกว่าประเทศไทยเกือบครึ่งหนึ่ง แต่มีจำนวน ส.ส. เพียง ๑๕๐ คน และ ส.ว. มีเพียง ๗๖ คน ขอยกตัวอย่างแค่นี้ละ ท่านจะได้ทราบว่าจากข้อมูล เพียง ๒-๓ ประเทศนี้ แสดงให้เห็นว่าประเทศที่เจริญแล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องมียาน ส.ว. และ ส.ส. มากเกินความจำเป็น เพราะฉะนั้นดิฉันจึงขอยืนยันว่าจำนวน ส.ว. ๑๕๐ คน ก็เหมาะสม แล้วก็มากเกินไปแล้วละ ดิฉันก็อยากจะทราบเหตุผลจากผู้เสนอ และกรรมการเสียงข้างมากที่เสนอให้มี ส.ว. เลือกตั้งถึง ๒๐๐ คน เพราะไม่แน่ใจว่า ท่านต้องการเสียงสนับสนุน ซึ่งมาจากฐานเสียงของท่านให้มีเสียงข้างมากในสภาหรือเปล่า จำนวน ส.ว. ถึง ๒๐๐ คนนี้ ต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นอีกมาก อย่าลืมว่าวุฒิสภา ๑ คน จะต้องมียกผู้ชำนาญการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ช่วยอีก ๗-๘ คน เพราะฉะนั้น จำนวนวุฒิสภา ๑๕๐ คนนี้ ก็มากพอแล้ว เหมาะสมแล้ว ถ้าท่านคำนึงถึงงบประมาณของประเทศชาติไม่ถูกละทิ้งการของประชาชน ท่านไม่ควรแม้แต่จะคิดเพิ่มจำนวนของ สมาชิกวุฒิสภา หากท่านเสนอเพิ่มจำนวน ส.ว. ท่านก็ควรจะไปลดจำนวน ส.ส. ลง ท่านเห็นด้วยไหมคะ ดิฉันขอกราบเรียนว่า ส.ส. ก็มีทั้ง ส.ส. ที่มาจากการเลือกตั้ง และ ส.ส. แบบสัดส่วน ส่วนที่เรียกว่าปาร์ตี้ ลิสต์ ซึ่ง ส.ส. แบบสัดส่วนก็ได้รับการแต่งตั้งมาจากพรรค และให้ประชาชนรับรองอีกที ถ้าท่านต้องการให้มี ส.ว. เลือกตั้ง เราก็ถอยหลังกลับไปเหมือน เมื่อหลายปีมาแล้ว เหมือนสมัยสภาผู้แทนราษฎร ต่างกันเพียงแต่ว่าสมัยปัจจุบันอาจจะได้ สมญานามใหม่ ซึ่งเราคงจะได้ยินมาแล้ว เดียวนี้เขาก็เริ่มจะเรียกว่าสภาอะไร ซึ่งถ้ามีแต่ ส.ว. เลือกตั้งก็จะหนีไม่พ้นสมญานามนั้นอย่างแน่นอนคะ ดิฉันอยากจะขอเตือนไว้ละคะ ส.ว. มีหน้าที่ตรวจสอบและกลั่นกรองกฎหมาย ถ้า ส.ว. ไม่มีคนหลากหลายอาชีพที่มีความเชี่ยวชาญในอาชีพนั้น ๆ แล้ว จะไปพิจารณากฎหมายว่าถูกต้องได้อย่างไร ยกตัวอย่าง กฎหมายเกี่ยวกับคนพิการ ถ้าไม่มี ส.ว. เช่น ท่านมณฑิยา บุญตัน ขออภัย ที่เอ่ยนามท่าน กฎหมายนั้นก็จะไม่ถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งแม้แต่ในรัฐสภาเองก็เห็นความสำคัญ ของคนพิการถ้าท่านมองไปที่จอก็จะเห็นว่าได้มีล่ามภาษามือด้วย ขณะนี้ก็มีมีการพิจารณา พ.ร.บ. ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ถ้าไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทางเข้ามาเป็น ส.ว. จะพิจารณากฎหมายมหาวิทยาลัยเหล่านั้นได้อย่างไร การแก้ไขที่มาของ ส.ว. ไม่ใช่แค่ฟื้นฟูสภาผู้แทนราษฎรให้คืนชีพ ซึ่งจะส่งผลกระทบทางการเมือง เพราะการให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง

อย่างเดียว ส่วนใหญ่คนที่ได้รับการเลือกตั้งก็มักจะมาจากฐานเสียงของพรรคการเมือง อาจจะได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมืองด้วยซ้ำ ซึ่ง ส.ว. เหล่านี้ก็จะตอบแทน พรรคการเมืองที่สนับสนุนตนเอง หรือสนับสนุนคนที่แนะนำสั่งการนะคะ เมื่อวานนี้ ท่านประธานกรรมาธิการชี้แจงว่าประชาชนเดี๋ยวนี้นั้นตัวไม่ถูกชี้หน้า ดิฉันขอเถียงว่าไม่จริงหรอกคะ เพราะตอนนี้ก็มีประชาชนถูกชี้หน้าโดยโรงเรียน นปช. อยู่ตลอดเวลา ชี้หน้าในเรื่อง ประชาธิปไตย แต่เป็นประชาธิปไตยในระบอบของท่าน แถมยังมีการตั้งหมู่บ้านเสื้อแดง เพื่อเพิ่มความแตกแยกเข้าไปอีก ดิฉันก็คิดว่าการที่ให้ ส.ว. หลากหลายนี้จะดีกว่านะคะ ประชาชนควรจะต้องได้รับความรู้ในเรื่องประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง ไม่ใช่ประชาธิปไตยของ พรรคใดพรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นประเทศไทยประเทศของเราจะเป็นประชาธิปไตยได้ดิฉัน คิดว่าเรายังต้องรอเวลา เราต้องมีประชาชนที่มีความรู้อย่างทั่วถึง ปัจจุบันนี้ประชาธิปไตย ด้วยการเลือกตั้งอย่างเดียวดิฉันคิดว่ายังไม่เหมาะสมกับประเทศไทยคะ

ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ความแตกแยกทั้งในสภาและบ้านเมืองกำลังเริ่ม รุนแรงมากขึ้น เพราะการแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตราต่าง ๆ มาตราที่เรากำลังอภิปรายอยู่ นี้ นับว่ายังไม่รุนแรงมากนักนะคะ ยังมีรัฐธรรมนูญและกฎหมายมาตราอื่น ๆ ที่รัฐบาล กำลังจะเสนอเข้าสู่สภา เพื่อประโยชน์ของพรรคการเมือง นักการเมือง และประโยชน์ ส่วนบุคคล ดิฉันคิดว่าตั้งแต่จะสร้างความแตกแยกร้ายแรงให้กับคนในประเทศ เราคงจะต้อง ดูกันต่อไปคะ กราบขอบพระคุณคะท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณาจารย์มากนะครับ
ท่านสงกรานต์ครับ

นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สงกรานต์ จิตสุทธิภากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ผมจะอภิปรายในมาตรา ๓ เกี่ยวกับเรื่องที่มาของ ส.ว. นะครับ
ซึ่งผมไม่เห็นด้วยตามที่ได้มีการแก้ไขที่จะให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๒๐๐ คน
โดยการเลือกตั้ง สิ่งที่ผมขอแปรญัตติไว้ก็คือผมขอให้มีการเลือกตั้งเป็น ๒ แบบ คือ ใน ส.ว.
๑๐๐ ท่านแรกนั้นให้มาจากการเลือกตั้ง แล้วอีก ๑๐๐ คนให้มาจากกลุ่มองค์กรต่าง ๆ
ซึ่งมีทั้งหมดประมาณ ๑๐ องค์กร ซึ่งผมจะไม่ลงในรายละเอียดนะครับ สาเหตุที่ผม
ขอแปรญัตติเพื่อจะให้มีการเลือกตั้งทั้งจากประชาชนโดยตรงและจากกลุ่มองค์กรต่าง ๆ นั้น
ผมมีเหตุผลอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ท่านเห็นนะครับว่าถ้ามีการเลือกตั้งจากประชาชน
โดยตรง จำนวน ๒๐๐ ท่าน แล้วมันจะแตกต่างอะไรจากการเลือกตั้ง ส.ส. ครับ และเท่าที่
ทราบมาจากที่ท่านเขียนไว้ก็คือว่าวุฒิสภานั้นลงแล้วสามารถลงใหม่ได้ก็ยังไม่แตกต่างกัน
เลยครับ เพราะว่าการเลือกตั้งทุกครั้งอย่างที่ท่านทราบดีครับว่าคนที่ได้รับการ
เลือกตั้งนั้นไม่ใช่จะต้องเป็นคนที่มีชื่อเสียงหรือดีอย่างเดียวครับ แต่ต้องเป็นคนที่
มีพรรคพวกด้วย ฉะนั้นการที่เราให้มีการเลือกตั้งจากจำนวน ๒๐๐ ท่านทั้งหมดก็จะได้
แตกต่างอะไรเลย แต่สิ่งที่แตกต่างชัดเจนที่เห็นก็คือว่าอำนาจของ ส.ว. นั้นต่างจาก ส.ส.
ค่อนข้างเยอะนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจที่ท่านกำหนดไว้ว่ามีสิทธิที่จะตรวจสอบ
องค์กรอิสระแล้วก็แต่งตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์กรอิสระได้นั้นเป็นอำนาจหน้าที่ ส.ส. ไม่มี
ในส่วนนี้นะครับ ฉะนั้นการที่จะเลือกโดยการเลือกตั้งทั้งหมดผมคิดว่าไม่เหมาะสมครับ
ผมคิดว่า ส.ส. แล้วก็ ส.ว. ต้องมีความแตกต่างกันครับ สิ่งที่ผมเสนออีกก็คือว่าใน ๑๐๐ คน
ที่มานั้นควรจะให้โอกาสกับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่ออย่างน้อยให้พวกเขาได้มีส่วนร่วมในการ
เข้าไปพิจารณาทบทวนตรวจสอบกฎหมายต่าง ๆ คนเหล่านี้นะครับ บางครั้งบางกลุ่ม
เป็นกลุ่มที่มีความรู้ความสามารถ แล้วต้องการที่จะไปดูแลผลประโยชน์ของกลุ่มของตัวเอง
ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา แต่ไม่สามารถที่จะเข้าไปได้โดยการเลือกตั้งตามปกติครับ
เพราะอย่างที่ผมเรียนว่ามันมีองค์ประกอบหลายอย่าง นี่คือข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ เรื่องโอกาสครับ อย่างที่ผมเรียนเมื่อีกว่าถ้าท่านใช้การเลือกตั้งทั้งหมด ท่านก็จะได้ ส.ว. แบบที่ท่านเห็น เมื่อการเลือกตั้งครั้งก่อนครับ ก็จะมีมาจากหลายส่วน หลายภาคนะครับ แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านเห็นและผมคิดว่าในเมื่อท่านทำกับ ส.ส. ทำไมท่านไม่ทำแบบเดียวกันกับ ส.ว. เพราะ ส.ส. ก็เหมือนกันครับ ส.ส. นั้นมีทั้งจากบัญชีรายชื่อและจากการเลือกตั้ง สาเหตุหนึ่งที่เรารบอกว่าเราให้มี ส.ส. จากบัญชีรายชื่อเพราะเรารบอกว่ามีคนบางกลุ่มที่มีความรู้ ความสามารถ มีความพร้อมที่จะทำงาน แต่อาจจะไม่ชำนาญหรือไม่เชี่ยวชาญในด้านการที่จะไปพบปะผู้คนจำนวนมาก ๆ เราก็จัดพวกเขาให้ไปอยู่ในบัญชีรายชื่อ และเราก็เลือกทั้ง ส.ส. จากการเลือกตั้งและจากบัญชีรายชื่อเข้ามาพร้อมกัน ถ้ายึดหลักการนี้นะครับ ส.ว. ก็เหมือนกันครับ ทำไมเราไม่เปิดโอกาสให้ ๑๐๐ คนได้มาจากกลุ่มต่าง ๆ แล้วถ้าเกิดแตกต่างจากครั้งที่แล้วก็คือว่าถ้าจะมีข้อครหาว่าในการเลือกตั้ง ส.ว. ชุดที่แล้วจากการแต่งตั้งนั้นมีคณะกรรมการสรรหาเพียงไม่กี่คนที่ไม่มีสิทธิเลือกถึง ๗๐ กว่าคน เทียบนี้เราสามารถแก้ไขได้ครับ เราให้แต่ละกลุ่มได้มีโอกาสคัดเลือกแต่ละกลุ่มของตัวเองมาเองนะครับ และนำเสนอขึ้นมาโดยการเลือกจากทั่วประเทศ นั่นก็เหมือนกับเป็นตัวแทนของประชาชนเหมือนกันครับ แต่เป็นตัวแทนเฉพาะวิชาชีพของแต่ละวิชาชีพ นั่นคือข้อที่ ๒ นะครับ

ข้อที่ ๓ ท่านประธานครับ ท่านรู้ครับว่าการเป็น ส.ส. กับ ส.ว. แตกต่างกัน ส.ส. นั้นมีสังกัดพรรค มีการรวมกลุ่มกัน มีการปรึกษาหารือกัน แล้วก็มีการพูดคุยกันตลอดว่า จะทำอะไรบ้าง แต่ ส.ว. นั้นไม่มีพรรคครับ ถ้าท่านให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด มันลึกหนีไม่ได้ว่า ส.ว. หลายท่านอาจจะต้องวิงวาทพรรคการเมือง เพื่อจะหาฐานเสียงของตัวเอง เมื่อได้รับการเลือกตั้งมาแล้วเขาก็หนีไม่ออกหรอกครับ ต้องฟังคนที่สามารถช่วยให้เขาได้เป็น ส.ว. มา ฉะนั้นเราจะได้ ส.ว. บางส่วนที่ต้องอิงอยู่กับอำนาจหรือผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ซึ่งอันนี้ผมคิดว่ามันไม่ดีกับระบบของเรา ไม่ดีกับประเทศของเรา ส.ว. ที่เราจะได้มานั้นควรจะเป็น ส.ว. ที่มีความเป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับผู้ใดนะครับ และที่สำคัญที่สุดท่านเปิดช่องให้เขาสามารถเป็นต่อได้ ซึ่งอันนี้ผมไม่เห็นด้วยอย่างมาก เพราะว่าการเปิดช่องให้เป็นต่อได้ นั้นเท่ากับเป็นการเปิดประตูให้ ส.ว. เหล่านั้นว่าถ้าอยากได้รับเลือกตั้งก็จะต้องไปต้องทำให้ประชาชนรัก ต้องทำให้ฐานมวลชนรัก ซึ่งอันนั้นจะไปขัดแย้งกับสิ่งที่เราตั้งใจให้ ส.ว. ได้ทำงาน เพราะ ส.ว. ต้องเป็นกลาง ต้องคิดถึงประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก ต้องทำโดยคิดถึงประชาชนของประเทศทั้งหมด ฉะนั้นถ้าเกิดเราได้ ส.ว. ซึ่งมาจาก

การเลือกตั้งทั้งหมดแล้วผมคิดว่าความเป็นกลางตรงนี้หาไม่ได้หรอกครับ ทั้งหมดเป็น ๓ เรื่องที่ผมใช้เหตุผลที่ผมอยากจะขอให้วิธีการเลือกตั้งโดยใช้ ๑๐๐ คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรง และอีก ๑๐๐ คนมาจากสภาวิชาชีพต่าง ๆ ขอบขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไปที่ท่านมณฑลเชียรนะครับ แล้วก็กลับมาที่ท่านศรีสมร อยู่ทุกคนนะครับ จะได้เตรียมตัวไว้ ท่านมณฑลเชียรครับ

นายมนเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายมนเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตท่านประธานก่อนครับว่า แม้ว่าการอภิปรายครั้งนี้ของกระผมนั้นเป็นการอภิปรายในส่วนของมาตรา ๓ ซึ่งว่าด้วยเรื่องของจำนวนและที่มาของวุฒิสภา แต่เนื่องจากว่าผมมีเหตุผล ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการนี้ครับ เพราะฉะนั้นหากมีการอภิปรายโยงถึงมาตราอื่นบ้างไม่ได้เป็นเจตนาที่จะทำให้ที่ประชุมเสียเวลาครับ แต่จะเป็นด้วยว่ากระผมจำเป็นต้องหยิบยกเหตุผลประกอบ และกระผมจะพยายามอย่างเต็มที่ที่สุดที่จะไม่พาดพิงถึงบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหายครับ เพื่อป้องกันการประท้วงในระหว่างการอภิปราย

ประการแรกครับ ผมคิดว่าเราใช้คำว่า ประชาธิปไตยกันมากในขณะนี้ ซึ่งผมก็ยอมรับนะครับ ว่าประชาธิปไตยนั้น เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา เป็นระบอบการปกครองที่ดีที่สุด หรือเลวน้อยที่สุด แต่ว่าถ้าเราจะลองพิจารณาแล้วประชาธิปไตยนั้นก็มีการพัฒนาการ ประชาธิปไตยในปัจจุบันหรือหลายท่านอาจจะมองว่าเป็นประชาธิปไตยสมัยใหม่นั้น โดยทั่วไปแล้วเราจะพูดถึงประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมควบคู่กับประชาธิปไตยแบบตัวแทน ในอดีตหลายสิบปีก่อนเราอาจจะคุ้นเคยกับคำว่า ประชาธิปไตยแบบตัวแทน เป็นส่วนใหญ่แน่นอนครับ ขณะนั้นสังคมยังไม่สลับซับซ้อน ลักษณะภูมิศาสตร์ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก แต่ว่าเมื่อสังคมมีความสลับซับซ้อน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมีมากขึ้น ระบบสื่อสารดีขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ ก็มีมากขึ้นเป็นธรรมดา ประชาธิปไตยแบบตัวแทนอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอครับ นอกจากนี้ประชาธิปไตยแบบสมัยใหม่ในระดับในองค์การสหประชาชาติ เท่าที่ผมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนกับผู้รู้หลายท่านนี้ ท่านบอกว่า ใช้คำว่า ประชาธิปไตย หรือดีมอคเรซี (Democracy) อย่างเดียวนั้นอาจไม่เพียงพอเสียแล้ว ด้วยสังคมที่สลับซับซ้อนขณะนี้มีการแนะนำให้ใช้คำว่า ประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลครับ ดีมอคเรซี แอน กู๊ด โกเวอร์แนนซ์ (Democracy and Good Governance) เป็นคำที่ได้รับการส่งเสริม ชีชวนให้ประเทศต่าง ๆ ได้นำไปพิจารณาปฏิบัติมากขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อพูดถึงคำว่า ประชาธิปไตยในยุคนี้จึงจำเป็นต้องพูดถึงธรรมาภิบาลไปในคราวเดียวกัน นั่นเป็นประการแรก ที่สนับสนุนการแปรรูปของกระผม

ประการต่อมาก็คือ คำว่า การยึดโยงกับประชาชน ซึ่งเป็นเหตุผลของ คณะกรรมการที่ท่านได้กำหนดหลักการในการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ก็เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภานั้น มาจากการเลือกตั้งของราษฎร ซึ่งกระผมเห็นด้วยนะครับ ผมคิดว่าแม้ว่าการเลือกตั้งไม่ได้เป็นทุกเรื่องของประชาธิปไตย เพราะประชาธิปไตยนั้น หมายถึงการได้มาซึ่งอำนาจและการใช้อำนาจ ตลอดจนการตรวจสอบการใช้อำนาจ ดังนั้นเมื่อท่านพูดถึงคำว่า ยึดโยงกับประชาชน โดยกำหนดว่าเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภานั้นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน เช่นเดียวกันสภาผู้แทนราษฎร นี่แหละครับที่เป็นปัญหาครับ เพราะกระผมคิดว่า คำว่า ยึดโยงกับประชาชนนั้น ในสังคมประชาธิปไตยแบบไทยเท่าที่ผ่านมาท่านอาจจะให้น้ำหนักกับคำว่า การยึดโยงกับประชาชน โดยอาศัยพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ท่านจึงให้ความสนใจไปยังเขตเลือกตั้งที่กำหนดตามพื้นที่อย่างไรครับ และข้อเสนอของท่านที่ได้เสนอ

ให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งของประชาชนก็กำหนดโดยเขตพื้นที่เช่นกันครับ การกำหนด
โดยเขตพื้นที่นี้ สมัยก่อนก็คงไม่มีใครหยิบยกเรื่องปัญหาขึ้นมาพูดเท่าไรครับ แต่ต่อมาก็ได้
พิสูจน์แล้วว่าไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมหรือประชาธิปไตย
และธรรมาภิบาล เพราะว่าประชาชนนั้น ไม่ได้ประกอบกันขึ้น โดยอาศัยพื้นที่เป็นหลัก
เท่านั้นนะครับ ประชาธิปไตยสมัยใหม่นั้น ได้คำนึงถึงกลุ่มประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ที่เพื่อน
สมาชิกหลายท่านได้ใช้คำว่า กลุ่มสาขาอาชีพ -----

แต่กระผมขอหลีกเลี่ยงไม่ใช่ เพราะว่ากลุ่มประชาชนกลุ่มต่าง ๆ อาจไม่ได้หมายถึงเฉพาะ โดยพื้นฐานของสาขาอาชีพอย่างเดียวครับ อาจหมายถึงกลุ่มสตรี กลุ่มผู้ด้อยโอกาส กลุ่มคนพิการ กลุ่มคนเปราะบางทางสังคมอีกมากมายครับ เพราะฉะนั้นกลุ่มต่าง ๆ ทางสังคมนั้นมีโครงสร้าง มีที่มาแตกต่างกัน ในการพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม การยึดโยงกับประชาชนจึงจำเป็นต้องยึดโยงทั้งเชิงพื้นที่และเชิงประเด็นอย่างไรครับ ท่านประธานครับ แต่สิ่งที่ท่านกำลังเสนอที่จะนำการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาไปสู่ การเลือกตั้งในลักษณะเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้นำเสนอเฉพาะเชิงพื้นที่ อย่างเดียวครับ แม้กระทั่งในสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นต้นมาครับ รัฐธรรมนูญก็ได้กำหนดให้มีที่มาของ ส.ส. ถึง ๒ ประเภทซึ่งกระผมจะไม่กล่าวโดยละเอียด เพราะว่าหลายท่านได้กล่าวไปแล้ว เพียงแต่ว่าเสียดายครับ ที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปีก่อน กระผมได้พยายามอย่างยิ่งที่สุดที่จะอธิบายรายละเอียดของ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ นั้นให้สะท้อนความแตกต่างหลากหลายของกลุ่มประชากร แต่ข้อเสนอของกระผมไม่ได้รับการ พิจารณาโดยสภาแห่งนี้ก็เป็นสิ่งที่น่าเสียดาย ที่นี้ในกรณีวุฒิสภาครับ กระผมคิดว่าข้อเสนอ ของคณะกรรมการนั้นดูจะมองว่าการเลือกตั้งแบบเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นคำตอบซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยครับ กระผมได้แปรญัตติในลักษณะที่ว่า การเลือกตั้งสมาชิก วุฒิสภานั้นให้มีจำนวน ๑๕๐ คน ซึ่งโดยจำนวนแล้วผมคิดว่าจำนวน ๑๕๐ คนนั้นน่าจะ เหมาะสมกับทั้งสภาพปัจจุบัน สัดส่วนที่ไม่มากไม่น้อยเกินไปกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และไม่เป็นการเพิ่มภาระงบประมาณแผ่นดินนะครับ แม้ว่าในการสร้างอาคารรัฐสภา แห่งใหม่ท่านอาจจะสร้างเพื่อไว้ก็ตามนะครับ แต่ผมคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเพิ่มนั้น สมาชิกหลายท่านก็ได้พูดไปแล้ว ผมจะไม่ใช้เวลามาก แต่ว่าวิธีการที่ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาครับ ซึ่งเดิมทีกระผมเองก็คัดค้านตั้งแต่ขั้นรับหลักการแล้วว่า กระผมไม่เห็นด้วยกับ การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ ไม่ได้เป็นเพราะว่ากระผมกลัวเสียประโยชน์ครับ เพราะว่า การแก้ไขในครั้งนี้ไม่มีผลต่อตัวกระผมเองแต่ประการใด แต่จะมีผลกระทบไปถึง กลุ่มประชาชนซึ่งเขามีโอกาสได้เสนอรายชื่อคนเข้ามารับการสรรหาในปัจจุบัน หรือแม้ว่า จะกลายเป็นการเลือกตั้งทั้งหมด แต่ไม่ได้กำหนดวิธีการเลือกตั้งที่ครอบคลุมกลุ่มประชาชน เชิงประเด็นด้วย คนเหล่านี้เขาสูญเสียโอกาสโดยสิ้นเชิงครับ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์ ต่าง ๆ พี่น้องกลุ่มเปราะบางทางสังคม หรือแม้กระทั่งกลุ่มอาชีพ สตรีซึ่งก็ต้องยอมรับว่า มีสัดส่วนน้อยมากในรัฐสภาแห่งนี้ครับ โดยระบบการเลือกตั้งแบบเหวี่ยงแห

ไม่มีหลักประกันความเท่าเทียมอยู่แล้วนะครับ เพื่อสร้างหลักประกันในการให้เกิดความ
เท่าเทียมจำเป็นต้องออกแบบระบบที่มาให้ชัดเจนนะครับ ในการแปรรูปของกรรมนั้น
ผมได้ใช้หลักการในทำนองเดียวกันกับการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิกจากการสรรหาครับ โดยกำหนด
ให้มีบัญชีรายชื่อ บัญชีรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภา อันนี้ก็ใช้
เทียบเคียงจากกรณีสรรหาในปัจจุบัน โดยให้ประชาชนนั้นสามารถเลือกสมาชิกวุฒิสภา
ได้บัญชีละ ๑ คน แล้วก็นับจำนวนคนที่คะแนนมากที่สุดไปจนถึงจำนวนคนตามที่ต้องการ
สมมุติว่ากลุ่มที่มาจากภาครัฐ ผมอิงระบบบัญชี คล้ายกับการสรรหาในปัจจุบันนะครับ
เพราะผมคิดว่าการแบ่งส่วนเป็นรายละเอียดมากนั้นก็ไม่รู้จบนะครับ แล้วเราก็ไม่รู้ว่ามีกี่สาขา
อาชีพด้วย เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ๕ กลุ่มนี้ก็มีความเหมาะสมอยู่แล้วนะครับ เมื่อมีการเลือก
โดย ๑ คนก็เลือก ๑ รายชื่อจาก ๑ บัญชี -----

แล้วก็นับคะแนนจากมากไปหาน้อย โดยอาศัยประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ด้วยเหตุที่กระผม
 แปรญัตติแบบนี้ก็จะได้เข้าด้วยกับความเห็นของท่านกรรมาธิการอย่างไรครับว่า เพื่อให้
 วุฒิสภานั้นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ยึดโยงกับประชาชน แต่ไม่จำเป็นต้องยึดโยง
 ในเชิงพื้นที่ครับ เพราะว่าสมาชิกวุฒิสภาไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎรในเชิงพื้นที่ เรามี
 พี่น้อง ส.ส. อยู่แล้ว หน้าที่มันต่างกันนะครับ กระผมจะไม่พูดใช้เวลามากครับ แต่อยากจะ
 ขอเรียนเปรียบเทียบว่าเมื่อหน้าที่ต่างกัน การออกแบบที่มาหรือวิธีการเลือกตั้งก็ควรจะ
 ต่างกัน สมาชิกวุฒิสภาไม่ควรยึดโยงกับพื้นที่ แต่ควรยึดโยงกับภารกิจในการทำหน้าที่
 ๔-๕ อย่าง ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการกลั่นกรองกฎหมาย
 กลั่นกรองกฎหมายคงไม่ได้กลั่นกรองเพื่อพื้นที่ใด ๆ หรอกครับ แต่กลั่นกรองเพื่อคน
 ทั้งแผ่นดินครับ ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน ก็คงไม่ได้ตรวจสอบการบริหาร
 ราชการแผ่นดินเพื่อจังหวัดใด ๆ ครับ แต่เป็นการตรวจสอบโดยภาพรวม และไม่ได้
 มีผลประโยชน์เพราะไม่มีโอกาสตั้งรัฐบาลอยู่แล้ว การแต่งตั้ง ถอดถอนบุคคลต่าง ๆ
 อันนี้สำคัญมากครับ กระผมคิดว่าการออกแบบให้สมาชิกวุฒิสภา แม้จะมาจากการเลือกตั้ง
 ก็ต้องเป็นการเลือกตั้งที่มีฐานคะแนนที่มีฐานที่มาที่แตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 เพราะว่าสภาผู้แทนราษฎรมีความเชื่อมโยงกับฝ่ายบริหารอย่างเห็นได้ชัด เพราะเสียงข้างมาก
 ได้จัดตั้งรัฐบาล เปรียบไปก็เหมือนกับฝ่ายผลิตสินค้าครับ ท่านผลิตสินค้าแล้วการควบคุม
 คุณภาพหรือการประกันคุณภาพนี้ ถ้าเอาฝ่ายผลิตหรือเอาคนที่ฝ่ายผลิตสามารถขอร้องกัน
 บังการได้ มาอยู่ฝ่ายตรวจสอบคุณภาพ ควบคุมคุณภาพ มันก็ไม่มีหลักประกันว่าสินค้านั้น
 จะมีคุณภาพดี อันนี้ง่าย ๆ เลยครับ เราคงไม่เอาฝ่ายโปรดักชัน (Production) ไปกำกับ
 ควบคุมดูแลฝ่ายโพลิตี อินซัวรันซ์ (Policy insurance) นะครับ ท่านทั้งหลายอยู่ใน
 วงการธุรกิจคงทราบดี คงยุ่งแน่นอนนะครับ สินค้าก็คงจะมีลักษณะที่ไม่ได้มาตรฐาน
 ไม่ได้คุณภาพ ดังนั้นเขาก็ออกแบบวุฒิสภาในลักษณะนั้น อดีตเป็นมาอย่างไรผมจะไม่
 พยายามพูดถึงนะครับ เพราะเกรงว่าจะพาดพิงถึงผู้อื่นให้ได้รับความเสียหาย แต่ที่แน่ ๆ
 ก็คือการออกแบบให้วุฒิสภานั้นทำหน้าที่ตรวจสอบ ถ่วงดุลฝ่ายบริหาร เป็นสิ่งที่บัญญัติไว้ใน
 รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เป็นสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน คำปรารภที่พูดถึง
 คุณภาพของสถาบันทางการเมืองระหว่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ รวมถึงองค์กรอิสระนั้น
 เป็นสาระสำคัญของโครงสร้างการปกครองที่บัญญัติโดยรัฐธรรมนูญปัจจุบัน เพราะฉะนั้น
 ความพยายามใด ๆ ที่จะแก้ไขให้โครงสร้าง ที่มา ตลอดจนความเชื่อมโยงของผู้ที่จะมา

ดำรงตำแหน่งในฝ่ายที่ควรจะต้องตรวจสอบถ่วงดุลซึ่งกันและกันกลายเป็นเนื้อเดียวกัน ย่อมมีความเสี่ยงต่อการทำลายโครงสร้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนั้นะครับ และผมเรียนด้วยความเป็นห่วง นะครับว่าการแก้ไขครั้งนี้เสี่ยงต่อการกระทบสาระสำคัญซึ่งเป็นเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญ ที่ต้องการให้มีทั้งฝ่ายบริหารที่เข้มแข็ง อันนี้ถือว่าเป็นข้อดีของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งท่านยังรักษาไว้นะครับ ปี ๒๕๕๐ เป็นครั้งแรกที่เราใช้หลักการสตรอง เอ็กเซคิวทีฟ (Strong Executive) ฝ่ายบริหารเข้มแข็งครับ โดยให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง กำหนดให้ ส.ส. ต้องสังกัดพรรค แล้วก็ยังไปกำหนดให้ฝ่ายตรวจสอบมีองค์กรอิสระต่าง ๆ แต่ว่าการออกแบบให้วุฒิสภานั้นมาจากการเลือกตั้งโดยความบริสุทธิ์ใจตั้งแต่แรก ท่านคง ไม่นึกมาก่อนว่าในที่สุดแล้ววุฒิสภาไม่สามารถทำหน้าที่ตรวจสอบถ่วงดุลได้อย่างแท้จริง เพราะว่าฐานที่มาของตัววุฒิสภาเองนั้นไปซ้ำกับฐานที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านอาจไม่ได้ตั้งใจครับ แต่ว่าผลมันก็คือเราได้รับความเจ็บปวดด้วยกันมาแล้ว -----

เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้มีวุฒิสภา ๒ แบบ ซึ่งกระผมเองนั้น โดยส่วนลึกก็คิดว่ายังทำงานได้ดีอยู่นะครับ ยังทำงานได้ดีอยู่ แม้ว่าหลายท่านอาจจะรู้สึก ข้างใจสงสัยในองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา ผมคิดว่าเราแก้ไขได้ครับ เพราะว่า การแก้ไขในส่วนองค์ประกอบคณะกรรมการสรรหาไม่กระทบสาระสำคัญของการแบ่งแยก อย่างชัดเจนระหว่างฝ่ายผลิตคือฝ่ายบริหารและฝ่ายตรวจสอบหรือฝ่ายควบคุมคุณภาพ อย่างที่ผมว่าอย่างชัดเจน ต้องป้องกันไม่ให้ ๒ ฝ่ายนั้นเป็นเนื้อเดียวกันครับ เพราะถ้าเป็น เนื้อเดียวกันไม่อาจตรวจสอบซึ่งกันและกันไม่อาจตอบโจทย์คำว่า ประชาธิปไตย และธรรมาภิบาลได้ครับ ท่านอาจจะบอกว่ามันขึ้นอยู่กับบุคคลคนในครอบครัวเดียวกัน ก็ตรวจสอบกันได้ จริงครับ ผมเชื่อแน่ว่าบางท่านเป็นอย่างนั้นจริงครับ แต่ว่าการออกแบบ โครงสร้างของแผ่นดินการบริหารราชการแผ่นดินนั้นจะไปคาดหวังความดีส่วนบุคคล คาดหวังว่าให้เขามีวิจรรย์ญาณสุ่มเสี่ยงไม่ได้ครับ เราต้องออกแบบโครงสร้างป้องกัน ไม่ให้เกิดการฮั้วกันระหว่างฝ่ายผลิตและฝ่ายตรวจสอบคุณภาพนะครับ ไม่ได้เกิดจากการที่เราเชื่อว่าใครเป็นคนไม่ดีครับ ผมเชื่อว่ารัฐบาลทุกชุด ท่าน ส.ส. ทุกท่าน ส.ว. ทุกท่าน ล้วนแล้วแต่มีความปรารถนาดีต่อประเทศชาติ แต่นี้เป็นหลักการครับ หลักการถ่วงดุล ระหว่างฝ่ายบริหารก็คือฝ่ายผลิตและฝ่ายตรวจสอบคุณภาพ เพื่ออะไรครับ เพื่อประโยชน์ ของประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคอย่างไรครับ อันนี้ละครับผมคิดว่าเป็นเสน่ห์ของการแยก ให้ชัดเจนแยกให้เห็นความแตกต่างครับ เพราะฉะนั้นผมเลยคิดว่าการใช้คำว่า สรรหา หรือเลือกตั้ง แต่เพียงลำพังโดยไม่มีคำอธิบายที่ชัดเจนถึงกระบวนการเลือกตั้งหรือสรรหา อาจจะเป็นสิ่งที่ไม่เพียงพอที่จะอธิบายให้กับสาธารณชนให้เข้าใจครับ จำเป็นต้องนำหลักการ คำว่า เลือกตั้ง เลือกตั้งอย่างไรฐานที่มาของการเลือกตั้งเป็นการเลือกตั้งโดยอาศัยฐาน เชิงพื้นที่หรือเชิงประเด็นหรือทั้ง ๒ อย่าง การสรรหานั้นเป็นการสรรหาโดยใครเสนอชื่อ โดยใคร อันนี้ต้องทราบกันทั้งหมดครับ เพราะจะได้เกิดความเป็นธรรมครับ เท่าที่ผ่านมา ผมคิดว่าฐานที่มาของ ส.ว. ที่มาจากการสรรหานั้นไม่ได้เป็นปัญหาครับ เพราะว่า เป็นการสะท้อนการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนเชิงประเด็นครับ ไม่ได้เชิงพื้นที่ครับ อย่างตัวกระผมนั้นได้รับการเสนอชื่อและเห็นชอบจากองค์กรคนพิการระดับชาติ ซึ่งมีตัวแทนทั่วประเทศมีสมาชิกเป็นเรือนล้านคนครับ ไม่ได้เกิดขึ้นลอย ๆ ครับ แต่กระผม จะไม่เสียเวลาพูดถึงเรื่องนี้ละครับ เพราะอยากจะชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน ในสังคมประชาธิปไตยแผนใหม่หรือสังคมประชาธิปไตยที่มีส่วนร่วม หรือสังคมประชาธิปไตย

และธรรมาภิบาลนั้นมันมีความสลับซับซ้อนยิ่งกว่าการแบ่งประชาชนตามพื้นที่เท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่ท่านได้แก้ไขให้กลับไปใช้วิธีการเลือกตั้งที่สะท้อนเฉพาะในเรื่องของพื้นที่ โดยยังคงให้ ส.ว. นั้น สะท้อนที่มาในระดับจังหวัดนั้น แม้ว่าผมจะเคารพท่านสมาชิกวุฒิสภา ที่มาจากการเลือกตั้ง และผมคิดว่าท่านทั้งหลายเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเขาถึงใช้คำว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ได้ใช้คำว่า ผู้แทนนะครับ เพราะไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนทำหน้าที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผมก็คิดว่าไหน ๆ ก็จะต้องเลือกตั้งแล้วไหน ๆ ก็จะทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมคุณภาพแล้วเป็น คิวซี (QC) แล้วก็น่าจะเป็นคิวซีสำหรับคนทั้งชาติใช้ประเทศไทยใช้ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกสาขาอาชีพทั้งคนแข็งแรงทั้งคนอ่อนแอเลือกตั้งทีเดียวหนึ่งเขตทั่วประเทศ แล้วกำหนด ฐานที่มาโดยแบ่งไปตามบัญชี ๕ บัญชี ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ ภาควิชาการ และภาคอื่น ใครจะเป็นคนจัดการในเรื่องจัดทำบัญชีครับ ก็คณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง ปัจจุบันนี้ละครับ กกต. รับผิดชอบบัญชี จัดทำบัญชึ้นั้นโดยให้องค์กรต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติ ตามที่กฎหมายจะกำหนดต่อไปนี่ละครับเสนอรายชื่อคนเข้ามา จะเสนอมาบัญชีละกี่ร้อย ก็พันไม่ได้เป็นประเด็นครับ -----

ก็นำเอาคนที่ได้รับการเสนอชื่อมาตรวจสอบคุณสมบัติ เมื่อคุณสมบัติถูกต้องแล้วก็จัดเรียงอยู่ตามบัญชี ฟั้นองประชาชนก็หยิบบัญชีละ ๑ ท่าน แล้วก็นับไปเลยครับ ๑๕๐ คน ท่านอาจจะแบ่งบัญชีละ ๓๐ ซึ่งผมไม่ได้กำหนดไว้ในตัวร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ไปกำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งจะแก้ไขต่อไปได้ ท่านเห็นว่าภาคอื่นมีความกว้างขวางก็อาจจะเพิ่มสัดส่วนภาคอื่นเป็น ๕๐ คน ส่วนที่เหลืออาจจะเหลือแค่ ๒๕ คนก็ได้เพื่อสะท้อนสัดส่วนที่กระจายออกไปนะครับ ส่วนเรื่องที่เป็นกรไปพลดล็อกในการดำรงตำแหน่งสำหรับสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากกรเลือกตั้งนั้นกระผมคิดว่าเช่นเดียวกันครับ เราไม่ต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเชิงของกรรู้จักคุ้นเคย เราไม่ต้องการให้มีเครือข่ายอุดมการณ์เดียวกันระหว่างฝ่ายผลิตและฝ่ายตรวจสอบ ต้องเห็นต่างกันครับ ต้องมีการตรวจสอบครับโดยบริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นถ้าอยู่กันอยู่ติดต่อกันแบบไม่มีวันจบสิ้นก็จะเกิดการสถาปนาเครือข่ายความเห็นร่วมระหว่างฝ่ายผลิตกับฝ่ายตรวจสอบครับท่านประธาน คุณภาพไม่เกิดแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ดี รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้วแต่ไม่เห็นด้วยให้สมาชิกวุฒิสภาสารารถรับสมัครเลือกตั้งชั่วนาคาปีครับ ต้องมีการเว้นวรรคเพื่อไม่ให้เกิดการต่อสายเชื่อมโยงกับฝ่ายผลิตหรือฝ่ายบริหารนั่นเอง ท่านต้องกลับไปพักหรือไปทำอย่างอื่นชั่วครารก่อนแล้วกลับมาใหม่ แล้วการตรวจสอบไม่จำเป็นต้องสถาปนาความคุ้นเคยไม่จำเป็นต้องสถาปนาโครงข่ายอำนาจ ไม่จำเป็นครับ เพราะตรวจสอบแบบตรงไปตรงมา กันอยู่แล้วไม่ต้องเกรงอกเกรงใจกันอยู่แล้ว อันตรารของผลของการเกรงอกเกรงใจระบบอุปถัมภ์ ระบบเครือญาติ ระบบให้คุณให้โทษกันเป็นเครือข่ายเพื่อนฝูงเป็นปัญหาต่อการพัฒนาประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลของสังคมไทยครับ ในชั้นนี้กระผมคิดว่าผมได้อภิปรารเพื่อสนับสนุนข้อสงวนคำแปรญัตติของกระผมในระดับหนึ่งแล้วนะครับ ในส่วนของมาตรา ๕ ซึ่งจะว่าด้วยเรื่องของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่กระผมได้พูดถึงเรื่องของการคงไว้ ซึ่งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามนั้น กระผมจะเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมต่อไปครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุนอาจารย์มณเฑียรครับต่อไปท่านศรีสมร รัชมีฤกษ์เศรษฐ์ แล้วก็ต่อด้วยท่านวันชัย สอนศิริ แล้วกลับมาที่ท่านอลงกรณ์ เชิญครับ

นางศรีสมร รัชมีฤกษ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ศรีสมร รัชมีฤกษ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ทุกมาตรา เพราะว่าปัจจุบันรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ก็มีความเหมาะสมมีความสมดุลและยังมิได้มีปัญหาในการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาแต่อย่างใดนะคะ ดิฉันจึงถามว่าทำไมถึงต้องแก้ แก้เพื่ออะไร แก้เพื่อจะได้ลงสมัครอีกสมัยใช่ไหม เพราะว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ได้ล็อกไว้เพียงหนึ่งวาระเท่านั้นใช่ไหม นี่คือการแก้ไขในครั้งนี้เพื่อที่จะได้ลงอีกสมัยหนึ่งหรือไม่คะ การแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้เสี่ยงต่อการขัดรัฐธรรมนูญมีผลประโยชน์ทับซ้อน ดิฉันจึงไม่เห็นด้วยตั้งแต่ในการโหวตวาระแรก เมื่อวันที่ ๔ ที่ผ่านมา แต่รัฐสภาแห่งนี้ได้ใช้เสียงข้างมากลากไปจนผ่านวาระแรก แล้วก็วันนี้ได้พิจารณาวาระที่สอง ซึ่งดิฉันได้ใช้สิทธิในการสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ เพื่อแสดงความเห็นแล้วก็ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมตามความในมาตรา ๑๑๑ แล้วก็มาตรา ๑๑๒ ไว้ดังนี้ มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๒๐๐ คน ดังต่อไปนี้ ตามรายละเอียดในร่างรัฐธรรมนูญของที่ทางกรรมาธิการได้แก้ไขในหน้า ๒๒ นะคะ ตัวดิฉันเองก็คงไม่พูดถึงรายละเอียดนะคะ แล้วก็ได้แปรญัตติในมาตรา ๑๑๒ ในการเลือกตั้งวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑๑ (๑) ให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งตามหน้า ๔๔ ของร่างแก้ไขของกรรมาธิการนะคะ -----

เหตุผลที่ดิฉันได้ขอแปรแก้ไขเพิ่มเติมทั้ง ๒ มาตรา ดิฉันคิดว่าการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิกมาจากหลากหลายสาขาอาชีพที่จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ที่จะต้องเข้ามาทำหน้าที่เพื่อมีอำนาจหน้าที่ที่จะมากลั่นกรอง ถอดถอน แล้วก็ตรวจสอบการทำงานของสภาอย่างเป็นอิสระ จะต้องไม่อยู่ภายใต้พรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก จะต้องมีความแตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อต้องการให้ ส.ว. เหล่านั้นมาทำหน้าที่เพื่อสร้างความสมดุล เพื่อความมีดุลยภาพของระบบการเมือง เพื่อป้องกันการครอบงำจากพรรคการเมือง ไม่เช่นนั้นอาจจะนำไปสู่การแทรกแซงการทำหน้าที่ของ ส.ว. ในอนาคตได้ การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งข้างมากได้แก้ไขให้มีการเลือกตั้งทั้งหมด จำนวน ๒๐๐ ท่านนั้น ดิฉันคิดว่าไม่เหมาะสม การได้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดนั้นบุคคลที่จะได้ดำรงตำแหน่ง ส.ว. ก็ไม่ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ เพราะดิฉันเชื่อว่าการที่ผู้ที่จะกล่าลงสมัครรับเลือกตั้งนั้น ในสนามเลือกตั้งก็ต้องมั่นใจว่าสมัครแล้วจะต้องได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ถ้าผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ไม่มีฐานเสียงของตัวเอง ไม่มีห้วคะแนนก็จะยากที่จะได้รับการเลือกตั้งเข้ามาแน่ะ เพราะฉะนั้นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจะต้องมาจากรฐานการเมืองทั้งหมดนะคะ ดิฉันจึงคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาก็จะมาจากสายการเมืองแล้วก็จะถูกครอบงำจากพรรคการเมือง จะไม่มีอิสระในการทำหน้าที่ ในอนาคตข้างหน้าประเทศไทยจะถูกครอบงำ ถูกแทรกแซง แล้วก็ถูกกินรวบจากฝ่ายผู้มีอำนาจนะคะ ท่านประธานที่เคารพถ้าผู้มีอำนาจเป็นคนดี เห็นแก่ประเทศชาติ เห็นแก่ประชาชนประเทศชาติก็จะดีไปด้วยนะคะ แต่ถ้าผู้มีอำนาจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ชี้อิง ประเทศก็จะล่มสลายไปในที่สุดนะคะ ดิฉันจึงขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายกฎหมายสำคัญ ๆ เช่นนี้ ถึงแม้ว่าจะโหวตก็ครั้งก็แพ้ะคะ ก็มาตราที่โหวตแพ้อยู่ทุกมาตรา เสียงข้างมากลากไปจนชนะจนได้ะคะ แต่ดิฉันก็มีความภาคภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่คัดค้านกฎหมายฉบับนี้ในฐานะตัวแทนของพี่น้องประชาชนชาวไทยคนหนึ่งคะ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ที่กำลังจะผ่านวาระที่สอง วาระที่สามดิฉันคิดว่ากำลังจะนำไปสู่การทำลายระบอบประชาธิปไตยของไทยในอนาคตนะคะ ดิฉันได้มีประชาชนคนหนึ่งได้ส่งข้อความมาให้ ให้ถามท่านประธานนะคะว่า ถ้าไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญตอนนี้จะมีใครจะเป็นจะตายไหมคะ ขอบพระคุณคะ

๒๑๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

บุศกร ๑๐๖/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ
เชิญท่านวันชัยครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ก่อนที่ผม
จะอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานถึงข้อแปรญัตติของกระผม
ดังนี้ครับท่านประธาน

มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๕๐ คน ซึ่งมาจากการ
เลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน และมาจากการเลือกตั้งกันเองของบุคคล
จากองค์กรในภาคสาขาอาชีพต่าง ๆ เท่ากับจำนวนรวมข้างต้นหักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภา
ที่มาจากการเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการนั้นให้ กกต. นั้นเป็นคนกำหนดรายละเอียด
ในกฎหมายต่อไป นี่คือการที่ผมได้แปรญัตติครับท่านประธาน แล้วก็ขอกราบเรียนต่อ
ท่านประธานและเพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งในชุดปัจจุบัน
ว่าสิ่งที่ผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานไปทั้งหมดนี้ไม่ได้เกี่ยวกับท่านเลย และไม่ได้เกี่ยวกับ
ท่านประธานด้วย แต่จะพูดในหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายที่กำลังจะแก้ไขนี้
ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานฟังผมอยู่นะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญต่อเลยครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพ
มีเพื่อนสมาชิกผมคนหนึ่งที่มาจากการเลือกตั้งได้บอกว่าจังหวัดเขานั้นขณะนี้ มี ส.ว. ได้
๖ คน ท่านประธานรู้ไหมว่าพรรคการเมืองบางพรรคนั้นเขาจองเรียบร้อยแล้ว และเพื่อน
สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งท่านบอกว่าอย่างไรครับ ท่านบอกว่าคุณวันชัยผมคงลำบากที่จะ
ลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองเขาจองพื้นที่กันหมดแล้ว ท่านประธานครับ
ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่กำลังพื้นที่ในหลายจังหวัด แล้วก็ไปงานกิจกรรมทางสังคมมากพอสมควร
ท่านประธานรู้ไหมว่าเดี๋ยวนี้รัฐธรรมนูญเรายังแก้ไขไม่เสร็จเลย มีอดีต ส.ส. มีผู้คน
ในพรรคการเมือง เริ่มลงพื้นที่หาเสียงกันแล้วครับ ผมไปเจอในงานบวชนาค ถามว่า
ท่าน ส.ส. มาทำอะไร บอกว่าจะมาสมัคร ส.ว. ครับท่านประธาน นี่เป็นเรื่องจริงซึ่งเราปฏิเสธ
ไม่ได้ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมได้แปรญัตติต่อประเด็นนี้ก็ด้วยเหตุผลดังที่ผม
กราบเรียน มีทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ผมจะได้อภิปรายดังต่อไปนี้ บางเรื่องที่ผมจะ
พูดต่อไปนั้นอาจจะซ้ำกับคนอื่นบ้าง แต่เพื่อเป็นการตอกย้ำให้ท่านประธานและพี่น้อง

๒๑๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

บุศกร ๑๐๖/๒

ประชาชนที่อยู่ทางบ้านได้รับทราบกันว่ารัฐธรรมนูญที่กำลังจะแก้กำลังจะไปทางไหนครับ
ท่านประธานรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขากำหนดให้สมาชิกมาจากการเลือกตั้งและสรรหาครับ
ท่านประธาน เพราะเขาเห็นว่ามันมีข้อบกพร่อง มีจุดอ่อน มีแมงมีด้วง มีรอยต่างของ
รัฐธรรมนูญและที่มาของ ส.ว. รวมทั้งข้อบกพร่องของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่มีการเลือกตั้งกัน
ในปี ๒๕๕๓ และปี ๒๕๕๙ ขอย้ำครับเพื่อความชัดเจนพี่น้องประชาชนนั้นจะได้เข้าใจง่าย ๆ
ที่เขาเรียกกันว่า -----

- ๑๐๗/๑

พอมิ ส.ว. ปี ๒๕๔๓ แล้วเกิดมีการกินรวบกัน มีเป็นเครื่องมือทางการเมือง ที่สื่อให้ฉายาผมขออนุญาตพูดซ้ำครับว่าเป็น สภาทาส ถ้าไม่ใช้คำนี้แล้วอาจจะไม่ชัดเจน ดังนั้นขอย้ำอีกครั้งหนึ่ง พอปี ๒๕๔๙ นักหนาสาหัสแสนขึ้นไปอีกครับท่านประธาน แทนที่จะเป็นสภาทาส นี่มันยังพอคุ้นครับ กลายเป็นสภาผิวเมีย กลายเป็นสภาหมอนข้าง ขอย้ำครับ คำนี้ก็เอามาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง จะได้เห็นภาพชัดเจนเลยครับ เมื่อมันมีข้อบกพร่องอย่างนี้ครับ ท่านประธาน รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขาเห็น เขาก็เลยบอก เอ๊ะ มันควรจะต้องมีการถ่วงดุลกันนะ ทำอย่างไรมันถึงจะให้มันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนมากที่สุด ถ้าเราจะมีองค์กรที่เรียกว่า ส.ว. กันต่อไป ก็ในที่สุดก็บอกว่า เอ๊ะ ให้มีการเลือกตั้งเสียบางส่วนดีไหม อย่างน้อยที่สุดประชาชนก็ได้มีส่วนร่วม เอา มีการสรรหาเอาผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นองค์ประกอบเสียบางส่วนดีไหม อย่างน้อยที่สุดก็ได้มีการถ่วงดุลซึ่งกันและกันที่เขาเรียกว่ามีการสรรหานั้นก็คือ เลือกตั้งโดยอ้อมนั้นละครับท่านประธาน มีบางคนบอกว่า เอ๊ะไม่ได้เลือกตั้ง แต่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานและพี่น้องประชาชนว่านี่คือการเลือกตั้งทางอ้อมวิธีหนึ่ง แทนที่จะให้ประชาชนแต่ละจังหวัดมาเลือกตั้งกันโดยตรง ก็ให้องค์กรสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เลือกกันมา ๑ คน แล้วได้เลยไหมครับ ยังครับท่านประธาน ให้อย่างน้อยที่สุดให้ ๗ กรรมการสรรหา กรรมการสรรหาแต่ละคนอย่างน้อย ๕ องค์กรครับ ท่านประธาน ประธาน ป.ป.ช. ประธาน กกต. ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานตรวจเงินแผ่นดิน ๕ องค์กรนี้ใครเลือกครับท่านประธาน ส.ว. เป็นคนเลือกครับ ส.ว. มาจากไหนครับ ส่วนหนึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน นี้อย่างไรครับ คือการเลือกตั้งทางอ้อม ยึดโยงกับประชาชน ถ้ายังใช้แบบนี้อยู่ต่อไป คราวหน้า กกต. ป.ป.ช. องค์กรอิสระต่าง ๆ ท่านประธาน รวมทั้งพวกผม รวมทั้ง ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ก็เป็นคนเลือกอีก ก็ยึดโยงกับประชาชนในอีกลักษณะหนึ่ง นี่เขาแก้ข้อบกพร่องของการเป็นสภาทาส เป็นสภาผิวเมีย สภาหมอนข้าง จึงเป็นที่มาของ ส.ว. สรรหา ดังที่ท่านกำลังจะมีการแก้ไขกันอยู่ เอาละครับท่านประธานครับ เมื่อท่านเห็นว่าส่วนผสมระหว่างเลือกตั้งกับผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นอย่างนี้ ผมกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ ไม่ใช่เฉพาะมีแต่ ส.ว. ของพวกเราที่มีท่านประธานเป็นประธานวุฒิสภาเท่านั้นนะครับ ท่านประธานรู้ไหมว่า ส่วนผสมในลักษณะอย่างนี้ก็ใช้ในหลายองค์กร แล้วเขาใช้อย่างไม่เปลี่ยนแปลงเสียด้วย มีแต่พัฒนามากขึ้น ผมจะให้ท่านประธานตามผมมาดูครับ ท่านประธานลองดูฝ่ายบริหารสิครับ

๒๑๕

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ (๑) ๑๐๗/๒

ท่านประธาน นายกรัฐมนตรีมาจากไหนครับท่านประธาน มาจากการเลือกตั้งของ
พี่น้องประชาชนก็คือเป็น ส.ส. อ้าว แล้วคณะรัฐมนตรีล่ะครับท่านประธาน ทำไมไม่เอา
มาจาก ส.ส. ทั้งหมดล่ะครับ เลือกตั้งกันมาให้หมดสิครับ ฝ่ายบริหารจะได้ยึดโยงกับ
ประชาชน แต่เขาบอก ไม่ได้ ลำพังนายกรัฐมนตรีคนเดียวจะไปบริหารราชการแผ่นดิน
ได้อย่างไรไหว ความรู้ความสามารถของนายกรัฐมนตรีก็ไม่ได้รู้ทุกเรื่อง ดังนั้นเรื่องเศรษฐกิจ
เรื่องอื่น ๆ เขาก็มีองค์กรประกอบ โดยเอาคณะรัฐมนตรีมาทั้งเลือกตั้งบ้าง มาทั้งโดยการที่
พิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิบ้าง ต่างกันไหมครับกับ ส.ว. ที่มาทั้งสรรหาและมาจากการเลือกตั้ง
แบบเดียวกันปะเลยครับท่านประธาน

- ๑๐๘/๑

ประการต่อมาครับ ฝ่ายนิติบัญญัติ ส.ส. ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานจะเห็นได้ว่าเมื่อก่อนนี้มี ๔๐๐ คน บวก ๑๐๐ คนนะครับ แปลว่ามาจากการเลือกตั้งจากเขต ๔๐๐ เขต แล้วเอาจากสัดส่วนครับ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ความสามารถ นักวิชาการ เอามาเป็นส่วนผสม ๔๐๐ บวก ๑๐๐ เพราะจะได้มาทำงานทางด้านนิติบัญญัติได้ เกิดอะไรขึ้นครับท่านประธานครับ เขาเห็นว่า ๑๐๐ คน ก็น้อยไปเสียแล้วท่านประธานจะเห็นได้ ปัจจุบันเขาแก้เป็น เขต ๓๗๕ เขต เพราะรู้ว่าผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ คนมีความรู้ความสามารถควรเข้ามาอยู่ในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากขึ้น เขาจึงแก้รัฐธรรมนูญเป็น ๓๗๕ บวก ๑๒๕ เห็นไหมครับท่านประธานครับ เขาต้องการความพอเหมาะพอดี สัดส่วนของการทำงานร่วมกัน เพราะรู้ว่า ส.ส. เขตนั้นมีข้อจำกัดในบางเรื่อง แต่งานทางด้านนิติบัญญัตินี้จำเป็นจะต้องใช้คนผู้มีความรู้ความสามารถ เอาลำพังเขตอย่างเดียวก็อาจจะมีปัญหา และบางคนที่ไม่เหมาะในการที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง เขาจึงเอามาอยู่สัดส่วนนั้นอย่างไรครับ ถามว่าสัดส่วนกับสรรหาต่างกันตรงไหนครับ ท่านประธาน ไม่ต่างกันเลยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ มาดู ส.ว. ก็เหมือนกันครับ ส.ว. นี้ ส่วนหนึ่งเขาจึงให้มาจากการเลือกตั้ง อีกส่วนหนึ่งเขาจึงให้มาจากการสรรหา ทำนองเดียวกันกับคณะรัฐมนตรี ทำนองเดียวกันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เอาส่วนผสมให้เกิดการพอดี แต่อย่างไรก็แล้วแต่ครับท่านประธานครับ เลือกตั้งก็อาจจะมีปัญหา มีข้อครหาว่าไม่สามารถได้ผู้ทรงคุณวุฒิมาทำงานในลักษณะที่ครบถ้วนรอบด้าน สรรหา ก็อาจจะมีข้อบกพร่องหรือข้อกล่าวหาได้ ว่าไม่ยึดโยงกับประชาชนโดยตรง เพราะฉะนั้น ผมจึงกราบเรียนต่อท่านประธานว่า มันไม่ได้ต่างอะไรกันดังที่ผมเรียนแล้วว่า สรรหากับสัดส่วน ซ้ำร้ายยิ่งไปกว่านั้นครับท่านประธาน ผมอยากจะเปรียบให้ท่านประธานดูมิได้หมายความว่าไปดูหมิ่นดูแคลนใครทั้งสิ้นครับ สัดส่วนนี้เกี่ยวโยงกับประชาชนโดยตรงหรือเปล่า เพียงแต่ทำที่ว่าประชาชนนั้นเลือก แต่แท้ที่จริงเนื้อในนี้ท่านประธานทราบไหมว่า พรรคการเมืองบางพรรคอยากจะเอาใครลงสัดส่วนนั้นก็อยู่ที่หัวหน้าพรรค อยู่ที่ผู้มีอำนาจในพรรค และอยากจะให้ออก อยากจะเอาใครขึ้นมาแทนก็สามารถทำได้ -----

๒๑๗

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ณัฐชนก ๑๐๙/๑

ผมเห็นพรรคพวกผมที่อยู่พรรคการเมืองบางพรรคเขาบอกออกไปก่อน ให้คนนี้เข้ามาก็มีถามว่าประชาชนเขาไปมีส่วนตรงไหนบ้างครับ นี่ก็ฝากเป็นข้อสังเกตที่อยากจะให้ท่านประธานและพี่น้องประชาชนได้ทราบ ท่านประธานครับ วิธีการสรรหาเป็นวิธีหนึ่งที่เขาคิดว่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผู้ทรงคุณวุฒิเอามาผสมผสานกันในลักษณะเดียวกันกับ ส.ส. เขตกับ ส.ส. สัดส่วนเลยครับท่านประธาน เพียงแต่สมาชิกสภาผู้แทนราชนั้นเขาเรียกว่า สัดส่วน สมาชิกวุฒิสภาเราเรียกว่าสรรหา ไม่ได้ต่างอะไรกันเลยครับท่านประธาน เอาละครับในเมื่อท่านทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กำลังเสนอแก้ไขในส่วนนี้เห็นว่ามันมีจุดอ่อน ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ผมว่าเราก็ต้องแก้จุดอ่อนในส่วนนี้เสีย ผมไม่ได้รังเกียจอะไร และผมพร้อมที่จะเห็นด้วย แต่ไม่เห็นด้วยในลักษณะ ๒๐๐ คนโดยตรงอย่างที่ได้อภิปรายไปแล้วในเบื้องต้น จุดพอดีของเรื่องนี้มันอยู่ตรงที่ผมเสนอแปรญัตตินั้นละครับท่านประธาน ก็คือให้มีการเลือกตั้งโดยตรง ๗๗ คน และให้มีการสรรหา ๗๓ คน รวมเป็น ๑๕๐ คน เอาละครับ เดี่ยวผมจะอธิบายเพิ่มเติมว่าทำไมผมคิดแบบนี้ และใน ๗๓ คนนั้นถ้าจะมาเลือกตั้งจากภาคสาขาวิชาชีพนั้นควรมีกระบวนการอย่างไร ผมจะได้อธิบายในลำดับถัดจากที่ผมพูดถึงอำนาจหน้าที่เสียก่อนครับ ท่านประธานครับ การที่เราให้มี ส.ว. นั้น ท่านต้องรู้แน่ครับว่าที่มาของ ส.ว. กับที่มาของ ส.ส. นั้นต้องต่างกัน ถ้าเหมือนกันไม่ควรต้องมี มีสภาเดียวก็ได้ครับคือ ๗๐๐ คน เลยครับ แปลว่ามี ส.ส. จากการเลือกตั้ง ๕๐๐ คน นั้นเป็นประเภทที่ ๑ และมี ส.ส. จากการเลือกตั้งประเภทที่ ๒ รวมแล้ว ๗๐๐ คน เลยครับถ้าเป็นแบบที่ตามที่กรรมการเสนอมา ผมขอเพิ่มเติมอย่างนี้ครับก่อนที่จะไปอธิบายในหลักเกณฑ์วิธีการดังที่ผมขอแปรญัตติ ท่านประธานครับ อำนาจหน้าที่ของ ส.ว. หลายท่านพูดแล้ว ผมขออ้อเพื่อให้พี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งประเทศได้รับทราบครับทั้งรัฐธรรมนูญ ทั้งกฎหมาย และประมวลจริยธรรมครับกำหนดว่า ส.ว. ต้องเป็นกลางทางการเมือง เรื่องใหญ่มากครับท่านประธานเรื่องนี้ครับ ถ้าไม่กำหนดว่า ส.ว. ต้องเป็นกลางทางการเมืองครับ จะเป็นญาติพี่น้อง ลูกเมีย ญาติโกโหติกา รวมทั้งใครจะลงเลือกตั้งผมไม่ว่าเลยครับ แต่เพื่อรัฐธรรมนูญ ทั้งกฎหมาย ประมวลจริยธรรมกำหนดไว้ชัดเจนครับว่าตัวท่านประธาน รวมทั้งสมาชิกวุฒิสภาต้องเป็นกลางทางการเมือง นี่คือหลักการอันสำคัญประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ครับท่านประธาน สำคัญมาก หลายท่านพูดแล้ว ผมอยากย้าให้พี่น้องประชาชนชาวไทยทราบอีกครั้งหนึ่งต่อหน้าประธานนี้ละครับ มีหน้าที่ในการกลั่นกรอง ตรวจสอบ ทั้งคนทั้งกฎหมายครบท่านประธาน รวมทั้งแต่งตั้งถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับสูงในองค์กรต่าง ๆ ตั้งแต่องค์กรอิสระและอื่น ๆ รวมทั้ง กสทช. ด้วยครับ เรื่องใหญ่ใหม่ครบท่านประธานครับ ใหญ่ เพราะต้องเป็นทั้งกลางทางการเมืองและแต่งตั้งถอดถอนบุคคลที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งการเลือกตั้งเพื่อให้คนเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมืองเมื่อบทบาทภารกิจหน้าที่อย่างที่ว่าท่านประธานครับเขาจึงกำหนดที่มาที่ไปของ ส.ว. นั้น ต่างกว่า ส.ส. ครับท่านประธานที่มานั้นย้ากันหลายครั้งหลายหนแล้วครับ ก็คือคุณจะเป็น ส.ว. ได้นั้น คุณสมบัติของคุณต้องแตกต่างกว่า ส.ส. โดยสิ้นเชิงครับ อย่างน้อยที่สุดคุณจะต้องปลอดทางการเมืองแม้ว่าคุณจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ แต่สิ่งที่ปรากฏได้เห็นชัดนั้นคือจะต้องไม่สังกัดทางการเมือง ถ้าสังกัดมาแล้วต้องพ้น ๕ ปีครับ ท่านประธาน เห็นไหมครับ ขนาดคนที่จะไปดำรงตำแหน่งในธนาคารในสถาบันการเงินองค์กรภาคเอกชน ถ้าอยู่ในสถาบันการเงินหรืออยู่ในกระทรวงทบวง กรมบางส่วนที่จะต้องรับผิดชอบ กฎหมายยังกำหนดเลยว่าคุณจะต้องเว้นวรรคก่อนอย่างน้อย ๒ ปี แล้วนี่เห็นไหมครับ คุณจะต้องมาทำตัวเป็นกลางทางการเมือง แต่งตั้งถอดถอนบุคคลที่จะมาองค์กรอิสระ อย่างน้อยที่สุดเลยครับที่มาของคุณจะต้องต่างกว่า ส.ส. อย่างสิ้นเชิงและเด็ดขาดครบท่านประธาน ที่มาแล้วนะครบท่านประธาน ที่ไปของคุณก็ต้องต่างกัน ก็คืออยู่ได้วาระเดียวเท่านั้นครับท่านประธานครับ รู้เลยว่าชะตาชีวิตของ ส.ว. วันชัย ถ้ามาเป็น ส.ว. แล้วเดินเส้นทางนี้วาระเดียวเท่านั้นของคุณจะไปเป็นไปเล่นอะไรนอกเหนือจากนี้ไม่ได้แล้วครับ ทางการเมืองครับ ชัดเจนครบท่านประธาน เหตุผลนี้เขาไม่ต้องการให้คุณมีบุญมีคุณกับใคร อย่างขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ท่านได้อภิปรายไว้เมื่อวานนี้ขอก็ไม่ได้ ชื่อก็ไม่ขาย ต้องเป็นคนในลักษณะตรงไปตรงมาจริง ๆ และที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดนั้น คุณจะต้องไม่แอบอิงทางการเมืองไม่สร้างฐานทางการเมืองเหมือน ส.ส. ครับท่านประธานครับ ถ้าคุณไม่มีคุณสมบัติอย่างนี้ไม่รู้ที่มาที่ไปของคุณอย่างนี้ทำตัวอย่างนี้ได้ไหมครบท่านประธานครับ ไม่มีทาง เพราะอย่างไร อย่างไรถ้าจะลงเลือกตั้งก็ต้องสร้างฐานทางการเมือง ต้องผูกพันอิงแอบหรือมีประโยชน์กับอย่างน้อยที่สุดกับฐานที่เราจะลงไปเลือกตั้ง เห็นไหมครับ นี่ความต่างกันของที่ไปครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ถ้าเราให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง โดยตรง ๒๐๐ คน แบบที่แก้

ตามที่กรรมการเสนอมา และลาออกจากพรรคการเมืองวันนี้พຽ່ງนี้ลงสมัครได้ ลาออกจากพรรคประชาธิปัตย์วันนี้ ลาออกจากพรรคภูมิใจไทยวันนี้ ลาออกจากพรรคเพื่อไทยวันนี้ พຽ່ງนี้ลงได้ ถ้าจริง ๆ เอะว่าอะไรจะเกิดขึ้นในบ้านนี้เมืองนี้ครับท่านประธาน ผมเห็นกับตา มาแล้วครับท่านประธาน อดีต ส.ส. พรรคการเมืองที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง บางคนเป็นสัดส่วน อยู่ในปัจจุบัน ออกงานบุญ งานบวช งานแต่งงาน บอกผม ผมได้ถามว่าท่านมาทำไม ผมจะลง ส.ว. ครับอาจารย์วันชัย ชัดเจนครับ นั้นแปลว่าฝ่ายการเมืองตอนนี้ขยับเขยื้อน เคลื่อนกันแล้วครับ ท่านประธานผ่านไปยังท่านสามารถครับ มันไม่ใช่เรื่องโกหกพกลม อะไรกันเลยครับ เป็นของที่เป็นจริงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้ามันเป็นอย่างนี้อะไรจะเกิดขึ้นครับ แน่นอนครับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาของผมที่มาจากกาเลือกตั้งบางคนทีเก่งฉกาจ มีความสามารถ มีความพิเศษโดดเด่น ท่านอาจจะได้ แต่มีหลายคนทีมานั่งคุยกันแล้วครับ ปรับทุกข์ผูกมิตรกัน ว่าพวกเราจะกลับกันมากทีคนนะพวกเรา นี่ไม่ถึงนะครับท่านประธาน ผ่านไปยังท่านสามารถ ว่าท่านจะทำร้ายสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากกาเลือกตั้งพรรคพวก ของผมได้เจ็บแสบมาก แก้กัันแค่เลือกตั้งแล้วปลดล็อกเฉย ๆ แสบสันมากครับท่านประธาน กรรมการ แก้ให้เอาญาติพี่น้อง ลูกเมีย ญาติพงศ์วงศ์า สมาชิกพรรคการเมืองลาออก ลงได้เลยครับ โหดร้ายกับสมาชิกวุฒิสภาชุดผมมากครับ ท่านทำร้ายกันเกินไปครับ ท่านประธานกรรมการ

ต่อไปครับท่านประธาน ถ้ามันเป็นอย่างนี้ เราแก้รัฐธรรมนูญกันเป็นแบบนี้ มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือหลายท่านได้แสดงภาพไปแล้ว แต่ผมขออ้อ ณ เวลานี้ ให้พี่น้องประชาชนได้ทราบอีกครั้งหนึ่ง ถ้าแก้รัฐธรรมนูญตามกรรมาธิการที่เสนอมาร่างนี้ บ้านนี้เมืองนี้ต่อไปนี้เราจะมี ส.ว. ภาคอีสาน สังกัดพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง เราจะมี ส.ว. ภาคเหนือ สังกัดพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง เราจะมี ส.ว. ภาคใต้ สังกัดพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง เราจะมี ส.ว. กลุ่มล้าตะคลอง เราจะมี ส.ว. พลังชล เราจะมี ส.ว. วังน้ำเย็น เราจะมี ส.ว. วังบัวบาน เราจะมี ส.ว. บ้านใหญ่ บ้านเล็ก จังหวัดต่าง ๆ นี้ จังหวัดสุพรรณบุรีก็อาจจะเป็น ส.ว. อีกกลุ่มหนึ่ง ชัดเจนครับท่านประธานที่เคารพ ผมนี้ก็อยู่จังหวัดชลบุรี บ้านผมก็จะมี ส.ว. อีกกลุ่มหนึ่ง ถ้าไม่มีฐานการเมืองนี้ครับ อย่างผมลองไปลงสมัครที่จังหวัดชลบุรี เชื่อผมเถอะครับท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่รู้ ๆ เห็น ๆ กับแบบนี้ อาจจะมีท่านนิคมเท่านั้นนะครับ ที่จังหวัดฉะเชิงเทราอาจจะไม่สังกัดพรรคการเมืองนะครับ

(จำลองการตรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวันชัยครับ มีผู้ประท้วงท่านนะครับ ท่านจะได้พักครับ ดื่มน้ำ จำประสิทธิ์ครับ

จำลองการตรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลองการตรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ อภิปรายบางทีนอกประเด็นไปเยอะเลยแล้วก็เสียดสี แล้วก็ให้ร้ายบางทีเอ่ยชื่ออย่าง พลังชล อย่างนี้ เป็นกลุ่มโน้นกลุ่มนี้ แล้วทำไมไม่พูดถึงกลุ่ม คมช.บ้างครับ ขาดไปนะครับ

อีกอันหนึ่งท่านประธานครับ ท่านประธานวินิจฉัยตอนนั้นให้ผมนั่งลง แล้วผมไม่นั่งลงนั้น และผมขออนุญาตเดินออกไปจากห้องประชุม ท่านวินิจฉัย ๓๐ นาที ท่านไปพูดอย่างไรกับท่านประธานสมศักดิ์ให้ผมอีก ๓๐ นาทีเป็น ๑ ชั่วโมง ผมสงสัยอยู่ทำไมท่านวินิจฉัยแล้วไม่ตรงกัน เสร็จแล้วพอครบเวลาผมเดินมา มีสมาชิกคุณบุญยอดประท้วงผมว่ายังไม่ครบเวลา ท่านต้องตกลงกันให้ดี ทั้งที่เจ้าหน้าที่ก็ขึ้นไปบอกว่าจำลองการตรวจประสิทธิ์ ๓๐ นาทีนะคะ สุดท้ายผมโดน ๑ ชั่วโมง ประชาชนเดียวหาว่าผมไม่มาทำหน้าที่ ตอนนี้อยู่มาแล้วนะครับ มานานแล้วด้วยครับ

๒๒๑

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ชญาภา ๑๑๑/๒

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดียวผมวินิจฉัย ๒ ข้อเลยนะครับ ข้อแรก ท่านวันชัยท่านกำลังอภิปรายนะครับ ความจริงแล้วท่านยกตัวอย่าง ไม่ได้เสียหายเลยครับ ท่านเป็นทนายความ แล้วเป็นหมอความออกรายการวิทยุ นำฟังเขาด้วยช่วยฟังทีเถอะ เรื่องที่ ๒ อาจจะเข้าใจผิด ความจริงผมบอกท่านประธานแล้วว่าผมให้ท่านจำลองตำรวจประสิทธิ์ไปนั่งพักผ่อนแค่ ๓๐ นาที ท่านก็บอก ๓๐ นาทีไปบวก ก็คงจะเข้าใจผิดไม่เป็นไรครับ นั่งนาน ๆ ก็ดีครับ พักผ่อน เชิญท่านวันชัยต่อเลยครับ

(นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรังสิมา ประทับอะไรครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จังหวัดสมุทรสงคราม ดิฉันคิดว่านั่งเป็นประธานนี้ท่านต้องดูคนประท้วงด้วยนะคะว่าเขาประท้วงนี้เขาต้องการอะไร เขาต้องการออกทีวีหรือว่าเขาต้องการที่จะประท้วงผู้ที่จะอภิปราย เพราะว่าดิฉันนั่งฟังอยู่นี่ท่านอาจารย์วันชัยไม่ได้พูดถึงเขาเลย แล้วก็ไม่ได้เสียหายตรงไหนเลย แต่อยากให้เอ่ยถึงเขา ท่านต้องพิจารณาด้วยเวลาคนประท้วง คนเขาฟังทางบ้านเขารำคาญเขาโทรมาหาดิฉันว่าคุณรังสิมาช่วยประท้วงจำลองตำรวจประสิทธิ์ให้หน่อยว่ามันไร้สาระ ประธานปล่อยเขาอย่างนี้ไม่ได้คะ ประธานต้องเข้มงวดข้อบังคับ ข้อ ๕ ดิฉันนั่งฟังอยู่ คนอื่นเขาไม่เห็นจะเดือดร้อนเลย แต่นี่อยากออกทีวีก็ลุกขึ้นมาตอนนี้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยไปแล้ว ไม่ต้องหรอกครับ ท่านจำลองตำรวจประสิทธิ์ไม่ต้องแล้ว ท่านวันชัยว่าต่อครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสงคราม) : ไม่ได้ ท่านต้องควบคุมสื่ะ ไม่อย่างนั้นอยากจะออกทีวีตอนไหนก็ยกขึ้นมาแล้วก็ออกทีวี เขาต้องทำหน้าที่คะ ต้องอภิปรายถ้าอยากจะออกทีวี ไม่ใช่มาใช้วิธีนี้ไม่ได้ มันเสียหายสภานะคะ ท่านต้องพิจารณาด้วย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยไปแล้วนะครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสงคราม) : ไม่ใช่ เขาอยากยกมือท่านก็ให้เขาพูดแล้วก็ฟังเขา มันต้องคิดด้วยเป็นประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : นั่งครับ เพราะทุกคนได้ออกทีวีหมดครับ ไม่ต้องหรอกครับ เพราะตอนนี้ทีวีช่องเอ็นบีทีถ่ายทอดอยู่

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ ท่านต้องดูว่าพฤติกรรมแบบนี้มีอยู่คนเดียวในสภานี้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ขอวินิจฉัย ท่านรังสิมาครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับ เขาประท้วง และในเมื่อเขาใช้สิทธิประท้วง ผมก็ให้เขาประท้วง แล้วผมก็วินิจฉัยไปแล้ว ท่านประสิทธิ์เชิญนั่งเถอะครับ ไม่เป็นไรครับ ออกทีวีดีครับ

๒๒๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

วชิราภรณ์ ๑๑๒/๒

(จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์
ไต่ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ประท้วงอะไรครับ

จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงคุณรังสีมาที่ลุกขึ้นมา
ประท้วงผมและหาว่าผมอยากออกทีวีไม่ใช่ครับ ผมมาที่นี่ผมมาทำหน้าที่ครับ มีเขาเท่านั้น
ลุกขึ้นมาแซ่ด แซ่ด แซ่ด

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้ว นั่งลงครับ
ผมวินิจฉัยไปแล้ว ท่านวันชัยว่าต่อเลยครับ อาจารย์วันชัยว่าต่อไปครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมต้องขอขอบคุณผู้ประท้วง เพราะว่าทำให้ผมได้มีเวลาพักแล้วก็มีอีกหลายประเด็นที่นึกได้
เดี๋ยวนี้เลยครับ ความจริงจะจบแล้วนะครับท่านประธาน พอประท้วงนี้คิดว่าจะมีอีก
สักประมาณ ๗ ประเด็นครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อาจารย์เข้าประเด็น

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : พอติมันเพิ่งนึกได้เลย
ครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวผมก็นึกได้เหมือนกัน
เชิญอาจารย์ครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ
 ดังที่ผมกราบเรียนแล้วว่าผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนเลยครับว่า
 ส.ว. ต่อไปนี้ถ้าเป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่แก้ไขนี้ท่านจะเห็นภาพเป็นอย่างไรครับ มีกลุ่ม
 มีพรรคการเมืองอยู่เบื้องหลังแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากกราบเรียนว่า เราจะมั่นใจ
 ในฐานะที่เป็นสภากลับมาตรวจสอบได้อย่างไร มันจะถ่วงดุลเป็นกลางได้อย่างไรครับ
 ท่านประธาน ในเมื่อนอนอยู่บ้านเดียวกัน เติงเดียวกันครับประธาน หรือเป็นญาติพี่น้องกัน
 หรือมาจากฐานการเมืองพรรคการเมือง พรรคเดียวกันครับ บางทีสามียู่สถาบันภรรยาก็อยู่
 สภากลางผลัดกัน ภรรยาอยู่สภาล่าง สามียู่สถาบัน ผลัดกันอยู่ข้างบนข้างล่างอย่างนี้ตายเลย
 สิครับท่านประธานจะตรวจสอบกันได้อย่างไร นี่คือสภาที่มีหน้าที่ตรวจสอบ แล้วก็สังกัด
 พรรคการเมืองหรือไม่สังกัดพรรคการเมือง แต่แน่นอน ขอภัยนะครับ แอบทางการเมือง
 ดังนั้นผมจึงเคยอภิปรายไว้แล้วครับท่านประธานว่า ถ้าเป็นแบบนี้พรรคการเมืองแค่มี ส.ว.
 อยู่ในมือประมาณสัก ๑๑๐ เสียง หรือ ๑๐๕ เสียง เกินกว่ากึ่งหนึ่ง ซึ่งต่อไป ส.ว. สรรหา
 จะหมดไปตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถามเถอะครับ ว่าองค์กรตรวจสอบองค์กรอิสระต่าง ๆ นั้น
 จะง่ายเปลี่ยเสียขนาดไหนครับ ขนาดมีอยู่ขณะนี้ก็ง่ายเปลี่ยเสียขาดสารพัดอยู่แล้ว
 และถ้าต่อไปมีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และได้ ส.ว. มาตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมเชื่อเหลือเกิน
 นอกจากไม่ง่ายเปลี่ยเสียแล้ว ยังเป็นอัมพฤษณ์อัมพาต พิกลพิการได้แต่หายใจรวริน ๆ
 เท่านั้นเอง ดังนั้น ผมจึงกราบเรียนว่า ถ้าต้องการให้ ส.ว. มีบทบาท มีภารกิจ มีหน้าที่
 ดังที่ผมกราบเรียนมาแล้วตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด จริง ๆ และรังเกียจวิธีการสรรหา
 ดังที่ผมกราบเรียนแล้ว ก็ควรจะแก้ดังที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้ ดังที่ได้อ่านให้ท่านประธาน
 ทราบแล้วในเบื้องต้น มี ส.ว. ๑๕๐ คน จังหวัดละ ๑ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง
 ไม่ต้องเถียงกันครับท่านประธานว่าจังหวัดนั้นเล็ก จังหวัดนี้ใหญ่ จังหวัดราชบุรีใหญ่
 กรุงเทพมหานครเยอะ จังหวัดนครสวรรค์มาก หรือจังหวัดฉะเชิงเทราเยอะเราเอาพื้นที่
 จังหวัดเป็นตัวตั้ง แปลว่าจังหวัดหนึ่งให้มีได้ ๑ คน ถ้ากรุงเทพมหานครแยกเป็น ๒ จังหวัด
 ก็มี ๒ คน ส.ว. สรรหาก็ตกหล่นลงไป ถ้าวันหนึ่งมีจังหวัด ๘๐ จังหวัด ส.ว. สรรหาก็ตก
 ลงไปอีก ผมว่ามันเกิดความสมดุลดังที่ผมกราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นเราจะได้ทั้งเลือกตั้ง
 โดยตรง ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิรังเกียจวิธีปัจจุบันนี้ เพราะบอกว่า ๗ องค์กรนี้เป็นใคร ซึ่งผมได้
 อธิบายไปแล้ว แต่อยากจะกราบเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ถ้ารังเกียจวิธีการแบบนี้ ผมจึงได้
 แปรญัตติใหม่ ว่าให้มีการเลือกกันเองจากสาขาอาชีพ ซึ่งผมแปรญัตติไปนี้ครับท่านประธาน

๒๒๕

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

นิตยา ๑๑๓/๒

แล้วผมเชื่อเหลือเกินว่าจะตัดปัญหาหรือข้อที่ว่าไม่ได้ยึดโยงกับประชาชนนั้น ออกไป
เพราะข้อที่ยึดโยงกับประชาชนนั้นให้แล้ว ๗๗ คน แต่ข้อที่เราต้องการมาผสมผสานแบบ
สัดส่วน แบบท่านสุนัย จุลพงศธร ที่นั่งอยู่นั้นละ นี่ก็มาจากสัดส่วน -----

- ๑๑๔/๑

เอามาผสมกัน เห็นไหมครับ เอามาผสมกัน แทนที่จะมาจากการสรรหา เปลี่ยนครับ ให้แต่ละสาขาอาชีพหรือภาคต่าง ๆ นั้นจัดการเลือกกันเองโดยตรง ผมยกตัวอย่างให้เป็นรูปธรรม ซึ่งในรายละเอียดของกฎหมายนั้นผมได้เขียนว่า หลักเกณฑ์วิธีการและการจัดหมวดหมู่ต่าง ๆ นั้นให้เป็นเรื่องของ กกต. ที่จะกำหนด แพทย์ มีทั้งสัตว์แพทย์ ทันตแพทย์ มีหลาย ๆ แพทย์ด้วยกัน หรือพยาบาลเอามารวมกันเสีย เลือกไปหนึ่ง หนายความ มี ๖๐,๐๐๐ กว่าคน เลือกกันมา วิศวกร สถาปนิกอยู่ใกล้เคียงกันเอามา ครู อาจารย์ จะแยกกันในลักษณะไหน แบบไหน ไปคิดเอา ผู้ใช้แรงงานมีทางบก เรือ อากาศ หรือจะก็สหภาพ ไปคิดเอา ชาวนาชาวไร่จะเป็นอย่างไร ก็กลุ่ม ก็องค์กร สภาเกษตรกรหรืออะไรไปคิดเอาแล้วเลือกเอามา สื่อมวลชน ไปคิดกัน ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ มีวิธีการที่จะจัดสัดส่วนอย่างไร องค์กรทางศาสนาตลอดจนสภาอุตสาหกรรม หอการค้า นี่ผมยกเป็นเพียงตัวอย่างครับท่านประธาน แล้วให้เขาไปจัดหมวดหมู่กัน รังเกียจใช่ไหมว่าคุณจะมาจากการสรรหา เลือกกันสิ หนายความทั้งประเทศ ๖๐,๐๐๐ กว่าคน เลือกกันมาคนหนึ่ง มันก็มาจากสาขาอาชีพที่เขาเลือกกันเอง ไม่ได้มี ๗ อรหันต์ที่ท่านกลางแคลงใจ เป็นอย่างไรครับแบบนี้ก็จะเป็นการเลือกตั้งทั้งคู่เลยครับท่านประธาน ถ้ามันเป็นแบบนี้ได้ ผมเชื่อเหลือเกินว่าจะเกิดการลงตัวสมดุล แล้วท่านจะได้ ส.ว. เข้ามาทำหน้าที่ดังที่ผมกราบเรียนแล้ว สมประสงค์ตามกฎหมาย และมีความเป็นกลาง และเป็นสภากลั่นกรอง และเป็นสภาตรวจสอบจริง ๆ แต่ถ้าเป็นสภาในลักษณะที่ท่านประธานสามารถเสนอมา มีเลือกตั้งอย่างที่ว่านี้ ผมกราบเรียนเลยครับว่า ถ้าถามว่าจะมีสมาชิกวุฒิสภาในลักษณะอย่างนี้ไปทำอะไรครับท่านประธาน มันเป็นการหลอก หลอกกันเปล่า ๆ ครับ ผมเรียนกฎหมายมา มีคำอยู่คำหนึ่งเขาเรียกว่า ฉ้อโกงทรัพย์ แปลว่าปกปิดความจริงที่ควรบอกให้แจ้ง แสดงข้อความอันเป็นเท็จ ได้ไปซึ่งทรัพย์สิน เขาเรียกว่าฉ้อโกงทรัพย์ครับ ลักษณะอย่างนี้ผมถือว่าเป็นการฉ้อโกงอำนาจครับท่านประธาน ปกปิดความจริงที่ควรบอกให้แจ้ง แสดงข้อความอันเป็นเท็จว่าเลือกตั้ง แต่แท้ที่จริงนั้นท่านกำลังหลอกลวงแล้วหยิบฉวยไปกำกับควบคุมอำนาจแบบเบ็ดเสร็จ ขอภัยที่จะต้องเอยคำว่าฉ้อโกงอำนาจไป แต่ยงนี้คำอื่นไม่ได้เลยขออนุญาตใช้คำนี้ สุดท้ายแล้วครับท่านประธาน ผมเห็นท่านประธานมองผม ผมว่าการแก้รัฐธรรมนูญตามร่างที่เสนอมานี้ท่านประธาน ด้วยความเคารพต่อท่านประธานและท่านกรรมาธิการจริง ๆ ครับ ผมลองมาพิจารณารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ เป็นข้อสังเกต เรื่องการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ผมไม่ได้กำลังกล่าวหาใด ๆ แต่อยากจะตั้งเป็นข้อสังเกต ผมเห็นว่าเรื่องนี้

เป็นเรื่องใหญ่และเป็นเรื่องสำคัญ ผมได้เคยกราบเรียนต่อท่านประธานไว้ในวันแรก องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอะไรก็แล้วแต่ ถ้ามีการจัดซื้อจัดจ้างครับ ท่านสามารถขออนุญาตเอ่ยชื่อท่านลอง เป็นประธานครับ แค่นี้ก็น้องของท่านเข้าประชุมนี้ ท่านยังต้องถอนตัวเลยครับ ถ้าตัวท่านเองยังไปใหญ่เลยไม่มีสิทธิ นี่เป็นเรื่องจรรยาบรรณขององค์กร และถ้าเป็นอนุญาโตตุลาการหรือศาลนี้เขาตั้งข้อรังเกียจเลยนะครับ ต้องถอนตัวเลยนะครับถ้าตัวเองมีส่วนได้เสีย ผมก็ลองนึกถึงเรื่องนี้ดูครับท่านประธาน วันหนึ่งเราบวชพระครับ มียศมีตำแหน่งเป็นมหาเถระ แก่ศีล ๒๒๗ ข้อเสียเลยดีไหมครับเพราะเรามีอำนาจ ขอแก้ไขพระฉันข้างเย็นได้ ให้พระมีภรรยาได้ เพราะเรามีอำนาจ ผมถามว่าทำได้ไหมครับในลักษณะอย่างนี้อันนี้ผมตั้งข้อสังเกต เพราะฉะนั้นผมสังเกตได้ว่าในระบอบของประชาธิปไตยที่มีอำนาจแล้ว เขาทำเพื่อตัวเองนี่ส่วนใหญ่เขาจะไม่แสวงผลของการกระทำนั้น ผมดูรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ขนาดมาจากผลไม้พิษที่กล่าวหาท่านนะครับ คนร่างนี้เขายังไม่ให้ดำรงตำแหน่งอะไรเลยครับ ลงเลือกตั้งเขายังไม่ยอมเลย นี่เราผลไม้ประชาธิปไตยเต็ม ๆ เลยครับ เรากินกับของบูดของเน่า เราทำโดยตรงเหมือนลักษณะเรามีส่วนได้เสียโดยตรง ๆ ผมจึงกราบเรียนว่าในระบอบประชาธิปไตยสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด นอกจากกฎหมายนั่นคือหิริ โอตตัปปะ ซึ่งดูจากการร่างรัฐธรรมนูญในลักษณะอย่างนี้แล้ว คนที่ไม่มีหิริ โอตตัปปะส่วนใหญ่มักจะเป็นพวกเผด็จการ ทำจะแก้อย่างไรแบบไหนก็ได้แล้วก็เสวยเอง แต่นักประชาธิปไตยเขามักจะทำแล้วให้กับคนอื่น เขาจะไม่รับอานิสงส์อันนี้ เพราะฉะนั้นก็ฝากเป็นข้อสังเกตเป็นประการสุดท้ายครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประธานคณะกรรมการ
ชี้แจง

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก่อนอื่นก็ขอบ
ถ้อยคำที่ท่านวันชัยใช้ว่าฉ้อโกงอำนาจประชาชนนี้นะครับ ก็เพราะเหตุนี้ครับ ประชาชน
ฉ้อโกงอำนาจตั้งแต่มีการปฏิวัติเมื่อกันยายน ๒๕๔๙ จนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันปล้นอำนาจ
ประชาชนมาแล้วก็มาบัญญัติให้ ส.ว. ซึ่งเคยมาจากการเลือกตั้งกลายมาจากการไม่เลือกตั้ง
จากประชาชนทั้งหมด ผมอยากกราบเรียนท่านประธานนะครับ ท่านผู้แปรญัตติท่านได้
แปรญัตติว่าให้ ส.ว. เลือกตั้งมาจากจังหวัดละ ๑ คน ท่านกำหนดตัวเลขไว้ว่า ๑๕๐ คน
ทั่วประเทศ มาจากจังหวัดละคน สมมุติมี ๗๗ จังหวัดก็ ๗๗ คน เหลืออีก ๗๓ คนให้มาจาก
การเลือกตั้งกันเองภายในกลุ่มอาชีพ ก็กราบเรียนท่านประธานครับว่าในมาตรา ๑๑๑
ซึ่งคณะกรรมการไม่ได้แก้ไขนะครับ รับหลักการ แล้วก็รับถ้อยคำจากรัฐสภานี้ไปอย่างไร
ก็ยังคงไว้ตามนั้น ก็บัญญัติไว้ว่างหลักไว้ว่าวุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้ง
จำนวน ๒๐๐ คน ซึ่งราษฎรเลือกตั้งก็แปลว่าประชาชนเลือกตั้งกับมือเขาเอง ๒๐๐ คน
ฉะนั้นคงเป็นแบบที่ท่านว่าโดยการให้กลุ่มอาชีพไปสรรหาไปเลือกกันเอง กรรมการ
เสียงข้างมากยังคิดว่าเราน่าจะไว้ใจราษฎร เพราะถ้าอย่างที่ท่านว่าผมตั้งคำถามว่า
๑. กลุ่มอาชีพเอาอะไรมากำหนดว่ากลุ่มอาชีพอะไรบ้าง แล้ววิธีการเลือกจะเลือกกันอย่างไร
แล้วที่ท่านบอกว่าเกิดตั้งจังหวัดขึ้นใหม่ก็ให้ไปลดจำนวนเอาจังหวัดเพิ่มขึ้น สมมุติเป็น
๗๘ จังหวัด มี ส.ว. จากจังหวัดละ ๑ คน ๗๘ คน แล้วไปลดจาก ๗๓ คนที่มาจากกลุ่มอาชีพ
เหลือ ๗๒ คน ถามว่าจะไปลดกลุ่มไหนในทางปฏิบัติเป็นปัญหา ฉะนั้นคณะกรรมการ
ยังคิดว่าการมอบให้ประชาชนไปตัดสินใจน่าจะปลอดภัยกว่าการที่จะให้กลุ่มอาชีพต่าง ๆ
ซึ่งเรายังไม่ทราบว่ากลุ่มอาชีพปัจจุบันมีที่มาที่ไปอย่างไร แล้วก็เลือกกันอย่างไร
ถ้าเกิดปัญหาอย่างที่ผมว่าจังหวัดเพิ่มขึ้น ลดกลุ่มอาชีพจะลดกลุ่มไหน นี่ก็เป็นเรื่อง
ที่ยากในทางปฏิบัติ ที่นี้อยากกราบเรียนทำความเข้าใจนิดหนึ่ง ท่านเปรียบเทียบว่า
การเลือกแบบ ส.ว. สรรหาของท่านมันก็คล้าย ๆ กับแบบบัญชีรายชื่อในการเลือกตั้ง ส.ส.

ผมอยากกราบเรียนว่าบัญชีรายชื่อเนี่ยครับ มันคือพรรคเลือกคนมาใส่ในบัญชีรายชื่อแล้วไม่ได้หมายความว่าใส่แล้วจะได้เป็นนะครับ ก็ต้องเอาบัญชีนี้ไปให้ประชาชนทั่วประเทศเขาลงคะแนนอีก แล้วก็มาดูสิว่าความนิยมของประชาชนจากเขา ดู ๑. นโยบายของพรรค ๒. ตัวบุคคลที่อยู่ในบัญชีรายชื่อ เขาชอบนโยบายพรรคไหนชอบองค์ประกอบของบัญชีรายชื่อร้อยชื่อที่ว่าของพรรคไหนมากเขาก็ลงคะแนนให้แล้วก็มาคิดสัดส่วน ไม่ใช่ว่าใส่บัญชีชื่อแล้วจะได้เนี่ยครับ ฉะนั้นมันแตกต่างที่ท่านบอกนี่บอกว่ามันเหมือนบัญชีรายชื่ออย่างที่ท่านสูนัยเป็นนี่ก็ไม่ใช่เนี่ยครับ ท่านสูนัยเป็นนี่ก็ไม่ใช่เนี่ยครับ ท่านสูนัยเองก็ต้องออกไปพบปะพี่น้องประชาชนไปทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน ผมมีอีกนิดเดียวครับ และอีกอย่างหนึ่งเรื่องที่ท่านพูดถึงฝ่ายบริหารบอกนายกรัฐมนตรีเป็น ส.ส. นายกรัฐมนตรีโปรดเกล้าฯ เป็นนายกรัฐมนตรีแล้วนายกรัฐมนตรีก็ไปตั้งคณะรัฐมนตรี อยากเรียนท่านว่าถ้าท่านไปดูรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๑ นายกรัฐมนตรีมาจากสภาเลือกขึ้นไปทรงโปรดเกล้าฯ เป็นนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีไปตั้งคณะรัฐมนตรีอีกไม่เกิน ๓๕ คน รวมท่านนายกรัฐมนตรีเป็น ๓๖ คน แต่มีความมารับผิดชอบร่วมกันครับ อยู่ก็อยู่ด้วยกัน ไปก็ไปด้วยกัน อันนี้มันก็แตกต่างกันครับ ก็อยากกราบเรียนว่ากรรมการเรายึดหลัก ๓ มาตราที่ผมเรียนเมื่อตอนต้นนะครับ รอบที่ชี้แจงรอบแรกย้ำอีกนิดหนึ่งว่าเรายึดมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญปัจจุบันอำนาจเป็นของประชาชนปวงชนชาวไทย มาตรา ๘๘ รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และมาตรา ๑๒๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ฉะนั้นทำอย่างไรครับจะให้ทั้งสภาผู้แทนราษฎรทั้งวุฒิสภายึดโยงกับประชาชนโดยตรงก็ได้บัญญัติไว้อย่างมาตรา ๑๑๑ นี่ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภาภาครัฐ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมเจตน์ครับ ท่านจะประท้วง เชิญครับ ประท้วงข้ออะไรท่านบอกด้วยเรื่องอะไร

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาครัฐ ผมขอประท้วงท่านประธานกรรมการในข้อ ๔๕ ที่กล่าวพาดพิงทำให้เกิดความเสียหายเนื่องจากว่าท่านได้กล่าวว่าคณะปฏิวัติฉ้อโกงอำนาจจากประชาชน คำว่า ฉ้อโกง นั้นขออนุญาตเรียนว่ามันเป็นเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากท่านสมาชิกวุฒิสภาวันชัย สอนศิริ

ท่านต้องตอบในเรื่องตรงนั้น ท่านอย่าพาดพิงถึงผู้อื่นนะครับ ถ้าผมจะพูดถึงอธิบายถึงการปฏิบัติมา มันก็จะเกิดความยืดยาวไปเสียเวลาต่อที่นี้ ผมเรียนท่านนะครับว่าผมผิดหวังในตัวท่านจริง ๆ ผมเคยเคารพนับถือท่านในฐานะท่านเคยเป็นประมุขนิติบัญญัติมาก่อน แต่ขณะนี้ท่านผิดเพี้ยนไปเยอะ วันนี้ท่านกล่าวพาดพิงทำให้เกิดความเสียหายกระทั่งพรรคประชาธิปัตย์ขณะนี้มาพาดพิงทหารอีก ท่านคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรมหรือไม่ครับ อยากขอให้ท่านถอนคำพูดครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสามารถครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเรียนทำความเข้าใจนิดเดียวครับ คือในระบบการปกครองประชาธิปไตยนะครับ เรามีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดเราก็ดำเนินกระบวนการทุกอย่างทุกอย่างตามวิถีทางตามครรลองของประชาธิปไตย อยู่มาวันหนึ่ง ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ มีการยึดอำนาจนะครับ จริง ๆ การยึดอำนาจถ้าไม่มีการนิรโทษกรรมถือว่าการกบฏผิดประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๓ นะครับ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วจะให้ผมพูดอย่างไรครับ ในเมื่อเราเป็นประชาธิปไตยอำนาจมาจากปวงชนชาวไทย ขณะเดียวกันอำนาจนั้นถูกยึดไปเพื่อที่ผมชอบใจคำพูดของอาจารย์วันชัยก็เลยขอยืมมาใช้เท่านั้นเองครับ และจะให้ผมถอนตรงคำว่า ฉ้อโกงอำนาจประชาชน หรือ ปล้นอำนาจประชาชน ก็ถอนได้ครับ ไม่เป็นไรครับ เพราะว่าประวัติศาสตร์ก็จารึกไว้แล้ว ผมยินดีถอนครับขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถอนเรียบร้อยแล้วครับ
เชิญครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : คือก่อนที่ท่านจะถอนนะครับ ที่ผมเรียนว่าอยากให้ถอนด้วยเหตุผลเหตุว่าถ้าท่านไม่ถอนท่านจะยืนยันไว้ผมก็ยินดี แต่ผมต้องขออาศัยสิทธิพาดพิงว่าเหตุใดจึงเกิดการปฏิบัติ แล้วมันจะเกิดเรื่องยืดยาวไปอีก ท่านยอมรับไหมครับ

๒๓๑

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

สาริกา ๑๑๗/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยว ๆ ครับ ท่านสมเจตน์ พอแล้วครับ เขาถอนคำพูดตามที่ท่านร้องขอนะครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ท่านขออนุญาต ขอให้ท่านถอนด้วยความเต็มใจอย่าถอนโดยมีเงื่อนไข ถ้าถอนด้วยความเต็มใจผมยินดีครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เขาถอนแล้วครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านลงกรณ์ครับ
เชิญครับ

(นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุทัยธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวครับ ท่านสิงห์ชัย มีอะไรครับ ท่านสิงห์ชัยบรรยายากำลั๋งดี ๆ นะครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ไม่มีอะไรครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม ส.ว. จากจังหวัดอุทัยธานี สิงห์ชัย ทุ่งทอง ผมมีรู้สึกไม่ค่อยดีหรือเข้าใจผิด ก็ไม่แน่ใจนะครับ วันนี้ผมคิดว่าผมอยู่ในระบอบประชาธิปไตย แต่ถ้าหากว่าพูดถึงเผด็จการ การปฏิบัติ วันนี้ผมก็ไม่แน่ใจในสิ่งที่ท่านผู้อาวุโสพูดว่าให้ท่านประธานถอนคำพูด ผมอาจจะ แหว่หรือเข้าใจผิด ท่านช่วยอธิบายสักนิดหนึ่งว่า ท่านคิดว่าการปฏิวัติครั้งนั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือชอบธรรมหรืออย่างไรครับ ผมถามเท่านั้นเองครับ แต่โดยส่วนตัวผมนั้น ผมเชื่อว่าการปฏิวัติรัฐประหาร การฉีกรัฐธรรมนูญหมายถึงว่าการฉีกพระปรมายไธยของ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผมพูดมาเสมอว่าประเทศไทยสำหรับสถาบันนั้น คือจิตวิญญาณครับ คุณจะอธิบายอย่างไรก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ขอความเข้าใจครับ ขอขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ ขอเถอะครับ เพราะถ้าพูดกันเรื่องนี้ยาวอีกครับ มันเป็นประวัติศาสตร์ไปแล้ว บันทึกลงไว้แล้วครับ ขอเถอะครับ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

๒๓๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

สาริกา ๑๑๗/๒

นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา มันมีประเด็นที่ได้แย้งกันอยู่ในเรื่องการปฏิวัติรัฐประหาร
ผมนี้เป็นคนที่เกลียดการปฏิวัติรัฐประหารที่สุด เพราะหลายครั้งหลายหนที่ผมได้รับ
เลือกจากประชาชนมานี้ ถูกการปฏิวัติรัฐประหาร แต่ในเรื่องการปฏิวัติรัฐประหาร
ครั้งที่แล้วนั้น ในปี ๒๕๔๙ นั้นมันมีสาเหตุปัญหาจากเรื่องใดทั้งสี่นั้นะครับ
ผมอยากบอกว่าคนที่จะตอบคำถามของท่านดีที่สุดคือ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ถ้าท่านอยู่
เมื่อไรให้ท่านตอบด้วยว่าเหตุใดถึงทำการปฏิวัติทำให้พวกผมเสียสิทธิด้วยเหมือนกัน
ขอบคุณมากครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : บังเอิญผู้ที่กล่าวถึงไม่อยู่
พอแล้วครับ ท่านสิงห์ชัยครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ขออนุญาตครับ
ท่านประธานครับ ผม ส.ว. จังหวัดอุทัยธานี สิงห์ชัย ทุ่งทอง อย่างนี้ครับท่านประธาน
ไม่อย่างนั้น ท่าน พลเอก สนธิ จะเสียหายครับ คืออย่างนี้ครับ ผมไม่ได้กล่าวอ้างถึงท่าน
พอดีผมสงสัย ผมกังวลครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ ท่านครับ
คือเจ้าตัวเขาไม่อยู่นะครับ พอ ๆ ท่านสิงห์ชัยท่านนั่งเถอะครับ คือให้เจ้าตัวเขาอยู่ก่อน
ไม่เป็นไรครับ ท่านอย่าไปแก้ตัวแทนนะครับ เอาท่านอลงกรณ์ เชิญเถอะครับ ตอนนี้
ผมอยากฟังมาก แต่ท่านใช้เวลาพอสมควรนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้สงวนคำแปรญัตติ มีความเห็นที่แตกต่างกับ
คณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ซึ่งกระผมจำเป็นที่จะต้องอธิบายข้อเสนอที่แตกต่าง
ดังปรากฏในเอกสาร หนังสือคำแปรญัตติ ในหน้าที่ ๒๒ ในมาตรา ๑๑๑ แล้วในหน้าที่ ๔๔
ในมาตรา ๑๑๒ ซึ่งว่าด้วยที่มา จำนวน องค์ประกอบของสมาชิกวุฒิสภา ความจริงการแก้ไข
รัฐธรรมนูญครั้งนี้มันถือได้ว่าเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓ ฉบับที่ ๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ -----

เราได้มีการแก้ไข ๒ ฉบับซึ่งเกี่ยวข้องกับฝ่ายนิติบัญญัติโดยตรง ก็คือในเรื่องของจำนวน และที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมไปถึงการแก้ไขมาตรา ๑๙๐ ซึ่งเป็นอำนาจของ ฝ่ายนิติบัญญัติในการพิจารณา ในเรื่องของสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศ ความจริง ไม่ใช่เรื่องแปลกแต่ประการใดเมื่อสมาชิกรัฐสภาเห็นว่าจะต้องมีการปรับปรุงรัฐธรรมนูญ แต่การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ดูประหนึ่งว่าเป็นไปท่ามกลางความเคลือบแคลง และมีคำถาม ถึงความจำเป็นเร่งด่วนในขณะที่รัฐบาลเองก็ได้ริเริ่มให้มีสภาพภูมิรูป ซึ่งหลายฝ่ายก็คาดหวังว่า จะมีการหยุดการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีการปรึกษาหารือของทุกภาคส่วน แต่เราก็มี การพิจารณาในเรื่องของร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างต่อเนื่อง ดูประหนึ่งว่าเป็นการออกแบบ การปฏิรูปรัฐธรรมนูญอีกครั้งหนึ่งเฉพาะในส่วนที่ว่าด้วยที่มาของ ส.ว. กระผมไม่มีข้อปฏิเสธ ในหลักการที่ว่าด้วย ส.ว. ต้องมาจากการเลือกตั้ง เพราะผมเชื่อมั่นเสมอว่าในระบอบ ประชาธิปไตยนั้นเรายึดถือคำว่าประชาธิปไตยของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน ถ้าจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ คณะกรรมาธิการคงจะต้องตอบคำถามว่าจะ เป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนจริงหรือไม่ เมื่อมีคำถามเช่นนี้ก็ต้องลงไปดูในรายละเอียด เพราะว่าการที่รัฐสภาได้รับหลักการ ในวาระที่หนึ่ง และคณะกรรมาธิการนั้นได้มีการไปแก้ไขเพิ่มเติม ไม่ใช่เฉพาะในส่วน ของที่มาจำนวน แต่รวมถึงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภา กระผมต้องเรียน ขออนุญาตท่านประธานว่าแม้ว่าในมาตรา ๓ นั้นจะเป็นการแก้ไขในมาตรา ๑๑๑ และ มาตรา ๑๑๒ แต่จะมีการเชื่อมโยงไม่มากนักเพราะว่าการแปรญัตติของทุกท่านนะครับ จะโยงไปถึงในมาตรา ๔ มาตรา ๕ บ้างเล็กน้อย เพราะว่ามาตรา ๔ นั้นก็จะพูดถึงในเรื่องของ รายละเอียดของหลักเกณฑ์วิธีการ แต่มาตรา ๕ ก็พูดถึงเรื่องของคุณสมบัติ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอลงกรณ์ครับ ผมขอ ตกลงกับท่านนะครับ ท่านพูดไปถึงมาตรา ๔ ได้ มาตรา ๕ ได้ แต่ว่าถึงเวลานั้นท่านไม่ต้อง พูดอีกแล้วนะครับ ได้ไหมครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ยินดีครับ เพราะว่าสมาชิกรัฐสภาหลายท่านก็ได้ถือนวข้อตกลงนี้กับท่านประธาน ท่านประธานครับ ดังที่ผมได้กล่าวแล้วว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากได้มีการ แก้ไขเพิ่มเติม แต่เมื่อท่านมีการแก้ไขในเรื่องของที่มา ในเรื่องของคุณสมบัติและคุณสมบัติ ต้องห้าม แต่ท่านขาดประเด็นของการพิจารณาในเรื่องของอำนาจหน้าที่ โดยแท้ที่จริงแล้ว

ในแนวทางที่กระผมได้เสนอแปรญัตตินั้นกระผมพิจารณาใน ๓ หลักเกณฑ์ดังกล่าวครับ มันเป็นไปได้เลยที่เราจะออกแบบวุฒิสภาคราวหน้าชุดใหม่นั้นโดยกำหนดโดยคิดคำนึงเฉพาะในส่วนของที่มาในส่วนของคุณสมบัติโดยไม่พิจารณาในส่วนของอำนาจหน้าที่ แต่เมื่ออำนาจหน้าที่ยังคงเดิมก็ต้องมาพิจารณาให้จหนักว่าจำนวนที่มาและคุณสมบัติ และคุณสมบัติต้องห้ามนั้นมีความเป็นประชาธิปไตยและจะทำให้ระบบถ่วงดุลและตรวจสอบ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งของระบอบประชาธิปไตยตลอดจนหลักว่าด้วยการแบ่งแยกอำนาจ ระหว่างศาล รัฐสภา และรัฐบาลนั้น ยังมีประสิทธิภาพสามารถสร้างความสมดุลในอำนาจอธิปไตยของปวงชนได้หรือไม่ และตรงนี้จะตอบว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการดังกล่าวนี้เป็นไปเพื่อประชาชนโดยประชาชนและของประชาชนหรือไม่อย่างไร กระผมมีข้อเสนอซึ่งใคร่ขอจะอนุญาตท่านประธานนะครับ ที่จะอ่านเพื่อที่จะได้อธิบายและขอความเห็นซึ่งเชื่อว่ากรรมาธิการอาจจะพิจารณาทบทวน หรือมีเช่นนั้น สมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่จะได้เห็นชอบต่อข้อเสนอแปรญัตติของกระผม

ในมาตราที่ ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๒๐๐ คน ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน จำนวน ๑๐๐ คน และ

(๒) สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกองค์การวิชาชีพ องค์การอาชีพ ที่ได้รับการจดทะเบียน จำนวน ๑๐๐ คน โดยแบ่งเป็นประเภท ๆ ละ ๑๐ คน ดังนี้
 ๑. สภานายความ ๒. องค์การวิชาชีพด้านสาธารณสุข เช่น แพทยสภา สภากาชาด สภากายภาพบำบัด สภาเทคนิคการแพทย์ สภาเภสัชกรรม เป็นต้น ๓. ครุสภา
 ๔. สภาวิชาชีพบัญชีและสมาคมธนาคารไทย ๕. สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 ๖. สภาวิศวกรและสภาสถาปนิก ๗. สภากสิกร สภาเกษตรกรแห่งชาติ ๘. สภาอุตสาหกรรม
 สภาหอการค้า ๙. สมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ๑๐. สมาคมข้าราชการ
 พลเรือนแห่งประเทศไทย สมาคมทหาร ตำรวจ นอกราชการแห่งประเทศไทย การแปรรูป
 ของกรรมนั้นมีมีความแตกต่างและคณะกรรมการเสียงข้างมากไม่เห็นด้วย กรรมจึง
 ใคร่ขอถือโอกาสที่จะนำเสนอหลักการเหตุผลว่าทำไมจึงเสนอแปรรูปเช่นนี้ซึ่งแตกต่างกับ
 คณะกรรมการเสียงข้างมาก ท่านประธานคงทราบดีนะครับว่าในการออกแบบวุฒิสภา
 ชุดใหม่ภายใต้ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญดังกล่าว นั้น และข้อเสนอของกรรมนั้นได้ยึดหลัก
 ๔ ประการด้วยกัน ประการที่หนึ่งก็คือหลักความชอบธรรมโดยยึดโยงประชาชน
 นั้นหมายความว่าวุฒิสภาจะต้องมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งของกรรมนั้นแบ่งออกเป็น
 ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งมาจากเขตเลือกตั้งโดยถือจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และ
 ๒. เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยแยกแยะมาตามสาขาวิชาชีพ หลักประการที่ ๒ ก็คือว่า

หลักความเป็นอิสระ หลักความเป็นกลาง และปลอดจากการเมือง ประเด็นนี้
 เป็นหัวใจสำคัญมากครับ เพราะว่าถ้าเราต้องการให้เป็นวุฒิสภา เป็นสภาสูง เป็นสภาที่เล็ง
 จำเป็นที่จะต้องให้วุฒิสภาที่จะเกิดขึ้นใหม่นั้นปลอดจากการเมือง ไม่อย่างนั้นจะกลายเป็น
 สภาลูกเลียง ไม่ใช่สภาพี่เลี้ยง เพราะสภาผู้แทนราษฎรนั้นถือว่าเป็นสภาที่มาจาก
 พรรคการเมือง การที่กรรมการเสียงข้างมากคำนึงถึงเฉพาะที่มาและคุณสมบัติข้อห้าม
 โดยไม่ได้คำนึงถึงอำนาจหน้าที่นั้นจึงเป็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ท่านได้ทำลาย
 หลักการของการถ่วงดุลและตรวจสอบ ท่านได้ทำลายหลักการของความเป็นกลาง
 ของวุฒิสภา ท่านได้ทำลายหลักการความเป็นอิสระ ถ้าเช่นนั้นเรามีเพียงสภาเดียวก็พอครับ
 ไม่ต้องมีสภาคู่ -----

ถ้าหากว่าที่มาของวุฒิสภามาจากร่างของคณะกรรมการเสียงข้างมากแทบจะไม่ได้แตกต่างจากที่มาของสภาผู้แทนราษฎรเลย แล้วจะมีประโยชน์อันใดของการที่มี ๒ สภา ความจริงบทบาทหน้าที่ของวุฒิสภานั้นมีความชัดเจนครับ ตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ นับแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมา ๘๐ ปี เราก็มียุคสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ และสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ซึ่งนักรัฐศาสตร์ถือว่านั่นคือสภาพี่เลี้ยงหรือวุฒิสภา หลังจากนั้นจึงได้ก่อกำเนิดวุฒิสภาที่มาจากแต่งตั้ง แล้วก็มาสู่การเลือกตั้งภายหลังยุคของการปฏิรูปภายใต้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นยังคงรักษาหลักว่าด้วยความเป็นอิสระความเป็นกลาง และปลอดจากการเมือง ตรงนี้จึงสร้างความเคลือบแคลงใจว่ากรรมการเสียงข้างมาก ท่านคิดอะไรอยู่ ท่านต้องการปฏิรูปวุฒิสภาเพื่อใคร เพราะว่ามันไม่สอดคล้องต่อหลักที่ว่าด้วยความเป็นกลางและปลอดจากการเมือง เราสามารถมีสภาการเมืองได้ที่เป็นสภาล่าง แต่สภาสูงซึ่งทำหน้าที่แตกต่างกัน และมีบทบาทที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ถูกออกแบบมาไม่ให้เหมือนกับสภาล่างนั้นจะต้องเป็นสภาปลอดการเมืองครับ

หลักประการถัดมา ที่กระผมถือว่ามีความสำคัญมากก็คือหลัก ข้อที่ ๓ ว่าด้วยหลักแห่งการถ่วงดุลและตรวจสอบ ในระบอบประชาธิปไตยนั้นเรามี ๓ อำนาจอธิปไตย คือ ตุลาการ นิติบัญญัติ และบริหาร เราได้พัฒนารัฐธรรมนูญของเรามา โดยมีการเพิ่มองค์กระอิสระเป็นอีกอำนาจหนึ่ง เพื่อที่จะสร้างความสมดุลในการถ่วงดุลและตรวจสอบ ฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่ในการตรากฎหมาย ฝ่ายตุลาการมีหน้าที่ในการพิพากษากฎหมาย ฝ่ายบริหารมีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย การบริหารการปกครองประเทศนั้นมีความสำคัญที่จะต้องอยู่ภายใต้ระบบถ่วงดุลและตรวจสอบ เมื่อใดก็ตามที่รัฐบาลเข้มแข็งเกินไปใช้อำนาจฉ้อฉลใช้อำนาจในทางมิชอบใช้อำนาจในการทุจริต เรามีสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นขาหนึ่งใน ๒ ขาของฝ่ายนิติบัญญัติในการทำหน้าที่ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจเรามีคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ในการสืบสวนสอบสวนกรณีที่เป็นคดีอาญา รัฐบาล รัฐมนตรีกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นั้นหรือหน่วยงานของรัฐ ได้ปฏิบัติหน้าที่ในทางฉ้อฉลทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของระบอบประชาธิปไตย จึงจะจรรโลงระบอบประชาธิปไตยอยู่ได้ ไม่ต้องกลัวใครจะมาปฏิวัติรัฐประหาร ถ้าหากว่ารัฐบาลมีความซื่อสัตย์สุจริต บริหารราชการแผ่นดินเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ไม่ต้องกลัวการรัฐประหารครับ ถ้ารัฐบาลบริหารอย่างมีประสิทธิภาพนำประเทศไปสู่ความก้าวหน้า สร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ สร้างคุณภาพชีวิตและลด

๒๓๗

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ (๑) ๑๒๐/๒

ความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้ ไม่ต้องไปกลัวการรัฐประหาร แต่ยามใดก็ตามที่ระบบถ่วงดุล และตรวจสอบเสียศูนย์ขึ้นมา มีการแทรกแซง ครอบงำอีกขาหนึ่ง คือวุฒิสภา แนนอน ในระบบรัฐสภาของเรา ซึ่งผมเชื่อว่าเราเชื่อมั่นในระบบรัฐสภา เรามีสภาผู้แทนราษฎร แล้วเรามีวุฒิสภาที่ถือเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สภาผู้แทนราษฎรนั้นในระบบรัฐสภาต้องยอมรับว่าเป็นฝ่ายจัดตั้งรัฐบาลโดยเสียงข้างมาก เสียงข้างมากเสียงข้างน้อยเป็นที่ยอมรับกันภายใต้ระบบรัฐสภา แต่เราก็ได้ออกแบบรัฐธรรมนูญภายใต้การปฏิรูปการเมืองมาหลายครั้ง แล้วเราก็มีองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เรามีศาลรัฐธรรมนูญ เรามีตุลาการรัฐธรรมนูญ เรามีศาลปกครอง เรามีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรามีคณะกรรมการ มาตราในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันคือ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ ซึ่งว่าด้วยที่มาและคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม ของสมาชิกวุฒิสภา ความผิดพลาดดังกล่าวนี้ไม่ว่าคณะกรรมการการเสียงข้างมากจะยอมรับ ในรัฐสภาแห่งนี้หรือไม่ แต่กระผมก็มีหน้าที่ที่จะต้องทำให้ท่านมองเห็นในจุดผิดพลาด เมื่อท่านเห็นว่าผิดพลาดท่านก็ควรต้องทบทวน ไม่เคยมีการร่างรัฐธรรมนูญมา ๑๘ ฉบับ หรือแก้ไขมาเป็น ๑๐ ฉบับนั้นจะคำนึงถึงโดยพิจารณาเฉพาะที่มาและคุณสมบัติของ ส.ว. ทุกครั้งจะต้องเอาอำนาจหน้าที่ของ ส.ว. เป็นตัวตั้ง แล้วมาดูว่าจะกำหนดในเรื่องของ คุณสมบัติและคุณสมบัติต้องห้ามอย่างไร รวมไปถึงที่มาทั้งจำนวนและหลักเกณฑ์ วิธีการ เลือกตั้ง ซึ่งจะเป็นหน้าที่ที่ กกต. ในฐานะที่เป็นนายทะเบียนพรรคการเมืองในฐานะที่ดูแล พระราชบัญญัติพรรคการเมืองนั้นและพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งและการได้มา ซึ่ง ส.ว. นั้นจะต้องไปเป็นผู้กำหนด

ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอถือโอกาสนี้ได้นำเรียนผ่านไปถึง
กรรมการเสียงข้างมากว่าหน้าที่ที่สำคัญและจะบ่งบอกว่าทำไมเราจะต้องยึด ๔ หลักการ
ดังกล่าว โดยเฉพาะหลักการในเรื่องของความเป็นกลางและปลอดจากการเมือง เพราะหน้าที่
ประการแรกก็คือหน้าที่ในการตรวจสอบ ประธานโทษครับ หน้าที่ในการตรากฎหมาย
และกลั่นกรองกฎหมาย ๒. คือหน้าที่ในการตรวจสอบฝ่ายบริหาร ๓. คือหน้าที่ในการถอดถอน
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และ ๔. หน้าที่ในการแต่งตั้งและถอดถอนองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
สำคัญอย่างไร และทำไมคุณสมบัติและคุณสมบัติข้อห้ามจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง
ต่อหลักประกันว่าวุฒิสมาชิกชุดใหม่นั้นจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ใน ๔ ประการหลักได้ตรง
ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและเป็นประโยชน์ต่อปวงชนชาวไทย หน้าที่ในการตรวจสอบ
ฝ่ายบริหาร ท่านประธานครับ วุฒิสมาชิกนั้นมีหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ปีนี้ก็เช่นกันเป็นร่าง พ.ร.บ. งบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีวงเงินสูงถึง ๒.๕๒๕ ล้านล้านบาท ส่วนใหญ่
มาจากภาษีของพี่น้องประชาชน เรามีหน้าที่ในการที่จะให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอในการ
ใช้จ่ายของรัฐบาลฝ่ายบริหาร วุฒิสมาชิก วุฒิสภายังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำ ท้วงติง
ในปัญหาใหญ่ ๆ ของประเทศที่เป็นวาระแห่งชาติ โดยใช้สิทธิในการอภิปรายโดยไม่ลงมติ
และรวมไปถึงการตั้งกระทู้ รวมไปถึงการมีคณะกรรมการสามัญ วิสามัญ หรือ
อนุกรรมการชุดต่าง ๆ ในการดูแลแทนพี่น้องประชาชน ตลอดจนในเรื่องของการถอดถอน
ถ้าหากว่ารัฐบาลซึ่งมาจากเสียงข้างมากและมาจากพรรคการเมืองซึ่งเป็นรัฐบาลผสม
ประกอบไปด้วยพรรคการเมืองหลัก พรรคการเมืองรอง ซึ่งครองเสียงข้างมากอยู่แล้วใน
สภาผู้แทนราษฎร สามารถผ่านความเห็นชอบกฎหมายหรือกฎหมายการเงิน หรือกฎหมาย
การเงินสำคัญประจำปีคือกฎหมายงบประมาณ และมีอิทธิพลต่อวุฒิสภา เราจะสามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ที่คาดหวังได้จากวุฒิสภาชุดใหม่ตามแนวทางของกรรมการเสียงข้างมาก
ได้อย่างนั้นหรือ เพราะท่านได้ละเอียดอย่างยิ่งต่อการที่จะพิจารณาในเรื่องของอำนาจหน้าที่
ซึ่งมันเป็นไปได้เลย -----

เรายอมรับได้ในเรื่องของระบบรัฐสภา เสียงข้างมากข้างน้อยในสภาผู้แทนราษฎร แล้วผมก็หวังว่าถ้าเสียงข้างน้อยเราสร้างศรัทธาได้ และรัฐบาลไม่บริหารราชการอย่างซื่อตรง สร้างความล้มเหลวให้กับประเทศ การเลือกตั้งครั้งหน้า เราก็มีโอกาสที่จะชนะมาเป็นรัฐบาล ท่านก็ก็กลับไปเป็นฝ่ายค้าน นี่คือหลักเกณฑ์ที่สำคัญที่เราได้ยึดถือไว้ในระบบรัฐสภา แต่เราก็ได้มี เรามีได้มีสภาเดียว เรามีวุฒิสภาคอยดูแลกลั่นกรอง คอยถ่วงดุล คอยยับยั้ง ในกรณีของร่างกฎหมายที่เห็นว่าไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือในกรณีที่มีการบริหารราชการผิดพลาด หรืองบประมาณที่ไม่เหมาะสม แต่หน้าที่ที่สำคัญมากในประการที่ ๓ นี่นะครับ เป็นหน้าที่ที่อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องใหม่ ๆ ในการเขียนรัฐธรรมนูญของเรา ในระยะหลังในทศวรรษที่ผ่านมา นั่นคืออำนาจในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และอำนาจในการถอดถอนแต่งตั้งองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ภายใต้อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภานั้น ๑. ก็คือตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๐๖ กกต. คณะกรรมการการเลือกตั้ง ในมาตรา ๒๓๑ ผู้ตรวจการแผ่นดินในมาตรา ๒๔๓ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ในมาตรา ๒๔๖ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในมาตรา ๒๕๒ อัยการสูงสุด ในมาตรา ๒๕๕ และ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในมาตรา ๒๕๖ องค์กรเหล่านี้มีหน้าที่ต้องตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐโดยตรง ถ้าหากว่าอำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนของวุฒิสภา และวุฒิสภานั้น ไม่สามารถเป็นอิสระ เป็นกลาง และปลอดจากอิทธิพลของพรรคการเมือง องค์กรเหล่านี้ที่จะมีการแต่งตั้งและถอดถอนโดยวุฒิสภานั้น จะสามารถประกันได้อย่างไรว่าจะตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐอย่างตรงไปตรงมาเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม และการตรวจสอบอำนาจรัฐ ในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ดี หรือว่าองค์กรตามรัฐธรรมนูญก็ดี มีอยู่ด้วยกัน ๖ กรณีครับ กรณีที่ ๑ ก็คือรื้อรวยผิดปกติ ๒. ทุจริตต่อหน้าที่ ๓. กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ๔. กระทำผิดต่อหน้าที่ในการยุติธรรม ๕. จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และ ๖. ผ่าฝืนมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง ความผิด ๖ ประการดังกล่าวนี้ จะเป็นเสมือนเกณฑ์ของการตรวจวัดความสุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือว่าผู้นำท้องถิ่น และไม่ได้พ้นสมาชิกรัฐสภา -----

เพราะฉะนั้นการออกแบบในการสร้างความสมดุลเพื่อคงไว้ซึ่งหลักถ่วงดุลและตรวจสอบของฝ่ายนิติบัญญัติ ตุลาการและฝ่ายบริหารภายใต้ระบบรัฐสภาที่เน้นระบบพรรคการเมืองนั้นจึงต้องมีความคิดคำนึงไตร่ตรองให้มีความสำคัญต่ออำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา แต่เมื่อท่านได้มีการไปแก้ไขในเรื่องของคุณสมบัติและลักษณะข้อห้ามของผู้ที่จะสมัครหรือเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้น ดังปรากฏอยู่ในหน้าที่ ๘๗ ของเอกสารการแปรญัตติของคณะกรรมการธิการ ท่านได้ปลดล็อกที่เราได้ป้องกันไว้เพื่อสร้างหลักประกัน ให้วุฒิสภานั้นเป็นอิสระ เป็นกลาง และปลอดจากอิทธิพลพรรคการเมือง กระผมใคร่ขอถามท่านประธานกรรมการธิการผ่านท่านประธานรัฐสภาว่าทำไมถึงดำเนินการเช่นนี้ ทำไมไม่ให้เรามีสภาเดียวไปเลยละครับ เรามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ ประเภทนะครับ ๕๐๐ คน ๓๗๕ คนจากเขตเลือกตั้งวัน แมน วัน โหวต แล้วก็แบบบัญชีรายชื่อหรือสัดส่วนอีก ๑๒๕ คนตามบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองเสนอ จะแตกต่างเพียงอายุเท่านั้นละครับ หรือท่านคิดแต่เพียงคำแปลคำว่าซีเนท ที่มาจากซีนา (Sena) ในภาษาละตินที่แปลว่าโอลด์ แมน (Old man) ไม่ได้ลบหลู่ นะครับ เพราะฉะนั้นมาจากรากศัพท์จริง ๆ ของคำว่าซีเนท สมาชิกวุฒิสภาก็มาจากคำว่าซีเนเตอร์ (Senator) แต่รากศัพท์จริง ๆ แปลว่าโอลด์ แมน ก็หมายความว่า เป็นสภาของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีวุฒิภาวะ เพราะฉะนั้นคุณสมบัติทั่วไปก็คืออายุ ๔๐ ปีขึ้นไป ในขณะที่ผู้จะลงสมัคร ส.ส. นั้น ๒๕ ปี ไม่แตกต่างเลยนอกจากนั้นครับ เพราะฉะนั้นความเคลือบแคลงซึ่งผมคิดว่ามันท้าทายต่อเกียรติภูมิของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งเสียงข้างมาก ข้างน้อย แล้วก็ในส่วนของวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งและสรรหานั้นว่าท่านจะได้ยืนยันความสุจริตและความเชื่อมั่นในระบบประชาธิปไตย และความเชื่อมั่นต่อคำพูดที่ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน แต่ถ้าท่านให้ความเห็นชอบสนับสนุนกรรมการเสียงข้างมากนั้นแสดงว่าท่านไม่ได้ซื่อสัตย์ต่อตัวเอง ต่อการทำหน้าที่ในฐานะของสมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านได้ใช้อำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อตัวเอง เพื่อพรรคการเมือง เราไม่สามารถตีความเป็นอย่างอื่นได้เลยครับ และนั่นคือสิ่งที่ผมใคร่ขอที่จะเรียนท่านประธานและผ่านไปถึงพี่น้องประชาชนด้วยในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศ เป็นเจ้าของอธิปไตย ว่านี่คือความแตกต่างระหว่างร่างของคณะกรรมการเสียงข้างมากและความเห็นของคณะกรรมการเสียงข้างมากกับข้อเสนอความเห็นของกรรมการเสียงข้างน้อยและสมาชิกรัฐสภาผู้สงวนคำแปรญัตติเช่นที่กระผมได้นำเสนอ กระผมเชื่อว่าการพิจารณาวันนี้เราจะใช้หลักของเหตุผลซึ่งถือเป็น

หลักสำคัญนะครับ ถ้าประเทศใดที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยและไร้ซึ่งเหตุผลเราไม่เรียกว่าประชาธิปไตย มันก็เป็นได้แต่สิ่งที่หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารเดย์คอนเนอร์วิซได้พูดถึงคือเป็นแค่ซอมบี้ ดิมอคเรซี (Zombie Democracy) เป็นประชาธิปไตยแต่ร่าง แต่ไม่มีจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตย ใช้ประชาธิปไตยเป็นเพียงเครื่องมือในการได้มาซึ่งอำนาจและผลประโยชน์ ขอให้คำว่าอำนาจและผลประโยชน์นั้นเป็นไปเพื่อประชาชนคนส่วนใหญ่ แต่ถ้าความแตกต่างเหมือนขากับดำได้ปรากฏความชัดเจนอยู่ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมก็มีสิทธิเรียกร้องในฐานะสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งขอให้ท่านทบทวนกลับมาสู่ความซื่อตรง ซื่อสัตย์ต่อตำแหน่งหน้าที่ของพวกเรา กลับมาสร้างความถูกต้องให้กับระบอบประชาธิปไตย ไม่อย่างนั้นความคาดหวังว่าจะมีสภาพปฏิรูปการเมือง ความคาดหวังที่จะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ถ้าท่านกลัดกระดุมเม็ดแรกผิดเราไม่มีวันที่จะสร้างระบอบประชาธิปไตย และบ้านเมืองนี้ก็ยากที่จะก้าวเดินไปข้างหน้า

ผมเรียนท่านประธานเป็นท้ายที่สุดครับว่าโดยแท้ที่จริงผมเห็นด้วยกับข้อริเริ่มในเรื่องสภาพปฏิรูปการเมือง ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ก็เคยเสนอให้มีกรรมการปฏิรูปการเมือง สมาชิกปฏิรูปการเมือง และเมื่อรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เสนอโดยหลักการเห็นด้วย แต่การที่จะประสบความสำเร็จและนำมาซึ่งการแก้ไขปัญหาประชาธิปไตยในบ้านเมืองของเรา หรือการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ การแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน

สถาปณีสถาปจะเกิดขึ้นได้จะต้องหยุดการแก้ไขรัฐธรรมนูญทุกฉบับครับ ในขณะที่ท่านต้องการที่จะให้เกิดการปฏิรูปการเมือง นั้นหมายความว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นส่วนหนึ่ง และการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นยังเดินหน้าในท่ามกลางความเคลือบแคลง และมีสาระสำคัญโดยการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการที่ทำให้เห็นว่าท่านไม่ได้ทำให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้จะสร้างประชาธิปไตยให้พัฒนาและดีขึ้นได้อย่างไร มีหน้าซ้ำกลับทำให้วุฒิสภาซึ่งเป็นกลไกสำคัญของฝ่ายนิติบัญญัตินั้นกลับมาอยู่ในอิทธิพลของพรรคการเมือง มันยากนะครับที่ท่านจะตอบคำถามนี้อย่างมีเหตุมีผล และมันยากที่จะทำให้ข้อริเริ่มในเรื่องสถาปณีสถานั้นเดินไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นถ้าท่านต้องการความร่วมมือ ความยินยอมพร้อมใจของทุกฝ่ายต้องหยุดครับ แล้วมาคุยกัน ตกลงกัน แล้วก็มาออกแบบรัฐธรรมนูญของเรา รัฐธรรมนูญของเราไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ผมจึงขออนุญาตท่านประธานนำเสนอหลักคิด แนวทาง ข้อเท็จจริง เหตุผลเพื่อประกอบการสนับสนุนการสงวนคำแปรญัตติของกระผมในมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และหวังว่าคณะกรรมการเสียงข้างมากจะได้ทบทวน แล้วก็รวมไปถึงการขอให้สมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนคำแปรญัตติของกระผม และไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวิชาญ มินชัยนันท์ ครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผมวิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในส่วนของมาตรา ๓ ที่กรรมาธิการได้มีการแก้ไข ผมเองขออนุญาตร่วมเสนอความคิดเห็นในมาตรานี้เนื่องจากว่าเป็นมาตราที่สำคัญ แล้วก็ใช้เวลามาเท่ากับเมื่อวานนี้มาจนถึงวันนี้ และคงใช้เวลาต่อไป ดังนั้นผมฟังมาตั้งแต่ช่วงเมื่อวานจนถึงขณะนี้เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้เสนอกรอบความคิดเห็นซึ่งคิดว่าเป็นการแลกเปลี่ยนกันเพื่อหาข้อสรุปและข้อยุติ ท่านประธานครับ สภาแห่งนี้ไม่มีใครบอกหรือครับว่าใครถูก ใครผิด สภาแห่งนี้เป็นสภาที่พี่น้องประชาชนเองไว้วางใจ แล้วก็มีความคิดว่าอะไรก็ตามที่เกิดในนี้เป็นความชอบธรรม เพราะเป็นศูนย์รวมของอำนาจ ท่านบอกว่าเสาหลักประชาธิปไตยมีอยู่ ๓ เสา แต่ทุกเสาเกิดที่นี่ครับท่านประธาน จะเป็นฝ่ายบริหารเสียงข้างมากในสภาแห่งนี้ก็เป็นผู้ที่กำหนด ถ้ากำหนดว่าประชาชนกำหนดว่า ส.ส. ได้เสียงข้างมากก็ไปจัดตั้งรัฐบาล ในเรื่องของข้อกฎหมายที่เป็นนิติบัญญัติสภาแห่งนี้เป็นผู้ออก ออกไปให้ใครใช้ครับ ตุลาการ เพราะฉะนั้น

สภาแห่งนี้พวกเราเองนั้นก็คงจะต้องทำหน้าที่ในความแตกต่างกันในความคิด ผมไม่ปฏิเสธ วันหนึ่งผมเคยนั่งอยู่ทางซีกขวามือของผม ผมเองก็พยายามที่จะบอกกล่าวถึงความต้องการ ในความคิดของพวกเรา แต่ความคิดขณะนั้นอาจจะแตกต่างจากคนที่นั่งทางซีกนี้ในขณะนี้ แต่ท้ายที่สุดมันก็ลงเอยด้วยการที่ใช้ประขามติ ท่านประธานครับ ผมดีใจครับว่าวันนี้ราบรีน วิวัฒนาการทางการเมืองของสภาในอดีตท่านประธานทราบไหมครับว่าผมเองเข้ามาสู่ สภาแห่งนี้ไม่มากหรอกครับ สิบกว่าปี อะไรก็ตามที่เราคิดว่าเราพูดแล้วเขาทำไม่ได้ หรือเขา ไม่เอาตามเรา เราเป็นเสียงข้างน้อย ทำได้อย่างมากก็คือเดินออกจากห้องนี้ไป แต่เดี๋ยวนี้ ไม่ใช่แล้วครับท่านประธาน อะไรก็ตามที่มีปัญหาแล้วเรียกร้องกัน อาจจะเรียกร้องจาก ข้างนอกเข้ามาสู่ข้างใน แล้วท้ายที่สุดก็ต่อสู้กัน โดยเดี๋ยวนี้ไม่ต้องนับองค์ประชุมหรอกครับ รู้กันแบบว่าใช้ลักษณะของความคิดความอ่านจะถูกหรือจะผิดประชาชนเป็นคนตอบ แต่ท้ายที่สุดมันก็ต้องลงเอยโดยการใช้มติตรงนี้ สุดท้ายท่านจะไปเรียกร้อง ไปฟ้องประชาชน ประชาชนก็ดูกันอยู่ วันนี้ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญเป็นเรื่องสำคัญ เรามีรัฐธรรมนูญ ๑๘ ฉบับ ใน ๑๘ ฉบับนี้ทุกฉบับจะมีการแก้ไขอย่างไรมักจะถูกข้อแอบอ้างว่า เป็นรัฐธรรมนูญที่มีความไม่เหมาะสม เป็นรัฐธรรมนูญที่ทำให้เกิดปัญหาประชาชน -----

มีการคอร์รัปชัน มีการเอื้อประโยชน์ มีสารพัดละครับ แต่คนที่ฉีกรัฐธรรมนูญทุกฉบับ ผมบอกได้เลยครับว่า ๒๔ ครั้ง ท่านประธานครับ มีการกระทำในเรื่องของการฉีกรัฐธรรมนูญ ๑๒ ครั้ง สำเร็จครับ สำเร็จก็ไปตั้งรัฐบาล ไปหยิบยกคนโน้นคนนี้ขึ้นมาบอกว่าถูกต้อง ก็ตัวเองชนะนี่ครับ แต่ถ้าแพ้ละครับ เป็นกบฏครับท่านประธาน ต้องไปออกกฎหมาย นิรโทษกรรมแต่ละฉบับให้ ท่านประธานครับ วันนี้เราต้องยอมรับครับว่าสังคมโลก มันโตแล้ว ไปเปรียบเทียบกับประเทศไทยแล้วบอกไปอ้างประเทศอังกฤษ อ้างประเทศโน้น ประเทศโน้น ไม่ได้หรอกครับ เรากลับมาดูประเทศไทยก่อนครับ ว่าประเทศไทยเป็นอย่างไร ประเทศไทยเราเองนี่ครับ ประชาชนเองมีความรู้การเมืองระดับไหน เราอย่าไปดูถูกเขาครับ ให้เขากว่าเลือกตั้งใคร ให้เขาดูว่าตัวเขาเองมีความเหมาะสมอย่างไร มีคณะกรรมการ เลือกตั้งเป็นคนที่กำหนดแบบแผนในการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่อย่าไปดูถูกเขาครับ บอกว่าถ้าเลือกอย่างนี้แล้วเขาจะเลือกไม่ถูก จะเลือกพวกพ้อง จะเลือกคนโน้นคนนี้นำมาทำหน้าที่ เป็นข้อกล่าวหาทั้งนั้นละครับ เพราะที่เลือกมานี้สภาแห่งนี้ผมก็คิดว่าเป็นคนดีทั้งหมดละครับ ถ้าไม่ดีคุณไปโทษเขานะ จังหวัดต่าง ๆ นี่ที่เขาเลือกมานี้เขาก็เลือกคนที่ได้มีการแข่งขันกัน มีบางอย่างที่แพ้แล้ว แล้วก็มาบอกกล่าวว่ามีไม่ถูกไม่ชอบ

(นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา ได้ยืน และยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิชาญครับ ท่านประเสริฐ ประท้วงครับ ความจริงตอนนี้ไม่น่าประท้วงนะครับ ถ้ามผมนะครับ เชิญถามได้ครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ คือถามท่านประธานครับว่า ท่านผู้อภิปรายที่กำลังอภิปรายอยู่นี้ครับ ใช้สิทธิอะไรในการอภิปราย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (ประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ คือเนื่องจาก มาตรา ๓ มีการแก้ไขในมาตรา ๑๑๒ นะครับ เขามีชื่ออยู่นะครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : ผมเข้าใจครับว่ามีการแก้ไข

นายนิคม ไวยรัชพานิช (ประธานรัฐสภา) : แล้วก็ชื่ออภิปรายด้วยนะครับ เขามีชื่ออยู่ด้วยครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) :
ท่านเป็นกรรมาธิการไม่ใช่หรือครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (ประธานรัฐสภา) : ไม่ครับ เขาเป็นผู้ขอแปร

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) :
หน้าไหนครับ ท่านประธานบอกหน้าหน่อยสิครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ ใช้สิทธิอภิปราย
ในเมื่อมีการแก้ไข

นายนิคม ไวยรัชพานิช (ประธานรัฐสภา) : ในมาตรา ๓ แก้ไข มาตรา ๑๑๒
วรรคหนึ่ง และวรรคสามครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) :
ท่านประธานครับ อย่างนี้ะครับ เพื่อทำความเข้าใจนะครับ คือปกติเมื่อมาตราไหน
ที่มีการแก้ไข สมาชิกย่อมมีสิทธิอภิปรายครับ แต่ว่าเนื่องจากโดยระบบ ประการที่ ๑
ต้องให้กรรมาธิการสงวนความเห็นได้มีสิทธิอภิปรายก่อน แล้วต่อด้วยผู้แปรญัตติ
ที่สงวนความเห็นไว้ก็ต้องมีสิทธิเป็นลำดับถัดไป ถัดไปก็จะเป็นผู้ที่ไม่ได้สงวนและไม่ได้
แปรญัตติ วันนี้นะครับ ทั้งซีกของกระผม ซีกของพรรคประชาธิปัตย์ยังมีผู้ที่รอคิวอภิปรายอยู่
อีกประมาณ ๓๕ ท่านครับ ผมคิดว่าทางซีก ส.ว. ก็อีกหลายสิบท่านครับ ท่านประธานครับ
ไม่ได้ตั้งใจจะขึ้นมาเพื่อรบกวนอะไร แต่ว่าตั้งใจที่จะบอกเรียนประธานว่า ยังมีอีก
หลายมาตรา แล้วก็อยากให้การประชุมเป็นไปด้วยความราบรื่นนะครับ ก็ขอความกรุณา
เถอะครับว่า ให้คนที่เป็ลำดับ ๆ แบบเมื่อสักครู่นี้ผมกราบเรียน ได้ทำหน้าที่ให้จบก่อน
อันนี้ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ครับ การออกมาแสดงความคิดเห็น ต้องแสดงความคิดเห็น
กับในกรณีที่ไม่เห็นด้วย ถ้ากรณีสนับสนุนไม่ได้ครับ เพราะนี่เราแปร ปรับ ตัด แก้ไขนะครับ
จะสนับสนุนว่า เห็นด้วย ต้องเห็นด้วยกับการตัดครับ การแปรตัด การแปรออก การเพิ่มเติม
แต่จะไปเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการไม่ได้ครับ แล้วถ้าสุดท้ายทางกรรมาธิการเห็นเป็นอย่างไร
เป็นหน้าที่ของประธานกรรมาธิการกับคณะกรรมาธิการที่มีสิทธิชี้แจง ผมคิดว่ากติกาย่างนี้
เป็นประเพณีปฏิบัติมาโดยตลอดครับ ท่านประธานครับ ยึดถือปฏิบัติด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ในการอภิปราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวาระที่สอง ข้อ ๙๙ ก็คือเราให้สิทธิเรียงตามมาตรฐานครับ ถ้ากรรมการขอแปรญัตติหรือว่าผู้สงวนความเห็น กรรมการเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็นและให้พูดก่อน เว้นแต่ถ้าถ้าเกิดกรรมการมีการแก้ไขสมาชิกทุกท่านก็มีสิทธิที่อภิปราย เวลานี้ใช้สิทธิในการอภิปราย ผมพยายามให้ทางนี้โยอะ และผมกำลังดูเวลานะครับ เพราะว่าเนื่องจากได้รับการประสานจากท่านนะครับ ผมกำลังให้สิทธิท่านนะครับ ท่านดวงประทีพก่อนครับ ประทีพอย่างไร

(นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ปกติจะไม่ประทีพท่านประธาน ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ถ้าท่านพูดแบบนั้นแปลว่าพูดผิด ถ้าตามข้อบังคับนั้นแปลว่า ผมเป็นคนแปรญัตติที่มีลำดับคิวอยู่แล้ว พอพวกแปรญัตติที่มีคิวอยู่แล้วคนอื่นที่ไม่ได้มีการแปรญัตติที่จะต้องแปรที่กรรมการแก้ไขคือลำดับต่อไป ผมไม่พักผมรักษามารยาท แต่ถ้าเป็นแบบนี้สมาชิกวุฒิสภาเหลือ ๓๘ คน ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราต้องเคารพกติกา ท่านลงคะแนนอย่างไร ท่านชนะหมดครับ แต่ท่านต้องฟังผมแตกต่างผมกราบเรียนท่านประธาน วิงวอนท่านประธานกรุณาใช้ข้อบังคับที่ท่านบอกว่า ชื่อตรงมันคง นี่ให้แน่นอน รักษาผลประโยชน์สมาชิกวุฒิสภาด้วยพวกผมไม่เคยบิดพลิ้วไปจากกติกาเลย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุนมากครับ ความจริงแล้วผมเป็นคนที่รักษากติกาอย่างมากเลยในเรื่องของการที่อภิปราย ทีนี้เนื่องจากว่าการส่งรายชื่อมานี้ ผมถึงบอกเจ้าหน้าที่บอกว่าช่วยดูด้วยนะครับว่าอยู่รายชื่อเรียงลำดับมาไหมว่า ๑. ก็คือผู้แปรญัตติ ผู้สงวนความเห็น แล้วก็ถึงจะเปิดโอกาสให้กับท่านสมาชิกทั่วไป ทีนี้เมื่อส่งรายชื่อขึ้นมาผมก็เข้าใจว่าเขาเป็นผู้ที่แปรถูกไหมครับ ท่านดวงครับ

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ผมมีเอกสารจากเจ้าหน้าที่ยืนยัน แล้วผมเตรียมตั้งแต่เมื่อวาน แล้วผมก็รอคิวด้วยความอดทน ไม่เคยประท้วง เคารพต่อกติกา เมื่อถึงคิวที่ผมจะต้องพูดมันต้องได้พูด สมาชิกวุฒิสภานั่งตรงนี้ก็คอยที่จะพูด แล้วเอาคนอื่นที่ไม่ได้แปรญัตติอย่างผมนี้ต้องทำการบ้านมา ๔ วัน ๕ คืนต้องมานั่งคอยได้อย่างไร ใครเป็นคนเอาชื่อผมมาลองถามดูสิ เลขาธิการหรือใคร ผมคอยคิวมานี้ตลอดเวลา แล้วผมตามทุกวัน ท่านประธานครับ มันหายไปไหน ผมถามหน่อยสิ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ เดี่ยวผมถามหน่อยว่า พอดีเขามีการส่งชื่อมานะครับ เพราะว่าชื่อเนื่องจากมันเยอะเหลือเกินถามท่านวิชาญหน่อยว่า ท่านขอแปรญัตติในมาตรา ๓ หรือเปล่า คือถ้าท่านไม่ขอแปรญัตติผมไม่ให้ อย่างนั้นผมไม่ให้ครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ คือจริง ๆ แล้วนี้มีแปรญัตติแต่ไม่ใช่มาตรานี้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ได้ครับ อย่างนี้ไม่ได้

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมาธิการ) : คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ แต่กรณีของการแปรญัตติหรือไม่แปรญัตตินั้นครับ ในส่วนหนึ่งผมเห็นว่าฝ่ายนี้ ฝ่ายค้านใช้ไปเท่าไร ๒๑ คน ฝ่าย ส.ว. ๔๓ คน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับว่า มีข้อบังคับนะครับว่า จะต้องมีการสลับกันบ้าง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ครับ ผมอย่างนี้ครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมาธิการ) : ในส่วนหนึ่ง ถ้ามีการใช้สิทธิครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวิชาญ ท่านฟังผมก่อน ผมนี้ใช้สิทธิ ผมบอกแล้วว่าผมจะถือปฏิบัติตามบัญชีรายชื่อที่ถูกใหม่ครับ ผมถือตามปฏิบัตินี้ (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงคำวินิจฉัยของท่านประธานเมื่อสักครู่ตามข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ ท่านประธานครับ การอภิปรายนี้ต้องเป็นการอภิปรายสลับระหว่างฝ่ายคัดค้าน แล้วก็ฝ่ายสนับสนุน รวมถึงฝ่าย ส.ว. ที่ไม่มีการคัดค้านหรือสนับสนุน แต่เป็นการให้ความเห็นก็สลับกันไปมา เมื่อมีผู้ได้เสนอครับ ท่านวิชาญได้เสนอที่จะอภิปรายในการสนับสนุนก็ต้องให้สิทธิ ในส่วนข้อ ๔๒ นั้น ถ้ามีผู้ขออภิปรายหลายคน

ประธานจะให้คนใดอภิปรายก็ได้ แต่ให้คำนึงถึงผู้เสนอญัตติ ผู้แปรญัตติและผู้ซึ่งยังไม่ได้
อภิปรายด้วย ตอนนี้ท่านวิชาญขึ้นมาอภิปรายในฐานะที่มีการแก้ไขในรายละเอียดของ
มาตรา ๓ นะครับ ก็เป็นสิทธิของท่านวิชาญเองที่จะอภิปรายได้ และท่านประธานก็ได้ให้
อภิปรายสลับฝั่งนะครับ ผมว่าการใช้สิทธิของท่านวิชาญนี้ถูกต้องแล้วครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยนะครับ
อย่าเพิ่งประท้วงครับ อันนั้นเป็นการอภิปรายญัตติทั่วไปครับ ญัตติทั่วไปครับ คือให้สิทธิกับ
ผู้ที่เสนอญัตติก่อน ถ้ามีญัตติถ้ามีอะไรก็ให้คนเสนอ แล้วต่อไปก็คือให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ผู้ที่
เห็นด้วยสลับกันไปสลับกันมา อันนี้ถูกต้อง ผมทำหน้าที่มาปีนี้ปีที่ ๖ แล้วครับ เพราะฉะนั้น
ทำไมผมถึงบอกผมจำข้อบังคับแม่น ผมบอกว่าถามดูว่าที่ส่งมานั้นกรุณาตรวจสอบก่อนว่า
อยู่ในบัญชีหรือเปล่าเป็นผู้ขอแปรญัตติหรือเปล่า เป็นผู้สงวนความเห็นหรือเปล่า
แล้วท่านกรรมาธิการไปแก้ไข พยายามให้อภิปรายเฉพาะประเด็นแก้ไข ผมถึงถาม ผมไม่มั่ว
นะครับ การที่อภิปรายนอกประเด็น ผมก็ต้องหาหรือที่ประชุมว่าผมขอใช้ข้อ ๑๑๖ ได้ใหม่ว่า
มีการยกเว้น แต่ว่าผมไม่ใช่สิทธินั้นเลยครับ ผมให้เกียรติทุกคนครับ ท่านวิชาญ ท่านเกิด
ท่านไม่มีแล้วท่านกรุณานะครับ ผมจะได้ให้ท่านดวงได้พูด ท่านวิชาญขอเถอะครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมาธิการ) : ผมเชื่อท่านประธานครับ เคารพท่านประธาน ผมฝากนิดเดียวครับ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกบอกว่าให้ถือข้อบังคับเป็นหลัก ฟร่งนี้ใช้ข้อบังคับเดียวกัน ก็ใช้มาตรฐานเดียวกัน ท่านอาจจะไม่ได้มีการประชุมรัฐสภานะครับ ฟร่งนี้ก็มีการประชุม หรือครั้งหน้าก็มีการประชุม ก็ให้ยึดข้อบังคับเป็นหลัก วันนี้ไม่เป็นไรครับ คือผมพูดแค่นี้หรือจะไปพูดตอนหลังก็ได้ ไม่เป็นไรครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

(นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณ คือถ้าต่อไปยังฝ่าฝืนอย่างนี้ ผมก็จะขอทุกครั้ง ผมจะขอถ้าใครจะพูดที่นอกเหนือจากข้อบังคับการประชุม ผมจะขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๖ ขอมติที่ประชุมก่อนว่าจะยอมให้เขาพูดนอกประเด็นไหม หรือจะยกเว้นไหมอย่างนี้ ถ้าอย่างนี้มันก็จะเสียเวลาตลอดเวลานะครับ คือมันเป็นข้อบังคับการประชุมท่านอย่าได้กล่าวหาว่ามั่ว ผมนี้อยู่กับข้อบังคับการประชุมมาหลายปีมานะครับ อาจารย์ดวงครับ เดี่ยวให้อาจารย์ดวงพูดนะครับ ผมขอหารือนะครับ วันนี้ผมได้รับการประสานงานว่าจะขอให้เลิกเร็ว เพราะฟร่งนี้ท่านจะต้องประชุมงบประมาณวันศุกร์ วันเสาร์ ถ้าไม่เสร็จวันอาทิตย์ ผมสั่งงดประชุมวันจันทร์ วุฒิสภางดวันจันทร์ เนื่องจากว่าวันจันทร์จะเป็นวันสุดท้าย คือวันที่ ๐๑๕ ของการพิจารณางบประมาณจนถึงเที่ยงคืนวันจันทร์ ผมสั่งงดการประชุมวุฒิสภาวันจันทร์ และงดประชุมวุฒิสภาวันอังคารเพราะจะมีการประชุมแก้ไขรัฐธรรมนูญต่อไปในวันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี ๓ วัน ท่านขจิตร์มีอะไรครับ เดี่ยวครับท่านขจิตร์เดี๋ยวให้ท่านประเสริฐต่อเนืองนะครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ต่อข้อหารือของท่านประธาน ซึ่งท่านประธานได้นำเรียนว่าฟร่งนี้จะมีการประชุมงบประมาณ แล้ววันนี้จะมีการเลิกเร็วพอสมควรนะครับถ้าจะพิจารณาพักเสียตอนนี้เพื่อจะได้ทำงานต่อไปในวันฟร่งนี้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ ผมขอให้ท่านดวงอีกสักคนได้ไหมครับ เพราะท่านดวงเตรียมมา ๒ วันแล้วนะครับ เดี่ยวนะครับ ท่านขจิตร์เดี๋ยวท่านดวงเฉย ใจเย็น ท่านขจิตร์

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภาเวลานี้ผมขอประท้วงท่านประธานในการดำเนินการประชุมตามข้อ ๕ ประเด็นที่ท่านประธานดำเนินการได้มาจนกระทั่งขณะนี้ท่านประธานไม่ได้ใช้ข้อบังคับหลายข้อ ท่านอนุโลมมากคนที่แปรญัตติไม่ถูกตามข้อ ๙๖ วรรคสาม ไม่อภิปรายตามข้อ ๙๙ ท่านก็อนุโลมมา ผมก็ไม่ว่าขอให้ดำเนินการได้ แต่ท่านประธานครับ ผมมาดูแล้วท่านผู้อภิปรายมาตรานี้จะมีฝ่ายค้านอยู่ ๒๑ ท่าน ส.ว. ๔๓ ท่าน ฝ่ายรัฐบาลอภิปรายไป ๒ ท่าน ท่านวิชาญขออภิปรายซึ่งในข้อบังคับก็มีสิทธิอภิปรายทั้งนั้นละครับ เสร็จแล้วเพิ่มเป็นคนที่ ๓ ท่านประธานก็จะเคร่งครัดมากเขามีสิทธิอภิปรายนะครับ แล้วก็มีข้อบังคับรองรับการสลับความเห็นทำไมครับ พอฝ่ายคนเสนอญัตติที่จะอภิปราย ๒๐ : ๑ : ๒ นี่ให้ไม่ได้หรือครับ ทำไมอนุโลมกันว่าผิดข้อบังคับมาทั้งหมดก็ยังคุยกันได้เกือบ ๒ วันแล้ว พอฝ่ายรัฐบาล จะพูด ๑ คนนี้ มีปัญหา ข้อบังคับเคร่งครัดมาก คนที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับมาเรียกร้องคนอื่นให้ตามข้อบังคับ มันเกิดอะไรขึ้นในสภาครับ ผมขอประท้วงท่านประธานว่าถ้าจะอนุโลมก็อนุโลมกันพอสมควร ไม่ใช่ฝ่ายผมยืนขึ้นนี่ แหม เป๊ะ มันเป๊ะได้ที่ไหนละอันนี้ การลุกขึ้นมาเป็นกลุ่ม ๆ จนจะต้องเอาตำรวจมารักษาประธาน นี่ข้อบังคับข้อไหนที่จะอยู่ได้

๒๕๑

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

จิตตานันท์ ๑๒๙/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ท่านขจิตตรับ คือในหลักการพิจารณานะครับ ซึ่งตามข้อบังคับข้อ ๙๙ ผู้ที่แปรญัตติกดี ผู้สงวนความเห็นก็มีสิทธิที่จะอภิปรายก่อนนะครับ แล้วกรรมาธิการใช้สิทธิชี้แจงนั้นก็ใช้สิทธิเมื่อไรก็ได้ หลังจากนั้นแล้วถ้าเกิดกรรมาธิการแก้ไข ทุกคนก็อภิปรายได้นะครับ แต่วันนี้ที่อนุโลมนะครับ ผมบอกว่าถ้าอย่างนี้ ถ้าทุกคนบอกให้ผมเคร่งครัดต่อข้อบังคับ การประชุมต่อไปใครจะขออภิปรายแล้วจะก้าวล่วงหรือจะขอยกเว้นข้อบังคับประชุม ก็คือไปที่วาระหนึ่งหรือว่าพูดเรื่องอื่นผมก็จะเคร่งครัด โดยผมจะขอใช้ข้อ ๑๑๖ แต่ที่ผมไม่ยอมใช้เพราะว่าผมเห็นแก่บรรยากาศมันกำลังประชุมกันไปด้วยดี เพราะฉะนั้น เอาท่านตงท่านสุดท้าย วันนี้นะครับ ท่านตงท่านสุดท้าย เอาท่านตงครับ เชิญครับ

นายตง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ตง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประทานอนุญาต กราบเรียนท่านประธานว่าได้โปรดใช้มาตรฐานทั้ง ๒ วันด้วย เพราะว่าท่านประธานสมศักดิ์ และท่านประธานได้เมตตา ทำให้สามารถอภิปรายคาบเกี่ยวมาตรา ๓ มาตรา ๔ แต่พอมาถึงผมบอกว่าไม่ให้พูดเลยนี้มันไม่ได้ ผมคิดว่าให้มาตรฐานเดียวกันทั้งวัน เพราะผม สุดท้ายมันจะจบแล้ว

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านตงเดี่ยว ๆ ผมอนุญาต ท่านพูดท่านจะอภิปรายมาตรา ๓

นายตง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กับมาตรา ๔ ซึ่งมัน ผูกพันกัน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็คือไปถึงมาตรา ๔ ด้วย พอถึงมาตรา ๔ ท่านก็ไม่มีสิทธิแล้วนะครับ

นายตง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : มาตรา ๑๑๕ ครับ ซึ่งมันเป็นเรื่องประกอบกันกับมาตรา ๑๑๒ ครับ

(นายวิชาญ มินชัยนันท์ กรรมาธิการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ ๆ เดี่ยวให้ท่านวิชาญ ประท้วงก่อนเดี๋ยวนะครับ

๒๕๒

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

จิตตานันท์ ๑๒๙/๒

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ วิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานผมประท้วงท่านประธานข้อบังคับการประชุม ข้อ ๕ กรณีที่ท่านประธานกล่าวแล้วก็วินิจฉัยในข้อทักท้วงของท่านขจิตร ท่านประธานบอกว่า ใช้มาตรฐาน มาตรฐานที่มันต่ำกว่าเกณฑ์ แล้วครับ เพราะว่าท่านใช้คำว่า ให้สภาแห่งนี้ เดินไปได้ก็เลยเอื้อประโยชน์ให้กับเพื่อนสมาชิก การอภิปรายรู้อยู่แล้วนะครับที่ผ่านมานี้ ถ้าบอกว่าแปรญัตติแล้วก็อภิปราย ในความเห็นมันไม่ยาวขนาดนี้หรอกครับ นี้ออกไป นอกทะเลนอกอ่าวแล้วนะครับ ถ้าบอกว่าเอื้อประโยชน์ให้เพื่อให้การเดินออกไปได้ มันผิด ข้อบังคับอยู่แล้วครับ แต่ผมเองไม่ได้ว่าไม่ได้ตั้งใจครับท่านประธาน ท่านประธานต้อง ควบคุมการใช้ข้อบังคับ ผมเคารพท่านประธานผมไม่ขออภิปราย เมื่อสักครู๋บอกแล้วนะครับ เพราะเพื่อนสมาชิกทั่วถึงผม ท่านประเสริฐนี้ผมเพื่อนกันเลยครับ สนับสนุนครับ ทั่วถึง ผมไม่ว่าผมนั่งให้ครับ ทีนี้ท่านประธานต่อจากนี้ท่านประธานใช้ข้อบังคับให้เคร่งครัด เถอะครับ เพราะผมปฏิบัติตาม ฉะนั้นรัฐสภาแห่งนี้ก็ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ นับจาก ท่านตวง ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ใช้ข้อบังคับครับ เพราะผมปฏิบัติตามข้อบังคับ ผมจะดูสิว่า ท่านประธานจะใช้มาตรฐานข้อบังคับที่ท่านประธานวางไว้ โดยเฉพาะในเรื่องที่ทำกับผม ในขณะนี้ ใช้ข้อบังคับนะครับ ไม่อย่างนั้นผมจะประท้วงท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอภัยท่านวิชาญนะครับ ขอภัยจริง ๆ นะครับ ก็คือผมก็ดูรายชื่อตามมาตรา ๓ นะครับว่ามีใครแปรญัตติบ้าง มีใคร นั้นบ้าง แต่เวลาอภิปรายนั้นก็พยายามอะลุ่มอล่วยกันนะครับ แต่ถ้าท่านมีชื่อท่าน อภิปรายได้เลย ผมไม่ว่าเลยนะครับ ท่านจะใช้เวลาเท่าไรก็ได้ ผมพยายามแล้วครับ ท่านตวง เชิญครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา เบื้องต้นต้องกราบขอบพระคุณ ท่านประธานที่เมตตาผมได้ใช้มาตรฐานเดียวกันทั้ง ๒ วัน ผมพูดได้ไหมครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพูดได้ครับ ท่านพูดเลยครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมเริ่มต้นอย่างนี้ ท่านประธาน ผมเป็นคนไม่ยึดถือและก็พูดตรงประเด็น

๒๕๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

จิตตานันท์ ๑๒๙/๓

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ครับท่านประเสริฐ ถ้าท่านจูนรินทร์ท่านจะลุกขึ้นท่านก็ยกมือขึ้นเองนะครับ แต่ว่าทุกคนไม่ยก ไปยกแทนให้

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ให้ผมพูดเสร็จก่อน ท่านจูนรินทร์ค่อยพูดได้ไหมครับ ท่านจูนรินทร์ผมขอความกรุณา ผมคอยมานานแล้ว

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวให้ท่านตวงพูดก่อน นะครับ เขาคอยมา ๒ วันแล้วครับ เชิญครับ

- ๑๓๐/๑

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : มาฟังผมลองดูสิว่าผมที่
ผมมองร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้กับท่านทั้งหลายที่เถียงกันมา ๒ วัน ๓ คืนกับท่านประธาน
กรรมาธิการมันต่างอย่างไร ความเป็นจริงผมจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน
ที่อยู่ทางบ้านว่า ทำไมการแก้ไขที่มาของ ส.ว. มันจึงมีความสำคัญยิ่งกับประเทศไทย
ท่านประธานครับ เอาแค่ตำแหน่งเดียวเอาแค่อำนาจเดียวมันยิ่งใหญ่ที่ไปควบคุมกลไกของ
ประเทศได้เลย คืออำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนองค์กรอิสระและศาล อำนาจในการ
ถอดถอนนักการเมือง คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี ส.ส. และ ส.ว. ผมเอาเท่านี้คนทางบ้านจะได้
ฟังว่ามันสำคัญอย่างนี้ นี่คือหัวใจสำคัญที่ผมอยากจะบอกท่านประธานผ่านไปยังพี่น้อง
ประชาชนว่าเพราะอย่างนี้ถึงต้องแก้ไขที่จะต้องยึดโยงเชื่อมโยงกับประชาชน ประการที่ ๒
ที่ผมจะต้องทำความเข้าใจก็คือว่าผมไม่ได้ติดใจว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะให้ ส.ว. มาจาก
การเลือกตั้งหรือแต่งตั้งไม่ใช่ประเด็นจะมาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งผมก็ลงอยู่แล้ว
เพราะฉะนั้นไม่ใช่ประเด็นสำหรับผม แต่ประเด็นที่จะกราบเรียนท่านประธานต่อไปนี้
เป็นประเด็นที่เป็นอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาที่จะทำความเข้าใจต่อท่านประธานผ่านไปยัง
กรรมาธิการ ประการแรกก็คือหลักการและกรอบแนวคิดในการแปรญัตติในมาตรา ๑๑๒
ที่ผมแปรญัตติอาจจะตรงกับบางคนที่แตกต่างกันแปรญัตติหลักคิดต่างกัน ประการที่ ๒
ผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการที่แก้ไขเกินเลยของหลักการตั้งแต่เบื้องต้น
ผมขีดเส้นใต้ ๑๐๐ เส้นคำว่า เกินเลย ท่านประธานครับ ท่านประธานดูประเด็นตรงนี้นั้นคือ
หัวใจสำคัญที่ถูกซ่อนเอาไว้ข้างใน หลักการมันก็คือให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง แต่พอไปแก้
มันเป็นเรื่องใหม่ที่ภาษาบ้านนอกบอกว่า ขึ้นต้นเป็นลำไม้ไผ่ แต่เหลาลงไปเป็นบ้องกัญชา
ท่านประธานตามผมไปผมจะพาไปดู ประการที่ ๓ ความเห็นในทางกฎหมายของผมต่อ
ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมเห็นเบื้องต้นว่า ๑. ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๒
โดยมีต้องตีความ ประการที่ ๒ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานของเจ้าหน้าที่
ที่ไม่อาจจะใช้ได้ ซึ่งมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผมจะให้ท่านประธานได้ดูว่าโทษคืออะไรไปแก้
จากที่ไม่มีสิทธิให้มีสิทธิ ซึ่งต่างกับที่ท่านประธานกรรมาธิการเห็นต่างกับผมคนละเรื่อง
เดียวผมจะอธิบายให้ฟัง ประเด็นไม่ใช่ว่าได้สิทธิแล้วลงแล้วชนะไม่ใช่ ประเด็นได้สิทธิ
แล้วจะลงหรือไม่ลงไม่ใช่ ความผิดของกฎหมายมันสำเร็จตั้งแต่แก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วมีสิทธิ
ผมจะอธิบายทีละขั้นตอนให้ฟัง เรื่องที่ผมแปรญัตติมาตรา ๑๑๒ ท่านประธานครับ ผมได้
หลักคิดมาจากการที่เราเริ่มต้นในวาระที่หนึ่ง เราถกกันเราเถียงกันท่านประธานลงดูนะครับ

ว่ามันต่างจากที่ผมพูดบอกว่า ขึ้นต้นเป็นลำไม้ไผ่ แต่เหลาลงไปเป็นบ้องกัญชาอย่างไร เราเถียงกันว่าสมาชิกรัฐสภานั้นจะต้องเป็นสมาชิกรัฐสภาที่เป็นกลางทางการเมือง สมาชิกวุฒิสภาจะต้องเป็นอิสระทางการเมือง สมาชิกวุฒิสภาจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของประเทศไทย ท่านประธานคงไม่ปฏิเสธไม่เปิดเทปวาระที่หนึ่ง เเถียงอย่างนี้ทุกคน และผมก็เห็นด้วยว่ามันจะต้องเป็นแบบนี้ เพราะมันจะต้องไปถอดถอนคนที่มาจากการเลือกตั้งคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะมันจะต้องไปถอดถอนคณะรัฐมนตรี ต้องไปถอดถอนศาลองค์กรอิสระ และแต่งตั้งองค์กรอิสระด้วยอันนี้ผมไม่ได้ตั้งใจ แต่ว่าเอาเข้าจริงผมก็เลยบอกว่าถ้าอยากได้แบบนี้ในทัศนะผม ผมก็ขอแปรญัตติว่าอย่างนั้นพี่น้องที่เคารพ แล้วเราเอาประเทศไทยเป็นหนึ่งเขตใหม่ อยากได้เลือกตั้งใช้ใหม่อยากยึดโยงเชื่อมโยงกับประชาชนใช้ใหม่ จากนั้นให้ กกต. ทำบัญชีรายชื่อคนสมัคร สมัครเป็นบัญชีของประเทศเขต ๑ ประชาชนออกเสียงได้ ๑ เสียง เรียงลำดับคนได้คะแนนสูงสุดไปจนถึงจำนวนที่ต้องการ ผมก็ไม่ตั้งใจจะเอา ๒๐๐ ท่าน ๓๐๐ ท่าน ไม่ได้ตั้งใจ นั่นจะได้คนที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิมีความเป็นกลางทางการเมืองมีความเป็นอิสระทางการเมือง เพราะถ้าไม่มีความเป็นอิสระก็ไม่มีความเป็นกลาง ถ้าไม่มีความเป็นกลางก็ไม่สามารถจะไปเป็นสมาชิกรัฐสภาที่จะทำอย่างนั้นได้

ผมจึงได้แปรญัตติมา แต่ท่านประธานครับที่ผมแปรญัตติอย่างนี้ผมทราบครับ แม้แปรญัตติอย่างไรผมก็แพ้ แต่ผมได้สะท้อนแนวความคิดมุมมองว่า ที่ไปคุยกับพี่น้องประชาชนที่ไปถามกับพี่น้องประชาชนเขาคิดแบบนี้ ส่งเข้ามาในเฟซบุ๊ก (Facebook) ก็บอกแบบนี้ ฝากเป็นการบ้าน แม้วันนี้จะแพ้ก็ตาม แต่บันทึกไว้ในสภา ถ้าทำแบบนี้มันจะตอบโจทย์อะไร ท่านประธานจำได้ไหมครับเราต้องการ ส.ส. ที่แตกต่างจาก ส.ว. เราต้องการ ส.ส. ที่มีความเป็นกลางที่ไม่เหมือนกับ ส.ว. เราต้องการ ส.ส. ที่มีความเป็นอิสระ ส.ว. ที่มีความเป็นอิสระแตกต่างจาก ส.ว. และเราต้องการผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็น ส.ว. ที่แตกต่างจาก ส.ส. ถ้าไม่ทำแบบนี้ ถ้าทำอย่างกรรมาธิการแปรญัตติมาเราก็จะได้ ส.ส. และส.ว. เหมือนกัน มาจากฐานเดียวกัน รูปแบบเดียวกัน พื้นที่เดียวกัน อันนั้นมีคนบอกว่าไม่จำเป็นต้องมี แต่ประเด็นที่ผมเรียนท่านประธานว่ามันแปลกเกินกว่าหลักการที่ได้แถลงต่อวาระที่หนึ่งก็คือ ท่านประธานย้อนไปดูหลักการวาระที่หนึ่ง หลักการวาระที่หนึ่งนั้นบอกว่าให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง สาระสำคัญมีเท่านั้นคือไปเลือกตั้ง แต่ว่าพอเวลาท่านไปแปรญัตติ กรรมาธิการไปแก้ไข ผมพาท่านประธานไปดู นอกจากแก้ไขในมาตรา ๑๑๒ ประกอบกับมาตรา ๑๑๕ กรรมาธิการดันไปแก้ไขคุณสมบัติของคนลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาใน (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ประการแรก แก้ให้สามปี ภรรยา บุตร ธิดา พ่อ แม่ ของ ส.ส. หรือรัฐมนตรีลงได้เลย ท่านประธานดูให้ดีนะครับ ลงได้เลย เดิมที่เขาบอกว่าต้องเว้นวรรคทางการเมืองต้องเว้นระยะเวลา ๕ ปี แต่แก้เลย ในหลักการไม่มีแต่มาแก้บอกเอาเลย

ประการที่ ๒ ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะลาออกมาสมัครสมาชิกวุฒิสภา ลาออกมาวินาทีนั้นสมัครได้เลย แต่กลับตรงกันข้ามกัน ถ้าสมาชิกวุฒิสภาจะไปเป็น ส.ส. ไปเป็นรัฐมนตรี ต้องเว้นวรรค ๒ ปี ตามมาตรา ๖ หรือท่านประธานที่เคารพ ส.ว. เองก็แก้กฎหมายว่า ไม่ต้องเงื่อนระยะเวลา หมดวาระลงสมัครได้เลย ผมชี้ให้ท่านประธานได้เห็นว่าการอย่างนี้มันเป็นหลักการที่ขัดต่อหลักการเบื้องต้น ขาดหลักการประการแรกก็คือเรื่องของอำนาจแห่งความชอบธรรม ท่านประธานจำได้ไหมครับท่านเรียนสำนักไหน ก็จะมีเหมือนผมเหมือนกันหมดเลยว่า อำนาจเขามีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะและผู้อื่น ผู้ใดมีอำนาจในมือต้องทำเพื่อประโยชน์ผู้อื่น หากใช้อำนาจเพื่อตนเอง พวกพ้อง พี่น้อง ตระกูล ตนเองอำนาจก็จะเสื่อมและที่สุดก็จะถูกโค่นล้มไปในที่สุด วันนี้กรรมาธิการกำลังเสนอร่างรัฐธรรมนูญเพื่อใช้อำนาจนั้นมาเขียนอำนาจให้กับตัวเองที่ไม่มีอำนาจ เขียนให้กับวันนี้

๒๕๗

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ศิริวรรณ ๑๓๑/๒

สิทธิที่จะลงสมัคร ส.ว. ไม่มี ภรรยา สามีของตัวเองไม่มีได้มีวันพรุ่งนี้ เขียนให้กับท่านสมาชิกวุฒิสภาซึ่งรวมทั้งผมด้วยว่าวันนี้ถ้าหมดวาระลงสมัครได้เลย อย่างนี้เรียกว่าใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ตนเอง เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๒ ท่านประธานรับมาตรา ๑๒๒ มันต่างกับมาตรา ๒๖๕ ที่เถียงกันคนละเรื่อง มาตรา ๑๒๒ เขียนไว้ชัดเจนว่าหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่อะไรนอกจากเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ท่านประธานคงประกอบข้อกฎหมาย ท่านประธานเป็นนักกฎหมายรู้ไม่ต่างจากผม คือ ๑. ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ต้องถามว่าปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตหรือไม่ ประการที่ ๒ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทยหรือไม่ ผมถามว่าแก้กฎหมายให้ลูก ให้เมีย ครอบครัว สามีภรรยาลงได้ มันประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนอย่างไร ผมถามว่าแก้กฎหมายเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาไม่ต้องเว้นวรรคและลงสมัคร มันประโยชน์ของสาธารณะส่วนรวมอย่างไรตอบมาสิ สภาจะได้บันทึกเอาไว้

- ๑๓๒/๑

ประการสุดท้าย โดยปราศจากความขัดแย้งแห่งผลประโยชน์ ผลประโยชน์ที่ว่าก็คือว่า วันนี้ไม่มี ท่านแก้ปัญหามีทันที ผมมีประเด็นกรณีที่เป็นคำพิพากษาตัวอย่าง ท่านประธานจำได้ไหมครับ กรณีปี ๒๕๔๗ กกต. ท่านดูตัวอย่างนะ เห็นชอบให้เพิ่มเงินพิเศษให้แก่ประธาน กกต. และ กกต. ศาลมีคำพิพากษาจำคุก ๒ ปี ปี ๒๕๔๗ ผู้ตรวจการแผ่นดินออกระเบียบให้เงินเพิ่มแก่ตัวเอง ศาลก็จำคุก ๒ ปี ปี ๒๕๔๘ ป.ป.ช. ฐานกระทำผิดทุจริตต่อหน้าที่ขึ้นค่าตอบแทนให้กับตัวเองจำคุก ๒ ปี คำพิพากษาศาลฎีกา ผมเอามาอันเดียวครับ ท่านประธาน เพื่อยืนยันว่าหลักที่ผมพูดถึงในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หลักแห่งการขัดกันผลประโยชน์มันคุ้มครองปกป้องไปหมดทุกอณู ไม่มียกเว้น เพราะเราคือเจ้าพนักงาน คำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขดำ ที่ อม ๑/๒๕๔๗ หมายเลขแดง ที่ อม ๑/๒๕๔๘ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ ผมไม่อ่าน แต่ผมจะอ่านคำพิพากษาดอนท้ายเพื่อจะบอกท่านประธานผ่านไปท่านประธานกรรมาธิการว่า ข้อเท็จจริงจำเลยทั้ง ๙ ทราบว่าเป็น ป.ป.ช. ได้ออกระเบียบให้ตัวเองได้เงินค่าตอบแทน พฤติกรรมฟังได้ว่าจำเลยทั้ง ๙ เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จำเลยทั้ง ๙ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๘๓ ประกอบพระราชบัญญัติ ประกอบกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ปี ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๕ ให้จำคุกจำเลยทั้ง ๙ คนละ ๒ ปี ประเด็นของผมก็คือว่าพี่น้องประชาชนฟังช้า ๆ ไม่ได้แปลว่าแก้รัฐธรรมนูญเสร็จท่านประธานบอก ผมไม่ลงก็ได้ ท่านประธานทราบไหมครับ ความผิดไม่ได้อยู่ที่ว่าลงไม่ลง ไม่ได้แปลว่าแก้รัฐธรรมนูญเสร็จ ผมลงแล้ว อาจจะได้หรือไม่ได้ก็ได้ ไม่ได้แปลว่าอย่างนั้น ตามคำพิพากษามายถึงว่าคุณมีเจตนาแก้ให้ตัวเองจากไม่มีสิทธิคุณได้สิทธิแต่จะได้ไม่ได้ก็ต่อเมื่อคุณถ้าเป็นผู้แทนราษฎรไปหาเสียงเขาเลือกตั้ง ถ้าเป็น ส.ว. ไปหาเสียงเขาเลือกตั้งอันนั้นเป็นผลพลอยได้ แต่สิทธิคุณไม่มีได้เกิดขึ้นแล้ว เหมือนกันกับแก้ระเบียบอันนี้ไม่ได้แปลว่าแก้เสร็จเรียบร้อยคุณจะได้เลย คุณต้องมีเงินเดือน คุณต้องมีอายุราชการ คุณต้องปฏิบัติหน้าที่ ถึงจะได้รับค่าตอบแทน เช่นเดียวกันกับสิ่งที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเช่นนั้นกระบวนการในการแก้ไขรัฐธรรมนูญคราวนี้จึงเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ จึงเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เกินเลยหลักการของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ กล่าวคือหลักการที่ผ่านสภาในวาระที่หนึ่ง ให้แก้เพียงว่าให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง แต่ท่านไปแก้เลยเถิดไปถึงคุณสมบัติของผู้สมัครไปถึงลูกถึงเมีย ภรรยาสามี ครอบครัวของท่าน ผมจะไม่พูดสภาครอบครัว สภาผิวสภาเมีย เพราะสภาพูดมากแล้ว

ประการต่อมา เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของตัวเองโดยมิชอบ ท่านประธานที่เคารพ ในทัศนะผมนี้ ผมกำลังทำหน้าที่ในฐานะคนกลั่นกรอง ผมเห็นว่าการใช้อำนาจหน้าที่ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ตัวเองได้ประโยชน์คือคอร์รัปชันดี ๆ นี่เอง ท่านประธานครับ ผมคิดต่างจากอาจารย์วันชัย ผมว่ามันคือคอร์รัปชันดี ๆ นี่เอง ความหมายของคำจำกัดความคอร์รัปชันก็คือ คือการทุจริตโดยใช้หรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่อำนาจตนเองที่มีอิทธิพลอยู่เพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น ท่านประธานเห็นไหมครับนี้ คือปัญหาประเทศไทย นี่คือการแก้ของปัญหาของประเทศไทย ถ้าหากว่าเราปล่อยเอาไว้แบบนี้ ที่สุดท้ายก็จะนำไปสู่ปัญหาอีกรวงรอบหนึ่ง

ท่านประธานที่เคารพ ประการสุดท้าย ผมกราบวิงวอนผ่านท่านประธานไปยังท่านประธานกรรมการฯ ยังไม่สายเกินไปครับ ท่านอย่าพาท่านสมาชิกวุฒิสภาของผม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผมเดินตามท่านไปเลยครับ วันนี้ท่านจะลุกขึ้นมาบอกว่าความเห็นกฎหมายต่างกันครับ แต่คนจะตัดสินคือศาลครับ ก็จะมีคนไปยื่นต่อศาลไปถอดถอนท่าน ไปดำเนินคดีกับท่าน อันนี้เป็นสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานไว้เป็นข้อสังเกตครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : กรรมการชี้แจงครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็ขอคุณนะครับ
ความคิดเห็น ข้อเสนอของเพื่อนสมาชิก และด้วยความหวังใ้เราจะดำเนินการ
ผิดกฎหมายในอนาคตอาจจะต้องขึ้นศาล ถูกศาลตัดสิน ผมอยากกราบเรียนนะครับว่า
อำนาจการแก้รัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ผมย้า
นะครับ เรามีอำนาจที่จะแก้ทั้งเล่ม ถ้าตราบใดเราไม่แก้ ๒ เรื่อง ก็คือไม่ไปแก้ระบบ
การปกครองกระทบถึงระบบการปกครอง ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
พระประมุข และเราไม่ไปแก้เรื่องขอบเขตของรัฐ จากรัฐเดี่ยวไปเป็นสหรัฐ หรืออะไรไม่ได้
นะครับ รัฐธรรมนูญเขาห้ามไว้ ๒ เรื่อง และวันนี้เราก็ระมัดระวัง เมื่อศาลรัฐธรรมนูญท่านได้
มีคำวินิจฉัยประกอบคำแนะนำว่าอย่าไปแก้ทั้งฉบับ ถ้าจะแก้ต้องไปทำประชามติเสียก่อน
แค่นี้ละครับที่เขาห้าม ฉะนั้นผมก็ไม่แน่ใจนะครับว่าไปถึงศาล ศาลท่านจะยกอะไรขึ้นมามีว่า
การแก้คราวนี้มันผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมกราบเรียนนะครับว่า หลักการแก้ครั้งนี้คือเรา
กำลังจะมอบอำนาจให้กับพี่น้องประชาชนเป็นคนเลือกสมาชิกวุฒิสภาที่จะมาเป็นผู้แทนของ
เขาอยู่ในรัฐสภา เมื่อเราจะมอบอำนาจให้เขา จริง ๆ แล้วผมยังไม่อยากจะพูดถึงมาตรา
ที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติ แต่เมื่อท่านพูดมาก็ขอพูดไว้หน่อยหนึ่งครับว่า เราไปแก้คุณสมบัติ
ที่ห้ามไม่ให้บุพการี คู่สมรส บุตรลง ถ้าเรามอบอำนาจให้ประชาชนเขาเลือกแล้ว เราจะไป
สร้างเงื่อนไขทำไมครับ ก็ปล่อยให้เขาไปลง ประชาชนอยากเลือกก็เป็นเรื่องที่เขาจะเลือก
และขณะเดียวกันท่านที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ปัจจุบัน พอท่านสิ้นสมาชิกภาพเราก็
เปิดโอกาสให้ท่านไปสมัครได้ บางท่านก็อาจจะไม่สมัคร บางท่านก็ไปสมัคร สมัครแล้ว
ประชาชนจะเลือกท่านหรือไม่ก็เป็นเรื่องของประชาชน ฉะนั้นกราบเรียนนะครับว่า
ท่านอาจจะหวังใ้ได้ แต่ผมมั่นใจว่าในหลักกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐธรรมนูญ
ที่บัญญัติไว้ มาตรา ๒๙๑ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราทำด้วยเจตนาเพื่อคืนอำนาจให้กับ
พี่น้องประชาชน ให้เป็นไปตามหลักการประชาธิปไตยที่บอกว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของ
ประชาชน ประชาชนจะถ่ายโอนอำนาจของประชาชนให้กับผู้แทนของเขาโดยผ่าน
กระบวนการเลือกตั้งเรามี ๒ สภา ทั้ง ส.ส. ส.ว. ฉะนั้นวันนี้เราก็มอบอำนาจให้ประชาชน
เขาเป็นคนเลือกตัวแทนของเขาทั้ง ๒ สภาครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจรินทร์ครับ
ผมจะปล่อยให้ท่านได้ไปพักผ่อนแล้วนะครับ เชิญท่านก่อนครับ

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา
เมื่อสักครู่ท่านประธานได้แจ้งต่อที่ประชุมว่าวันอังคารในสัปดาห์หน้า วันพุธ แล้วก็
วันพฤหัสบดี รวมทั้งวันศุกร์ ถ้ากระผมฟังไม่ผิดนะครับ ท่านประธานจะนัดประชุม

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : พรุ่งนี้วันศุกร์ยังไม่มีครับ
อังคาร พุธ พฤหัสบดีครับ

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
วันอังคาร วันพุธ แล้วก็วันพฤหัสบดี ท่านประธานจะนัดประชุมร่วมกันของรัฐสภา
เพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งกระผมมีข้อกราบเรียนกับท่านประธานว่า
การที่ท่านประธานนัดประชุมแก้ไขรัฐธรรมนูญในวันพุธ วันพฤหัสบดีอีกครั้งหนึ่ง มันทำให้กระทบ
กับการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเรากระผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
อย่างน้อยที่สุดในวันพฤหัสบดี ซึ่งเป็นวันที่พวกเรากระผมมีสิทธิในการที่จะตั้งกระทู้ถามสด
รัฐบาลในเรื่องการแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
วันพฤหัสบดีที่จะถึงนี้ พวกกระผมตั้งใจว่าจะตั้งกระทู้ถามสดรัฐบาลในเรื่องของการแก้ไข
ปัญหาพิษผลการเกษตรตกต่ำ โดยเฉพาะกำลังเดือดร้อนอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นราคายาง ปาล์ม
หรือพิษผลการเกษตรตัวอื่น แล้วได้เตรียมการมา ๒-๓ สัปดาห์ ในช่วงที่ผ่านมาแล้ว เพราะว่า
สัปดาห์นี้ วันนี้วันพฤหัสบดี เมื่อวานวันพุธ ท่านประธานกึ่งการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
แล้วก็เอาเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้ามาพิจารณาดำเนินการ แล้วจะต่อเนื่องไปอีก ๓ วัน
ในสัปดาห์หน้า ตรงนี้จึงเป็นที่มาที่ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดทบทวน อย่างน้อยที่สุด
ถ้าท่านประธานเห็นความจำเป็นวันพุธ ซึ่งความจริงกระผมก็เห็นว่ามีความสำคัญที่จำเป็น
รีบด่วนกว่ารัฐธรรมนูญด้วยซ้ำ เช่น ที่รอระเบียบวาระแรกอยู่คือพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน เพราะจนวันนี้เวลาล่วงเลยมาหลายปี เรายังไม่มี
ผู้ว่าการการตรวจเงินแผ่นดินที่จะมาตรวจสอบการใช้เงินแผ่นดินของรัฐบาลเลยครับ

กฎหมายฉบับนี้กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว กำลังรอ ถ้าผ่านเราก็จะได้ดำเนินการตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้ เพื่อมาตรวจสอบการใช้เงินของแผ่นดิน รวมทั้งการใช้เงินของรัฐบาลและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่ว่าถ้าท่านคิดว่าวันพุธก็ยังจำเป็น วันพฤหัสบดีที่พวกกระผมจะได้ทำหน้าที่ช่วยประชาชนที่กำลังเดือดร้อน ให้รัฐบาลลงมาแก้ปัญหา ควรเปิดโอกาสให้พวกผมได้ทำหน้าที่บ้าง ไม่ควรเร่งรัดเฉพาะเรื่องแก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนแต่อย่างใดทั้งสิ้น ขอความกรุณาท่านประธานได้ทบทวนด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวจะเรียนท่านประธานรัฐสภานะครับ ท่านประสารมีอะไรครับ

นายประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภาแบบสรรหา ภาควิชาชีพ สืบเนื่องจากที่เมื่อกี้ประธานได้ชี้แจงนะครับ วันจันทร์ วันอังคาร งดประชุมวุฒิสภา ขอเรียนว่าวาระที่ท่านประธานให้กับสมาชิกนั้นเต็มไปหมด ๒-๓ หน้า ทั้งเรื่องรายงานของกรรมาธิการชุดต่าง ๆ ทั้งเรื่องรายงานของหน่วยงานภายนอก เยอะแยะเต็มไปหมด สำคัญมากก็คือญัตติเร่งด่วน โดย พลอากาศเอก วีรวิท ที่เสนอขึ้นมาเป็นญัตติ แล้วประธานที่ประชุมคือรองประธาน ได้ถือว่าเป็นญัตติด่วนแล้ว เกี่ยวกับเรื่องการให้สัมภาษณ์ของประธานที่เกี่ยวข้องถึงเรื่องการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาสรรหา ท่านประธานครับ ๑. มีญัตติเรียงรายเต็มไปหมด ๒. มีญัตติเร่งด่วนของ พลอากาศ วีรวิท ที่เกี่ยวข้องกับท่านประธานโดยตรงที่จะต้องพิจารณาเป็นการด่วน แล้วอยู่ ๆ ท่านมางดการประชุมวุฒิสภาเพื่ออะไรครับ เพื่อไปรองรับอะไรครับ งบประมาณวันพรุ่งนี้ วันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ ๓ ท่าน ท่านไปคิดแทนเขาหรือเปล่าครับว่าท่านทำไม่ทัน หรืออย่างไรครับ ถึงต้องยกการประชุมวุฒิสภาให้กับอะไรที่ยังไม่รู้ วันอังคารก็เป็นวันประชุมวุฒิสภา ก็ไปยกอีก เพื่ออะไรครับ เพื่อไปรองรับการเร่งรัดร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช่หรือไม่ ทำไมต้องเร่งรัด นำไปสู่อะไร กลัวไม่ทันวันที่ ๒ มีนาคมหรืออย่างไร ผมคิดว่าประธานต้องทบทวนนะครับ มันกระทบกระเทือนไปหมดเลยครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ อยากให้ประธานชี้แจงด้วยครับ และขอให้เข้าสู่ระบบการบันทึกของสภาด้วยการยกเอาการประชุมของวุฒิสภาทั้ง ๒ วัน วันจันทร์ที่ ๒๕ วันอังคารที่ ๒๖ ให้กับสิ่งที่เป็นอะไรก็ไม่รู้ โดยไม่รู้ความหมายโดยมาขัดขวางการประชุมตามปกติของวุฒิสภา ซึ่งมีทั้งญัตติเร่งด่วนและมีวาระต่าง ๆ มากมาย ขอประธานได้กรุณาชี้แจงด้วยครับ

๒๖๓

ร ๒/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

ณัฐชนก ๑๓๕/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เรื่องงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๕๗ มีความสำคัญ เพราะขณะนี้ยังเหลืออีกหลายมาตรา ไม่รู้จะส่งได้วันไหน เพราะวันที่ ๒๖ เป็นวันสุดท้าย ก่อนเที่ยงคืน ๑๐๕ วัน เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลประธานมา ผมจำเป็นที่จะต้องเปิดเพื่อให้โอกาสท่านสมาชิกท่านได้อภิปราย ส่วนวันอังคารนั้นเราก็จะประชุมกันต่อ เมื่อก็ท่านจรินทร์บอกว่าถ้าวันพฤหัสบดีอย่างนี้ ผมก็จะเรียนท่านประธาน เรายังมีวันศุกร์ เรายังมีวันเสาร์ วันอาทิตย์ก็ได้ครับ เพราะเราไม่ใช่ไม่เคยประชุมวันเสาร์ วันอาทิตย์ เราเคยประชุมมาแล้ว ถ้าท่านจะประชุมนะครับ เพราะว่าเรื่องยุติติผมแค่ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ยุติติมันไม่ใช่กิจการของวุฒิสภาเลย ท่านเอาผมไปโน้นนะครับ ที่กรรมการจริยธรรมดีกว่านะครับ ท่านอย่าเอาเรื่องนี้เข้ามากรในวุฒิสภาเลย เพราะฉะนั้นวันนี้ขอบคุณนะครับ ผมขอพบกันเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ คือวันอังคารเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา นะครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๓๒ นาฬิกา

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวศิริวศา เทศมทรัพย์	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๕
นางชัญญาภัค ทองมา	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางนภัสสร สุขเสริม	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์	นางสาวนภา วีรยุทธโกศล
นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางสาวชญาภา ภูระหงษ์
นางสาวสาริตา สิงห์เมธา	นางศิริลักษณ์ สุวัठी
นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ	นางศิริลักษณ์ ภูติพงษ์โสภณ
นางสาวลักขณา อนุอัน	นางจิตตานันท์ ศรีเวียง
นางสาวปัทมา แซ่ซึ้ง	นางสาวบุศกร บุรกรณ
นางสาวรัตนา ชินไธสง	นางสาวนิตยา พนารินทร์

กลุ่มงานชวเลข ๕

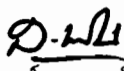
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
(รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ รัฐสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชรชัย)
เลขาธิการรัฐสภา

หมายเหตุ ครั้งที่ ๑ - ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

สำนักกรรณการการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม